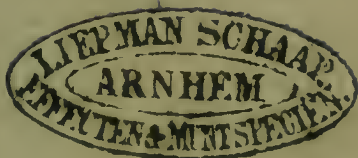
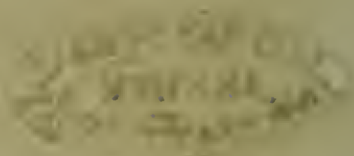
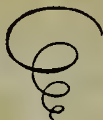

L. LIEPMAN SCHAAP
ARNHEM

ברחמים המרובים ובחסדים הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתינו כל גזירות קשות ורעות ויסכרו כל המקטריגים והמסטינים עלינו:

אנא בכח השם הקדוש המתפשט ממאור המרכבה העליונה **קרע** וכשהוא כלול במקורה **יהוה יקהרועה** שתבטל ברחמיך הרבים ובחסדך הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתינו כל המקטריגים והמסטינים וכל גזירות קשות ורעות ושנאת חנם. והדש עלינו שנה טובה ומבורכת ותפרנסנו בשפע גדול ובהיתר ולא ישלוט בנו עין הרע ותצליחנו בלימודינו ובכל מעשה ידינו אנס"ו:

ת"ו ש"ל ב"ע

תיקון: דף מ"ג ע"ב שורה י"ב תחת דכלוכי צ"ל דקלוקי:

שומר ישראל

ואח"כ יאמר תפלה זו מאדמו"ר הרב הגדול כמו"ה **חיד"א** זצ"ל:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו ועשה למען אבותינו הקדושים אברהם איש החסד יצחק נאזר בגבורה יעקב כליל תפארת ותבטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות ובצל כנפיך תסתירנו ונהיה בריאים בכל אברינו וגידינו ותשמרנו מכל צרה ומכל פחד ומכל חולי ותצילנו מכל מיני כישוף ומבלבול הדעת ואל ידוה לבנו ואל יחשכו עינינו ונהיה מיושבים בדעתינו ותן בנו כח ובריאות לעבודתיך וליראתך ותאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים ובכל אשר נפנה נשכיל ובכל אשר נעשה נצליח אכיה"ר:

יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך:

הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו:

ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה לה' כי גמל עלי:

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ה' ויהי לי לישועה:

יד תפלה אחרת קצרה וטובה לומר בכל יום וגלותא בתדירא וזאת מגלה:

בשפתי ספרתי ותענני ה' אלהי אלהי ישראל מלך מלכי המלכים ואדוני האדונים חנני ושמע תפלתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי אתה מקשיב לקול שיחות בפי אדבר ושומע קול תפלה אתה הוא מעולם ברוך שומע תפלה:

טו קבלתי מהרב החסיד המקובל המופלא מהר"ש שרעבי ז"ל לומר תפלה זו בכ"ה ויו"הכ בשעת הוצאת ס"ת:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען רחמיך ולמען שמך הגדול הנכתב ואינו נקרא שנתכוונתי בו שתצילנו לנו ולנשותינו ולבנינו ולבנותינו ולכל הגלוים אלינו מכל רע וממשחית ומגפה. ומכל צרה וצוקה ויגון ואנחה. ומכל חולי ומחלה. ולמען השם הקדוש המתפשט ממאור המרכבה התחתונה **אלד** וכשהוא כלול עם מקורו **אהיה אאהלידהד** שתבטל

ברחמים

נושקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים בחצים ובקשת מאחי שאול מבנימין:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו ותצילנו לנו ולכל בני ביתינו ולכל ישראל מעין הרע ומכל מיני כישוף ותבריח היצ"הר והשטן ממנו וכשם שפרשת כנפיך על אבותינו במדבר והצלתם מעינא בישא דבלעם הרשע כן תפרוש כנפיך עלינו ברחמיך הרבים ונהיה מכוסים במכסה והנהגה בשמותיך הקדושים אנס"ו:

יא אחר תפלה יאמר ז"פ פסוק זה:

והיו מלכים אומניך ושרותיהם מניקותיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה (ניקוד ישחק) אשר לא יבושו קווי. ויכוין בשם מפריש ר"ת מפרשי היוצא ממנו ובשם הויה בנקוד יצחק ותהיה תפלתו מקובלת וגם יהיה דבריו נשמעים וטוב לאומרו כשיבקש מחר וכיוצא איזה בקשה:

(מספר סגולות השמות להרמ"ז ז"ל כ"י):

יב קבלתי שכל האומר פסוק ויהי בנסוע הארון וגו' בכל יום ומכוין בסדר הזה לא יוזק כל היום אף שיהיה במקום סכנה:

ובה ורק יוו ינש כינ אוה בא י
ינא ימו היא כסנ מכח מבו בל ש
הסר אשמ ופי ווא פוה רהה ופ ר
יען מהה הצב ימי נבי שיר תיאל

יג לאריכות ימים טוב לומר בכל יום פסוקים אלו:

עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר. דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום. מגדל עוז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב:

וזמ"כ

טומאה. רוח עועים. רוח הציצית. רוח בא מן הנפילים. רוח חימה וכעס. רוח קנאה ותהרות. רוח מינות. רוח גסות הרוח. רוח שמרות כלם יתרחקו ויתבערו ממני אנס"ו:

ז מגלחתי כתוב מכ"י מסכם"ו ז"ל ממש. למן יאמר פסוק ונח מצא חן בעיני ה' (ויכוין בגירוף **ואע נצב חנה מיני** ס' סגדיק) ויועיל בעזרת יתברך:

ח מגלחתי כתוב כל האומר פסוק ויסעו ויהי חתת **א**לסים על הערים אשר **ס**ביבותיהם ולא רדפו אחרי **ב**נ**י** יעקב י"ג פעמים ניצול מכל רע ויכוין בשם **אספין**:

ט מגלחתי כתוב האומר זה ג"פ בכל יום ניצול מכל גרם:

יה ה' אהיה אשר אהיה שדי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
יה ה' אהיה אשר אהיה שדי צבאות אשרי אדם בוטח בך:
יה ה' אהיה אשר אהיה שדי צבאות הושיעה המלך יעננו ביום קראנו.

י יאמר אחד עשר פסוקים המתחילים בנון ומסיימים בנון וסם מסוגלי' להנצל מעין הרע ומכשוף. ומצאתי בס' כ"י על קלף ישן מסום רבינו יסודא חסיד שהקולא אותם מבריח שטן ממנו ולכן אין בתוכן ס'. וראיתי בס' קב הישר סוף פ' ל"ב להתפלל תפלה אחת ואני בעניי אסדרנה מתוקנת ובתוספת טובה בס"ד:

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן. נחנו נעבור חלוצים לפני ה' ארץ כנען ואתנו אחוזת נחלתינו מעבר לירדן. נביא מקרבך מאחיך כמוני יקים לך ה' אלהיך אליו תשמעון. נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון. נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צוען. נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן. נפתי משכבי מור אהלים וקנמון. נר ה' נשמת אדם חופש כל חדרי בטן. נופת תטופנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח לבנון. נדו מתוך בבל ומארץ כשדים צאו והיו כעתודים לפני צאן.

נושקי

ה הרמב"ן ז"ל הפליג בתועלת אמירת עשרה פסוקים אלו וגם לכותבם בקמיעא ויש קונטרים גדול בכ"י מהרמב"ן באופן וסדר וכונת כתיבת הקמיעא. וכתב שהאומרם בכל יום יועיל לו להמירה ולמצוא חן ולהצלחה. ויכוין שיש בהם נ"א תיבות כמנין **יאהדונהי** ויש בהם שם"ה אותיות כמנין ימות החמה ושם"ה סימני הקטרת והם כנגד עשר ספירות והתחלתם שם מ"ה והם הויה בסופה:

יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי:

ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

דרשתי את ה' וענני ומכל מגורותי הצילני:

הטה אליו אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני:

אלהים להצילני ה' לעזרתי חושה:

ואתה אלהים אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני:

אתה האל עושה פלא הודעת בעמים עזך:

ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו:

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ה' ויהי לי לישועה:

אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה:

ומצאתי כתוב בגנזי המקובלים ז"ל. יאמר אות ק' מאלפא ביתא קראתי וכו' ואח"כ יתפלל תפלה זו:

קראתי בכל לב ענני ה' חקיך אצורה. קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך. קדמתי בנשף ואשועה לדברך יחלתי. קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך. קולי שמעה כחסדך ה' כמשפטיך חייני. קרבו רודפי זמה מתורתך רחקו. קרוב אתה ה' וכל מצותיך אמת. קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם:

יהי רצון מלפניך ה' או"א שתרחיק ממני יצ"הר של רוח זנונים רוח מחשבות רעות והרהורים רעים. רוח שחוק. רוח דברים בטלים. רוח יגונות. רוח אנחות. רוח שקר. רוח תועה. רוח משחית. רוח חבלה. רוח קטב מרירי. רוח אש של עצמות. רוח

טומאה

יום ז:

קראתי בכל לב ענני ה׳ חקיך אצורה. קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך. קדמתי בנשף ואשועה לדברך יחלתי. קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך. קולי שמעה ה׳ כמשפטיך חייני. קרבו רודפי זמה מתורתך רחקו. קרוב אתה ה׳ וכל מצותיך אמת. קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם:

ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי. ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חייני. רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו. רחמיך רבים ה׳ כמשפטיך חייני. רבים רודפי וצרי מעדותיך לא נטיתי. ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו. ראה כי פקודיך אהבתי ה׳ כחסדך חייני. ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:

שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי. שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב. שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי. שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. שברתי לישועתך ה׳ ומצותיך עשיתי. שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאוד. שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך:

תקרב רנתי לפניך ה׳ כדברך הבינני. תבא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני. תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך. תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק. תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי. תאבתי לישועתך ה׳ ותורתך שעשועי. תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני. תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו. כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם צוה ה׳ את הברכה חיים עד העולם:

שיר המעלות הנה ברכו את ה׳ כל עבדי ה׳ העומדים בבית ה׳ בלילות. שאו ידיכם קדש וברכו את ה׳. יברכך ה׳ מציון עושה שמים וארץ:

עם עבדך כחסדך וחקך למדני. עבדך אני הבינני ואדעה עדתיך. עת לעשות לה׳ הפרו תורתך. על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז. על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי:

פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי. פתח דבריך יאיר מבין פתיים. פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי. פנה אלי וחנני כמשפט לאוהבי שמך. פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און. פדני מעשק אדם ואשמרה פקדיך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך:

צדיק אתה ה׳ וישר משפטך. צוית צדק עדותיך ואמונה מאד. צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי. צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה. צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי. צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת. צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי. צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה:

שיר המעלות לדוד ה׳ לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדולות ובנפלאות ממני. אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי. יחל ישראל אל ה׳ מעתה ועד עולם:

שיר המעלות זכור ה׳ לדוד את כל ענותו. אשר נשבע לה׳ נדר לאביר יעקב. אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה. עד אמצא מקום לה׳ משכנות לאביר יעקב. הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער. נבואה למשכנותיו נשתחוה להדום רגליו. קומה ה׳ למנוחתך אתה וארון עזך. כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו. בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך. נשבע ה׳ לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך. אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך. כי בחר ה׳ בציון אוה למושב לו. זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה. צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם. וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו. שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי. אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו:

פה לי ומפקודיך לא תעיתי. נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי
המה. נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי. סתרי ומגיני אתה לדברך יחלתי.
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי. סמכני כאמרתך
ואחיה ואל תבישני משברי. סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד.
סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם. סיגים השבת כל רשעי
ארץ לכן אהבתי עדתיך. סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי:

שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל. רבת צררוני
מנעורי גם לא יכלו לי. על גבי חרשו חורשים האריכו למעניתם.
ה' צדיק קצץ עבות רשעים. יבושו ויסוגו אחור כל שונאי ציון. יהיו
כחציר גגות שקדמת שלף יבש. שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר.
ולא אמרו העוברים ברכת ה' אליכם ברכנו אתכם בשם ה':

שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה'. אדני שמעה בקולי תהיינה
אזנך קשובות לקול תחנוני. אם עונות תשמר יה אדני מי
יעמוד. כי עמך הסליחה למען תורא. קויתי ה' קותה נפשי ולדברו
הוחלתי. נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר. יחל ישראל
אל ה' כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל
מכל עונותיו:

שיר המעלות לדוד לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל. לולי ה'
שהיה לנו בקום עלינו אדם. אזי חיים בלעונו בחרות אפם
בנו. אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר על נפשנו
המים הזידונים. ברוך ה' שלא נתננו טרף לשיניהם. נפשנו כצפור
נמלטה מפח יוקשים. הפח נשבר ואנחנו נמלטנו עזרנו בשם ה' עשה
שמים וארץ:

יום ו:

עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי. ערב עבדך לטוב אל
יעשקוני זדים. עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך. עשה

עם

תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי. לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני. לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי. לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן. לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד:

שיר המעלות אשרי כל ירא ה' ההולך בדרכיו. יגיע כפך כי תאכל אשריך וטוב לך. אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך בניך כשתילי זתים סביב לשולחנך. הנה כי כן יבורך גבר ירא ה'. יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך. וראה בנים לבניך שלום על ישראל:

שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי. על גבי חרשו חורשים האריכו למעניתם. ה' צדיק קצץ עבות רשעים. יבושו ויסגו אחור כל שונאי ציון. יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש. שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר. ולא אמרו העוברים ברכת ה' אליכם ברכנו אתכם בשם ה':

שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה'. אדני שמעה בקולי תהיינה אזנך קשובות לקול תחנוני. אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד. כי עמך הסליחה למען תורא. קויתי ה' קותה נפשי ולדברו הוחלתי. נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר. יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

יום ה:

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי. מאויבי תחכמני מצותיך כי לעולם היא לי. מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי. מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי. מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמור דבריך. ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני. מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי. מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר:

נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי. נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקך. נעניתי עד מאד ה' חייני כדבריך. נדבות פי רצה נא ה' ומשפטיך למדני. נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי. נתנו רשעים

הרים סביב לה וה׳ סביב לעמו מעתה ועד עולם. כי לא ינוח שבט
הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם.
הטיבה ה׳ לטובים ולישרים בלבותם. והמטים עקלקלותם יוליכם ה׳
את פועלי האון שלום על ישראל:

שיר המעלות בשוב ה׳ את שיבת ציון היינו כחולמים. אז ימלא
שחוק פינו ולשוננו רנה. אז יאמרו בגוים הגדיל ה׳ לעשות עם
אלה. הגדיל ה׳ לעשות עמנו היינו שמחים. שובה ה׳ את שביתנו
כאפיקים בנגב. הזורעים בדמעה ברנה יקצרו. הלך ילך ובכה נשא
משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו:

שיר המעלות לשלמה אם ה׳ לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם
ה׳ לא ישמר עיר שוא שקד שומר. שוא לכם משכימי קום
מאחרי שבת אוכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא. הנה נחלת
ה׳ בנים שכר פרי הבטן. כחצים ביד גבור כן בני הנעורים. אשרי הגבר
אשר מלא את אשפתו מהם לא יבושו כי ידברו את אויבים בשער:

יום ד:

ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך. יראיך יראוני וישמחו
כי לדברך יחלתי. ידעתי ה׳ כי צדק משפטיך ואמונה עניתני.
יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך. יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך
שעשעי. יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך. ישובו
לי יראיך וידעי עדתיך. יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש:

כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי. כלו עיני לאמרתך לאמר
מתי תנחמני. כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי. כמה
ימי עבדך מתי תעשה ברודפי משפט. כרו לי זדים שיחות אשר לא
כתורתך. כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני. כמעט כלוני בארץ
ואני לא עזבתי פקודיך. כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך:

לעולם ה׳ דברך נצב בשמים. לדור ודור אמונתך כוננת ארץ
ותעמוד. למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך. לולי
תורתך

שיר המעלות אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל ה׳ אלהינו עד שיחננו. חננו ה׳ חננו כי רב שבענו בוז. רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאי יונים:

שיר המעלות לדוד לולי ה׳ שהיה לנו יאמר נא ישראל. לולי ה׳ שהיה לנו בקום עלינו אדם. אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו. אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר על נפשנו המים הזידונים. ברוך ה׳ שלא נתננו טרף לשניהם. נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו. עזרנו בשם ה׳ עשה שמים וארץ:

יום ג:

זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני. זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני. זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי. זכרתי משפטיך מעולם ה׳ ואתנחם. זלעפה אחזתני מרשעים עוזבי תורתך. זמירות היו לי חקיך בבית מגורי. זכרתי בלילה שמך ה׳ ואשמרה תורתך. זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי:

חלקי ה׳ אמרתי לשמור דבריך. חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך. חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך. חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצותיך. חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי. חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך. חסדך ה׳ מלאה הארץ חקיך למדני:

טוב עשית עם עבדך ה׳ כדברך. טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי. טרם אענה אני שוגג ועתה אמרתך שמרתי. טוב אתה ומטיב למדני חקיך. טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצור פקודיך. טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי. טוב לי כי עוניתי למען אלמד חקיך. טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף:

שיר המעלות הבטחים בה׳ כהר ציון לא ימוט לעולם ישב. ירושלם

בנו. אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר על נפשנו המים הזדונים. ברוך ה׳ שלא נתננו טרף לשיניהם. נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו עזרנו בשם ה׳ עשה שמים וארץ:

יום ב:

דבקה לעפר נפשי חייני כדבריך. דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך. דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך. דלפה נפשי מתוגה קימני כדבריך. דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני. דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי. דבקתי בעדותיך ה׳ אל תבישני. דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי:

הורני ה׳ דרך חקיך ואצרנה עקב. הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב. הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי. הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע. העבר עיני מראות שוא בדרכיך חייני. הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך. העבר חרפתי אשר יגורתי כי משפטיך טובים. הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חייני:

ויבאני חסדיך ה׳ תשועתך כאמרתך. ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדבריך. ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי. ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד. ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי. ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש. ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי. ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך:

שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית ה׳ נלך. עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלם. ירושלם הבנויה כעיר שחוברה לה יחדיו. ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה׳. כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד. שאלו שלום ירושלם ישליו אוהביך. יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית ה׳ אלהינו אבקשה טוב לך:

יום א:

אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה'. אשרי נוצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו. אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו. אתה צוית פקודיך לשמור מאד. אחלי יכונו דרכי לשמר חקיך. אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך. אודך ביושר לבב בלמדי משפטי צדקך. את חקיך אשמור אל תעזבני עד מאד:

במה יזכה נער את ארחו לשמור כדבריך. בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך. בלבי צפנתי אמרתיך למען לא אחטא לך. ברוך אתה ה' למדני חקיך. בשפתי סיפרתי כל משפטי פיך. בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון. בפקודיך אשיחה ואביטה אורחותיך. בחקתיך אשתעשע לא אשכח דבריך:

גמל על עבדך אחיה ואשמרה דבריך. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך. גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת. גערת זדים ארורים השוגים ממצותיך. גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרתי. גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך. גם עדתיך שעשועי אנשי עצתי:

שיר המעלות אל ה' בצרתה לי קראתי ויענני. ה' הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה. מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים. אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר. רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום. אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי. עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ. אל יתן למוט רגליך אל ינום שמרך. הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. ה' שמרך ה' צלך על יד ימינך. יומם השמש לא יככה וירח בלילה. ה' ישמרך מכל רע ישמור את נפשך. ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

שיר המעלות לדוד. לולי ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל: לולי ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם. אזי חיים בלעונו בחרות אפם

שומר ישראל

ושמתי מחסי באלהים	ומ״ב	אלהי ישעי עזרני	אי״ע
יושב הכרובים הופיעה	יה״ה	חייני ברחמים ואחיה	חב״ו
עזרני נורא ואדיר	ענ״ו	רצה אדני הצילני	רא״ה
מלטני חסין יה	מח״י	ישמחו בך מבקשיך	יב״מ
דבק מצותיך בלבי	דמ״ב	האומרים יגדל ה׳	הי״י
מלך נאמן קדוש	מנ״ק	משגבי ומנוסי מושיעי	מו״מ

יהר״מ יהוה או״א אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון אהיה אשר אהיה שתעשה למען רחמיך ולמען השם הגדול והקדוש והנורא המפורש בע״ב שמות היוצאים מפסוק ויסע ויבא ויט ותרחמנו ותהיה בעזרנו ותצילנו מכל רעות ופורעניות ומכל חולאים רעים ותאריך ימינו ושנותינו בטוב ובנעימים ותעזרנו לתקן אשר פגמנו ואשר חטאנו עוינו ופשענו מנעורינו ועד עתה ותפרנסנו בריוח בכבודו לא בביזוי ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנת ידיך:

אנא בשם ה׳ אלהי ישראל אלהים חיים אלהי מערכות ישראל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ברוך יחיד ומיוחד היה הוה ויהיה ברוך שמך ומבורך שמך ומלכותך מרומם על כל ברכה ותהלה לעולם ועד ולנצח נצחים ומשמך ירעדו גדודי אש ומפארים שמך ושמך לא ראו ומשמך ינוס הים לאחור וכל משבריך וגליך מהדרים שמך ואני עבדך עפר ואפר רמה ותולעה צל עובר כציץ השדה באתי להפיל תחינתי ובקשתי שתרחם עלי ותענה עתירתי ותתנני לחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו כי אל רחום אתה וקרוב לכל קוראיו ברוך שומע תפלה:

ד מצאתי כתוב בקונץ ישן כתיבת יד ממקובלים קדמונים ז״ל אם תקרא סדר זה כהוגן לא ישלוט בך יל״הר ושום רע ולא חולי ולא נזק ולא שטן ומקטרג ולא מפסיד ושום נזק בעולם וזהו בכל דרכיך דעהו וזהו הסדר:

יום

מעולם הוא שמך	מה"ש	יבושו יבהלו זדים	יי"ז
לך לברך הגדולה	לל"ה	הליצוני הממוני הדימונו	הה"ה
אין כמוך אלהים	אכ"א	מתגרת ידך כלם	מי"כ
האזינה רועה ישראל	הר"י	ואינמו וצורים לבלות	וו"ל
הקשיבה קולי ממעמקים	הק"מ	כל היום תהלתך	כה"ת
לך אני והושיעני	לא"ו	האל זכרנו יברך	הז"י
כי לדברך יחלתי	כל"י	אנא למדני דתך	אל"ד
לגדל ולחזק ולהושיע	לו"ו	לדעת אמתך ואמונתך	לא"ו
פניך האר לעבדך	פה"ל	הנני היום עומד	הה"ע
נפשי לישועתך כלתה	נל"כ	ירא זע למשפטיך	יז"ל
ידעתי יוצרי ידעתי	יי"י	מרוב בושת הפנים	מב"ה
מרחמיך לא התיאשתי	מל"ה	ה' למשפטיך הקיצה	יל"ה
חטאתי הגדתי ודאגתי	חה"ו	סתר אתה לי	סא"ל
נגדך תאותי הנני	נת"ה	עורה ריבה יריבי	ער"י
השולח אמרתו ארץ	הא"א	עליון שברתי לישועתך	עש"ל
ידוע רחמי תפארתך	יר"ת	מעשי ידך הושיעה	מי"ה
שובנו אלהי הסליחות	שא"ה	ואליך השיבני ואשובה	וה"ו
רחמיך יקדמוני יום	רי"י	דרכי נועם ישר	דנ"י
אידי ויהיו משעני	או"מ	הפלא חסדך שמת	הח"ש
לאלהים כמה בשרי	לכ"ב	עליון משכן מעונך	עמ"מ
ועתה שמע רנתי	וש"ר	נכספה נפשי אליך	ננ"א
ה' חנני ועניני	יח"ו	נוראות ימינך תענני	ני"ת
לי הטה חסד	לה"ח	מרום באמתך הדריכני	מב"ה
כדברך ואמתך קימני	כו"ק	פדה והצילה יהידתי	פו"י
מתוגה נפשי דלפה	מנ"ד	נהני ממעמקי מים	נמ"מ
אליך נשאתי ידי	אנ"י	יהיו ידיך לעזרני	יי"ל
חמול על מחלתי	חע"מ	הורני רחום חוקיך	הר"ח
ראה הצור ענויי	רה"ע	מנעורי צררוני רבות	מצ"ר

ב. להמירה ולזכות בדין יאמר עלינו להבא ד"פ בה' זה היתבאר:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם שהם משתחוים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו משתחוים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עוזו בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר:

אחר עוד ואין אלהינו הוא מרומים בגבהי עוזו ושכינת ממעל בשמים יקרו ומושב ארץ ויוסד שמים נוטה שהוא הוא ברוך הקדוש המלכים מלכי מלך לפני משתחוים ואנחנו יושיע לא אל אל ומתפללים וריק להבל משתחוים שהם המונם ככל וגורלינו כהם חלקנו שם שלא האדמה כמשפחות שמנו ולא הארצות כגויי עשנו שלא בראשית ליוצר גדולה לתת הכל לאדון לשבח עלינו:

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה. קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא:

ויחזור פעם ג' ישר והפוך כאמור. ויאמר:

ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם.

חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך:

ויחזור פעם ד' ישר והפוך כאמור. ויאמר:

יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך. שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. אמת מלכנו ואפס זולתו ככתוב בתורתו וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

ג. כתב ספר הקנה דפוס וילמערדארף ד' י"ז הגהה כל המתפלל תפלה זו בכל יום (בעת פנאי) לא ישלוט בו שום פגע רע כו' ע"ש באורך (עיין בשערי ציון ויש בה הסכון וקצת טעות):

ואתה הוא ושנותיך	וה"ו סגולת ידידך טהר	סי"ט
יחיד לא יתמו	יל"י עני למען מלכותך	על"ם
		מעולם

שומר ישראל

א דבר גדול מסוגל לשמירה והצלחה לומר בכל יום ויהי נועם. ישר והפוך ויש מי שכתב שיאמרנו ז׳ פעמים:

ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו. ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן. אומר לה׳ מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו. כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות. באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו. לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם מדבר באופל יהלוך מקטב ישוד צהרים. יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש. רק בעיניך תביט ושלומת רשעים תראה. כי אתה ה׳ מחסי עליון שמת מעונך. לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך. כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך. על כפים ישאונך פן תגוף באבן רגלך. על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין. כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי. יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

בישועתי ואראהו אשביעהו ימים ארך. ואכבדהו אחלצהו בצרה אנכי עמו ואענהו יקראני. שמי ידע כי אשגבהו ואפלטהו חשק בי כי. ותנין כפיר תרמוס תדרוך ופתן שחל על. רגלך באבן תגוף פן ישאונך כפים על. דרכיך בכל לשמרך לך יצוה מלאכיו כי. באהליך יקרב לא ונגע רעה אליך תאונה לא. מעונך שמת עליון מחסי ה׳ אתה כי. תראה רשעים ושלומת תביט בעיניך רק. יגש לא אליך מימינך ורבבה אלף מצדך יפול. צהרים ישוד מקטב יהלוך באפל מדבר. יומם יעוף מחץ לילה מפחד תירא לא. אמתו וסחרה צנה תחסה כנפיו ותחת לך יסך באברתו. הוות מדבר יקוש מפח יצילך הוא כי. בו אבטח אלהי ומצודתי מחסי לה׳ אומר. יתלונן שדי בצל עליון בסתר ישב. כוננהו ידינו ומעשה עלינו כוננה ידינו ומעשה עלינו אלהינו אדני נעם ויהי:

סגסן ליאיר

יא דברים המועילים לרפואה בס"ד:

א ייקד עשרה אנשים שיתענו ויקראו תהלים בנעימות לרפואתו:
ב ילמדו פסוקי התהילים מאותיות שמו מס' לקוטי תהלים:
ג פדיון נפש על יד ירא שמים וחכם:
ד יעשה הרגגול כפרה עליו כדרך שעושים בעיו"הכ:
ה ידליק נר לפני ההיכל לרפואתו:
ו יתנו לדקה בעדו כאשר יוכלון שאת:
ז שינוי השם ע"י חכם ויכ"ש בכונה גדולה להמשיך לו נפש חדשה מקודשה ויתאמץ מאד בכונת ויעבור וי"ג מדות לעורר הרחמים:
ח ילמדו מזמור יענך י"ב פעמים ככתוב לעיל תפלת קונטרים זה ויאמר אח"כ תפלה לרפואתו:
ט עוד יוסיף אח"ז לעשות פדיון נפש והממין למבעא:

תפלה לומר במוסף ר"ה ויום הכפורים בעת אמירת ש"ץ ומפני חטאינו ווידוי של יום הכפורים הלא הם מתוקנים כהלכן בספר כף אחת:

להצלחה ולשמירה:

יאמר מזמור לדוד ה' רועי ויעשי כלו אחר כל תפלה מהשמ"ע מר"ס אלול עד מוצאי יוה"כ וכן בהושענא רבא וכן הוא מנהג בעה"ק חברון שהש"ץ אומר אותו אחר עלינו לשבח וכו' בקול רם ומה טוב לאומרו כל השנה אחר שמ"ע ולפחות כל יום האומרו בכונה אחר תפלת שחרית ימצא **חיים**:

ת"ו ש"ל ב"ע

יוד תפלה על חולה פשוטה שסדרתי יסודתה בהררי קדש:

יהר"מ יהוה או"א שתתמלא רחמים על פב"פ ויכבשו רחמיך את כעסך ותבטל מעל פב"פ כל גזרות קשות ורעות:

אנא מלך רחום וחנון התמלא רחמים על פב"פ המוטל על ערש דוי ותרפאהו רפואה שלימה כי אתה ברחמיך רופ"א חול"י עמ"ך ישרא"ל (ר"ת רפ"ח למתק ולהעלות רפ"ח ניצוצין) ותקיים בנו מקרא שכתוב ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו (יכוין כי ערש יהפך עשר. דוי יח) ולמען זכות אברהם אחוז בחסד יצחק נאזר בגבורה יעקב אחוז בתפארת משה אחוז בנצח אהרן בהוד תרפאהו רפואה שלימה ותציל ממות נפשו ובכח שנים ועשרים אותיות תורתך הקדושה שקבלנו בהר סיני תפתח לפב"פ שערי ארוכה ומרפא שערי בריאות שערי גילה שערי דרור שערי הוד והדר שערי זכות אבות שערי חמלה שערי טובה שערי ישועה שערי כפרה שערי לב טהור שערי מחילה שערי נעימות שערי סמיכה שערי עזרה שערי פדות שערי צדקה שערי קוממיות שערי רפואה שלימה שערי שמחה שערי תשועה וכל צדקותיו אשר עשה הוא ובני ביתו יזכרו לפני כסא רחמיך להמליץ טוב בעדו ואל תתנהו בנפש אויביו ה' ישמרהו ויחייהו לאורך ימים ושנות חיים ושלום:

ויהר"מ השם הקדוש אהיה אשר אהיה אשר הוא יסוד הכל ועיקר הכל ושרש הכל היה הוה ויהיה (יכוין כי יש בו ד' אותיות אלף הא יוד הא וכמו גדול פשוט אין מורכב לכל דבר וסודו שהוא סוד היחוד) שתשלח רפואה שלימה לחולה הזה פב"פ ותעמידהו על עמדו ויחי מחליו. וידענו כי אין אנו כדאים להתפלל לפניך על עצמנו וכל שכן על אחרים אמנם שמנו רחמיך נגד עינינו כי רחום אתה ואתה שומע תפלת כל פה לכן בבשת פנים אתאנו לבקש רחמים ותחנונים על פב"פ החולה הזה אל נא רפא נא לו ותבריאהו ותחלימהו ותחזקהו ותאמצהו ותמלא משאלות לבו לטובה עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי כו':

ויהיה פדוי ומשוחרר מהסט"א ומכל רע ותגדלהו לתורה ולמצות ותתן בי כח להדריכו לעבודתך ולעשות רצונך כי"ר:

ח למי שהוא ספק בכור ולא פדאו אביו:

רבש"ע אתה יודע כי בשר אנחנו ולא אתנו יודע עד מה ואנשי אמת דכל רז לא אנס להו נאספו מנו בחטאינו והנה לקול הסי"פור וספירת דברים נכנסתי בספק שאפשר שאני בכור וחייב בפריון. ולכן ליקב"הו בד"ור ור"וד הריני נותן שווי ה' סלעים לכהן בעבור פדיוני. ויהר"מ **יהוה** או"א שתתמלא רחמים עלי ותקבל מעשה הזה אשר אני עושה לרצון ותעלה עלי כאלו כיונתי בכל הכוונות הראויות לכוין וברב רחמיך תרחם עלי ותתן לי חיים ארוכים חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה טובה חיים של חילוץ עצמות חיים שתמלא משאלותי לטובה ותפדני ותצילני מכל צרה ומכל חולי ונגע ומחלה ותקיים בי מקרא שכתוב והסיר ה' ממך כל חולי וגו' עשה ל"ש וכו':

ט נוסח עננו בג' צומות בדרך קצרה:

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו על כל אשר חטאנו עוינו פשענו אנחנו ואבותינו ועל ידי זה חרב עירנו ושמם מקדשנו אוי ואבוי לנו כי עונותינו הטו אלה ופשעינו האריכו קיצנו אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש וכמו צער בנפשנו על חרבן בית המקדש וביטול תורה ועבודה זה כמה מאות שנים וזה צע"ר השמים אהה עלינו לכן עתה שבנו אליך בבושת וחרפה וכלימה ובדמע לב נבקשה מאלהינו מרחם אנא ה' יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהא מיעוט חלבינו ודמינו המתמעט בתעניתינו היום כחלב מונח על גבי המזבח שתכפר בו כל חטאתינו עונותינו ופשעינו האר פניך על מקדשך השמם למען אדני ובא לציון גואל אל תפן לרשענו כו':

ו תפלה קודם המילה:

ליקב"הו וכו' הנה אנכי בא לקיים מצות עשה וביום השמיני ימול בשר ערלתו לתקן את שרשה במקום עליון והריני מוסר בני למול ואני ממנה אותו שליח גמור שימול את בני כדת מה לעשות. ויהר"מ יהוה או"א שתעלה עלי כאלו קיימתי מצוה זו עם כל הכוונות הראויות לכוין במצות מילה ופריעה ומציצה ויתגלו החסדים במשפט האורים ותהא מצוה זו חשובה לפניך כריח ניחוח ותשפיע נשמה קדושה לילד ואליהו הנביא ז"ל יברך הילד לשמור בריתו ושלא יחטא כלל ותזכני לי ולאמו לגדלו לתורה ולמצות ויהיה חכם וחסיד ובעל מדות טובות ובריא מזליה ונשמח בו ובתודתו ונגיעהו לחופה. ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי לקיים מצותיך וביראה ואהבה ושמחה רבה באתי היום לעשות רצונך ואתה ברוב רחמיך תברכנו מברכותיך ותשמחנו בעבודתך ותצילנו מכל חטא ותזכנו לקיים כל המצות שבתורה הנני יי כי אליך אקרא כל היום עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך ויהי נועם וכו':

ז לפדיון הבן:

ליקב"הו בדחילו ורחימו ור"וד ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מצות עשה מן התורה שציונו הקב"ה וכל בכור אדם בבניך תפדה. והריני נותן ה' סלעים לכהן סוד החסד. ויהר"מ יהוה או"א שתעלה עלי כאלו כיונתי בכל כוונות הראויות למצוה זו ותעלה עלי כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה ותרי"ג מצות התלויות בה. וברב רחמיך בכח שאני מקיים מצוה זו לפדות פט"ר רחם יתמתקו הדינים העולים בכללותם פט"ר וכל הנשמות שלא זכו לקיים מצוה זו יהיה להם מנוח ונח"ר ותעלה עליהם כאלו קיימו מצוה זו בפועל כי רחום אתה. ואתה ברב רחמיך תשמור ותנצור לבני הבכור שאני פודה אותו מכל רע

סנסן ליאיר

אראריתא תשמע תפלתינו ותענה עתירתנו כי רחום אתה ושומע תפלת כל פה יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ד כשיושבת על המשבר יאמר שנים עשר פעמים מזמור יענך ככתוב לעיל בקונטרס זה ויכוין בכל פעם אות מהשמות ובנקוד הויות ולא ישנה המזמור ללשון נקבה אלא יאמרנו ככתוב שם ואח"כ יאמר:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אהיה אשר אהיה שדי צבאות שתעשה למען רחמיך הרבים ולמען קדושת המזמור הזה ושמותיך הכתובים בו והמצורפים בו ושמות הקודש אשר כיונתי בצירופים שהוא שם בן י"ב ותרחם על פב"פ היושבת על המשבר צועקת בחבליה. אל מלא רחמים תוציאה מאפילה לאורה ובזכות אמותינו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה תרחם עליה ותזכרנה לטובה ותפקדנה לברכה כי עיניה לך תלויות כעיני שפחה אל יד גברתה ותבטל מעליה כל גזירות קשות ורעות בשם **קרע שטן** ותצילה מכל צער ויצא הולד לחיי"ט ולשלום ובשעה טובה ומבורכת לנו ולולד ואח"כ תצא השליא בנקל וכשם ששמעת מי שהתפלל לפניך המזמור הזה כן תשמע תפלתינו עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך מאן דעני לאמך הוא יענה יתך י"לר אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ה תפלה לסנדק:

ליקב"הו וכו' הנה אנכי בא להיות סנדק ואהיה כסא ומזבח לעשות על ירכי המילה. ויהי ר"מ **יהוה** שיהיה מזבח כפרה שתכפר על כל חטאתי עונותי ופשעי ובפרט מה שפגמתי בירכי ובאות ברית קודש ותעלה עלינו כאלו כיוננו בכל הכוונות הראויות לכוין ותמלא כל השמות שפגמתי בהם ותהא המילה חשובה כקטורת סמים כדכתיב גבעת הערלות וכתיב גבעת לבונה ותקיים בנו מקרא שכתוב ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך ברך ה' חילו ופועל ידיו תרצה ויהי נועם וכו': ליקב"הו

רבו סודותיו ורמזיו ובשר אנחנו ולא בינת אדם לנו. ויהר"מ יהוה או"א שתקבל מעשי המצות והברכות האלו כאלו כיוננו בכל הכונות הראויות לכוין ודרך כלל אנו מכוונים בכל לתקן את שרש מצות אלו במקום עליון ליקב"הו וברוב רחמיך תשמרנו מכל חטא ויהיו כל מעשינו לש"ש ובפרט בז' ימי המשתה ולא יארע לנו שום תקלה ושום מקרה רע ותצילנו מיצ"הר וחסד ה' מעולם יהי עלינו סתרה צנה וסוחרה ויהי נועם וגו':

ב כשנכנסה האשה בחדש ג' לעיבורה:

לך יי הגדולה והגבורה והת"ת והנצח וההוד כי כ"ל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש:

רבש"ע בלב נשבר ונדכה אני מתפלל לפני כסא רחמיך והגם שידעתי שאיני כדאי כלל שמתי רחמיך לנגד עיני כי רחום אתה ובכן יהר"מ יהוה או"א שתתמלא רחמים על כל עוברות עמך ישראל ובפרט על אשתי (פב"פ) ותקל מעליה צער העבור ועשה למען רחמיך שיתקיים העבור בבריאות ויגמר לטובה בכל איבריו וגידיו והכל מתוקן ולא תפיל אשתי למען רחמיך המרובים בשמך הקדוש אל חד וימלאו ימיה ללדת ולא תהיה משכלה כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כי"ר:

ג כשנכנסה לחדש ט' לעיבורה יאמר:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם על כל עוברות היולדות מעמך ישראל ובפרט על אשתי (פב"פ) ובעת לידתה תקל מעליה צער הלידה ותלד בנקל בלי שום צער בטרם יבא חבל לה והמליטה עוברה לחיים טובים ולשלום בשעה טובה ומזל טוב לנו ולולד ולא יארע לה ולא לולד שום צער ושום נזק ושום מקרה רע ח"ו. אל מלא רחמים יהמו נא רחמיך על אשתי הנזכר' ותצילה מכל כאב וטירוף ובהלה ותצא השליא בזמנה ותהיה בריאה וטובה לעבודתך לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה ובשם

אראדיתא

ח זמן תפלת מנחה עד חלי שעה אחר חצות לשבכת המקילים כמ"ש בש"ע א"ח סי' רל"ג:

ט שלא לשתות סתם יינם כמ"ש בי"ד סי' קכ"ג והוא מי"ח דבר שאין להם ביטול אפילו אם יבא אליהו ז"ל אין שומעים לו ואחז"ל שמאבד גן עדן. ונוסף עוד שרבנים גדולים מקן בעל הש"ע ורבני לפת ושלוניקי וקושטאנדינא ואשכנז החרימו לשותה סתם יינם. ובספר הזכרונות האריך לבטל כל טענות הבל ורעות רוח השותים. ע"ש ובספר יין המשומר:

י חיוב תלמוד תורה על כל איש ישראל אפילו עני אפילו בעל יסורין חייב לקבוע זמן ללמוד תורה ביום ובלילה כמ"ש בי"ד סי' רמ"ו. ואמר אליהו הנביא ז"ל כל הלכות הבאות לגבור ויחיד הכל הוא בעון ביטול תורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת ובעל נפש יתעורר מתרדמתו וישוב אל ה' לעסוק בתורה ובמצות לשמו יתברך. ה' ברחמיו יזכנו לקיים מצותיו ולעשות רצ"ו לפניו ולעסוק בתורה לשמה תורת חיים:

נוסחי תפלות פשוטות לדרישת יראי ה' סדרתים ועולות מועטות:

א תפלה לפני החופה והבעה ברכות:

ליקב"הו בדחילו ורחימו ור"וד ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל. הריני מוכן לישא אשה בקדושין לקיים מצות בוראנו יתברך ליקח אשה בכתובה וקדושין וזו הכנה לקיים מצות פרו ורבו וכל מצות עשה ולא תעשה הנלוות ונמשכות מלקיחת אשה והנה עשיתי הבא מידי ואתה ברוב רחמיך תטע אהבה ואחוה שלום וריעות בינינו על דבר כבוד שמך ותזכנו לקיים מצות פריה ורביה וכל המצות הנמשכות ותברכנו מברכותיך ותקיים בנו מקרא שכתוב לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהליך והריני מוכן לקדשה בטבעת זה כדת משה וישראל ולהיותינו תחת הופה בזמן שבע ברכות וקודם להם ברכת אירוסין וידענו כי כל פרט ופרט

רבו

כדכתיב עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל. אנא ממ"ה הקב"ה עשה למען זכות תורתך הק' ולמען תינוקות של בית רבן שלא חטאו ולמען זכות שבעה כורתי ברית ותצילנו מצרה זו ומכל צרה. ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך. ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ז עיקר הכל לתקן חטאות הצבור הנכשלים באיזה דבר. בקיצור גדול נזכיר כמה ענינים:

א לשמור עצמו ממאכלות אסורות ובשולי גוים אפילו דברים כשרים וכלים חדשים שהוא איסור גמור כמ"ש בש"ע יו"ד סי' קי"ג ומגבינות עכו"ם אפילו העמידום בעשבים כמ"ש ביו"ד סי' קט"ו:

ב שלא להעביר תער על כל זקנו כלל כמ"ש בש"ע יו"ד סי' קפ"א ובכל פעם עובר ה' לאוין ואם ב"פ בשבוע עובר ת"ק לאוין לשנה:

ג להתרחק מהעבירות הרבה מאד מאד כמ"ש בש"ע א"ה סימן כ"א:

ד שלא לישבע לשוא או לשקר שהוא חמור מכל העבירות ונפרעים ממנו וממשפחתו וכו' כמ"ש בש"ע סימן פ"ז דין כ':

ה לשמור שבת במחשבה בדבור ובמעשה ואסור לומר לגוי או לרמוז לעשות מלאכה ואפילו עושה מעצמו אסור ליהנות כמ"ש בש"ע א"ח סי' רע"ו וסי' ש"ז. ואסור לצאת מהעירוב בפנוליו"עו וכיוצא כמ"ש בש"ע סימן ש"א דין כ"ג:

ו אסור לשוח בעוד שש"ץ חוזר התפלה וגדול עונו מנשוא כמ"ש בש"ע סימן קכ"ד דין ז' וצריך ליזהר שלא להפסיק בדבור משיתחיל ברוך שאמר עד סוף י"ח כמ"ש סי' נ"א דין ד'. ובשעת קריאת התורה אפילו בין העולים כמ"ש סי' קמ"ו:

ז זמן ק"ש שחרית משיראה חבירו הרגיל קצת ברחוק ד' אמות עד רביע היום מעמוד השחר כמ"ש סי' נ"ח ואחרונים:

סגסן ליאיר

אשר בעיר זו כל גזרות קשות ורעות ותושיענו מהצרה הזו ובצל כנפיך תסתירנו כיה"ר אמן:

ג׳ יאמרו על סדר אותיות העיר אותיות מאלפא ביתא:

ד׳ יתמנו שני גבאים לגבות מהיחידי' איש אשר ידבנו לבו לצדקה ויחלוקו המעות תכף לנצרכים ולומדים עניים:

ה׳ אם אפשר יקבלו תענית צבור שיתענו ליום פלוני אפילו מכאן לכמה ימים:

ו׳ יעשו פדיון לשם העיר מק"ם מטבעות כסף כמנין שמות הקדושים **אהוה אהיה יהוה אדני אל** כסדר שעושין לחולה ואח"כ יאמרו תפלה זו:

יהר"מ יהוה או"א שתעשה למען רחמיך ולמען שמותיך הקדושי' הנזכרים ונעשים פה ע"י פדיון זה ותצרף מחשבתינו הטובה למעשה כי לך ה' חסד ותגביר חסדיך על דיניך ויומתקו הדינים הקשות על ידי פלא העליון אשר הוא חסדים גדולים ורחמיך גמורים ופשוטים שאין בהם תערובות דין כלל ויכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ומעל קהל ישראל אשר בעיר זו (פ') ויעלה לפניך לרצון פדיון זה בעד כל נפש ישראל אשר בעיר זו ומעשה הצדקה הזו יעלה לרצון בעד כלל ופרט כל נפש מישראל אשר בעיר זו ותציל ממות נפשינו כדכתיב וצדקה תציל ממות ותקרע כל המסכים המבדילים בינך ובין עמך ישראל (בשם **קרע שטן**) ותפר ותבטל עצת כל הקמים עלינו לרעה וקלקל מחשבותם כי הנה אויביך ה' כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פועלי און ולא תעשינה ידיהם תושיה:

אנא מלך רחום וחנון התמלא רחמים עלינו וכל הצדקות אשר נעשו ויעשו יהיו לרצון ולריח ניחוח לפניך להושיענו ולהצילנו ולרחם עלינו וכשם שנתת פחד ומורא בלב יושבי ערי הכנעני בימי יעקב אע"ה כדכתיב ויהי חתת אלהים על כל הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב (יאמרנו י"ג פעמי' ויכוין לשם הקדוש **אספין** היוצא ממנו) כן תכניס פחד ומורא בלב הקמים עלינו ותבטל עצתם

כדכתיב

ועל כל ישראל יושבי העיר הזו (פ׳) להכרית כל החוחים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה:

אנא מלך רחום וחנון פדה את בני יעקב מחימה והפר תפר עצת כל הקמים עלינו יהיו נגד פניך צרותינו וראה בעניינו וריבה ריבינו וידעו כל הגוים כי אתה קדוש ישראל זכר נא בניך עניים ואביונים מצפים לישועתך כל הימים אבינו מלכנו יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך חי וקיים עשה לנו נסים ונפלאות בשם אדני צבאות לנצח בו אויביך ובשם אלהים צבאות ובשם אל שדי צדיק יסוד עולם לשמור כל ישראל ובפרט יושבי העיר הזו (פ׳) בשם אהיה כתר ובשם הויה ת״ת ובשם אדני היכל קדשך תשגבנו ותושיענו ויעמדו מליצי יושר להכנים תפלתינו לפניך למען רחמיך המרובים כדכתיב כי אל רחום ה׳ אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך למען יחלצון ידידך הושיעה ימינך ועננו י״לר אמרי פי והגיון לבי לפניך ה׳ צורי וגואלי:

בינ״ו עמ״י עש״ו:

זכרון מזכרת דברים המועילי׳ על כל צרה שלא תבא פרשת העבו״ר. מפי סופרים וספרים ונכון שפי״ר דבר לדור. וחסד ה׳ מעולם כי לא יטוש ה׳ את עמו וגדול כח הלבור:

א על כל צרה שלא תבא יאמרו בעשרה נ״א פעמים ויהי נועם וכו׳ יושב בסתר כלו ויכפול פסוק אורך ימים אשביעהו ויכוונו לשם יאהדונהי גימ׳ נ״א:

ב יקראו פ׳ העקדה בדמעה ויאמרו פיוט עת שערי רלון כלו ויאמרו וסתע אותו על יכך המזבח לפונה לפני ה׳ וזקקו (יכוין לניכוף הי״הו) ויאמרו: יהרמ״י אלהינו ואלהי אבותינו שתזכור לנו ולכל ישראל אשר בעיר זו עקידתו של יצחק אבינו בן אברהם אבינו כאלו אפרו צבור ומונח על גבי המזבח ותביט באפרו לבטל מעלינו ומעל כל ישראל

אשר

פעמים ויכוונו בכל פעם אות א׳ משמות סק׳ אלו **איא הדהד יונ** **ההי** ובמזמור יכוין כונות אלו:

למנצח מזמור לדוד יענך **יהוה** (ניקוד הצילני נא מיד אחי) **ביום צרה** (ר״ת **יבק**) (גימטריא השמות הנו׳) ישגבך שם אלהי יעקב. ישלח עזרך מקודש ומציון יסעדך יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה. יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא. נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגול. ימלא **יהוה** (ניקוד מיד עשו כי ירא) כל משאלותיך. עתה ידעתי כי הושיע **יהוה** (ניקוד אנכי אותו פן יבא) משיחו יענהו משמי קדשו **ב**גבורות ישע (ר״ת **יבק**) ימינו אלא ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם **יהוה** (גי׳ תפול עליהם אימתה ופחד) אלהינו נזכיר. המה כרעו ונפלו ואנחנו **ק**מנו ונתעודד (גי׳ **יבק**) **יהוה** (ניקוד בגדול זרועך ידמו כאבן) הושיעה המלך יעננו **ב**יום **ק**ראנו (ר״ת **יבק**):

(יכוין בסוד **חשמל** כדי לסמכם מכל כע בסוד **אורפניאל** גימ׳ **חשמל** וכן יש מ״ם אותיות מ״ל תיבות במזמור:

ואחר י״ג פעמים בכונה יאמר:

יהר״מ יהוה או״א אביר יעקב קדוש ישראל שבסגולת קריאת המזמור הזה תתמלא רחמים על כל ישראל יושבי העיר הזו (פ׳) ותשמרנו מיד אויבינו וכל הקמים עלינו ותצילנו מרעה ומרעב ומשב[...] ומביזה ומכל פחד ומכל צער והכניע ותשפיל את כל אויבינו **תפו**[ל] עליהם **א**ימתה **ו**פחד (יכוין בסס **תעאו**) בגדול זרועך ידמו כאבן ותת[ן] בלב המלך והשרים עצה טובה ונכונה לשים שלום בארץ והשקט ובטח[ה] ותתן בלבם רחמנות להטיב אלינו וכשם שענית ליעקב בבית אל כשאמ[ר] ואעשה שם מזבח לאל העונה אותי ביום צרתי וכן דוד המע״ה הי[ה] מתפלל כשהיה יואב במלחמה יענך ה׳ ביום צרה ישגבך שם אל[הי] יעקב הוא השם שאמר יעקב אע״ה לאל העונה אותי ביום צרתי בש[ם] הזה אקרא אליך **אהיה יהוה אדני** יעננו ביום קראנו וזכות השמו[ת] היוצאים מהמזמור הזה ונקודותיו ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו יגן עלי[נו] ועל

מן מלא חן במדבר עד ולא יהרם עוד לעולם. יחזקאל סימן מ' בעשרים וחמש שנה עד סופו. יואל ס' ג' והיה אחרי כן אשפוך את רוחי עד סופו:

כתובים:

משלי אשת חיל עד סופו:

משנה:

אנות מדות תמיד כ"ת אמת:

תהלים:

כל המשה ספרים ובתפלה שאחריהם יאמרו זה בתוספת:
ותקרא לשבויים דרור ולאסירים פקח קוח:
ויה"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ויתמתקו הדינין ותבטל מעלינו ומעל כל ישראל היושבים בעיר זו. (פ') כל גזירות קשות ורעות ותקרע רוע גזר דיננו (יכוין בשם קרע שטן) ותגזור עלינו גזירות טובות ותכניע ותשפיל את כל אויבינו ומבקשי רעתנו. תפול עליהם אימתה ופחד (יכוין בשם תעאו) בגדול' זרועך ידמו כאבן ותתן בלב המלך והשרים עצה נכונה לישוב העיר הזו ותשקוט הארץ ותצילנו ממלחמה וממצור ומשבי ומביזה ומכל הפסד ומכל פחד ולא ישמע שוד ושבר בעיר זו ומאוצר מתנת חנם תחון עלינו ובזכות מזמורי תהלים שקרינו לפניך וסודותיהם תרחם עלינו ותצילנו מכל רע ומכל פחד ומכל הפסד אל מלא רחמים עשה למען רחמיך ובזכות דוד המלך ע"ה שאמר מזמורים אלו לפניך ותצילנו מכל צרה ונהיה מיושבים שקטים ושאננים לעבודתך ולכל הולכי דרכים כו':

בהעלות המנחה:

בהוצאת ס"ת לפני ההיכל יאמר מזמור יענך ה' ביום צרה י"ג פעמים

סנסן ליאיר

ביג"ו עמ"י עש"ו

ראוי להספיד על כל גזרה שלא תבא עדה שלימה כל זי עשרה שיתענו ואלו יקידי סגולה המתענים ילמדו תנ"ך (כמ"ש הפל"א כיס ה' כ"ח):

תורה:

פרשת ויקרא אל משה כולה ופרשת נו עד להקריב את קרבניהם במדבר סיני ופ' שלח וכי תשגו עד עונה זה. ואח"כ פרשת נסכים הקודמת שם פ' שלח ואח"כ התפלה אשר במורה באלנע בתוספות נופך וזו היא:

יהרמ"י או"א שיהא שיח שפתותנו בתורת מעשה הקרבנות חשוב ומקובל ומרוצה כאלו הקרבנו עולה ושלמים ותודה ומנחות ונסכים. ואם נתחיבנו חטאת או אשם ודאי או אשם תלוי או קרבן עולה ויורד תהא חשובה קריאתנו כאלו הקרבנו הקרבן או הקרבנות שנתחייבנו ואם לאו יהא חשוב כאלו קרינו בתורתך לבד וברוב רחמיך תמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו עונותינו ופשעינו וכל מה שחטאו עוו ופשעו כל הקהל כי מינו אותנו שלוהים לבקש רחמים עליהם ועל כן באנו בלב נשבר ונדכה וברכינו כשלו מצום לבקש תחינה וסליחה בעד כל הקהל ותצילנו מצרתינו וריוח והצלה יעמוד לנו אנא אל תבזה ענותינו ויעלה לפניך מליצי יושר להמליץ עלינו ותבנה ב"המק במהרה בימינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן כיר"א:

נביאים:

ישעיה סימן ב' מן נכון יהיה עד ולא ילמדו עוד מלחמה. סימן י"א ויצא חוטר עד פי גדול בקרבך קדוש ישראל. ירמיה סימן ל"א

מן

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי. הורני ה׳ דרך חקיך ואצרנה עקב: ואח״כ יאמר:

שיר השירים אשר לשלמה. ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין. לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אחבוך:

סימן יא:

מצאתי כתוב לשמירה יאמר אחר תפלה פסוקים אלו הסימנים לוי״ה לישועתך יכוין בשמות הקדש באופן זה:

לישועת בקו יתי יהוה. לישועתך ה׳ קויתי. קויתי לישועתך ה׳. קויתי ה׳ לישועתך. ה׳ קויתי לישועתך.

ה׳ לישועתך קויתי: (ובכל פעם יכוין השמות הנז׳) ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה׳ ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך. ובנחה יאמר שובה ה׳ רבבות אלפי ישראל: יברכך ה׳ וישמרך. יאר ה׳ פניו אליך ויחנך. ישא ה׳ פניו אליך וישם לך שלום. (ויכוין בשמות הקדש היוצאים מהם בחילופי א״ב) אנקתם פסתם פספסים דיונסים: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ה׳ ויהי לי לישועה:

סימן יב:

עוד מצאתי כתוב בספר כתיבת יד הלא מאן דבעי למצלח בעסקיה בכל דוכתא דהוא אזיל לימא בצפרא תלת זמני מזמור זה קודם לאת השמש ויתחיל ויאמר:

למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני אלהי צדקי וגו׳ עד לבטח תושיבני:

ובתר הכי יאמר:

יהי רצון מלפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו למען שמך הגדול היוצא מהמזמור הזה שהתפללתי אליך תשמע לקול שועי ולתפלתי כשם ששמעת לקול מי שהתפלל אותם כיה״ר:

ת״ו ש״ל ב״ע

יוסף בסדר סימן ז

בו ד' אותיות אלף הא יוד הא. כמו גדול פשוט ומורכב לכל דבר הודו כי אהיה מורה על סוד האלהות שהיה הוה ויהיה וזהו אהיה אשר אהיה ר"ל אני הוא והייתי ואהיה אני הוא עתה והייתי לשעבר ואהיה עד סוף הכל כ"ז יכוין במחשבה) שתרחם עלי ותעשה. וישאל בקשתו בלשון ברור וכן יאמר ג"פ והאריכו המקובלים בזה מאד:

סימן ח:

קבלה מרבינו יהודה החסיד ז"ל שכל האומר ג' פסוקים שסימנך אבי ביושר ולמפרע בכל יום נצול מכל רעה:

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה. סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה. בטחו בה' עדי עד כי ביה ה' צור עולמים. עולמים צור ה' ביה כי עד עדי בה' בטחו. ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. בשלום עמו את יברך ה' יתן לעמו עוז ה':

סימן ט:

מ"כ בכתב רב ומקובל מי שאומר פ' אלו ינצל מכל רעה:

יְהִי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו. יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם. המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו. רומה על השמים אֱלהים על כל הארץ כבודך:

יְהִי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען רחמיך ובזכות פסוקים אלו ושמות הקדש אשר בהם ושמות הקדש הרמוזים והמצורפים בהם תרחם עלינו ותצילנו מכל צרה ותרצנו ברחמיך הרבים אנס"ו:

סימן י:

מצאתי כתוב בספר קדמון כ"י טוב לומר בכל יום פסוקים אלו שתחילתם אותיות חכמה ויועיל לפתיחת הלב:

חלקי ה' אמרתי לשמור דבריך. כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי.

מה

ו ובפרא דצניעותא ולא יאמרו בתקון חצות כי אם על היכלי עולם נא:
ז ובסוף הלילה אם יש שהות ילמדו משניות מסדר טהרות ולא יאמרו בקשות כי אם ידיד נפש:
ביום אחר התפלה ילמדו סדר מסכת הטהרה ובמנחה לפני ק"ת יאמרו י"ב פעמים יענך עם הכונות ככתוב בלפוקן שמיר:

סימן ו:

מ"כ מכ"י מר זקנינו הרב עיר וקדיש בעל מס"ל לכתוב על קלף נסח זה וליתן אצל היולדת וטוב מאד לשמירת היולדת והבן בשם ה' אלהי ישראל:

אליהו זכור לטוב היה מהלך בדרך ופגע בלילית ואמר לה טמאה אנה תלכי אמרה לו אני הולכת לבית היולדת פב"פ לתת לה שנת המות ולקחת את בנה לאכלו אמר לה תהיי בחרם עצורה מאת הש"י אבן דומה תהיי ענתה ואמרה לו אדני התירני ואני נשבעתי בשם ה' לעזוב דרכי זאת וכל זמן שאני רואה או שומעת את שמותי מיד אברח ועתה אודיע לך שמותי וכל זמן שיזכירו את שמותי לא יהיה לי כח להרע או להזיק ונשבעתי אני לגלות את שמותי לך ותנם לכותבים ולתלות אותה בבית היולדת או הולד ומיד אני בורחת ואלו הם שמותי:
"שטרינא "לילית "אביטו "אמיזו "אמיזרפו "קקש "אודם "איק "פודו "איילו "פטרוטא "אבכו "קטא "קלו "בטנה "תלתו "פרטשה:
וכל מי שיודע שמותי אלו מיד אני בורחת מן התנוק ותלה בבית היולדת או הילד זה הקמיע והילד וגם אמו לא יזוקו ממני לעולם אא"ס:

סימן ז:

מצאתי כתוב בגנזי המקובלים כ"י אם יתפלל האדם לשם אהי' אשר אהיה בכל דבר שבעולם. לחולה. לבנים. לחכמה. לזכירה. לפרנסה. להנצל מפגע רע ומשכנת דרכים. ולכל דבר רק שיהיה טהור ויאמר בכונה:
יהי ר"מ השם הגדול **אהיה אשר אהיה** (יכוין קבלתו כי יש

יוסף בסדר סימן ה

נוסח קבלת התענית:

רבון כל העולמים גלוי וידוע לפניך שאנו מתענים למחר יום עשרה בטבת ככל השנים כאשר תקנו רז"ל והנה אנחנו מקבלים התענית מבעוד יום זה ולהתענות כל הלילה ולצרפה לתענית הפשוט של עשרה בטבת שיהיה הכל כ"ה שעות נלכה עד כ"ה להתפלל לפניך על ישראל אשר בעיר זו להצילנו מצרתינו ולהושיענו. ויהרמ"י או"א שתקבל ברצון תעניתנו ותתן בנו כח ובריאות לעמוד על המשמר ותרצה ענויינו ותענה עתירתנו כי אל רחום אתה ואתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

אחר ערבית יאמר תפלה זו קודם הלימוד:

ליקב"ה הנה אנחנו באים ללמוד בתורה בלילה הזו בלב נשבר ועני נפש לבקש רחמים עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר זו כי בצרה גדולה אנחנו ויהרמ"י או"א שתעשה למען רחמיך ולמען זכות תורתך הקדושה ותצילנו מצרתנו ותבטל מחשבות שונאינו ותפר עצתם ולא תעשנה ידיהם תושיה ומלטנו משמד ומשבי ומביזה ומלחמה ומצור. תן שלום בארץ תן שלום במלכיות אל שדי יאמר די לצרותינו וזכות התורה יגן עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר הזו ותעלה עלינו כאלו כווננו בכל הכונות הראויות לכוין בלימודינו ויהיה נחת רוח לפני כסא כבודך ותתן לנו כח ובריאות לעמוד על המשמר עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך כיר"א:

א ילמדו במשניות מסכת' שהי' ישע י"דים ש"בועות ע"רכין:

ב ואח"ז משניות סדר קדשים ואדרא רבא וזוטא:

ג ובחצות יאמרו תקון חצות:

ד ואח"כ נ"א פעמים ויהי נועם ככתוב בדפוסן הניך:

ה והתהלים בנחת מלה במלה עם התפלה חדשה שנדפסה בתהלים שנדפסו מחדש:

וספרא

וארוממנהו. מי כמכה באלים ה׳ מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא. ה׳ ימלוך לעולם ועד. ארחמך ה׳ חזקי ה׳ סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגיני וקרן ישעי משגבי. מהולל אקרא ה׳ ומאויבי אושע. הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה. ואני בה׳ אעלוזה אגילה באלהי ישעי. אלהים ה׳ חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידריכני למנצח בנגינותי. ה׳ אלהי אתה ארוממך אודה שמך עשית פלא עצות מרחוק אמונה אומן. הודו לה׳ כי טוב כי לעולם חסדו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה׳ צורי וגואלי:

ואלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גליו ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו קלות כאילות אין אנו מספיקים להודות לך ה׳ אלהינו ולברך את שמך מלכנו על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורוב רבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים. ממצרים גאלתנו ה׳ אלהינו מבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלאים רעים ורבים דליתנו. ומכף כל אויב ואורב ומלחמה ומצור הושעתנו עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו חסדיך על כן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפנו ולשון אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו את שמך מלכנו תמיד. ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב. ברוך הטוב שמך ולך נאה להודות. שיר המעלות לולא ה׳ שהיה לנו כו׳:

סימן ה:

זה היה מעשה שהיה בעיר ה׳ ישראל בגרס והיה עצרה בעצת והלנור ביכלו עצרה יחידים שיתענו עצרה בעצת מבעוד יום וילמדו בלילה וביום ויתפללו להצלת העיר. ואני הלעיר סדרתי הסדר הזה:

נוסח

יוסף בסדר סימן ג

נפשינו על צו"ם מה במספר ומפקד שמות הק' אשר פגמנו בהם להתענות מ' יום בזמן הזה כמספר ארבעה יודין דשם ע"ב. וגלוי וידוע לפניך כי חפץ הייתי לעשות תיקון זה בכל לב אך אין בי כח וכשל כחי להתענות תעניות מ' יום רצופים ולכן אני מפריש היום ארבעה פרוטות כסף לצדקה כי כן יסדו עבדיך לפדות בכסף כל תענית ובכן יהר"מ יאו"א שתעלה עלי כאלו התעניתי היום ותהיה חשובה הצדקה שאני נותן בעבור התענית כאלו התעניתי ומיעוט ממוני יהיה במקום מיעוט חלבי ואתה בטובך תמלא כל השמות שפגמתי בהם בז"ל או בקרי ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושה אשר נתפזרו על ידי בין הקליפות חיל בלע ויקיאנו (חבו) מבטנו יורישנו אל ותחזיר כל ניצוצות הקדושה למקום קדוש למען רחמיך: עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ובכל יום ילמוד פרשיות הקרבנות ככתוב במסכת עקרים וילמוד לפחות ס' אחד מתהלים בכל יום. וילמוד משניות בסדר טהרות. וילמוד זהר בתקון היסוד ככתוב לעיל:

סימן ד. נוסח הודאה על נס:

מודים אנחנו לך ה' אלהינו ואלהי אבותינו על כל הנסים והנפלאות והתשועות שעשית עמנו מעודינו עד היום הזה ובכלל רחמיך רחמת עלינו והוצאתנו מאפלה לאורה (יפרט הנס למינהו) ואתה ברוב רחמיך הפלאת חסדיך והפרת את עצתם והצלתנו ומלטתנו מה אנו מה חיינו שעשית עמנו חסדים גדולים כאלה ולכן אני אומר בעדי ובעד כל הקהל אשר בעיר זו. ברוך הגומל לחייבים טובות שגמלנו כל טוב:

אשירה לה' בחיי אזמרה לאלהי בעודי. ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי. אשירה לה' כי גמל עלי. אשירה לה' כי גאה גאה עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה. זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו

שלמדנו הלילה הזו המה יליצו טוב בעדינו לקבלנו בתשובה שלימה ותקרע רוע גזר דינינו וגזר דין ישראל אשר בעיר הזו וכל גבולה ותושיענו מכל צרה (ויכוין בשם קר"ע שט"ן) וכל המקטרגים אשר נבראו בעונותינו ימחו על קדושת לימוד תורתך הקדושה. אנא הבט בעמלינו ואל תביט במעלינו ותבא לפניך שועתינו ויצאו מים חיים מלובן העליון דרך רחובות הנהר לקו האמצעי נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים לטהרינו מכל חטאתינו עונותינו ופשעינו ואתה בטובך תעורר רחמיך ויפן מצחא דאריך אנפין רעוא דכל רעוין במצח דז"א ועינא דא"א בעינא דז"א ובכן יתבטלו הדינין והיו כלא היו. כי אתה חפץ בתשובה ומלך רחום אתה חננו ועננו: ועננו ר"חום ח"נון ש"ומר ת"ומך מ"ציל פ"ודה (יכוין רח"ש תמי"ף) חוס ורחם עלינו ושמע תפלתנו עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי וכו':

ט ויאמר פיוט ידיד נפש:
יוד יתנו לדקה קודם תפלה:

סימן ג. לשובבים:

שאולי שאל איש אחד שהיה רוצה להתענות שובבים ויראה כי לא יכול כי יש לו חולאים גם שיבה זקנה בו. ולכן בעלמו ליעל מה יעשה לתקון נפשו ואמרתי לו דבמליאות זה לעת זקנה ובקובלי חולאים יש לו תקנה לפדות כל יום תענית בממון. ואע"ג דמדברי מז"ה ה' אם"ל ז"ל ובשו"ת נאמן שמואל מבואר דהפודה תענית יכול לפדותו בסלף כסף מ"מ נראה בעיני שיתן על כל תענית ד' גראשייאם במטבע טוסקאנה שהוא דבר השוב קצת וסידרתי לו שיתפלל בכל יום תפלה זו:

רבש"ע בושתי מאד בחרפה וכלימה על כל חטאתי עונותי ופשעי ובפרט על אשר פגמתי באות ברית קודש בהרהורים רעים עד אשר הן בעון חולל"תי ובחטא יחמתני הסט"א נקר"א נ"קראתי כמה פעמים אוי לי אהה עלי. וברוב רחמיך הודעתני ע"י עבדיך לתקן

נפשינו

ז מקראי קדש ביסוד היסוד במאמרים לבקרים. ואם אינו ליל אשי ילמדו הלכות תשובה מהרמב"ם ורא"שית חכמה שער הקדושה ולא יאמרו שום פיוט:

ח ובעלות השחר יאמרו תפלה זו:

יהר"מ יהוה א"וא אב הרחמן אדון הסליחות שתתמלא רחמים עלינו ואם נגזר על שום אחד ממנו או מבני ביתנו בבית דינך הצדק להכרת בהכרת רשעים בכרת הנמשך מכתר דקליפ' (כרתיאל גם סמנחש שטן עם האותיות וג' כוללים גימ' כרת עם הכולל) אנא יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר זו ויהא חשוב צערינו שנצטערנו הלילה הזו במיעוט אכילה וקמטנו שינה מעינינו לקרוע רוע גזר דינינו ונהר יוצק יסודנו אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך ואל תכריתנו לא כרת דיומי ולא כרת דשני ולא תכרות נפשינו מלהעלות מיין נוקבין למעלה ולא תכרת נפשינו מלהזדווג בבת זוגה בעולם הנשמות כהכרת רשעים ח"ו. ותשפיע עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר זו אור ישועה ורחמים מכתר עליון להציל ממות נפשינו ותכרית כל אויבינו הקמים עלינו ותפר עצתם ותקלקל מחשבותם לא יקדמו על העיר הזו מגן ולא ישפכו עליה סוללה ותשקוט הארץ ונזכה ונחיה חיים ארוכים דשנים ורעננים לעבודתך ונזכה למקום שהרוחות והנשמות נחצבות משם ותזכנו להיות מהעולים והזוכים לחיי העולם הבא ולמען שמך הקדוש (אאהלידה) תבטל מעלינו ומעל כל ישראל אשר בעיר הזו וכל גבולה כל גזרות קשות ורעות ותשגיח עלינו לטובה בעין חמלתך שנאמר בו הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל ויהיה הצער שנדדנו שינה מעינינו בלילה הזו לתקן מה שפגמנו בעיינין עילאין והרע בעיניך עשינו ונפטר מהתגלגל נפשינו בעוף הנקרא רא"ה בעון פגם הראות ופצנו והצלנו מעונש חיבוט הקבר מהמלאך אכזרי המשבר עיני הרשעים בקבר. ובצער התנודד שינה מעינינו נפטר מאותו הצער ותנוח נפשינו במשכנות מבטחים וכל שמותיך הקדושים היוצאים מכל אשר קרינו בלילה הזו. והתורה הקדושה שלמדנו

ד קודם לימודם יאמרו תפלה זו:

ליקב"הו הנה אנחנו באים הלילה הזו ללמוד תורתך הקדושה בלב נשבר כי ידענו אשר חטאנו עוינו ופשענו ועברנו על מצותיך וימס לבנו בקרבנו ויהי למים. אמנם ידענו כי אל רחום אתה וחפץ בתשובת השבים זאת היתה לנו לבא בשפל רוח וחלישות חיל ונמיכת קומה לעתור ולרצות לפני כסא כבודך ויה"ר מלפניך יאו"א שתתמלא רחמים עלינו ועל כל ישראל עמך אשר בעיר זו (פ') כגודל צדקותיך וכרוב רחמיך ותמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו עונותינו ופשעינו. ויהי רצון שיהיה לימודינו זה נחת רוח לפני כסא כבודך ובפרט מה שאנו לומדים בס' הקרבנות בדיני כריתות יהמו נא רחמך ותעלה עלינו כאלו הקרבנו הקרבנות אם נתחייבו בהם והצילנו מכל מיני כרת ותזכנו להשלים תקון נר"ן בגלגול זה ומה שאנו לומדים קריאה נאמנה בסוד היסוד צדיק חי יהא לימודנו נחת רוח לפניך ויתוקן מה שפגמנו ביסוד והרע בעיניך עשינו וכרב רחמיך תמלא כל השמות שפגמנו בהם בהיות מרשיעי ברית קדש ותזכנו לשוב אליך בתשובה שלימה ועל כל עם הקהל ישראל אשר בעיר הזו תכפר ותצילנו משמד ומשבי ומבזה וממצור אב הרחמן אל תבזה ענותנו תן שלום בארץ תן שלום במלכות ונהיה שקטים לעבודתך וליראתך אנס"ו:

ה סדר הלימוד:

א תס' כריתות וכל המשניות דמתון ונעימה:

ב ילמדו מסכתות של"ת קיים. חולין. יומא. ידים. מקואות:

ג ילמדו הרמב"ם ה' שגגות כל י"א פרקים הראשונים:

ד אם הוא ליל השטי ילמדו זהר תקון היסוד עד הנות ובבר נסדרו בבהם חמד בחלק הוד ברית ע"ש. ואם הוא בלילה אחרת ילמדו אדרא רבא וזוטא:

ה תקון חצות כמ"ש בסדרים לבקרים:

ו תהלים עם התפלה הדשה (ואם ה"ו יש איזה צרה בעיר יאמרו ל"א פעמים ויהי נועם. וי"ב פעמים יענך עם התפלות כמ"ש בסכסן ליאיר):

מקראי

יוסף בסדר סימן א

רחמים עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אני ותתור חתירה מתחת כסא כבודך להחזירני בתשובה שלמה לפניך ובטל מעלי כל גזירות קשות ורעות (יכוין בשם קרע שטן) ובצדקותיך תוציא מצרה נפשי יהי חסדך ה׳ עלינו כאשר יחלנו לך. ואל תקחני מן העו״הז עד מלאת ימי שנותי שבעים שנה ותאריך אפך עמי ותתן לי חיים ארוכים חיים של טובה חיים של ברכה חיים של שלום חיים של פרנסה טובה חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים שיהא בי אהבת תורה לשמה ויראת חטא. ויהא מיעוט חלבי ודמי המתמעט בתעניתי היום כחלב מונח ע״ג מזבחך. ותמחול ותסלח ותכפר כל חטאתי עונותי ופשעי ובפרט מה שפגמתי באות ברית קודש ואתה בטובך תרחם עלי ויעלו כל ניצוצות הקדושה אשר נתפזרו ע״י בין הקליפות למקום קדושה בכח שם (יכוין חבו) היוצא מפסוק חי״ל בל״ע ו״יקיאנו ובכח שם (בי״ט גימטריא אה״יה) היוצא מפסוק כי ב״י חשק ואפלטה״ו ובחסדך תצמית אויבי והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך ויעמדו מליצי יושר להכנים תפלתי לפניך. לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה ועשית אשר אלך בחקיך והצלני מיצ״הר ומכל הרהורים ומחשבות רעות. וטהר רעיוני ולבי לעבודתך לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי חננו ועננו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך שומע תפלה:

ה יזהר לקרות ח״י פרקי משנה בכל יום כי הוא תיקון לפגם הברית לפחות בשנה זו:

ו יזהר ללמוד לפחות בכל חדש לילה אחת כולה כי הוא תקון למי שנתחייב כרת. ולא ידבר שיחה בטלה כלל ואם יהיה ליל הששי הוא מסוגל יותר לפגם הברית:

ז יזהר לכוין בעמידה ובברכות הנהנין להבין מה שמוציא מפיו:

סימן ב. סדר לחברה קדושה שרצו ללמוד לילה אחת. כולה לתקון כרת:

א יזהרו להתפלל ערבית במנין ותכף אחר ערבית יתחילו הלימוד:

ב יזהרו שלא יאכלו כלל אחנם ישתו קאפע״י ומים:

ג יאמרו בהכנעה וידוי כו׳ מה נאמר כו׳:

קודש

בס"ד

יוסף בסדר

סימן א תקון למי שנשה קרי ל"ל כפור:

מי האיש החפץ חיים:

א נצור לשונך מרע יזהר שלא לדבר לשון הרע שהר"ל ליגנות מגופה כי אינו רואה פני השכינה. ופוגם בברית הלשון ולאי יבא לפגום בברית המעור:

סור מרע יזהר להתרחק מן הנשים כמ"ש בש"ע א"ה סי' כ"א וז"ל צריך האדם להתרחק מהנשים מאד מאד ואסור לקרוץ בידו או ברגליו ולרמוז בעיניו לאחד מהעריות ואסור לשחוק עמה להקל ראשו כנגדה או להביט ביופיה. ואסור לשמוע קול ערוה או לראות שערה וע"ש שהאריך וכל זה מן הדין. וכתב רבינו יונה דמסתכל בנשים הוא משומד לדבר אחד. וזהו מן הדין:

ועשה טוב יתענה ג' תעניות רצופים בתחילת השנה (ויש מי שכתב שיתענה אחר יוה"כ קודם סוכות):

ב ואח"כ יתענה כל משמרה בכל שנה זו:

ג ויתן צדקה בכל יום תענית:

ד ויתפלל תפלה זו בדמעה ביום התענית:

רבש"ע אדון הסליחות הריני ירא ורועד על כל חטאתי עונותי ופשעי שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ובפרט אשר פגמתי באות ברית הקודש חותמא דמלכא קדישא ופגמתי בשמות הקדש בכמה מיני פגמים. אוי לי אהה על נפשי מה אעשה כי יקום אל וכי יפקוד מה אשיבנו. בושתי מאד ונכלמתי ונפלו פני אין לי פה להשיב ולא מצח להרים ראשי וירא אנכי ופחד אלהים נגד עיני ואש תוקד בקרבי וצער הגוף לא פלט אמנם ידענו כי אל רחום אתה ומרחם על בריותיך ואתה חפץ בתשובת השבים ולא במיתתן. ובכן הנה באתי בלב נשבר ונדכה להתחנן לפני כסא כבודך. אנא מלך רחום וחנון התמלא עלי

כף אחת

דכלא ימינא עינא פקיחא עינא דאשגחותא תדירא עינא דכלא רחמי עינא דאיהי רחמי גו רחמי עינא דכליל כל רחמי עינא דלית עלה גבנוני עינא דלא אדמיך ולא נאים עינא דכל עיינין בישין אתכפיין ואתטמרן גו כיפין מן קדמוהי עינא דנטיר לישראל כדכתיב הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל וכתיב הנה עין ה' אל יריאיו למיחלים לחסדו בההיא עינא עילאה גזרית ואשבעית עליכון כל מין עינא בישא שתסורו ותעקרו ותברחו ותרחיקו מעל פב"פ ומעל כל ב"ב ולא יהיה לכם כח לשלוט בפ"בפ ובכל ב"ב לא ביום ולא בלילה לא בהקיץ ולא בחלום ולא בשום אבר מרמ"ח אבריו ולא בשום גיד משס"ה גידין מהיום ולעולם אמן"ו אתה סתר לי כו' יושב בסתר כו':

לב לרפואה ולכל דבר יאמר.

הריני מתנדב שמן למאור לעילוי נשמתו של רבי מאיר בעל הנס כדי שהקב"ה בזכות רבי מאיר בעל הנס יצילני לי ולאשתי מכל חולי ומכל כאב ונהיה בריאים דשנים ורעננים ושקטים ויצילנו מכל צרה ומכל מיני פורענות ויאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים לעבודתו יתברך אלהא דרבי מאיר ענני (ג"פ) אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי חנני ה' כי אליך אקרא כל היום עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתנו למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

לג סגולה אמתית לכל ענין הוא להיות עניו באמת מלב ונפש וליתן צדקה כפי מסת ידו ולעסוק בתורה לשמה וסימנך עה"ת ה' היא תקוה עלת ר"ת ענוה צדקה תורה היא תקוה. ה' ברחמיו יזכנו להכיר מיעוט ערכנו ושפל מלבנו ולעסוק בתורתו תורת חיים:

ת"ו ש"ל ב"ע

התהלה והתפארת לחי העולמים:

ונונים רוח מחשבות רעות והרהורים רעים רוח של שחוק רוח דברים בטלים רוח יגונות ואנחות רוח שקר רוח תועה רוח משחית רוח חבלה רוח קטב מרירי רוח אש של עצמות רוח חזזית רוח טומאה רוח עועים וכל רוחות רעות כולם יתבערו ויתבטלו ממני אתה סתר לי וכו׳ אחישה מפלט לי מרוח סועה מסער ה׳ צבאות עמנו וגו׳:

כט לכל כויה בין באש בין ברותחים תכף ומיד יאמר ברכה גדולה יברכך ה׳ וישמרך ג"פ יאר ה׳ פניו אליך ויחנך ג׳ פעמים ישא ה׳ פניו אליך וישם לך שלום ג׳ פעמים בדוק ומנוסה:

ל לחן ולחסד.

אחר תפלת שחרית יאמר. האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי יערוף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב כי שם ה׳ אקרא הבו גודל לאלהינו:

יהרמ"י או"א שתעשה למען רחמיך ולמען קדושת פסוקים אלו והשמות הקדושים שבהם ותתננו לאהבה לחן ולחסד ולרחמים בעיני כל רואינו ויהיו דברינו נשמעים לעבודתך ויהיו כל מעשינו לש"ש ותצליחנו בלימודינו ובכל מעשה ידינו אכ"יר:

לא לאש לעין הרע בדוק ומנוסה:

משביע אני עליכם כל מין עינא בישא עינא אוכמא עינא לבושא עינא תכלתא עינא ירוקא עינא אכוכה עינא קצרה עינא רחבה עינא ארה עינא ישרה עינא עקומה עינא עגולה עינא שוקעת עינא בולטת עינא כוהה עינא מבטת עינא בוקעת עינא שואבת עינא דדכורא עינא דנוקבא עינא דאיש ואשתו עין דאשה ובתה עינא דאשה וקרובתה עין דבחור עין דזקן עין דזקנה עין דבתולה עין דבעולה עין דאלמנה עין דנשואה עין דגרושה כל מין עינא בישא שיש בעולם שראתה והביטה ודברה בעין הרע על פב"פ גזרנא ואשבענא לכון בההוא עינא עילאה עינא קדישא עינא מלא עינא חוורא עינא דאיהי חיוור גו חיוור עינא דכליל כל חיוור עינא דכלא

כה אחת

ויהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלינו יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך ותפר עצת אויבינו הפר עצתם וקלקל מחשבותם והשב גמולם בראשם ולא תעשנה ידיהם תושיה ופצנו והצילנו מכל צרה כי בך בטחנו ובחסדך הגדול באמת נשעננו ובשמך נעזרנו הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך חוס ורחם כי שמך נקרא עלינו וקיים לנו מה שהבטחתנו ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני ה' אלהיהם יהיו לרצון אמרי פי וגו':

יוד הריני זוכר את ירושלם כמ"ש אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי:

ויהרמ"י או"א שתרחם על ירושלם עיר הקדש העיר אשר בחרת ועל מקדשך ברחמיך הרבים וקיים לנו מה שהבטחתנו בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס או"א מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך כונן בית מקדשך על מכונו הראינו בבנינו שמחנו בתקונו והשב שכינתך לתוכו והשב כהנים לעבודתם ולויים לשירם ולזמרם במהרה בימינו אמן:

כו סגולה להולך בדרך.

מנאתי כתוב. שיאמר קודם שיקיים העמידה מזמור למנצח בנגינות וכו' אלהים יחננו במנורת המנורה כתובה על קלף:

כז סגולה להצלחה.

יקרא בכל יום פ' ויאמר עד שם המקום סוכות כן כתב במדרש תלפיות דף קכ"ח וכן הוא במנהגים מהרי"ל ז"ל:

כח סגולה לשמירה.

יקרא אות ק' מא"ב קראתי בכל לב עד לעולם יסדתם ואח"כ יאמר:

יהרמ"י או"א שתשרה שכינתך עלינו ותרחיק ממנו יצ"הר של רוח זנונים

ושבים בתשובה ומבקשים מחילה וסליחה וכפרה על אשר נואלנו ואשר חטאנו עוינו ופשענו:

ויהרמ"י או"א שתמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו ופשעינו ותזכנו לחזור אליך בתשובה שלמה ותזכנו לשמור פינו ולשוננו בכל מכל כל וישוב לאיתנו הראשון ולא ידח ממנו נידח אמן כן יהי רצון:

ח והרי אני מקיים מצות זכירת עמלק כמ"ש זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים והיה בהניח ה' אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

רבש"ע יחרד לבנו ויתר ממקומו אשר כביכול אין השם שלם ואין כסאו שלם עד שימחה זכר עמלק זה כמה מאות שנים אוי נא לנו כי חטאנו והן בעון חוללנו חולין הוא לנו כי עונותינו הטו אלה לעכב מחיית עמלק מה נדבר ומה נצטדק ובלב נשבר ונדכה אתאנו לחלות פניך אנא ה' עשה למען שמך הגדול ותכניע ותמחה את זכר עמלק ותאבד כל זכר למו וה' לעולם ישב כונן למשפט כסאו במהרה בימינו אמן:

ט והריני מקיים מצוה לזכור שהציל ה' את אבותינו מבלק ובלעם כמ"ש עמי זכור נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות ה':

רבש"ע מודים אנחנו לך על כל הטובות והנסים והנפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו ובכלל רחמיך מה שהפלאת לעשות לאבותינו במדבר והצלתם מבלק ובלעם והפרת עצתם וקלקלת מחשבותם ולא נתכעסת בימים ההם וכתיב ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך ועל כולם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה:

ו והריני זוכר זכירת המן שהאכיל הקב"ה את אבותינו במדבר כמ"ש וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענותך לנסותך לדעת את אשר בלבבך התשמור מצותיו אם לא ויענך וירעיבך ויאכילך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם:

ויהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלינו וכשם שרחמת על אבותינו במדבר, ומנך לא מנעת מפיהם והיו פנויים לעסוק בתורה כן ברחמיך הרבים תצילנו מכל טרדא ומכף כל אורב ואויב ומכל חולי ונהיה פנויים לעסוק בתורתך הקדושה ואתה ברב רחמיך תחון ותחמול עלינו ותתן לנו ולכל בני ביתנו לחם לאכול ובגד ללבוש כשם שנתת פס"ת לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש ת"ם כי אתה האל הטוב הזן ומפרנס ומכלכל בחסדיך לכל בריותיך כדכתיב פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון וכתיב נותן לחם לכל בשר וכתיב טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו ובכן יהר"מי או"א שנהיה אנחנו וכל בני ביתנו בכלל הרחמים והחסד שתתן לנו מזונותינו במילוי ובריות כי רחום אתה יהיו לרצון וגו':

ז והריני זוכר מה שעשה הקב"ה למרים הנביאה כמ"ש זכור את אשר עשה ה' אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים. (הרמב"ס ז"ל סוף ה' ט"ל) פירוש התבוננו מה אירע למרים הנביאה שדיברה באחיה שהיתה גדולה בשנים ממנו וגדלתו על ברכיה וסכנה בעצמה להצילו מן הים והיא לא דיברה בגנותו אלא מעתה שהשותו לשאר נביאים והוא לא הקפיד ואעפ"כ מיד נענשה בצרעת:

ובכן יראה ורעד יבא בנו על כל אשר חטאנו עוינו ופשעינו ודיברנו לשון הרע על חבירינו ועל הגדולים וטובים ממנו ועל חכמי ישראל אוי לנו אהה על נפשנו ופגמנו בלשון גם בשקר וכזב וליצנות וחנופה והיינו מכלל ד' כתות שאינן מקבלות פני השכינה על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו והרי אנו מתחרטים חרטה גמורה

ושבים

רפאנו ה׳ ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתינו אתה. ותשפיע טל העליון מתרין מולין נוצר ונקה דרך חיך וגרון לאו״א ומאו״א לז״א ומז״א להקל תפוחין קדישין משם ישתלשל ויגיע ויראה שפע ישועה ורחמים בכל העולמות ורוה פני תבל ושבע את העולם כלו מטובך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנות ידיך ותפרנסנו לנו ולכל ב״ב פרנסה טובה וכלכלה מידך המלאה והרחבה בריוח והיתר ונחת בלי שום עין הרע:

וברוב רחמיך תצילנו מכל חטא והרהור ואשמה ורשע ותזכנו לחזור בתשובה שלימה ולעסוק בתורה לשמה ובמצות וג״ח ונעשה חיל מתורה ומצות ולא ימצא בנו ובזרעינו ובזרע זרעינו שום פגם ושום פסול ותקיים בנו מקרא שכתוב לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה׳ מעתה וע״ע אמן כן יהי רצון:

ה והרני זוכר במרירות נפש כל אשר הכעיסו אבותינו להקב״ה במדבר ובפרט בעגל כמ״ש וזכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה׳ אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד בואכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם ה׳:

והרי אנו בושים ונכלמים מאד על מעשה אבותינו ועל מעשינו הרעים אשר חטאנו עוינו ופשענו ועברנו על כמה מרמ״ח מ״ע ועל כמה משס״ה ל״ת ופגמנו בנר״ן ופגמנו במדות העליונות ובכל מסילות דרך השפעה השפע לנר״ן אוי ואבוי לנו אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש. ועתה ברוח נשברה ונפש נמוכה וגוף כפוף אנו מודים לפניך ואומרים חטאנו עוינו פשענו אנחנו ואבותינו והרי אנו שבים בתשובה:

ויהרמ״י או״א שתתמלא רחמים עלינו ותזכנו לחזור אליך בתשובה שלימה ותצילנו מיצ״הר ואתה ברוב רחמיך תטהר את כל אשר פגמנו ותתקן את אשר עיותנו ותלקט אשר פזרנו ותמלא את כל השמות שפגמנו בהם עזרנו אלהי ישענו על דב״ר כבו״ד שמ״ך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה׳ צורי וגואלי:

כרצונך ולעסוק בתורה לשמה ובמצות וגמילות חסדים ותגאלנו גאולה
שלימה למען שמ"ך בב"א:

ג והריני זוכר מעמד הר סיני כמ"ש רק השמר לך ושמור נפשך מאד
פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי
חייך והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב
באמור ה' אלי הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון
ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון:

ויהרמ"י אנ"א שתתמלא רחמים עלינו ותטע אהבה ואחוה שלום
וריעות בינינו ובין כל ישראל ונהיה לאחדים כשם
שבהר סיני היה שלום בינינו כדכתיב ויחן שם ישראל נגד ההר כאיש
אחד באחדות גמור כן ברחמיך הרבים תזכנו להעביר ממנו שנאה
וקנאה ותחרות ונהיה אוהבים זה לזה ותשים שלום בינינו וכשם שבמעמד
הר סיני פסקה זוהמא ממנו וזככת אותנו וטהרתנו מכל טומאה וחלאה
וזוהמא וקדשתנו בקדושתך כן ברחמיך הרבים תטהרנו מטומאתינו
ומזוהמתינו ותקדשנו במצותיך תטהר רעיונינו ולבנו לעבודתך וליראתך
ותטע תורתך בלבנו ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא ותעורר לבנו
לאהבת תורתך ובכל יום יהיה בעינינו כאלו אנו מקבלים תורתך בדביקה
ותשוקה וחפיצה והאר עינינו בתורתך ותדבק לבנו במצותיך ותיחד
לבבנו לאהבה וליראה את שמך הגדול הגבור והנורא ותגאלנו למען
רחמיך ותזכנו לקבל ולשמוע תורה מפיך כמ"ש וכל בניך למודי ה' ורב
שלום בניך ב"ב אמן כן יה"ר:

ד והריני מקיים מקרא שכתוב וזכרת את ה' אלהיך כי הוא הנותן לך
כח לעשות חיל והריני מאמין שהכל ממנו ית' וכל הטוב שיש לנו
בין טובת הגוף בין טובת הנפש הכל מאתו יתברך אשר הגדיל חסדו
עמנו בכל צדקותיו וכרוב רחמיו יתברך ויתעלה:

ויהרמ"י א"וא שתתמלא רחמים עלינו ותשפיע עלינו שפע ישועה
ורחמים ונהיה בריאים בכל רמ"ח אברינו ושס"ה גידנו לעבודתיך
וליראתך ותצילנו מכל חולי ומכל כאב ומכל מיחוש ומכל מדות רעות

מלאכה לערב נקרא הכהור סמותר ולא דיבור. ואכמ"ל. ויען כאיתי ב"א שאומרים הזכירות ותפלה אקריסס ססיא בסוף ס' פועל לדק. כאיתי לסדר הזכירות ותפלה אחר כל זכירה יותר מתוקנת ובסגנון אחר בס"ד:
ליקבה"ו הריני בא לקיים מצות הזכירות בפה לתקן שרש מצות אלו במקום עליון לעשות נח"ר ליוצרנו ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:
א הריני זוכר יצ"מ כמ"ש זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחוק יד הוציא ה' אתכם מזה:
ויהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלינו לכבוד שכינתך והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני וכשם שבחסדך המרובים והגדולים הגדלת את חסדך עמנו וגאלתנו וגאלת את אבותינו ממצרים והעלית בכחך כל ניצוצות הקדושה אשר נפוצו שמה במצרים ולא נשאר בה שום ניצוץ קדושה כן בחסדיך הגדולים תוציאנו מגלות זה תקע בשופר גדול לחירותינו וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושה אשר נטמעו בין הקליפות חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה ובא לציון גואל ותבנה בית המקדש במהרה בימינו עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען קדושתך עשה למען תורתך עשה בזכות אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף דוד וכימי צאתנו ממצרים הראנו נפלאות והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד:
ב הריני זוכר את השבת כמ"ש זכור את יום השבת לקדשו ויה"ר מלפניך יא"וא שתתמלא רחמים עלינו ועל כל ישראל ותזכנו לשמור יום השבת קדש כל ימי חיינו במחשבה ובדבור ובמעשה ותזכנו להתענג בו כמ"ש וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכובד ויהיו כל מעשינו לשם שמים ותצילנו מלחטוא ולשמור פינו ולשוננו שלא נדבר בשבת דיבור של חול ושום דבור אסור ולא נחטא בשום מעשה אסור כלל. ותזכנו ליחד זכור ושמור שב"ת לה' ולחבר הדודים יחדיו ותמשיך שפע קדושת השבת יומשך עלינו בימי החול שפע קדושה וטהרה לעשות רצונך ברצונך

רוח חכמה ובינה. ויהר"מי א"וא שתזכנו לעשות מעשים טובים בעיניך וללכת בדרכי ישרים לפניך וקדשנו בקדושתך ותזכנו לחיים טובים וארוכים לימות המשיח לחיי העו"הב ותשמרנו ממעשים רעים ומשעות רעות המתרגשות לבא בעולם. והבוטח בה' חסד יסובבנהו אמן:

כד קלת אזהרות לחג הסוכות:

א יטבול ערב סוכות לטהר עלמו ברגל הקדוש על כל פנים:

ב יסתדל בסוכה בעלמו ועל כל פנים מוטב שיזהר שלא תהיה עשויה ע"י גוי ובפרט הסכך:

ג יסתדל לקנות ד' מינין ואתרוג מסובח ולפרוע קודם החג ללאת י"ח אליבא דכ"ע שיקנה ד' מינין בקנין דאורייתא:

ד יזהר לישב בסוכה בשמחה לקיים מלותו ית' וגילו ברעדה ויסתדל לתת לעניים מסעודתו כי מלבד דבכל י"ט סובה לתת מאכל לעני נוסף גם הוא לכבוד האושפיזין. ואם לאו גדול עונו כמ"ש בזהר הקדוש:

ה ה"המ מלוה לכבדו באכילה ושתייה וא"ל ח"ו מבזה המועדות כשז"ל:

ו אם יש לו לב לא יוליא הימים הקדושים של חול המועד בשחוק והבלים. ומה גם כי עדיין הושענא רבה ושמחת התורה לפניו שהם ימי דין כמשז"ל ובזהר הקדוש מפורש יותר:

ז אור הושענא רבה יסתדל מאד ללמוד כל הלילה התיקון הנהוג והכל הולך אחר החיתום והוא גמר דין האדם ובשמיני עלרת מקילת הפתקין אי לזאת ליל הושענא רבה והיום לו בכח יגבר איש לעבוד את בוראו ולשוב בתשובה כדת מה לעשות וה' לא ימנע טוב להולכים בתמים:

כה כבר נודע חיוב הזכירות בפה ובלב ובקבלה הוזכרנו בקונט' לפורקן שמיר בתפלה הכוללת רוב המלות שהם מתקיימים בתפלת שחרית ואע"ג דרבינו האר"י ז"ל הזהיר לזכור קלת זכירות באומרו וקרבתנו מלכנו. וכתב גדול אחד דכונתו לקיים הזכירות בפה. כבר אני עני כתבתי על זה בקונטרים יוסף אומץ סי' כ"ג דכונת הר' האר"י ז"ל היינו לקיים ל"ת אל תשכח דהיינו בלב ע"ש ויש ראיה לזה ממאי דקי"ל בא"ח סי' ס"ז מותר לומר לחבירו הכראה שתעמוד עמי לערב הגם שנלבו הוא שיעשה מלאכה

ב אור שבועות יקדם ויאכל שיעור בר"המז לקיים מצות סעודת י"ט ויברך כהוגן ותכף ילך למקום הלימוד ויתחיל ללמוד הוא לבדו מנין המצות של הרמב"ם או אדרא זוטא או תהלים. וכאשר יבואו בני חבורה יתחילו בסדר הלימוד בלי הפסק:
ג אחר קריאת פסוקי תנ"ך כאשר יסד רבינו האר"י ז"ל ילמדו האדרא רבא. ואח"כ קצת תהלים עד סמוך לעלות השחר:
ד אחר עמוד השחר יזהר שלא יאמר שום פסוק עד שלא יברך ברכת התורה וחוץ מברכת על נטילת ידים יברך כל הברכות כמ"ש רבינו האר"י זצ"ל:
ה יזהר שלא יתנמנם בק"ש ועמידה כלביא יקום וכארי לעבוד ה':
ו אחר תפלה יקדש וישתה רביעית מזוג במים ויכוין לפטור ברכה לאחרונה מהקאב"י ויאכל שיעור פהב"כ ויברך על המחיה ועל היין:
ז ישתדל מאד ללמוד ביום קבלת התורה ואי לא אפשר מתוך רובד כאב בשינה יניח מעט ויקום ויחזור על לימודו כל היום כי גדול וקדוש היום יום קבלת התורה ויעשה סעודת יו"ט ודעתו על התורה:
ח אם בר הכי הוא ישתדל לחדש איזה חידוש בתורה והוא ס"ט להתחיל לחדש ביום מתן התורה לכל השנה ואי לא ניסה באלה ישתדל לידע חידוש בתורה אשר לא ידעו מקודם:
ט אור שני של חג השבועות ישתדל לקבוע עת לתורה וכבר ידוע ממעשה שאירע למרן הק' ז"ל שעשו לימוד גם בליל שני:
יוד גם ביום השני יתאמץ בתורה לדעת ר' יוסי ביום ז' בסיון נתנה תורה וכבר ידוע מ"ש הרמ"ע ז"ל:
יא הרמ"ק ז"ל כתב דביום השבועות היה עוסק בחכמת האמת והיה רואה סימן יפה במשנתו:

כג תפלה להולאת ס"ת בג' רגלים שתקן רבינו האר"י זצ"ל:

רבש"ע מלא משאלות לבנו לטובה והפק רצוננו ותן שאלתינו וזכנו לנו ולנשותינו ובנינו וכל ב"ב לעשות רצונך בלב שלם ומלטנו מיצ"הר ותן חלקנו בתורתך וזכנו שתשרה שכינתך עלינו והופע עלינו

ואל תכריתנו לא כרת דיומי ולא כרת דשני ולא תכרת נפשנו מלהעלות מ״ן למעלה ולא תכרת נפשנו מלהזדווג בבת זוגה בעולם הנשמות כהכרת רשעים ח״ו ותשפיע עלינו הוד ישועה ורחמים מכתר עליון להציל ממות נפשנו ולהחיותנו חיים ארוכים דשנים ורעננים לעבודתך ותזכנו למקום שהרוחות והנשמות נחצבות משם ונזכה להיות מהעולים והזוכים לחיי העה״ב ובכח שמך הקדוש אאהלידה תבטל מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל גזירות קשות ורעות ותשגיח עלינו בעין חמלתך שנאמר בו הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. ויהיה הצער שנדדנו שינה מעינינו בלילה הזו לתקון מה שפגמנו בעיינין עילאין והרע בעיניך עשינו. ונפטר מלהתגלגל נפשנו בעוף הנקרא ראה בעון פגם הראות ופצנו והצילנו מעונש חיבוט הקבר מהמלאך אכזרי המשבר עיני הרשעים בקבר ובצער שנדדנו שינה מעינינו נפטר מאותו הצער ותנוח נפשנו במשכנות מבטחים:

והנה התורה הקדושה שבה נתעסקנו הלילה הקדושה הזו היא נפלאת והשמות הק׳ היוצאים מכל מה שקרינו המה ימליצו טוב בעדנו לקבלנו בתשובה ולקרוע רוע גזר דינינו ונפטר מכל צער וכל המקטריגים אשר נבראו בעונותינו ימחו בכח קדושת תורתך הקדושה. אנא הבט בעמלינו ואל תביט במעלינו ותבא לפניך שועתינו לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה ויצאו מים חיים מלובן העליון דרך רחובות הנהר לקו האמצעי נהר פלגיו ישמחו עיר אלהינו לטהרנו מכל פשעינו ואתה בטובך תעורר רחמיך ויפן מצחא דא״א רעוא דכל רעוון במצח ז״א ועינא דא״א בעינא דז״א ובכן יתבטלו כל הדינין והיו כלא היו. כי אתה חפץ בתשובת הרשעים חננו ועננו ושמע תפלתינו י״לר׳ כו׳:

כב קצת הנהגות לחג השבועות בס״ד:

א ערב שבועות יטהדל לטבול עכ״פ. וקודם הטבילה יגלח לאטו דוקא בערב שבועות ולא קודם כי כ״כ בס׳ הכונות האמיתי וכ״כ מ״ז הרב הס״ל ז״ל בכ״י זולת אם חל שבועות ביום א׳ שאז יגלח בע״ש כמ״ש במ״א בס״ד:

אבותינו והיום הזה קרבתנו לפני הר סיני ובחרת בנו מכל העמים ורצית בנו ונתת לנו תורתך הקדושה על ידי נאמן ביתך משה רעיא מהימנא. מה אנו ומה חיינו כי עשית עמנו חסדים גדולים ורבים כאלה ואלו פינו מלא שירה כים אין אנו מספיקים להודות לך על אחד מאלפי רבבות חסדיך הרבים והעצומים בכלל ופרט ועל אשר זכיתנו בתורתך הקדושה ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך לעד וכל החיים יודך סלה:

והנה הלילה הזו קרינו בתורתך הקדושה בתורה נביאים וכתובים ובזוהר הקדוש לתקן את שרשם במקום עליון ולעשות נחת רוח לפניך ולחבר הדודים יחדיו ואתה בטובך תרחם עלינו ותקבל לימודנו לרצון ובכח תורתך הקדושה תשפיע לנו שפע ישועה ורחמים ותצילנו מיצר הרע וקיים לנו מה שהבטחתנו ע"י עבדיך חכמי ישראל הבא ליטהר מסייעין אותו פתחו לי פתח כחודה של מחט ואפתח לכם פתח כפתחו של אולם אנא ה' חום וחמול עלינו ורשפי התעוררות לבנו באהבתך ותורתך יתמידו ויתרבו עזרנו אלהי ישענו על דב"ר כבו"ד שמ"ך ותזקנו ואמצנו בתלמוד תורתך הקדושה ותזכנו לעסוק בתורה לשמה אנחנו וזרענו וזרע זרענו בקדושה ובטהרה ותזכנו לשמנה וארבעים דברים שהתורה נקנית בהם ותתן לנו כח לעשות חי"ל ותזכנו להתרחק מגאוה וכעס והקפד' ונכיר מעוט ערכנו ונפשנו כעפר לכל תהיה ותזכנו להתרחק מלשון הרע ותנופה ולצנות ושקר וכזב ומרמה ודבור חול בשבת ויו"ט וכל דיבור אסור ותזכנו להתרחק מתאות התענוגים ונאכל לשובע נפשנו וכן בכל צרכנו. ותזכנו להתרחק מכל דאגה ועצבות ושחורה ונהיה שמחים לעבודתך וליראתך ותזכנו להשלים תקון נר"ן בגלגול זה:

ויהר"מ יהוה א"וא אב הרחמים אדון הסליחות שאם נגזר עלינו ח"ו להכרת כהכרת רשעים יכבשו רחמיך את כעסך ויגילו רחמיך עלינו שיהא חשוב צערנו שנצטערנו הלילה הזו וקמטנו שינה מעינינו לקרוע רוע גזר דינינו (יכוין בשם קרע שטן) ונהר יוצק יסודנו אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך. ותחוס ותרחם עלינו

ואל

אשר נתפזרו על ידינו בין הקליפות חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל ולא ידח ממנו נדח. ותזכנו לשמור דרכנו מכל חטא ובזכות יוסף צדיקך החתום במדת היסוד תתקן אשר עיותנו ותמלא כל השמות שפגמנו בהם ובזכות יוסף הצדיק יסד יסוד ציון תרוממנה קרנות צדיק. אל שדי בזכות יוסף יוסיף שנית ידו ויגאלנו גאולת עולם במהרה בימינו אמן כן יהי רצון:

ז אחר מ"ט יאמר יהי רצון:

יהר"מ יהוה או"א שאם פגמנו באיזו מז' בחי' מח דעת ז"א או בת"ת שלו או באיזה בחי' דחסד דכללות מ' ז"א או בא' מז' בחי' דכללות ה' גבורות דמ' נוקבא דז"א שיתוקנו כל פגמיהם בכח מצות ספ"ע שספרינו בשבוע זו:

אנא מלך רחום וחנון הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך. וברב רחמיך יתוקן אשר פגמנו בכבוד שכינת עוזנו וגרמנו בעוצם חטאתינו לגרום פירוד ח"ו וגם היינו מד' כתות שאינם מקבלות פני שכינה. לצנו ושקרנו ודברנו לשון הרע וחנפנו ודברנו בבית הכנסת ובאמצע תפלה והפסקנו מד"ת לדברים בטלים וכזאת וכזאת הרבינו לפשוע והיינו סבה להאריך גלות השכינה ובהעלותינו על לבבנו על אלה חשכו עינינו ונמס לבנו בקרבנו. לכן עתה שבנו אליך בחרפה וכלימה ולב נשבר ואנו מתחננים שתתמלא רחמים עלינו בזכות דוד מלך ישראל ע"ה החתום במלכות וכל ימיו השתדל לחבר הדודים יחדיו. ואתה בטובך תקבלנו בתשובה ויתוקן כל אשר פגמנו. ותתן בנו כח ובריאות לעשות נחת רוח לפניך תמיד ותשרה שכינתך עלינו ותגלה ותראה מלכותך עלינו מהרה מלוך על כל העולם כלו בכבודך והיתה לה' המלוכה והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד במהרה בימינו אמן:

אך אחר חג השבועות אחר כל הלימוד סמוך לעמוד השחר יתפללו תפלה זו:

רבש"ע מודים אנחנו לך על חסדיך הרבים אשר עשית עמנו ועם אבותינו

הדינים. ואם פגמנו באיזו מן׳ בחי׳ מח חכמת ז״א או בא׳ מן׳ בחינות חסד ה׳ שלו או בא׳ מן׳ בחי׳ גבורה ה׳ דנוקבא שיתוקנו כל פגמיהם בכח ספירתנו וטהר לבנו לעבדך באמת:

אנא. מלך רחום וחנון מהר יקדמונו רחמיך ויתוקן אשר פגמנו ולא כבדנו לומדי תורה ולא החזקנו ברכי דרבנן דשלהי ואשר היינו הולכי רכיל ורגלינו רצו לרע ופגמנו במדת הוד. והן בעון חוללנו ונהפך הוד כל היום דו״ה. בושנו מאד ונכלמנו. ואתה בטובך ובזכות אהרן כהנא רבא חתום במדת הוד תעורר רחמך ותזכנו להתרחק מדרך חטאים לכבד לומדי תורה ולרוץ לדבר מצוה ותזכנו להיות מתלמידיו של אהרן ולרדוף שלום ולבקש שלום ולשים שלום ולהרבות שלום בעולם ותזכנו למעבד עובדא דאהרן. ובא לציון גואל הוד והדר תשוה עליו עשה עמנו הו״ד לטובה ותקיים בנו מקרא שכתוב אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך אמן כיה״ר:

ך סוכ מ״ב ססס ססס סבועות:

יהר״מ יהוה או״א שבכח ספירתנו יבוסמו כל הדינים ואם פגמנו באיזו מן׳ בחי׳ חסד דכללות הי׳ חסדים דז״א או בא׳ מן׳ בחי׳ דגבורה דכללות ה׳ גבורות דנוקבא או באיזו בחינה מן׳ בחינות מח בינה דז״א או בא׳ משבעה בחי׳ גבורה שלו שיתוקן כל פגמיהם בכח מצות ספירת העומר שספרנו בשבוע זו:

אנא מלך רחום וחנון הפלה חסדיך מושיע חוסים ויתוקן אשר פגמנו במדת היסוד בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים הן בביאות אסורות הן בהסתכלות בעריות הן בהרהורים רעים הן בכל מיני קרי. ומלאו מתנינו חלחלה כי היינו ח״ו מפרידי אלוף ופגמנו בשמות הקדושים. רעדה אחזה את עצמותינו על פגם אות ברית קדש חותמא דמלכא. אהה עלינו. והנה אנחנו בושים ונכלמים מאד ועתה שבנו אליך כי רחום אתה ואתה חפץ בתשובת השבים. וברב רחמיך תקבלנו בתשובה לפניך ותלקט אשר פזרנו ותיחד אשר הפרדנו ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושה אשר

כף אחת

נקוה לך לראות מהרה בתפאר"ת עוזך להעביר גילולים מן הארץ לתקן עולם במלכות שדי ומלך ביופיו תחזינה עינינו תשית לראשו עטרת פז ובאה הממשלה הראשונה ממלכת לבת ירושלם כאמור מפי כבודך עורי לבשי בגדי תפארת"ך ירושל"ם עיר הקודש והיית עטרת תפאר"ת ביד ה' וצניף מלוכה בכף אלהיך עשה למען שמך עשה למען פאר"ך יהיו לרצון אמרי פי וגו':

ד סוף כ"ח שהם ארבעה שבועות:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שאם פגמנו באיזו מז' בחי' דמח דעת ז"א או באחת מז' בחי' דחסד הד' שלו או באחת מז' בחי' דגבורה ד' דנוקבא שיתוקנו פגמיהם בכח מצות ספירות העומר אשר ספרנו בשבוע זו:

אנא מלך רחום וחנון התמלא רחמים עלינו ויתוקן מה שפגמנו בביטול תורתך הקדושה שנתת לנו ע"י משה רעיא מהימנא ואשר למדנו שלא לשמה ואשר הפסקנו לימודינו לדברים בטלים ועי"ז נתגבר יצ"הר ושגינו באולתינו ולא גמלנו חסד עם העניים והאביונים ותופסי התורה ופגמנו במדת הנצח. והן עתה שבנו אליך בבושת פנינו ואתה בטובך תעורר רחמיך ובזכות משה רעיא מהימנא רחם עלינו וגם נצח ישראל לא ינחם וקיים לנו את כל אשר הבטחתנו ע"י נביאך הקדושי' וישמחו כל חוו"י ורחמיך הרבים אל יעזבונו. נצח סלה ועד. ותחזקנו ותאמצנו לנצח היצ"הר ויהיה לבנו שלם להכיר מיעוט ערכנו ושפל מצבנו מחוסר כל ויתרחק יצ"הר מתוכנו ותסתום ותחתום פי כל המקטריגי' ואויבינו אויבי נפשנו וגופנו למען זכות משה ר"מ החתום במדת הנצח והאר עינינו בתורתך ותזכנו לעסוק בתורה לשמה ולהוציא לאור חלקנו בתורה אשר קבלנו בהר סיני ודבק לבנו במצותיך ותיחד לבנו ליראה ולאהבה את שמך נצח סלה ועד ותגאלנו גאולה שלימה בזכות משה רעי' מהימנא במהרה בימינו אמן:

ה סוף ל"ה שהם חמשה שבועות:

יהר"מ יהוה או"א שבכח ספירתנו שספרנו בשבוע זו יבוסמו כל

הדינים

ימשול בנו קצף כי אל מלך חנון ורחום אתה. הוסה ה' על עמך ועוררה את גבורותך ולכה לישועתה לנו. וליש גבור משיח בן אפרים מהרה תצמיח משרש יצחק ונקום נקם מאת בני עשו והאלילים כרות יכרתון לקרא כלם בשם ה' ולעבדו שכם א' ונסה עלינו אור פניך ויתוקן כל אשר פגמנו בספירת הגבורה בכלל ופרט ותמלא ותאיר כל השמורת אשר פגמנו בהם וזכנו להתגבר על יצרנו ולהגביר היצר הטוב ולהיות אנחנו וזרענו גבורי כח עושי רצונך כרצונך ולא נכעוס ולא נכעיסך הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גודלו ויהי נועם כו':

ג' לומר א"ך טוב פסח ג' שבועות:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שאם פגמנו כא' משבעה בחינות דמח דעת ז"א או בא' מז' בחינות דחסד ג' שלו או בא' מז' בחינות דגבורה ג' דנוקבי' שיתוקנו פגמיהם בכח מצות ספירת העומר שספרנו בשבוע זו: אנא מלך רחום וחנון אביר יעקב פרשז עלינו שפע רצון למחול ולסלוח אשר פגמנו במדת תפארת והיינו מפרידי אלוף ולא הושב ידינו מבלע באכילת נבילות וטריפות והוספנו סרה בגזל וגניבה ופגמנו בב' שלישי ת"ת התחתונים וגם בשליש העליון וברב אולתינו שגינו ומנענו ש"ע נהורין עילאין דא"א מלהאיר לת"ת. ואשר נואלנו ונהגנו קלות ראש בנדרים ופגמנו בחיי המלך ואשר קללנו וציערנו אב ואם וגרמנו סילוק תרין עטרין מרישא דמלכא ואשר קללנו וכתבנו קמיעות ואזכרות שלא בכונה וקדושה ופגמנו בשם מ"ח ואשר היינו מכת הולכי רכיל ומגלי סוד לבלתי הגונים ובדינו הקדמות מסברתינו ופגמנו בגופא דמלכא קדישא נפלו פנינו והתפרדו כל עצמותינו על עוצם חטאתינו עונותינו ופשעינו ובלב נשבר אתאנו לחלות פניך ונשעננו על רחמי יקר תפארת גדולתך אנא ברחמיך האר מחשך פגמינו אשר החשכנו מאורות העליונים בזכות יעקב בנך בכורך ומחול וסלח את כל אשר אשמנו והורנו דרכי תשובה והעלנו מטומאה לטהרה ויצאו מים חיים מלובן העליון דרך רחובות הנהר לקו האמצעי נהר פלגיו ישמחו עיר אלהינו לטהר מדות העליונות ותפארת"ו עבור על פשע ועל כן

נקוה

כף אחת

תורתך הנתונה בימין צדקך ברמ"ח מ"ע אשר בימין החסד וגם לא נזהרנו
במילי דאבות וברכות ונזיקין ואשר העלמנו עין מגמילות חסדים:

אנא בכח גדולת ימינך קבלנו בתשובה כי ימינך פשוטה לקבל שבים
ואם הרבינו פשע ועבירה עליון רחמיך מעולם כי עמך הסליחה
מטה כלפי חסד הפלה חסדיך ותגביר מדת טובך הישרה על מדת
פורענות. אנא ה' קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדיך ויתוקן כל אשר
פגמנו בספירת החסד בכלל ובפרט ותמלא כל השמות שפגמנו בהם
וזכנו לאחוז במדת החסד והרחמים ה' יגמור בעדי ה' חסדך לעולם
מעשה ידיך אל תרף. יהיו לרצון וכו':

ב קול לי"ד ספס סתי סבועות:

יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שאם פגמנו באיזו מז' בחינות דמח
בינת ז"א או בא' מז' בחי' דחסד שני דז"א או בא' מז'
בחי' דגבורה ב' דנוקביה שיתוקנו כל פגמיהם בכח מצות ספירת העומר
אשר ספרנו בשבוע זו ותוציא לאור משפטינו לסלוח אשר חטאנו במדת
הגבורה כי לא באנו לעזרת ה' בגבורים ואשר התרפינו ביום צרה מהיות
גבורים לעמוד בפרץ ואשר נואלנו ולא נתגברנו על יצרינו והגברנו
הצפוני ולא הושב ידינו מבלע בחוש השמע וישמע ה' ויחר אפו ואשמותינו
גדלו בשס"ה מצות לא תעשה אשר לפאת צפונה ואשר שגינו בתקוני
שלחן בצפון וכללות החסד שבגבורה איש מרעהו נפרדו ואשר פגמנו
בל"ב שיניים שלטי הגבורים ואשר הגברנו ק"ך צרופי אלהים ופ"ר גבורות
מנצפ"ך וש"ך גבורות אדני על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו
כי רבו מהרבה הדינים שהגברנו והנה עתה שבנו אליך בבשת פנינו
לדרוש סליחה על עוצם פגמינו ולמען זכות יצחק עקידך נמצא פדיון
וכופר ורוח סליחה יערה עלינו ממרום ועמוד מכסא דין ושב על כסא
רחמים וזכור לנו עקידתו של יצחק אבינו ותביט באפרו כאלו צבור
ומונח ע"ג המזבח וסלח מחשכי פגימתינו ותגבורת הדינים הקשים הפג
והפר ויכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותכנס לנו
לפנים משורת הדין ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ואל
ימשול

ופשעינו האריך קצינו וחטאתינו מנעו הטוב ממנו אוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם זה כמה ארך ימים ושנים רבים ורעים. קפצנו ידינו מליתן צדקה. קבלנו ל"הר. קללנו חבירנו ונשותינו. קללנו עצמנו ובנינו. קרינו בספרים חיצונים. קנאינו מעושר וכבוד וחכמת אחרים ובקשנו לדבר בגנותם:

רשענו רעים לשמים ולבריות היינו. רבנו עם אדם חנם. רדפנו אחר השררה והכבוד. רמינו את רעינו. רצנו למחלוקת ועבירה:

שחתנו שכחנו תורתך. שכחנו אלהותיך. שקרנו בברית קדשך. שחתנו זרע קודש ובראנו משחיתים לחבל גם בכנפינו נמצאו דם נפשות אביונים ודמעת העשוקים. שברנו כלים בחמתנו. שתינו סתם יינכם. שחתנו פאות הראש והזקן. שקרנו בכל מיני שקר ותחבולות ומרמות. שמחנו במפלת אויבינו:

תעינו תעבנו כל איש תוכחת. תקענו כפינו ולא קיימנו. תבלין עשינו לשמותינו. תוהים היינו על הראשונות ואתה צדיק וכו':

ב תפלות אחר ספירת העומר בגמר כל שבוע ושבוע:

שבוע ראשון אחר הספירה ואנא בכח ומזמור אלהים יחננו יאמר:

יהר"מ יהוה או"א שאם פגמנו באיזו מז' בחינות של מח חכמת ז"א או בא' מז' בחי' דחסד ראשון דז"א או בא' מז' בחינות דגבורה א' דנוקבא דז"א שתיקונו בל פגמיהם בכח מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זו:

אנא מלך רחום וחנון שומר הברית והחסד, יהי חסדך ה' עלינו והוכן בחסד כסא ויתבוננו חסדי ה' ומשם יושפע עלינו רב חסד לכפר את אשר חטאנו עוינו ופשענו במדת החסד בקנאה ואבזריות וכעס. ועל כל פשעים תכסה אהבה עשה למען אברהם אהובך והטה אליו חסד יודע לעיני הכל טובך וחסדך עמנו למחול אשר אשמנו בעון שנאת חנם והפכנו אהבה לאיבה ואין אתנו עושה לפנים משורת הדין ועוררנו תגבורת הדין על מדת החסד והרחמים וברוב אולתנו שגינו בקדושת

תורתך

שגדול ממנו. נתננו דופי בחכמים ונמאסו לפני ההמון. נהנינו במה שמשבחים אותנו ואפילו שלא היה בנו:

סררנו סוררים ומוררים היינו. סרנו מאחריך וממצותיך ותורתך. סרנו ממנהגים טובים. סתרנו דברי אבינו ודברי רבותינו:

עוינו עברנו על שס״ה ל״ת דאורייתא ומדברי קבלה ומדברי סופרים עליהן ועל פרטיהן וענפיהן ותולדותיהן. עינינו יתומים ואלמנות ואביוני עמך. ענינו אמן קטופה וחטופה. עשינו עול למשרתינו ולנשותינו ולחברינו. עינינו את הדין: עיוותנו את הדין. עשינו את עצמינו כעורכי הדיינים. עברנו על ריב לא לנו. עמלנו להבלי הע״הז ולא עמלנו בתורה. עסקנו בכל מיני בטלה ולא עסקנו בתורה. עשינו כמעשיהם. עברנו על כ״ד דברים שחייבים עליהם נידוי. עכרנו ישראל. עשינו עצמינו ענוים בפה ולבנו הלך בחשכים בגאוה נסתרת:

פשענו פרקנו מעלינו עול תורה ומצות ויראת שמים. פגמנו ברמ״ח אברים ושס״ה גידים של גופנו נפשנו רוחנו ונשמתינו בגלגול זה ובגלגולים אחרים ובנפש רוח ונשמה של אחרים משרש נפשנו ושאינם משרשינו. פגמנו בעולמות העליונים אצילות בריאה יצירה עשיה ובכל פרצופי אבי״ע בחיצוניות ופנימיות בעיגולים ויושר באורות ונשמות ומלאכים בכלליהן ופרטיהן אוי לנו אהה עלינו ועל נפשינו אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה. פגמנו בשמות הקדש ובאותיות התורה כ״ב ומנצפ״ך בהרהור במחשבה בראיה ובריתא ובקלא בדבור ומעשה. פנינו לבנו לבטלה. פירשנו מן הצבור. פעלנו און:

צררנו ציערנו א״וא וחכמי ישראל. ציערנו נשותינו וכל ב״ב. ציערנו למשרתינו. ציערנו לרענו. ציערנו בעלי חיים. צללנו במים אדירים לבקש תאות יצ״הר. צעדנו בפני מי שגדול ממנו:

קשינו עורף. קלקלנו דרכינו. קלקלנו צינורות השפע והקדושה והברכה היורדים מן השמים והפכנו אותם לבורות נשברים אשר לא יכילו חמים וגרמנו גלות השכינה וחרבן ב״המ שפחה כי ירשה גבירתה ועבד כי מלך שכבנו בבשתנו וכיסתנו כלימתנו כי עונותינו הטו אלה

ופשעינו

ותפלה בזמן ובצבור. ידענו הדין ועברנו עליו. ישבנו במושב לצים
וסוד משחקים:

כעסנו בחול ושבת וטרפה נפשנו באפינו. כפרנו בכל התורה. כלינו
ימינו ושנינו בהבלי העולם. כבדנו לרשעים. כסינו קלונינו.
כינינו שם רע לריענו. כיוננו להזיק לריענו. כבשנו שכר שכיר:

לצנו לוצצנו. למדנו תורה שלא לשמה ושלא בקדושה ובטהרה. לא
קיימנו המצות כתקנן במחשבה ודיבור ומעשה ויראה ואהבה
ושמחה. לא קיימנו אפילו מצוה אחת כתקנה. לא ענינו אמן כראוי.
לא קמנו מפני שיבה ולא הדרנו ת״ח. למדנו לתלמידים שאינם
מהוגנים. לבשנו שעטנז. לא כיוננו בתפילות וברכות ומצות. לא היינו
מתונים בדין. לא התנהגנו בדרך הראוי ליראי ה׳. לא התפללנו בכובד
ראש ובגדי כבוד. לא קיימנו בכל יום ק׳ ברכות וצ׳ אמנים ועשרה
קדשים וד׳ קדושות. לא הוכחנו את רענו ונשותינו. לא כבדנו אבינו
ואמנו ות״ח. לא גמלנו חסד כפי שיעורינו. לא נתרחקנו כראוי מהעריות
ומנשינו נדה. לא יראנו את ה׳. לא החזקנו במוסר. לא נסתכלנו מאין
באנו ולאין אנו הולכים ולפני מי אנו עתידים ליתן דין וחשבון. לוינו
ברבית. לקחנו דבית קצוצה ואבק רבית. לא קיימנו מצות אבילות ככל
דיניה. לקחנו שוחד דבדים ושוחד ממון ושוחד מאוחר. לא צפינו
לישועה. לא נצטערנו על חורבן ב״המ. לא אמרנו ד״ת על השלחן:

מרדנו במלכות שמים. מרדנו במלכות בית דוד. מאסנו בב״המ
ושלשתן אנו מבקשים. מסרנו חבירנו וממונו ביד גוים. מעלנו
בחרם והסכמות הקהל. מלאינו פינו שחוק. מרינו דבריך. מאסנו
משפטי צדקך:

נאפנו בכל מיני נאוף. נשבענו לשוא ולשקר. נשבענו ולא קיימנו.
נלכדנו בסרך ע״ז בבלי דעת. נדרנו ולא שלמנו. נהנינו מעו״הז
ומתענוגיו. נתננו יד לפושעים. נסינו את ה׳. נשתמשנו בכתרה של
תורה. נשתמשנו. בשמות הקדש. נקמנו ונטרנו שנאה בלב. נתעצלנו
ללמוד ולהתפלל. נהגנו עצמינו ברבנות ובשררה ולא נכנענו לפני מי
 שגדול

כף אחת

חברינו להראות קלונו וחסרונו. הלבננו פני חברינו ברבים. הוצאנו שם רע על החיים ועל המתים. הרהרנו הרהורים רעים בתוך התפלה ובלימוד ועם תפילין. הסחנו דעתינו מן התפילין. השגנו גבול ריעינו. הקפדנו עם נשינו ועם חבירינו. הלכנו אחר יצרנו הרע. הלכנו בקומה זקופה. הלכנו בגדולות ובנפלאות ממנו. הלכנו בגילוי הראש. הרהרנו אחרי רבותינו. הורינו הוראות בלי עיון ובלי סברא ותכף ומיד להראות גדולתינו. הורינו הוראות בפני רבותינו. הרימונו יד על נשינו ועל חבירינו. החזקנו במחלוקת. הטלנו אימה יתירה בתוך ביתינו ועל משרתינו. הסתכלנו בקשת ולבנה הרבה. התפללנו בלא כונת הלב. התפללנו וחיינו צריכים לנקבים. התפללנו ואנו שכורים. הרהרנו ד"ת בבית הכסא ובמבואות המטונפות ובמקום שאינו נקי. הוצאנו מרשותינו בשבת לרה"ר וכרמלי'. הקשינו עצמינו לדעת. הכינו רעינו ונשותינו. התפללנו וקרינו ק"ש ולבשנו תפילין קודם זמנם. הטרחנו על הצבור. הסתכלנו בערוה ובפני רשעים:

והרשענו והרבינו פשע ורשע לבלי חק. ויעדנו עצמנו למחלוקת ולעבירה. ותרנים היינו בממון זולתינו. וותרנו על כבוד ה' וכבוד התורה. ומחינו על כבודינו:

זדנו וכרנו ש"ש לבטלה. זנינו אחר לבנו ועינינו. זוללים וסובאים היינו. ולזלנו באבינו ואמנו ורבותינו. זלזלנו בתורה. זלזלנו בחכמים. ולזלנו בנטילת ידים. זרקנו הצפרנים. זכינו החייב וחייבנו הזכאי:

חמסנו חללנו את שם קדשך אוי לנו ולנפשנו. חללנו שבתות ומועדי קדשך. חמדנו. חנפנו. חשבנו מחשבות רעות. חשדנו בכשרים. חבקנו ונשקנו הערוה ונשותינו נדה:

טפלנו שקר ומרמה. טעינו בהוראה. טמאינו עצמינו ורעיונינו. טמטמנו את לבנו. טלטלנו מוקצה ביום השבת ויו"ט. טעינו בהלכה והכרנו בטעותינו והחזקנו בטעותינו ולא הודינו על האמת:

יעצנו עצות רעות להעריך ולהרבות שנאת חנם ומחלוקת וקטיגוריא. ישננו עם התפילין. ישננו ימים ולילות כבהמות ואבדנו ק"ש ותפלה

ומדברי קבלה ומד״ס. בזינו חכמת חכמי הדורות וספריהם. בלבלנו דעתנו בתפלה ולמוד בהבלי העו״הז:

גזלנו גנבנו מישראל ומגוים. גנבנו מקרובינו. גנבנו דעת הבריות. גנבנו חידושי תורה מאחרים: גלינו סוד. גלינו סודי תורה למי שאינם ראוים. גלינו ד״ת לאו״ה. גלינו עריות. גאינו במחשבה דבור ומעשה בכל מיני גאוה וזדון עד שנעשה לנו טבע ולא ידענו אם הוא גאוה. גדלנו בנינו גדולים רעים. גערנו באחרים המוכיחים לבנינו וקרובינו ורבנו עמהם והקפדנו עליהם. גלינו פנים בתורה שלא כהלכה. גערנו בעושי מצות. גמגמנו בלשונינו בדברי תורה ותפלה. גדלנו ושבחנו עצמינו ואפילו במה שאין בנו. גלגלנו דברים להכשיל רעינו. גמלנו רע למי שהטיב אלינו. גערנו בנשינו ובנינו ומשרתינו שלא כדת ושלא כדין:

דברנו דופי ולשון הרע תדיר ושקר וחנופה וליצנות ונבלות הפה וכל כך נשתרשנו עד שאינו ניכר לנו האיסור ולמצוה תחשב בעינינו. דברנו בבית הכנסת ועם תפלין. דברנו באמצע תפלה ובאמצע ק״ש ובין גאולה לתפלה ובחזרה. דברנו באמצע למודנו. דברנו בשבת דבור של חול. דברנו בזדון ובגודל לבב. דרשנו דרשות של דופי. דברנו בגנות חבירינו ורבותינו ואבותינו וכל מי שחייבים אנו בכבודו. דנינו לחובה לכל אדם. דנינו דין אחד לעצמינו ודין אחד לאחרים. דברנו אחד בפה ואחד בלב. דברנו לגוי בשבת לעשות מלאכת איסור. דברנו עם העריות דברי שחוק והיתול וכיוצא. דברנו במשא ומתן של תורה לקנטר ולדחות דברי זולתינו ולהפיל האמת בעקשות ובחריפות שקר וזלזלנו להם נגד לסברתינו ואף שהאמת אתו. דברנו ולזול על הרבנים ראשונים ואחרונים אשר בארץ החיים המה ואשר עודם בחיים ודחינו דבריהם מבלי שכל ובלי מוסר ויראת ה׳. דברנו בשבת במשא ומתן וסחורה וריוח:

העוינו הקלנו ראש. העזנו מצח. הרהרנו בעבירה. הרהרנו הרהורים רעים ביום ובלילה ובאנו לידי קרי ושז״ל. הערכנו מעשה

ותצלנו מאיסור חמץ אפילו בכל שהוא בשנה זו ובכל שנה ושנה כל ימי חיינו אמן כי״ר:

וביום אחר כל סעודה יאמר:

יהר״מ יהוה או״א שתרחם עלינו ותצילנו מאיסור חמץ אפי׳ בכל שהוא בשנה זו ובכל שנה ושנה כל ימי חיינו לנו ולכל בני ביתינו וכשם שביערנו החמץ מבתינו כך תזכנו לבער היצ״הר מקרבנו תמיד כל ימי חיינו ותזכנו לידבק בך ובתורתך ואהבתך ולידבק ביצה״ט תמיד אנחנו וזרענו וזרע זרענו מעתה ועד עולם כן יהי רצון אמן:

ימן עוד זאת אליגה לא נסח וידוי מתוקן לאומרו בהכנעה ולהכות באגרוף על החזה הדי״א דאלמותא. ויכוין להתודות עליו ועל ביתו ועל כל אחר הוא משורש נר״ן שלו בגלגול זה וגלגולים אחרים בקדא מתתא. ועיקר הוידוי הכעה ועזיבת החטא לגמרי בכונה שלימה ויתובי דעתא. ויהיה אל לבו לתקן ע״י הוידוי מסודר בכ״ב אותיות מה שפגם בהמה מולאות וכ״ב אותיות בדהילו ורחימותא:

אשמנו אכלנו מאכלות אסורות. אכלנו אכילה גסה. אכלנו ושתינו ביום הכפורים. אכלנו חוץ לסוכה אכילת קבע. אכלנו חמץ בפסח. אכלנו בלילה אחר שישננו. אכלנו בלא ברכה תחילה וסוף. אכלנו למלא בטננו ולא חשבנו להיות בריאים לעבוד ה׳ ושאר כוונות טובות. אמצנו את לבנו. אכזרים היינו. אסרנו את המותר ואת האסור התרנו. אסרנו לאחרים והתרנו לעצמנו. אכלנו בלי נטילת ידים. אכלנו מסעודה שאינו מספקת לבעליה:

בגדנו בטלנו תלמוד תורתך ימים ולילות. בטלנו אחרים הלומדים. בטלנו עושי מצות. באנו על כל עֲריות שבתורה. ושניות ואסורי ביאה מר״ס. ברכנו ברכות לבטלה וברכה שאינה צריכה. ברכנו ברכה חטופה בלי הזכרת שם ומלכות ובחסרון תיבות ואותיות ובלי שום כונה. בדינו הקדמות מלבנו. בזינו חידושי תורה. בזינו אמריך. בטלנו ק״ש ותפלה וציצית ותפילין. בזינו אב ואם ואחינו הגדול. בזינו חכמים ויראי שמים. בטלנו רמ״ח מצות עשה מדאורייתא.

ומדברי

פתוח על ערבי נחל לתקן את שרשה במקום עליון. ויהי נועם וכו'. ויהר"מ יהוה או"א אל עליון רוכב בערבות הבוחר בנביאים טובים ובמנהגם הטובים שתצרף מחשבתנו וחבטת ה' בדי ערבה כאלו כיוננו בכל הכוונות כתקונן וכן ע"י חבטת ה' בדי ערבה ה' פעמים בקרקע נגד ה' אותיות מנצפך גבורות אדני אלהים אנא בכח סגולת מצות ערבה זו במתק שפתיים תוסיף לקח שכינת עוזנו ה' גבורות ממותקות במתק האור טל אורות טליך שם יוד הא ואו העולה טל וככלה תעדה כליה להתיחד עם דודה באהבה ואחוה ורעות וזרועיה תצמיח זר"ע (גי' ערבה) קדש מצבתה לעזרת ה' בגבורים ותוכה רצוף אהבה בשפתים ישק נשיקין דרחימו. ולנו עבדיך המתפללים לפניך תשפיע לנו משם אור החיים וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבנו עד אגיד זרועך לדור לכל יבא גבורתך ותאריך ימינו ושנותינו בטוב ובנעימים דשנים ורעננים ותן לנו (יכוין לדעת כל שהיה מתפלל כן) חיים ארוכים חיים של טובה חיים של ברכה חיים של שלום חיים של פרנסה טובה חיים של חילוץ עצמות חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים של עושר וכבוד חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים חיים שתמלא משאלות לבנו לטובה (יכוין השם י"א אותיות ו"ה והמ"י):

ואוצרך הטוב תפתח להשביע נפש שוקקה ורוה פני תבל ושבע את העולם כלו מטובך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנת ידיך. ותקיים בנו מקרא שכתוב יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידיך ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו ושא נס לקבץ גליותנו מהרה מד' כנפות הארץ והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד:

יחן תפלה אחר כל תמילה של לילה וכבר נזכרה בתורה באלבע:

יהר"מ יהוה או"א שתזכנו לתור ולחפש בנגעי בתי הנפש אשר נואלנו בעצת יצרנו הרע ותזכנו לשוב בתשובה שלימה ואתה בטובך הגדול תרחם עלינו עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך ותצלנו

וסודותיו וקדושת השם הקדוש דיקרנוסא (גי׳ חת״ך עם האותיות) היוצא מפ׳ והריקותי לכם ברכה עד בלי די ומפ׳ נסה עלינו אור פניך ה׳ וכתבנו בס׳ פרנסה טובה וכלכלה שנה זו וכל שנה ושנה לנו ולכל בני ביתינו כל ימי חיינו במילוי ובריות בהיתר ולא באיסור בנחת ולא בצער ולא בעמל וטורח בשלוה והשקט ובטח בלי שום עין הרע ותזכנו לעסוק עבודת הקודש בלי שום טרדה ותפרנסנו פרנסה שלא יהיה בה שום בושה וכלימה ולא נצטרך למתנת ב״ו כי אם מידך המלאה והרחבה ותצליחנו ותרויחנו בכל לימודינו ובכל מעשה ידינו ועסקינו ויהיה בתינו מלא ברכת ה׳ ונשבע לחם ונהיה טובים ״רחום ״חנון ״שומר ״תומך ״מציל ״ישר ״פודה (יכוין רחש תמיף) רחם עלינו ושמע תפלתינו כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך ש״ת (יכוין אוכף אראריתא כוזו אזבוגה):

טז נסח כל נדרי שהיה אומר הרב החסיד מהר״ש שרעבי ז״ל:

כל נדרי ואסרי ושבועי ונדויי וחרמי וקונמי וקונחי וקינסי די נדרנא ודי ננדר. די אשתבענא ודי נשתבע די נדינא ודי ננדי די חרמנא ודי נחרם. די אסרנו ודי ננסר על נפשתנא מיום הכפורים שעבר עד יום הכפורים הבא עלינו לשלום. נדרנא לא נדרי ושבועתנא לא שבועי ונדויינא לא נדויי וחרמנא לא חרמי ואסרנא לא אסרי כלהון אתחרטנא בהון יהא רעוא דיהון שביתין ושבוקין לא שרירין ולא קיימין. ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה: ויאמר מאמר התיקונין דף קמ״ג. הס כ״ש עד הסוף למקורא דמקום בידיה:

יז תפלה ליום הושענא רבה תפלה בעת הבעת חמשה בדי ערבה והיא קדמוניות אך בא יבא הנסח מתוקן ומנוקד בס״ד:

יקח בידו ה׳ בדי ערבה בשלות ובכורות וכה יאמר:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם י״ה בו״ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לקיים מצות ערבה יסוד נביאים הראשונים אשר שרשם

פתוח

ואימתך הגדולה תפיל על כל הבאים כנגדי שלא יוכלו לחזיק לי לא בגופי ולא בממוני וסתום פיות שוטני ושונאי וצודרי: וידבר דוד לה' את דברי השירה הזאת ביום הציל ה' אותו מכף כל אויביו ומכף שאול ויאמר ה' סלעי ומצודתי ומפלטי לי אלהי צורי אחסה בו מגיני וקרן ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני. מהולל אקרא ה' ומאויבי אושע:

אנא ה' התמלא רחמים ותושיעני ותפלטני כי רחום אתה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה יהיו לרצון וכו'. ויפריש צדקה לעילוי נשמתו של ר' מאיר. ויאמר אלהא דר' מאיר ענני: (ויקבוצ כי מכוין למה שכיון ר' מאיר בזה) ויאמר תהלים בנחת וכונה ובתפלה שאחר התהלים יאמר בכללה התפלה הנזכר ויועיל בעזרת השם:

טו תפלה על הפרנסה קדומה שנוהגים לומר בליל ר"ה וי"הכ קודם קדיש בתרא ונסח זה מתוקן ונכון:

יאמר מזמור לה' הארץ ומלואה ונסח נקודות השויות שבמזמור יכוין בנקודות אלו ע"פי ס' הכונות מרבני המערב וס' משנת חסידי':

לדוד מזמור יהוה (כ"א ליהוה וכן בכל הויות שבמזמור) הארץ ומלואה תבל ויושבי בה כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

ואחר המזמור יאמר תפלה זו:

יהר"מ יהוה או"א האל הגדול הגבור והנורא שתתמלא רחמים ותחון עלינו למענך ולמען קדושת המזמור הזה והשמות הקדושים הנזכרים בו וקדושת פסוקיו ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו ורמזיו וסודותיו

מאיזה לד ואופן שתועיל לדקה זו לתקן אשר עיות. ויכוין שבכח הלדקה יהיה נה"ר לנר"ן של אביו ואמו וקרוביו ויחשוב שים כונות וסודות ויחודים עליונים במעשה הלדקה והוא מכוין דרך כלל ליחד קב"ה בד"ח ור"ח וד"ק ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל לתקן שרש מלוה זו במקום עליון והוא מכוין לדעת רשב"י הקדוש ורבינו ילחק לוריא זק'.
ויהי נועם ה' אלהינו וכו':

יב סגולה לעין הרע משם רבי יהודאי גאון ז"ל:
יקח שתי קערות נקיות באחת יתן מים זכים ובאחת שמן זית זך ויאמר עליהם ה' אל שדי לבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה ג"פ. ה' אל שדי לבאות אשרי אדם בוטח בך ג"פ. ה' אל שדי לבאות הושיעה המלך יעננו ביום קראנו ג"פ. ואחר כך יטבול הב' אלבעות בשמן דהיינו האלבע והזרת ויטיף שתי טיפת בקערה על המים ובעוד שהוא מטיף יאמר בשם גבריאל בשם מיכאל בשם רפאל אני עושה זה וכשם שאלו הטפות נאבדים ומתבטלים במים כך יתבטלו ויאבדו כל מכאוב וכל חולי וכל עין הרע מפב"פ וישפוך המים לארץ בכל כחו:

יג לשמירה והללה:
יאמר פסוק ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנום ביום לר לי. לי לר ביום ומנום לי משגב היית כי חסדך לבקר וארנן עזך אשיר ואני ג"פ. (כתב הרב מהר"ר שמואל ז"ל בן הרב רבינו מהרח"ו זצ"ל בסו' ס' חמדת ישראל כי יש בזה סוד גדול) ואח"כ יאמר שיר למעלות אשא עיני כלו. אנא בכח כו' (ויכוין בשמות הק' אשר בר"ת כידוע) יהיו לרלון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' לורי וגואלי:

יד תפלה במקום סכנה ולסטים:
יהר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם איתן האורחי איש החסד ואלהי יצחק נאזר בגבורה הנעקד על גבי המזבח אלהי יעקב איש תם כליל תפארת אשר קראת שמו ישראל והצלתו מעשו ומלבן הארמי ומכל שונאיו והוצאתו מצרה לרוחה ומאפילה לאורה כן תצילני היום ובכל יום ויום מכל פגעים רעים ומאיש חמסים תנצרני

ואימתך

כבתחלה כונן בית מקדשך על מכונו הראנו בבנינו שמחנו בתיקונו והשב כהנים לעבודתם ולוים לדוכנם והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה ליראה את שמך הגדול הגביר והנורא אמן כן יהי רצון. כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי ה׳ וצדקתם מאתי נאם ה׳. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את ה׳ כמים לים מכסים:

שיר המעלות ממעמקים. ויאמר ה׳ לעולם יהו״ה דברך נצב בשמים י״ב פעמים ויכוין שהגזרות רעות ישארו בשמים ולא ירדו לארץ וזהו דבר״ך דיבור קשה יהיה נצב בשמים ולא יצא אל הארץ:

ט סגולה להולך לפני מלך או שר ומושל:
יאמר טו״ב פעמים אמתלאי בת כר כנו קודם שיעמוד לפניו ועוד יאמר מגדל עז שם ה׳ בו ירוץ (יכוין בו ירוץ גימ׳ שדי ר״ת שומר דרך ה׳) צדיק ונשגב. ואם הוא לצרכי צבור יכוין שהוא מתעסק לש״ש ויזכיר זכות אבות אברהם איש החסד יצחק נאזר בגבורה יעקב כליל תפארת משה אחוז בנצח אהרן אחוז בהוד יוסף אחוז ביסוד דוד אחוז במלכות:

י סגולה למי שיש פחד:
יאמר ה׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו ג׳ פעמים. יאמר מזמור כ״ג ט׳ פעמים. ויקח בידו מונים וכשאומר שם פחדו פחד יקים עליו ג׳ פעמים. ויאמר ה׳ יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו ג׳ פעמים. ויאמר ויהי נועם כלו ישר והפוך. רפאנו ה׳ וירפא הושיענו ויושע כי תהלתנו אתה:

יא כונות פשוטות כשיעשה צדקה:
נ״כ שבמעשה הצדקה יכוין לפדות כל נר״ן וניצוצי הקדושה והתורה והמצות והתפלות אשר נדחו ונטבעו בקליפות. ובכח הצדקה יצאו מתוך הקליפות ויחזרו אל הקדושה אל שרשם מקומות ננכר רע ויכוין שה׳ יצילהו מיצ״הר ומכל חטא והרהורים רעים ומאכלות אסורות ומכל חולי. ויכוין שבכח מעשה הצדקה יתבטלו כל המקטריגים מעליו. ויכוין שאם חייב איזה חק לאיזה אדם שאינו יודע בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים מאיזה

כף אחת

ותצילנו מכל טעות בהלכה ובהוראה ואל תצל מפינו דבר אמת לעולם ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך הק׳ לשמה ומקיימי מצותיך ולא ימצא בנו ולא בזרענו וזרע זרענו שום פגם ושום פסול ולא יתחלל שמך על ידינו ח״ו. וראה כי עמך הגוי הגדול הזה זרע אהוביך אברהם יצחק וישראל עבדיך בניך בני בחוניך ובגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ודוחקם קוראים בשמך ומלאים מצות וצדקות ותורה וגמילות חסדים:

אנא מלך רחום וחנון התמלא רחמים על כל אחינו בית ישראל הנפוצים בד׳ כנפות הארץ ובפרט על יושבי א״י ועל יושבי העיר הזו ועל כל הקהל הקדוש הזה ותרחם עלינו ועליהם ותצילם מרעה ומרעב ומשבי ומביזה ומכל חטא ותשלח רפואה שלימה לכל חולי עמך ישראל והבריאות תתמיד בריאותם שלא יחלו ח״ו ותצילנו ותציל לכל ישראל מכל נזק ומכל צר ומשטין ומקטרג ומרוח רעה ומדקדוקי עניות ומכל מיני פורעניות המתרגשות בעולם ותפקוד בזרע של קיימא זרע קודש לכל חשוכי בנים והיושבות על המשבר מעמך ישראל תוציאם מאפילה לאורה ויצא הולד בשעה טובה ולא יארע שום צער ושום נזק לא ליולדות ולא לילדיהן ואל ימשול אסכרה ושדין לכל ילדי עמך ישראל ותגדלם לתורתך ומצותיך בחיי אביהם ואמם. ובני ישראל עמך יורדי הים באניות פצם והצילם ממים רבים מיד בני נכר הצילם מטיט ואל יטבעו ינצלו משונאים וממעמקי מים ובני ישראל הולכים ביבשה הדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב והצילם מכף כל אויב ואורב בדרך. וכל האסורים בכלא מעמך ישראל התר מאסריהם ותוציאם לרוחה ותשים ליראתך כל האנוסים ביד גאיכם ותחון זכות אבות להחזירנו בתשובה שלימה לפניך והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני. אנא ה׳ שומע תפלה (**אוכף כוזו אזבוגה רחש תמיף**) ״רחום ״חנון ״שומר ״תומך ״מציל ״ישר ״פודה חוס ורחם עלינו ושמע תפלתינו כי רחום אתה (**אראריתא**) אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה

רחמיך הבטחתנו פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם וראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב ואין חונן ואין מרחם זולתך כי חנוניך הם חנונים ומרוחמיך הם מרוחמים כדכתיב וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם:

ובכן לב טהור ברא לנו אלהינו ורוח נכון חדש בקרבנו ורשפי התעוררות לבנו באהבתיך ותורתך יתמידו ויתרבו עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך תחל שנה וברכותיה. ותצילנו משמד ומשבי ומביזה ומכף כל אויב ואורב ושולל ובוזז ותפר עצתם וקלקל מחשבותם תפול עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך ידמו כאבן ותתן בלב השרים להטיב אלינו ולרחם עלינו אויבינו ילבשו בשת ועלינו תרחם ברוב רחמיך ותאמר די לצרותינו וכל הרפתקי דעדו עלינו יהיו לכפר חטאתנו עונותנו ופשעינו ותאמר די לצרותינו וכשם שסככת על אבותינו במדבר והצלתם מעינא בישא דבלעם הרשע כן בצל כנפיך תסתירנו ונהיה מכוסים במכסרת והנהגת שמותיך הקדושים ותשמרנו מכל הפסד וכל עלילה הן מהשרים הן מזולתם אנא ה׳ הושיענו בזכות אברהם איש החסד יצחק אזור בגבורה יעקב כליל תפארת משה ר״מ אחוז בנצח אהרן אחוז בהוד יוסף אחוז ביסוד דוד אחוז במלכות ובזכותם תצילנו מיד אויבינו ותהפוך לבם מרעה לטובה ויהיה לנו ישוב והשקט ובטח לעבדך באמת בלי שום טירדה ותזכנו להתרחק מהגאוה והכעס והקפדה וכל גבה לב. ונהיה מיושבים בדעתנו ונכיר מיעוט ערכנו ונפשנו כעפר לכל תהיה ולא נתכעס ולא נקפיד ונהיה אוהבי שלום ומרבים שלום. ותזכנו להתרחק מלצנות ושקר וחנופה ולשון הרע ודבור של חול בשבת וכל דבור אסור ויהיה רוב דבורנו בתורה ובעניני עבודתה ותאזרנו חיל לשמור לפינו מחסום מחטוא בלשוננו. ותזכנו להתרחק מתאות תענוגי והבלי הע״הז ונאכל לשבוע נפשנו וכן בכל צרכינו יהיה כל מעשינו לש״ש. ותזכנו להיות שמחים בעסק תורתך ובמצותיך ולהיות בטחונינו בך תדיר ויהיה לנו לב שמח לעבודתך. וברב רחמך תזכנו להשלים תקון נר״ן בגלגול זה ולא נאבד ח״ו ותזכנו לעסוק בתורתך הק׳ ולכוין לאמיתה של תורה

ותצילנו

כף אחת

אע"ה נתת לנו עשרת ימי תשובה לכפר על חטאתינו תתמלא רחמים עלינו ותבטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות וכמו שכבש א"א את רחמיו לעשות רצונך בלב שלם כן יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמנו ה' אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפני ולפנים משורת הדין ותביט בדם הברית שמל אאע"ה ביום הכפורים ותכפר כל עונותינו ככל צדקותיך (פר"א פ' כ"ט) ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך. אל מלא רחמים גלוי וידוע לפניך כי בושנו במעשינו ונכלמנו בעונינו בהעלותינו על לבבנו רוב קצורינו בעבודתך ובעסק תורתך וקיום מצותיך ונמס לבנו בקרבנו והיה למים מה נענה ומה נאמר כי הצר הצורר בחברת החומר העכור היו בעוכרינו גם אסו"ר נלוה עמם אסורים ולטושים בגליות קשים גלות הנפש והגוף. אמנם גלוי וידוע לפניך שרצונינו לעשות רצונך ולשקוד על דלתותיך כי טוב יום בחצריך מאלף בחרנו ויראים וחרידים אנחנו מאימת דינך הקדוש. ע"כ באנו אליך בכפיפת ראש ונמיכת קומה וחלישות חיל להזכיר ולעורר רחמיך ולהזכיר זכות אבותינו הקדושים ובזכותם תתמלא רחמים עלינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו ואתה בטובך תעורר רחמיך ונהיה נקיים מכל טומאה וחלאה ווהמא ויעלו כל ניצוצות הקדושה אשר נתפזרו ויתבררו ויתלבנו במדת טובך. וברב רחמיך תתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה טובה חיים של חילוץ עצמות חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים של עושר וכבוד חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת חטא חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים וקרע רוע גזר (קרע שטן) דינינו ויקראו לפניך זכיותינו:

אל מלא רחמים יהמו נא רחמיך עלינו לקבל ברצון הכנעתנו והרהורי תשובתנו ותקיים לנו מה שהבטחתנו על יד עבדיך חכמי ישראל הבא לטהר מסייעין אותו ובשגם לבנו אטום סתום וחתום ולא אתנו יודע זו חיא ביאה זו היא שיברה רב להושיע האר עינינו אשר בגודל

רחמיך

הארץ ונשמות ערטילאות הפזורות בין הגוים ועי"ז נתארך גלויותנו ושמם מקדשנו וגלה יקרינו ובכן במרירות נפש וחרטה גמורה באנו לבקש רחמים וסליחות ויה"ר מלפניך יהוה או"א אב הרחמן שתרחם עלינו העניים והאביונים מרים ונאנחים ועתה יגדל נא כח ה' ותפליט הקליפות כל הניצוצות הקדושות וטפות קרי וזרע לבטלה שיצאו ממני ומכל ישראל בגלגול זה וגלגולים אחרים ותחזור לקבצם בקדושה שנית והיו למאורות בכח שם הקדוש בי"ט (יכוין שיוצא מפסוק בזרוע יקבץ טלאים ופסוק כי בי חשק ואפלטהו והוא גימטריא אהיה) ושם הקדוש חב"ו היוצא מפסוק חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל ותקרב פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ וקיים בנו מקרא שכתוב ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה ותגאלנו גאולת עולם על"ש על"י על"ת על"ק ע"ל אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד החתומים ונאחזים במדות העליונות הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד יסוד ומלכות ותתקן אשר פגמנו ותיחד אשר הפרדנו ותלקט אשר פזרנו וברחמיך הרבים תשמרנו מכל רע מעתה ועד עולם ותשפיע עלינו שפע קדושה וטהרה לעבדך באמת אנו וזרענו וזרע זרענו "רחום "חנון "שומר "תומך "מציל "ישר "פודה (יכוין בר"ת שהוא רחש תמיך שם קדוש) חוס ורחם עלינו וקבל תפלתנו כדכתיב לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה וכתיב כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ח תפלה שסדרתי לומר ביום הכפורים קודם מנחה. יאמר פ' העקידה ופרשת ושחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

יהי ר"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו ותזכור לנו עקידתו של יצחק אבינו בן אאע"ה אשר בימים האלה בזמן הזה בעשור לחדש תשרי היתה עקידתו בהעלות המנחה ובכן ברב רחמיך תזכור לנו כאלו אפרו צבור ומונח ע"ג המזבח ותביט באפרו לרחם עלינו ובזכותו וזכות אאע"ה שנתנסה בעשרה נסיונות ובתפלתו וגם בזכות יעקב אע"ה

כַּף אחת

אותיות שם פ' ברב רחמיך תאיר כל שרשי נר"ן שלו הרמוזים וכלם אחוזי אותיות שמו וישפע עליהם שפע רב ממקום שלהם ויאירו וישפיעו ויאמצו כח בענפי נר"ן שלו אשר בגופו ומקיפיו ותבטל מעל פלוני כל גזירות קשות ורעות אנא בכח גדולת רחמיך מחיה חיים יחייהו וישלח דברו וירפאהו רפואה שלימה לאורך ימים ושנות חיים כי"ר:

ך לבחור יקח ה' סגולה שתזדמן לו כלה הגונה יתפלל בכונה תפלה זו:

רבש"ע בחסדך יצרת עולמך ובראת אדם ועשית לו עזר וצויתנו לישא אשה ולהוליד בנים והחמירו עבדיך רז"ל שלא לאחר מצוה זו. ויען חיי האדם בעה"ז ובעה"ב תלויים כמעט באשה ובעה"ר אין עוד נביא ולא בעלי רוה"ק לדעת איזו ראויה כדי לקיים מצותיך. לכן בלב נשבר באתי להפיל תחינתי לפניך אב הרחמן ויהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלי ותזמין לי בת זוג נאה יראת ה' ובעלת מדות טובות ובעלת מז"ט וטובת שכל ומוצלחת ומבורכת כי בזה אוכל לעבוד עבודת הק' בלי טרדה. והיה הנערה אשר ידברו לי עליה והיא ראויה ויש לה יראת ה' ומדות טובות ומז"ט והוגנת לי ברחמיך הרבים תחון עלי ותטה לבי לגמור הדבר באופן שאוכל לקיים מצותיך וטוב לי בעוה"ז ובעה"ב אל מלא רחמים "רחום "חנון "שומר "תומך "מציל "ישר "פודה (יכוין בשם רחש תמיך) עוזר"ני עדכ"ש עשה למען שמך כו' חנני ועננני ושמע תפלתי (יכוין בשם אראריתא) כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה (יכוין אוכץ אזבוגה) יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ז תפלה לומר במוסף ר"ה ויו"הכ בעת אמירת ש"ץ ומפני חטאינו והיא תפלה קדומה. אמנם אנכי תקנתי הלשון וישבתיה על מכונה לפק"ד בתוספת נופך בס"ד:

רבש"ע בושנו מאד ונמס לבנו על אשר פגמנו באות ברית קדש בכמה מיני פגם ובפרט כמה מיני קרי וטפות זרע לבטלה שיצאו ממני ומכל ישראל בכלל ובפרט שלא במקום מצוה באונס וברצון בגלגול זה וגלגולים אחרים וגם נשמות עשוקות בקליפות הנפוצות בארבע כנפות

הארץ

ג אם נכלאה שנתעברה כל ט׳ יום כל יום יתן פרוטה לצדקה לעילוי נשמתו של כ״מ כדי שיהיה בן זכר. אלהא דר״מ ענני:

ד לקדש עצמו במותר לו תמיד ושניהם יהיו במחשבות טהורות להוליד בן זכר ולהמשיך נשמה מבחי׳ חסד ויכוין שם שדי ולירופיו:

לקהל ישראל שהם בצער מלחמות וכיוצא:

יהרמ״י או״א אב הרחמן שתתמלא רחמים עלינו ועל יושבי העיר הזו וכל גבולה ותצילנו ממלחמה וממצור ומשבי ומביזה ותרחיק גייסות האויבים מכל גבול ארצינו לא יקדמו על ארצנו מגן ולא ישפכו עליה סוללה והאויבים אשר בקרבנו תכניעם ותשפילם ותפר עצתם ותצילנו מכל אויב ואורב ושולל ובוזז תפול עליהם אימתה ופחד (יכוין בשם תעאו) וכל צדקות ישראל ות״ת אשר עשו ולמדו בעירנו ובעיירות אשר בגבולנו יזכרו לפני כסא רחמיך ותבטל מעלינו ומעל ישראל אשר בעיר (פלוני) כל גזירות קשות ורעות (קרע שטן) ותחון עלינו ועליהם מאוצר מתנת חנם ככל צדקותיך ותצילנו מכל רעב ויוקר השערים אל מלא רחמים תן שלום בארץ תן שלום במלכיות ושררות ובצל כנפיך תסתירנו בזכות אאע״ה איש החסד ובזכות יצחק אע״ה אזור בגבורה ובזכות יעקב אע״ה כליל ת״ת ובזכות משה רעיא מהימנא אחוז בנצח ובזכות אהרן כהנא רבא אחוז בהוד ובזכות יוסף הצדיק אחוז ביסוד ובזכות דהע״ה אחוז במלכות עזרנו אלהי ישענו ע״ד כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. רחום חנון שומר תומך מציל ישר פודה (רחש תמיף) הצילנו מכל צרה וטרוף ובלבול עשה למען כו׳ כן יאמר אמר י״ב פ׳ מז׳ יענך. ואמר ג״א פעמים ויהי נועם. כמ״ש בהכהן ליאיר וכן יאמר עוד בתפלה שאמר התהלים קודם ותקרא לשבוים דכור:

ה אמר פסוקי לקוטי תהלים באותיות שם המולה יאמר תפלה זו:

יהרמ״י או״א שתתמלא רחמים עלינו ותעשה למען רחמיך ולמען שמותיך הקדושים הכתובים בפסוקים אלו שקריתי לפניך ושמותיך הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם ובזכות פ׳ אלו אשר ראשיהם אותיות

לקיים מצות ת"ת ומצות ציצית ותפילין והריני מוכן לקיים מצות ק"ש ותפלת שחרית הם והמצות הנלוות והכלולות בהם. ואני מכוין בכל לעשות נח"ר ליוצרינו שלא ע"מ לק"פ בשום צד ואני מכוין בכל לדעת רשב"י הקדוש והריני מקכל עלי כל תרי"ג מצות דאורייתא ומצות דרבנן הם וענפיהם ואתה האל הטוב כרוב רחמיך תצילנו מיצ"הר ותזכנו לעבדך כאמת. כי"רא ויהי נועם ה' אלהינו וגו':

ב למלעער על סחורותיו אשר הם בדרך ים או יבשה. יקח עשרה אנשים שילמדו תהילים ויוסיפו בתפלה אחר התהילים נסח זה:

יהרמ"י או"א שתתמלא רחמים על פב"פ ותבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות וכל נכסיו וסחורותיו אשר לו בעיר זו וכעיירות אחרות ובכל מקום שהם בין בים בין ביבשה אתה ה' תשמרם מכל רע ותסתום פי המקטריגים עליו ועל נכסיו ולא תעשינה ידיהם תושיה ותצילהו לו ולנכסיו מכל צר ואויב ומכל שולל ובוזז ובצל כנפיך תסתירהו וכל צדקותיו אשר עשה (ואשר השתדל בלימוד היום) ות"ת שלומד הכל יזכר לפני כסא רחמיך לרחם עליו ועל נכסיו בכל צדקותיו וזכות אבותיו יגן עליו ועל נכסיו מעתה ועד עולם אמן כן יהי רצון:

ג לעורר רחמים אם יזכה להוליד בן זכר:

א יום שהטבול הלשה יתן שמן לעילוי נשמת ר"מ ויאמר קודם:

הריני מנדב שמן זה למאור לעילוי נשמת רבי מאיר בעל הנס כדי שהקב"ה בזכות ר"מ יזכני להוליד הלילה הזו הבאה לשלום ותתעבר אשתי פב"פ מבן זכר לחיי"ט ולקיימא זרע אנשים לעבודתו יתברך אלהא דרבי מאיר ענני:

ב בלילה אחר ק"ש קודם שישכב יאמר זה ג"פ:

יהר"מ אהיה אשר אהיה (יכוין קבלתו שיש בו ד' אותיות אלף הא יוד הא כמו גדול פשוט או מורכב לכל דבר. סודו אשיה מורה על סוד השלשות היה הוה ויהיה) שהלילה הזו תתעבר אשתי זו פב"פ מבן זכר וחכם ונתת לאמתך זרע אנשים ונפש חכמה בכחך הגדול לעבודתך כן יהי רצון אמן:

טז כשהיה להאר"י ז"ל לפרוע שכר שכיר היה משתדל לפורעו קודם מנחה שהיה אומר איך אעמיד להתפלל מנחה לפני ה' ובאה לידי מצוה גדולה ולא קיימתיה. ומזה יקח האדם מוסר שקודם מנחה יכוין בעיוניו ויהרהר תשובה ואם יוכל ללמוד קודם מנחה מעט טוב מאד:

טוב בנסח ברכה ראשונה לערבית יאמר אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה. פותח שערים בתבונה. כ"כ האר"י ז"ל:

חי לשמירה טוב מאד לומר ויהי נועם כלו ישר והפוך ז' פעמים ויכפול פסוק אורך ימים אשביעהו:

יט לשמירה מרבי' יהודה חסיד. יאמר פסוק אתה סתר לי ישר והפוך בטחו בה' עדי עד כו' ה' עז לעמו יתן ור"ת הפסוקי' אב"י:

כ טוב מאד לומר י"א פסוקים המתחילים בנו"ן ומסיימין בנו"ן והוא תועלת להנצל מעין הרע וכתב רבינו יהודה חסיד בכ"י שלא יש בהם אות ס' שהקורא מבריח שטן ממנו:

כא טוב לומר ג' פסוקים ה' צבאות עמנו כו' ג"פ וינצל מכל צרה. ה' יצילנו מכל חטא ויזכנו לעסוק בתורתו הק' תורת **חיים**:

תושלבע

כף אחת

ביג"ו עמ"י עש"ו

א נסח תפילה למי שאיחר לקום ואין לו שהות להתפלל התפלה הכוללת אשר בתחילת לפורקן שמיר. יאמר זו דרך קצרה בלא"ש אמי"ר:

ליקו"בהו בדחילו ורחימו וכו' הריני מקבל עלי אלהותו יתב' ויראתו ואהבתו והנני עבד להש"ית. והריני מקיים מצות ואהבת לרעך כמוך והריני אוהב את כל אדם מישראל כנפשי והריני מכוין

עמו ועיין בס' פרי ע"ח הנדפס בקרוב כמה סודות בגימ' הלזו של פ"ז גי' לבכ"ה כו' עש"ב:

ו בשירה יאמר פסוק ה' ימלוך שני פעמים מקרא וא' תרגום כי בא סוס פרעה כו' כי לה' המלוכה כו' והיה ה' למלך ולא יאמר פ' שמע ישראל האר"י ז"ל:

ז בנשמת ישתבח נ"ל גדולה וגבורה ותפארת כו' מהולל בתשבחות התיו בחירק כו' מלך אל חי העולמים. האר"י:

ח בברכת יוצר אין לומר והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא. פרי עץ חיים דל"ג ע"ג:

ט ק"ש. כשיגיע לפ' ויאמר תקח הציציות גם בידך הימנית והשתיהם בשמאלית ותביט ותסתכל בהם בכל פ' ציצית וכשתאמר וראיתם אותו תעבירם ע"ג עיניך ותנשקם שזו מצוה מן התורה לראות הציציות ובפ' אני ה' אלהיכם יכוין לקיים מ"ע של זכירת יצ"מ:

יוד אמת ויציב. כשתגיע לודבריו חיים כו' בתיבת לעד תנשק הציציות ותעבירם על גבי עיניך ותניחם מידך שישתלשלו למטה כדרכם האר"י ז"ל:

יא בקדושה יכוין לקיים מ"ע ונקדשתי בתוך בני ישראל ותזהר מאד לכוין הרגלים בקדושה:

יב קודם הסרת התפילין יאמר פ' והיה אם שמוע תשמע בקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כו' עלי"ך ה"י אנ"י יהו"ה רפא"ך ויכוין בד' יודין דע"ב ויסיר תפלה של ראש מעומד ויצניענה בכים ויסיר התפילין של יד מיושב ויצניעם בכים. שער כוה"ק מהאר"י ז"ל:

יג יאמר אחר כל שלש תפלות מזמור לדוד ה' רועי ומזמור אלהים יחננו. האר"י ז"ל:

יד בתפלת מנחה טוב לומר העקידה עד והארץ אזכור:

טו בתפלת מנחה היה רבינו האר"י ז"ל נותן צדקה אך לא בערבית שהוא זמן דין:

מוסף של שבת לבד ואמר יעלה ויבא בעבודה בשניהם א"ל לחזור. ממש"כ סימן כש"ח והרב חק"ל נר"ו האריך לחלוק על זה. ואני בעניי עמדתי על דברי קדשו ובמקומי אני עומד ונדפס עתה ס' ש"ץ ומוכח שהרב המגיה נר"ו ד"ר ודר"ח ודרנ"א ורמ"ז ע"א מר ניהו של המשכי"ס את יוסף כמ"ש במחבר ע"ש ואנכי אים לעיל במקום אחר כתבתי באורך.

ה' ברחמיו יאריך ימינו בטוב לעבודתו ויוסיף לנו שנות **חיים**:

כדי שלא להניח הנייר חלק מע"י כתיב קצת מנהגים ואזהרות השייכות בזמן תפלה בס"ד:

א ירגיל אדם עצמו לפנות בבקר קודם תפילה כי יש סוד בדבר וכמ"ש רז"ל הרוצה לקבל עליו עול מלכות שמים שלימה יפנה ויטול ידיו כו':

ב ראיתי להרב החסיד המקוב' המופלא מהר"ש שרעבי זלה"ה שהיה נזהר לדבר שום דיבור חול קודם שיתחיל הזמירות והיה אומר שכן צריך ע"פי סוד:

ג אחר פ' העקדה קודם רבש"ע יאמר פ' ושחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב ויכוין לפונה לפני ה' וזרקו ניכוף **הידך** לפונה גימטריא עסמ"ב ויאמר יהר"מ **יהוה** א"וא שתתמלא רחמים עלינו ותזכור לנו עקידתו של יצחק אבינו בן אברהם אבינו ע"ה כאלו אפרו צבור ומונח ע"ג המזבח ותביט באפרו לבטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות ותזכינו לחזור בתשובה שלימה ותצילנו מיצה"ר ומכל חטא ותאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים וכמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות כו':

ד כשיאמר אל נקמות יכוין שינקום הקב"ה נקמת י' הרוגי מלכות והגופין קדישין יבררו ניצוצי הקדושה וני' המלכים דמיתו והנשמות שבעשייה כ"כ האר"י זצ"ל:

ה יזהר מאד לומר ברוך שאמר בנחת פ"ז תיבות ויאמר המהולל בפ"ה עמו ולא בפי עמו כי בפ"ה גי' פ"ז כ"כ האר"י ז"ל ורבים שאלו משום גימטריא זו נעוות הלשון כי ע"פ הדקדוק צ"ל בפי ומצאתי בס' כונת הישן כי ברוך זה הוא כנגד תיקון י"ב סוד הפ"ה ולכך צ"ל בפה

ח קטן אפילו הגיע לחינוך אינו מוציא אחרים י"ח אף שהגדיל מדרבנן הרב פר"ח:

ט בהלל אפי' עשרה קורין כאחד ומוציאים את הרבים י"ח:

סימן כד. קצת דיני מוספין. אלו הן הנצ"רפין:

א העקר לומר את מוסף יום ר"ח וכיוצא ולא יאמר ואת מוסף פר"ח

ב בשבת ור"ח אם אמר את מוסף יום השבת הזה ויום ר"ח הזה ולא אמר את מוספי כראה שא"צ לחזור דמ"מ את מוסף יתפרש על כל המוסף וכבר פירשם שבת ור"ח ומ"ש הרב בית יהודה בסופו דבי"ע ר"ח אם אמר מוסף חוזר שאני התם שאינו ניכר דאינו זוכר ר"ח וק"ק על הרב הנז' דלא זכר תשו' מהר"י בי רב בשו"ת הרב המבי"ט (כ"כ זה שנים בזכרונותי ועתה נדפס ס' ש"ל והרב המגיה שם האריך אחד מדף רכ"ו והנמשך והסכים כמו שכתבתי):

ג אם בר"ח או שבת וכיוצא שהי"ל לומר את מוסף ואמר את מוסף אינו חוזר. הרב הנז' דרכ"ע וכמ"ש הרב הנז' כר"ו על דברי במקב"ו ואכמ"ל:

ד אם במקום תפלת שחרית התפלל תפלת מוסף מפני שחשב שכבר התפלל שחרית ונזכר אח"כ שלא התפלל שחרית יתפלל תפלת שחרית לבד ותפלת מ"סף יצא ידי חובתו אבל אם כשהתפלל מוסף היתה כונתו להתפלל שחרית אלא שטעה ונזרקה מפיו תפלת מוסף צריך להתפלל שחרית ומוסף. הרב המגיה דרכ"ע ועיא"ש ד"ר וד' ר"א:

ה אם התפלל י"ח במקום מוסף והזכיר יעלה ויבא בעבודה יכוין לחזרת תפלת ש"ץ. שם:

ו נסתפק אם התפלל מוסף או טעה ובמקום מוסף התפלל שחרית שהוא י"ח אלא שהוא מסופק אם הזכיר יעלה ויבא בעבודה או לא יכוין לחזרת תפלת ש"ץ. הרב הנז' שם:

ז בשבת ח"ה אם התפלל מוסף של חש"מ ולא זכר שבת כלל רק בחתימה זכר ואתם מקדש השבת וישראל והזמנים וכן אם התפלל מוסף

כה המתפלל שחרית של שבת מוסף ונתפלל כלשונו אתה קדשת וכו' יצא ומה ש"ז לגמור. הגה הגהו' המ' דקנ"ד:

כו והיינו דוקא כשנזכר בתוך לגמור אם דעתו היה לומר אתה קדשת לתשלומין שחר ומוסף:

כז מי שלא התפלל ערבית ר"ח והתפלל שחרית שתים ולא אמר יעלה ויבא בשניה אינו חוזר כנ"ל בשם מהרי"ל והשמיט וכו"פ:

כח אם טעה ערבית בע"ש התפלל בשחרית שתים ואינו מזכיר אלא סוגיותו בשניה הכה"ז סי' רס"ז:

כט אם אמר אתה קונתו בראשונה ולא בשניה שחר והתפלל ש"מ הגה המגיה הט' בש ע"ג:

ל מי שהתפלל כשהוא לבוש מנחה והתחיל לתשלומין ושכח שהוא מנחה בלא תפלל מאל הוא של מנחה וא"ל לחזור בשביל התשלומין. בכ"ס:

לא מי שלא התפלל מנחה ביום שלפני יום שלחה הטבל והתפלל ערבית שתים יבקש מחר בהתייהם ואם לא שאל הטל בתשלומין הדיעבד יצא. בכ"י סי' ק"ס:

סימן כ"ג. דיני הלל. איסו"ר כולל:

א אין לפמוס קודם קריאת ההלל לפי שיהא אבל מאין דעתם לפיה מותר. בכ"י סי' תכ"ב:

ב מצות קריאת הלל מעומד. ש"ע שם:

ג בר"ח צריך לקרות הלל בדילוג. שם:

ד ימי הדילוג במלואות ז"י ומנהיג אין מברכין על ההלל ויש מקומות שנהגו לברך. שם:

ה בן א"י חוצה לארץ ונס"ל משנה במקרה ש"ן ודיק כל ההלל יצא הכתוב בברכתו והוא לא ביק לגבות ש"מ קיים שלא. סי' ל"ם:

ו ימי הדילוג היחיד אינו מברך עליו. סי' תכ"ב:

ז ימים שגומרים בהם הלל ונדחה ר"ח וקראו את כולו לקרות ימים:

קק

קשר גודל סימן כב

ואם נתרצו להתפלל הלשונות לשתיהם ושניהם לשמוען ללא מחמה ולא
שגדיל בהלשונות יצא וכל שאמר לגו דקן סיף דבשו קני. כן פסק הרב
שיטת הכל"ם ועיין כ"ב סדר השמיה דף כה' ודוק:

יז אם הגדיל בשעיקן או לא הגדיל בשום אחד יצא ואם כיון בהלשונות
לברכיה ושנה להגדיל לא יגדיל בשניה משום לשמוען. שם:

יח' אם לא הגדיל בשעיקן ושמע קדם שהגדיל דקי"ל הלכך לשמוע
להתפלל יצא י"ח מתפלה השמועין דלדק התפלל ברכים דיש כיס
לברי ונגע יצא גם השמועין ללא דלאמר כן שמע ומתפיג בתפלה.
גר"ל שם:

יט התפלל י"ח בשחרית שבת ולא הזכיר שבת יתפלל ברכים שמים ושמונה
לא יגדיל ויתפלל שמנה שמונה תפלה. לפסוקים:

כ וכן בשחרית של ר"ח אם לא אמר יעלה ויבא יתפלל ברכים שמים
ושמונה תפלה וכן אם שמע בשחרית יו"ט והתפלל י"ח ואם בגילה ר"ח
או י"ט שני יתפלל לשונה. לפסוקים ועיין בשגג"ל ודוק:

כא שבת לבוריך ר"ח בשחרית ודיה ר"ח ש"ס ולא חזר עד שהשלים
לא יתפלל תפלה השמועין הלכך שבדית בשורה תפלה ולכן תפלה
בשבת וכן לכל כיוצא בזה. בשבג"ל שם:

כב אם נזכר ולא התפלל מנחה בע"ש מתפלל שתים של שבת הראשונה
לברכיה והב' לשמוען. ואם התפלל הב' של חול ליכא בלונגא
ולא יתפלל תפלה במקום שלשה. לפסוקים וכרב שמניה בש"ך דף כק"ג:

כג אם שמע ולא התפלל מנחה בערב ר"ח מתפלל של ערבית שתים
בהלשונות ולא בשניה ואם לא הזכיר יעלה ויבא בהלשונות והזכיר
בשניה צריך לחזור ולהתפלל שתים כ' לשמועין לכן אם לא הזכיר בשניה
שיש צריך לחזור פי' ק"ש ולשמונה ושב"ם סדר השמיה כמו' דקב"ג
ב"א ודוק:

כד אם היה צריך שחם שני ימים ולא התפלל מנחה ביום ראשון של
ר"ח כשמתפלל ערבית ב' של ר"ח שני תפלות א' לשונה ואחת
לשמועין ואם לא הזכיר בהלשונות והזכיר בב' א"נ לחזור. בר"ח:

השתפלל

ח מתעסק בצרכי צבור שפטור להתפלל ומתוך העסק עבר זמן תפלה א"צ להשלים בזמן תפלה שלאחריה. ע' בר"י ומחב"ר שם:

ט מי שלא התפלל מוסף ולא נזכר ויהי ערב ולא התפלל מנחה ואין שהות להתפלל שתיהן יתפלל מוסף דמנחה יש לה תשלומין. מג"א סימן רפ"ו ודבר משה סי' כ"א:

יוד אין תשלומין לקריאת שמע וברכותיה כלל לא לברכות ולא לק"ש. מחב"ר סימן כ"א:

יא כשמתפלל לתשלומין צריך שתהיה שניה לתשלומין ואם הפך לא יצא ידי תפלת התשלומין וצריך לחזור ולהתפלל אותה והיינו שגילה דעתו דהראשונה אמרה לתשלומין. סי' ק"א ואחרונים ודלא כחולקים:

יב טעה ולא התפלל ערבית יתפלל שחרית שתים לאחר שיתפלל יוצר וי"ח ברכות יתחיל אשרי ואחר כך יתפלל תפלת י"ח בשביל תפלת ערבית וכשמתפלל מנחה שתים המנהג לומר אחר מנחה אשרי ויאמר י"ח בעד שחרית ואם מתפלל ערבית שתים אחר שהתפלל הראשונה לערבית לא יאמר אשרי בלילה אלא ישהא כדי הילוך ד' אמות ויאמר י"ח בעד מנחה. שם ואחרונים מחב"ר:

יג א"א תחנונים עד אחר תפלה שניה. הלבוש והרמג"א וכן עיקר:

יד ש"ץ ששכח ערבית לא יתפלל למחר אלא שתי תפלות הא' בלחש לחובת שחרית והשניה בקול רם לתשלומין וגם להוציא מי שאינו בקי. הרדב"ז סימן שמ"א והפ"ח והרב יעב"ץ בסידורו דקמ"ט ע"ב וכן עיקר ודלא כהרב המגיה בש"ץ דף קע"א שמספק בזה ועמ"ש בר"י ומחב"ר סי' רי"ג:

טו היכא דלא התפלל ערבית והתפלל שחרית ויהיב דעתי' בחזרת הש"ץ לתשלומין יצא י"ח. בר"י שם:

טז טעה ולא התפלל מנחה בשבת מתפלל במ"ש ערבית שתים של חול מבדיל בראשונה שזמנה עתה ואינו מבדיל בשניה שהיא תשלומין של שבת. ואם לא הבדיל בראשונה והבדיל בשניה שניה עלתה לו ראשונה לא עלתה לו דכיון דלא הבדיל בראשונה מוכח שכיון בה לתשלומין ולא יצא

ואם

ושכח יכול לכוין לצאת עם הש"ץ. כנ"ל. ועיין מ"ש הרב המגיה בשלמי צבור דרכ"ג ע"ג:

יא ש"ץ ששכח ולא אמר יעלה ויבא בשחרית אינו חוזר שתפלת המוספין לפניו אבל אם נזכר קודם שהשלים תפלתו חוזר לרלה שאין בזה טורח לבור סי' קכ"ו:

סימן כב. קצת דיני התשלומין למי שלא התפלל. פרט וכלל:

א אין תשלומין אלא לתפלה הסמוכה בלבד שאם טעה או נאנס ולא התפלל שחרית מתפלל מנחה שתים הראשונ' מנחה והשני' לתשלומין וכן ממנחה לערבית ומערבית לשחרית. סי' ק"ח:

ב אם לא התפלל לא שחרית ולא מנחה מתפלל ערבית ב' לתשלומי מנחה אבל שחרית אין לה תשלומין וכן בשאר תפלות. שם:

ג מי שסבא להתפלל שחרית ומוסף ונזכר במנחה יתפלל מנחה ואחריה מוסף ואח"כ תפלת שחרית ואם התפלל תפלת מוסף קודם מנחה יצא. בר"י שם ועיין בק"א שם:

ד הא דמשלים התפלה שהפסיד דוקא בזמן תפלה אבל שלא בזמן תפלה לא. סי' ק"ח:

ה הא דמשלים היינו בעודו עוסק בתפלה העיקרית אחר שעהה כדי הילוך ד"א לריך להתפלל תפלת התשלומין אבל אם הפסיק והלך לעסקיו שוב אינו מתפלל תפלת התשלומין ויש חולקין הלכך יתפלל בתורת נדבה. אחרונים שם וע' מהב"כ ובק"א:

ו מוסף ליתיה בתשלומין שהוא אינו משלים ואין אחרים משלימין לו ונעילה הכי נמי אינם מפסיקין בתשלומין לא משחרית למנחה ולא ממנחה לערבית. מחב"כ:

ז הזיד ולא התפלל אין לה תשלומין אפילו בתפלה הסמוכה ואם רלה יתפלל נדבה וא"צ חידוש. שם סי' ק"ח:

מתעסק

ב שחרית ומנחה אם לא אמר יעלה ויבוא חוזר ואם נזכר קודם שהתחיל מודים אומרו במקום שנזכר. שם:

ג אם אמר ברוך אתה ה' ונזכר יאמר למדני חקיך כמי שקורא פסוק ויאמר יעלה ויבא ויאמר תשלום הברכה בא"י המחזיר שכינתו אך בלילה שהדין הוא שאין מחזירין כשאמר בא"י יגמור המחזיר שכינתו לציון ויאמר מודים (הריטב"א פ"ק דתעניות שלמי צבור דכ"ך ע"ד):

ד אם לא נזכר עד אחר שהתחיל מודים אם נזכר קודם שהשלים תפלתו חוזר לרצה ואם לא נזכר עד שהשלים תפלתו חוזר לראש ואם רגיל לומר תחנונים ונזכר אחר שהשלים תפלתו קודם שיעקור רגליו חוזר לרצה. שם:

ה אם אמר בקשה בש"ת שהזכיר בה ר"ח ושכח ולא אמר יעלה ויבא אינו חוזר (תשו' שב"ם לקוטי פרדס והסכים עמו הרב המגיה בש"ץ דרכ"ג):

ו לא זכר יעלה ויבא בשחרית ולא נזכר עד שהתפלל מוסף מתפלל מנחה שתים. שיורי ברכה סי' תכ"ב משם הרשב"א:

ז אם עמד להתפלל מוסף ואמר ג' ראשונות על דעת להתפלל מוסף ונזכר שלא אמר יעלה ויבא אומר תפלת שחרית ואומר אחר ג' ראשונות סיום תפלת שחרית אף דג' ראשונות לא אמרם אלא ע"ד תפלת מוסף. מחב"ר סי' הנז':

ח אם הוא מסופק אם הזכיר יעלה ויבא אף שנזכר מר"ח סמוך למקום ההזכרה חוזר וא"צ לחזור בתורת נדבה דהנסיון יוכיח דאתרמי כמה זמני דנז' מר"ח ואח"כ אינו אומר יעלה ויבא ויודע בעצמו ודאי. בר"י משם מהר"י מולכו וכן דעתי הקלה כמדובר:

ט מי ששכח ולא אמר יעלה ויבא וכיוצא יכוין דעתו וישמע מהש"ץ כל י"ח ברכות מראש ועד סוף כאדם שמתפלל לעצמו ולא יפסיק ולא ישיח ופוסע ג' פסיעות לאחוריו. סי' קכ"ד ועיין לעיל סימן י"ד אות ע"ז עד כ':

י גם מי שביתו סמוך לב"הכ ועומד בחלון הפתוח ומתפלל עם הצבור

ושכח

לעולם ועד שאמרו משה רבע"ה ובקדושה קבעו פ' ימלוך ה' לעולם כו' ותירץ דלפי שמתרגם סדר קדושה נקטי הפ' שאמר משה רבינו לתרגמו לפי שאין תרגום בכתובים ושמע בשם הרא"ש שאמר כי קבלה בידו שעל תרגום פ' ימלוך ה' לעולם יצאת ב"ק ואמרה ליונתן ב"ע מי הוא זה שמגלה סתרי לבני אדם מפני שיש בו קץ משיח עכ"ל והר' אליהו רבא כתבו משם הרא"ש בפשיטות וק' דהרא"ש עצמו בתוספותיו פ"ק דמגילה כתב וז"ל ונראה שתרגם איוב משלי תהלים שהרי הם מתורגמים בידינו וגם ביקש לתרגם דניאל וא"ל ב"ק דייך דאית ביה קץ משיח וי"מ שאחד מן התנאים שלאמר יונתן בן עוזיאל תרגמו ולא תרגם דניאל משום דאית ביה קץ משיח עכ"ל הרי להדיא דסבר הרא"ש דב"ק יצא על דניאל לבד וזה ספק מה ששמע משם הרא"ש הר"ד אבודרהם:

ו תפלה לדוד יאמר בכונה עצומה והכנעה. האר"י:

ז יאמר קוה כו' אין כאלהינו כו' ושמעתי כפי הפשט אין כאלהינו כנגד בבל דנבוכדנצר גזר שישתחוו לצלם אין כאדונינו נגד מדי דאחשורוש מכרנו להמן לעבדים אין כמלכנו כנגד יון דאלכסנדרוס מלך בכל העולם אין כמושיענו נגד עשו. ודוק כי קצרתי:

ח כל פעם שאומר פטום הקטורת צ"ל אתה הוא ה' אלהינו שהקטירו כו' ובסוף לומר ה' צבאות עמנו כו' ה' צבאות אשרי אדם כו' ה' הושיעה המלך יע"ק וערבה לה' מנחת יהודה כו' ותו לא. האר"י ז"ל

ט עלינו לשבח צ"ל באימה ויראה בכונה ושמחה ומעומד וראיתי מה שהשיג הרב המגיה בש"ץ דף זק"ן על"י והאמת אמר כמה שנים שהיה כתוב ברמזי שמ"כ גימ' ומעומד נזדמן לשעה ש' הכלבו וראיתי הרמוז שם שאומר גימ' ונשמט משם הענין וכתבתי בגליון במקום רך ועמ"ש בכלבו כו' ולא מחקתי או שניתי הכתוב לעיל כי עין רואה ולא היה צריך ועיין לעיל סי' י"ד דין ט"ו ואין להאריך בפעפועי דברי' ומיני ומיניה יתקלס עלאה:

סימן אך. דיני יעלה ויבא. ישים אור בו:

א שכח ולא אמר יעלה ויבוא בליל ר"ח אפילו בליל ב' של ר"ח אינו חוזר. סימן תכ"ב:

שחרית

כב יום מילה אין נופלים ע"פ בב"הכנ אפי' שאין המילה נעשית אלא בבית אם יש אבי הבן או סנדק בב"הכנ שני ואף אם אין אבי הבן בעיר או שמת. קרוביו הולכים לב"הכנ ומתפללים כמנהג ואין נופלים ע"פ. ת"ח ח"ג סי' ד':

כג אף אם נולד מהול כיון דמטיפים דם ברית ממנו אין נופלים ע"פ: הלק"ט ח"ב סי' קס"א:

כד מילה בתענית צבור אין נופלים ע"פ אבל אומרים סליחות וגם וידוי ואין אומרים והוא רחום ואין בעל הברית אומר התחנונים אבל פרשת ויחל חייב לשמוע. בית דוד סי' שמ"ז:

כה במנחה אם מתפללים אצל התינוק א"א תחנונים. אחרונים:

כו והוא רחום צריך לאומרו בכוונה ומעומד אבל לומר בקול רם אינו עיכוב ונהרא נהרא ופשטיה. שם:

סימן כ. על שאר התפלה. ה"ן בלשוני מלה:

א אשרי יושבי ביתך צריך לדקדק ולכוין בו הרבה כי א"ש בפ"ק דברכות כל האומר תהלה לדוד ג"פ מובטח לו שהוא בן העוה"ב הוא אם קורא אותו בכונה ויראה ואהבה וכולי האי ואולי:

ב יענך ה' ביום צרה כו' אנן בדידן בכל יום שאין נופלים ע"פ אין אומרים יענך (סידור ופר"ח סי' קל"א) וכשאומר יענך יאמר בכונה והכנעה:

ג אם בא לב"הכ כשאומרים הצבור סדר קדושה יאמר עמהם אף קודם תפלתו וה"ה דיכול לאומרה קודם שיאמר הב' פסוקים ובא לציון ואני זאת בריתי ומכ"ש שיוכל לומר אשרי ולמנצח אח"כ כדי לאומרה עם הצבור. מג"א:

ד יש אומרי' שאין לומר בקול רם מלות התרגום אשר בקדושה דסידרא ואיכא מאן דלא חש וכתב הרב מהרח"ו ז"ל שרבינו האר"י נהג לאומרה בקול רם ולא הקפיד בזה:

ה חקר מהרד"ד אבודרהם מה טעם בקדושה דסידרא קבעו פ' ה' ימלוך

לעולם

י יכול לומר סליחות כל שאינו אומר י"ג מדות וגם שרוצה זכור לנו היום ברית שלש עשרה לית לן בה. בר"י סי' קל"א:

יא אין לומר סליחות בערבית כלל והוא טעה גדול והיושב בב"הכנ שנוהגים כך ישב בדד וידום או ילמוד מזמורים. בר"י סי' תקפ"א:

יב וידוי יכול לומר בכל עת לבד במוצאי שבת לא יאמר וידוי עד שיעבור חצות לילה. שם:

יג נפילת אפים יש ליפול על צד שמאל ולא יהיו פניו דבוקות תוך היד אלא על הזרוע שמאלי ויש סכנה אם יפול על ידו ולא יאמר פסוק ויאמר דוד אל גד. גורי הארי"י זצ"ל:

יד אם בעודו נופל על פניו שמע קדיש או קדושה יכול לענות. מטה יהודה ועד"ה יש לפקפק:

טו נפילת אפים מיושב ואם הצבור אומרים תחנונים קודם נ"א ובלנעא נוהג כהאר"י ז"ל ואינו יכול לישב כי הקהל עומדים אומר נ"א ע"י סמיכה כנ"ל:

טז יכול לומר נ"א ביחיד ובכל מקום וצריך בין לפס' בין לסו'. בר"י קל"א:

טוב אלו הימים שאין נופלים ע"פ. בר"ח ובחנוכה ובפורים וכל חודש ניסן ולא בי"ד באייר ולא בל"ג לעומר ולא מר"ח סיון עד י"ב ימים ולא בט"ו באב ולא בערב ר"ה ולא בערב יו"הכ ולא ממוצאי יו"כ עד סוף תשרי ולא בי"ד וט"ו שבאדר א'. סי' קל"א ואחרונים:

יח כל יום שאין נופלים ע"פ אין נופלים גם כן במנחה שלפניו חוץ מער"ה ועי"כ. שם:

יט בבית האבל אפילו שאין שם אבל אלא מתפללים למנוחת נפש המת אין אומרים נ"א. שם ובר"י:

כ חתן כשבא לב"הכנ או שמתפללין בביתו אין נופלין ע"פ שבעה לנושא בתולה וג' לאלמן שנושא אלמנה. שם:

כא חתן בשחרית יום ח' אין נופלין ע"פ דז' ימים שלמים בעינן. ומהב"ר בק"א סי' קל"א:

יום

למה שעונים הקהל ויאמר באופן שלא ישמיע לאזניו כנ"ל. ועיין בנל"י:

חי כשעונים קק"ק יהיו עיניו סגורות וישא עיניו למרום ויגביה עצמו וכן בשעה שאומר ברוך כבוד ה'. וימלוך. יריס עקביו כלפי מעלה וגופו ולא ידלג הרבה שיתלוננו עליו. טור ושל"ה:

יט יחיד העומד בתפלה וכשהגיע לקדושה הצבור אומרים קדושה דסדרא או כתר אינו אומר קדוש עמהם. סי' ק"ט:

כ במודים דרבנן יכרין הראש בלבד. האר"י ז"ל:

אך לא ישיח שיחת חולין בשעה שש"ץ חוזר התפלה ואם שח הוא חוטא וגדול עונו מנשוא וגוערין בו: ש"ע סימן קכ"ד. ואם גמר תפלתו בלחש ועדיין הש"ץ אינו מתחיל החזרה חטא חמור לדבר בין לחש לחזרה. גורי האר"י ז"ל:

סימן יט. באמירת תחנונים. ידבר רש קצת דינים:

א אחר חזרת עמידה תכף יש לומר וידוי ונפילת אפים אף בשני וחמישי. האר"י ז"ל:

ב לא ירבה בויעבור פעמים רבות או וידוים. שם:

ג בכל וידוי צריך להתחיל אנא ה' או"א כו'. מחב"ר סי' קל"א:

ד א"צ לפרט החטא ואם מתודה בלחש נכון לפרט החטא. סי' תר"ז:

ה צריך לשחות בוידוי כמו במודים. של"ה. ויען הדור יתום לא ישחה הרבה אלא מעט כדי שלא ילעיגו ויחטאו. כנ"ל:

ו צריך להתודות מעומד ואף אם הוא מתודה כבר ושמע לש"ץ שמתודה צריך לעמוד ולהתודות (סי' תר"ז) וגם למי שנוהג כהאר"י זל"ל שלא להתוודות כ"א פעם אחת צריך לעמוד בוידוי' אלוכי' שמתודי' הקהל:

ז זקן או חלוש יכול להתודות ע"י סמיכה. בר"י סי' קל"א שם:

ח המנהג לומר וידוי אחר תפלת י"ח גם כשהוא מתפלל ביחיד. שם:

ט אין היחיד רשאי לומר ויעבור ולא י"ג מדות דרך תחינה אבל דרך קריאה בטעמי הפסוק שרי. סי' תקס"ה:

ד כיון דאיכא רובא שלא התפללו אע"פ שהשאר התפללו כל שיש עשרה שעונין אמן יכול לומר חזרה. שיורי שם:

ה יכולים לומר חזרה בעשרה עם הש"ץ ואין צריך שיהיה י' חוץ מן הש"ץ. שם:

ו אם יצאו מקצתן אחר שהתחיל בק"ר וקדושה יכולים להשלים קדושה וכל י"ח ברכות ותו לא. אחרונים לדעת מר"ן סי' כ"ה:

ז לאו דוקא קדושה דכיון שהתחילו להתפלל בק"ר גומרין. מג"א שם:

ח כשהש"ץ חוזר התפלה הקהל יש להם לשתוק ולכוין לברכות שמברך החזן ולענות אמן. סי' קכ"ד:

ט אין ללמוד בעת חזרת הש"ץ. סי' נ' דין מ"י והרב ווי העמודי'. ועיין לקמן דין כ"א:

י אין לומר עם החזן אמצע הברכות אפי' בלחש ומכ"ש שלא להגביה קולו דהוי קלות ראש. סי' קכ"ד אחרונים ור"ע:

יא כל שאין ט' בב"הכנ מכוונים לברכותיו ולענות אמן כמשפט קרוב דהוו ברכות לבטלה. שם:

יב יש לעמוד בחזרת העמידה ועוב שיהיה הסדור לפניו לכוין היטב בחזרת הש"ץ. שם:

יג יזהר לכוין רגליו בעת הקדושה ששניהם יהיו דמות רגל אחד ויכוין לקיים מצות ונקדשתי בתוך בני ישראל. האר"י ז"ל:

יד נקדישך ונעריצך שתי תיבות אלו יאמר בקול רם והשאר בלחש ויענה קק"ק בקול רם. האר"י ז"ל:

טו ש"ץ אומר לעומתם משבחים ואומרים ועונים ברוך כבוד ה' ממקומו וכשאומר ובדברי קדשך עונים ימלוך. בה"ג:

טז אל ימשוך ש"ץ בנגון לעומתם וכן דברי קדשך אלא ימהר לאומרם כדי שלא יענו הקהל קודם שיגמור וה"ל כמו אמן חטופה. ספר חסידים סי' תמ"ט:

טוב מי שאמר קק"ק ועדיין הש"ץ היה אומר וקרא זה אל זה יכוין למה

יד וטוב בעיניך לברכנו כל״ל והאומר וטוב יהיה בעיניך טועה. בר״י:
טו אחר סיום י״ח מיד יאמר יהיו לרצון ואחר כך יאמר תחנונים ובסוף תפלתו א״ל שיקרר בשאלתו כמו בשומע תפלה אלא יכול להאריך כמו שירצה. בר״י סי׳ קי״ט:
טז יאמר עשה למען שמך כו׳ ואפשר לפרש עשה למען שמך שיא השכינה בסוד ויעש דוד שם וכמו שפירש בזוהר הקדוש למען אדני. עשה למען ימינך כמ״ש רז״ל בפסיקתא דרביכו״ל הימין משועבדת עשה למען תורתך שאמרת שאם לא נשרה התורה לא תשרה ירוש׳ כמשז״ל עשה למען קדושתך דכתיב אלהים קדושים והכונה אלהי ישראל שנקראו קדושים ודו״ק כי קצרתי:
טוב טוב שיאמר יהיו לרצון פעם אחרת בסוף התחנונים:
חי יפסע ג׳ פסיעות ויעמוד שם עד קדושה:
יט אם האריך בתפלתו עד שהגיע ש״ץ לקדושה ותכף פסע יכול לחזור תכף למקומו לומר קדושה. בר״י סי׳ קכ״ג:

סימן חי. קצת דיני חזרת התפלה. זאת תורת העולה:

א באיזה מקומות נהגו להקל שמתפלל עם הצבור בקול רם ואומר קדושה ואתה קדוש ואומר האמצעיות בלחש ומתחיל רצה בקול רם ואינם חוזרים התפלה וכן עושים במוסף ולא צריך למעבד הכי שהרי מר״ן בב״י סי׳ רל״ד כתב דבמנחה היו עושין כן בלפת וגזרו נדוי בלפת מ״ו על זה והנהיגו שם שיתפללו בלחש וש״ץ חוזר כל י״ח ברכות ע״ש וק״ו לשחרית ומוסף של״צ דקל״ו:
ב ש״ץ שנכנס לב״הכ ומצא צבור שהתפללו בלחש והוא צריך לעבור לתיבה לאלתר יורד לתיבה ומתפלל בקול רם לצבור וא״צ לחזור ולהתפלל בלחש. סי׳ קכ״ד:
ג ש״ץ שהתפלל ביחיד ואחר כך נזדמן ליה צבור והוא מוכרח לעבור לפני התיבה א״צ להתפלל בלח״ש שכבר התפלל אלא יתפלל בקול רם ויהי׳ נכון. בר״י שם:

קשר גודל סימן יז

סימן טוב. אספרה שמך לאחי. שיורי ברכה כה לח"י:

א ברכת השיבה. המנהג לחתום כל השנה מלך אוהב צדקה ומשפ
ובעשרת י"ת המלך המשפט ואם טעה בעשרת ימי תשובה ואמר מל
אוהב צדקה ומשפט חוזר. כן דעת מר"ן כמ"ש בב"י סי' קי"ח וע"ש

ב אם אמר בעית"ת מלך המשפט אינו חוזר מב"ל סי' תקפ"ב:

ג אם בשאר ימות השנה אמר המלך המשפט אינו חוזר. שם:

ד אם רצה להוסיף בכל ברכה מהאמצעיות מעין הברכ' מוסיף ובשומ
תפלה יכול לשאול כל צרכיו שהיא כוללת. סי' קי"ט:

ה יזהר שלא להרבות שאלות רק אחת כוללת כמו זרע אנשים. ב"י שם

ו כשמוסיף ברכה לצורך יחיד לא יאריך והאומרים תפלות ווידוי
באורך בש"ת אינו נכון. ב"י שם:

ז בחתימת ברכת המינים קבלנו שצריך לחתום (שובר אויבים ומכני
מינים) שיהיה מעין פתיחה וכן הוא בסדור מהר"א הכהן ובסדו
האר"י דפוס לבוב ובשלמי צבור דקל"א לא רצה בזה מכח מה שמצ
במקובלים קדמונים ואני בעניי איני זז ממנהגי ואכמ"ל:

ח בברכת תשכון צ"ל וכסא דוד עבדך. והמדלגו אין תפלתו שלמה
האר"י ז"ל:

ט אם דילג או טעה באיזו ברכה מהאמצעיות חוזר לראש הברכה שטע
או שדילג ומשם ואילך יחזור על הסדר. סי' קי"ט:

י בברכת את צמח דוד כי לישועתך קוינו כל היום יכוין לצפות לישוע
כי ע"ז שואלי"ם הלכו בו לעו"הב:

יא יש לכוין לצפות לישועת ה' שעושה עמנו להצילנו מכמה פגעים רעי
בכל יום ובכל רגע ומצאתי תועלת גדול לעשות צלרה בזה. פרי ע
חיים דכ"ג בשם מהר"י צמח ז"ל:

יב שוחין במודים ותיקף מעלת השתחואה הפליגו מאד חז"ל. כל ק
דנא מאן דלא כרע במודים עגשו מאד מאד. ב"י סי' קכ"א:

יג בברכת שים שלום צ"ל וברכנו אבינו כלנו כאחד. ב"י שם:

ומוב

ו אם לא שאל מטר בימות הגשמים אף ששאל על חוזר אבל אם שאל מטר ולא טל אינו חוזר. שם:

ז נסתפק אם אמר ברכנו או ברך עלינו בתוך שלשים יום חוזר.— בית דוד סי׳ מ״ז:

ח יום ששים אחר תקופת תשרי אומר בברכת השנים ותן טל ומטר ואם לא שאל ביום ס׳ של תקופה אף קודם שעברו ס׳ מעת לעת חוזר ומתפלל מהב״ר סי׳ קי״ז:

ט בן א״י הנמלא בעירו בז׳ בחשון ושאל כמנהג א״י בו ביום ואחר ימים מועטים ילא ויגד מגלימה ואמרי פהו ימים רבים עד יום ס׳ אחר התקופה כיון דכבר התחיל לשאול בז׳ בחשון בעודו בא״י יהי לו מוסף וישאל כבני א״י בר״י סי׳ קי״ז:

יוד בן א״י שילא קודם ז׳ בחשון מא״י ובז׳ בחשון הוא בתחום ח״ל ועודנו בדרך ישאל כבני ח״ל אף דלא הגיע לעיר בר״י שם:

יא בן ח״ל ששאל גשם בתפלה תוך ס׳ לתקופה אינו חוזר. שם:

יב בן א״י שלא שאל מטר בליל ז׳ בחשון בא״י חוזר (שם) והרב המגיה בשלמי ליבור ד׳ ק״ל כתב שהוא חידוש שלא הזכרתי תשובת הלקט ח״א סי׳ ע״ג דפסק להיפוך ע״ש. ואני אומר דתשובת שמזכיר הרב יד אהרן אין אחריותם עלי וכן נהג הרב י״א בתשובותיו שמזכיר הרב כנה״ג כידוע הן אמת דכשהוא דבר הנוגע למה שכותב לפעמים מזכירה והיינו משום דבכ״הג ז״ל מזכירה אבל כאן החידוש הוא שהרב יד אהרן לא הזכירה ואכמ״ל:

יג בן ח״ל הנמלא בא״י ובן א״י הנמלא בח״ל כל אחד ישאל כבני העיר הנמלא בה:

יד מי שהיה נוהג כהרלב״ג דקבר דבן א״י דיש לו אשה ובנים שם והוא בח״ל דשואל בז׳ בחשון ונעשה יום אחד ש״ץ ולאו אדעתיה בלחש ישאל כבני א״י ובחזרה כבני ח״ל. שם:

טו בימות החמה אם שאל מטר מחזירין אותו ואם יש חזנת תפילה יכוין דעתו לש״ץ כל י״ח ברכות סי׳ קכ״ד:

יוד אם הש"ץ אומר עננו קודם רפאנו בעננו צ"ל פעם שנית במקומו מג"א:

יא בברכת רפאנו הרבה גדולים אומרים והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכות נפשנו רוחנו ונשמתנו. בר"י סי' קי"ו ושם נתתי טעם ועוד י"ל דחולי הגוף נמשך מחולי הנפש כידוע ואם כן זה עיקר רפואת חולי הגוף ודוק:

יב טוב שיכוין במחשבתו על החולה בברכת רפאנו ובש"ת יאמר בפירוש ויש מן הגדולים שהיו מתפללים בפירוש על החולה בברכת רפאנו בר"י סי' קי"ט:

יג ברכת השנים יתפלל במחשבה על הפרנסה וישאל מזונותיו בפירוש בשמע קולינו הארי ז"ל:

יד עיקר הנוסחה ברכנו ה' אלהינו כן הביאו הנוסח הרמב"ם והאבודרהם:

סימן טז. שאלת טל ומטר. היכא דהדר או טוב פטר:

א יש מקומות דנהיגי לומר בקיץ ובחורף ברך עלינו ומשנים השאלה לפי הזמן והנכון לומר בקיץ ברכנו ובחורף ברך עלינו גורי הארי ז"ל:

ב אם טעה ולא אמר ברך עלינו ונזכר אחר שסיים וחתם ברכת ברכנו אם נזכר קודם שהתחיל תקע בשופר אומר שם ותן טל ומטר הרב המגיה בספר של"ה דקכ"ט:

ג מי שלא שאל בברכת השנים ונזכר באיזה ברכה מברך כדרכו ושואל בש"ת ולא חיישינן שמא ישכח בר"י סי' קי"ז:

ד כששואל מטר בש"ת ויש לו תענית וצ"ל עננו יאמר השאלה קודם עננו ואם נזכר אחר שחתם ש"ת קודם שהתחיל רצה אומר ותן טל ומטר ואח"כ רצה סי' קי"ז:

ה אם לא נזכר עד שסיים אם לא עקר רגליו חוזר לברכת השנים ואם עקר רגליו חוזר לראש. ואם השלים תפלתו ואינו רגיל לומר תחנונים אחר תפלתו הגם שעדיין לא עקר רגליו כעקור' דמי שם:

אם

יט בימות הגשמים אם הזכיר טל כמו שהיה רגיל ולא הזכיר גשם אין מחזירין אותו סי' קי"ד:

כ אם גמר תפילתו ונזכר שטעה וחזר להתפלל ובעודו מתפלל נזכר הדין שא"צ לחזור תכף שנזכר יפסיק באמצע ברכה הרב המגיה הנז' דקכ"ב ע"א:

סימן טו. חוזר ונאור לי"ח ברכות. שונה הלכות:

א בברכת האל הקדוש אין לומר כי אל מלך גדול וקדוש אתה מחב"ר סק"ט:

ב בברכת השיבנו כתבתי בבל"י ומחב"ר והשיג עלי הרב המגיה בס' של"ב דקס"ד ואני בעניי השבתי על דבריו ביעיר אזן דף ק"ה בס"ד:

ג בברכת עננו שאומר הש"ץ בתעניות כמו ד' צומות שהם על חרבן הבית וכיולא יאמר העונה לעמו ישראל בעת צרה וכשהיא צרה כוללת לא"ה וישראל יאמר העונה בעת צרה הרב המגיה הנז' דקכ"ו:

ד עשרה מתענין בבית הכנסת ואחד מהם כבר התפלל אין לומר עננו בית דוד סי' שמ"ה:

ה אם יש אחד שאינו משלים לא יאמרו עננו מג"א סי' תקס"ו:

ו הא דבעי עשרה מתענין ה"ד בת"צ שקבלו עליהם ע"כ צרה שלא תבא אבל בד' צומות אפילו שאין שם מתענים אלא ו' או ז' והשאר חולים או אונס אמר יכולים לומר עננו ולקרות ויחל אף שאין עשרה מתענים בבהכ"נ בב"י סי' תקס"ו:

ז כל שלא יש עשרה מתענין בבה"כ בער"ח וכיולא אין להוציא ס"ת ולא יאמרו עננו בחזר' אפי' במנחה ואפי' בש"ת מחב"ר סי' תקס"ח:

ח שכח ש"צ לומר עננו במקומה אומרה בשומע תפלה כיחיד שכוללה בש"ת. סי' קי"ט ובב"י שם:

ט שכח ש"ץ ואמר רפאנו אם לא חתם רפאנו יאמר עננו ואמר כך יאמר רפאנו (אחרונים):

קשר גודל סימן יד

יוד הזכיר גשם בימות החמה ולא נזכר עד שאל הקדוש וידע שדינו לחזור לראש ולא חזר ואמר שיסמוך על הש"ץ וכן עשה וסמך על הש"ץ וכיון דעתו יפה יפה יצא ולכתחילה גם כן יש לסמוך שיכוין עם הש"ץ אמנם ידוע דצריך כונה גדולה וגם שהש"ץ יהיה הגון ויצא ה' שיתפלל כראוי בר"י סימן קכ"ד והרב יעבץ בסידורו וכן עיקר אף שהרב המגיה הנז' האריך הרבה בזה שם דקי"ז והוא מסופק קצת בדין זה:

יא אם אינו רוצה לסמוך על חזרת ש"ץ יכול לחזור ולהתפלל בעצמו. בר"י שם:

יב זה שטעה יפסיק ולא יסיים תפלתו דהתפלה לא עלתה לו בר"י שם:

יג היוצא בתפלת ש"ץ לא יאמר מודים דרבנן רק ישתוק ויכוין למה שאומר ש"ץ. שם:

יד אם הזכיר גשם במקום טל בליל י"ט האחרון של חג אינו חוזר גן המלך סימן קמ"ו:

טו בימות החמה אם נסתפק אם הזכיר מוריד הגשם אם לא עד ל' יום בחזקת שהזכיר גשם וחוזר סימן קי"ד:

טז אם ביום ראשון של פסח אומר ברכת אתה גבור עד מוריד הטל ועד בכלל צ' פעמים כנגד ל"י מסם ואילך הרי הוא בחזקת שלא הזכיר גשם וא"צ לחזור וה"ה במוריד הגשם וזה התיקון לומר מוריד הגשם הוא למקום שאין אומרים מוריד הטל אבל לדידן א"צ תקון דאם אמר מוריד הטל כמנהגנו סגי ואם ביום פסח אמר צ"ה פעמים מוריד הטל אחר עבור ע"ו יום א"צ להזור אם נסתפק וכן אם אחר ע"ו יום אמר צ"ה פעמים א"צ לחזור. הרב המגיה בשלמי ציבור דקכ"א ע"ג:

טזב אם שגג או פשע ביום או יומים באלו הל' יום ולא התפלל לא הורע חזקתו ואין לחייבו אחר ל"י. ע"ז:

יח ש"ץ קבוע ומחזיר התפילה שחרית ומנחה כל שעברו י"ח יום אין צריך לחזור ולהתפלל גם לדעת הט"ז ז"ל (הר' המגיה בשל"צ דקכ"א ע"ד):

ה בית הכנסת שהרוצף באבני שיש מותר להשתחוות כל דליכא פשוט ידים ורגלים ולכתחילה מותר לרצף הבית הכנסת באבנים הרב כנה"ג סי' קי"ג וסי' קל"א:

ו ביוה"כ במקום שכורעים ומשתחוים במוסף נהגו להציע מלצעות ומחצלאות או עשבי' סי' קל"א:

סימן יד. הזכרת גשם וטל. כי יפול לא יוטל:

א אסור להזכיר גשם עד שיזכיר ש"צ במוסף י"ט אחרון של חג סימן קי"ד:

ב אם אמר מוריד הגשם בימות החמה מחזירין אותו לראש הברכה. שם:

ג אם אמר משיב הרוח ומוריד ונזכר ואמר הטל ש"ד. הרב כמגיה בשלמי ציבור דף קי"ז:

ד אם סיים הברכה חוזר לראש התפלה סי' קי"ד:

ה אפילו במקום שצריכין גשם בימות החמה אם הזכיר גשם במקום טל מחזירין אותו. שם:

ו במקום שמחזירין אם אמר בא"י ונזכר יסיים למדני חוקיך ונמצא שלא סיים ברכתו וחוזר ואומרה כראוי הריטב"א פ"ק דתענית:

ז במקום שחוזר לראש א"צ לומר פ' ה' שפתי תפתח. שם:

ח אם סיים הברכה ונזכר קודם שהתחיל אתה קדוש א"צ להחזיר אלא אומר משיב הרוח ומוריד הגשם בלא חתימה. סי' קי"ד:

ט במקום שאמרו חוזר לברכה שטעה בה ה"מ שטעה בשוגג אבל במזיד ומתכוין חוזר לראש. סימן קי"ד ובב"י סי' ק"ד ישבתי מה דק' על מרן והשיג הרב המגיה בש"צ דקי"ז דעיקר החילוק כתבו ע"ת וכיוצא בזה השיג במ"א דמה מציאה היא זו ובבר היא בסימן כ"ו ואני בעניי ברים בב"י כתבתי שהלך גדול ורב כתבתי בגלותי במוסר ספרים כו' ע"ש ומה הם אלו השגות וגם דעל הרוב לא כתבתי שמצאתי מציאה ובפרט ס' ע"ת ודאי לא היה אתי כי אם לעתים רחוקות בשאלה ומקיים מצות השבה מיד:

מא לא יעמוד להתפלל מתוך פלפול אלא מתוך הלכה פסוק'. שם:

מב אסור לישב בתוך ד' אמות של מתפלל בין מלפניו בין מן הצדדין בין מלאחריו וירחיק ד"א ואם עוסק בתקוני התפלה אפילו באיזהו מקומן א"צ להרחיק ויש מי שמתיר גם אם עוסק בתורה אבל לא במהרהר ואם היושב ישב כבר ועמד זה בצדו אם אינו בר"הכ א"צ לקום וחוץ לד"א הרי אפי' לפניו (סי' ק"ב והאחרונים):

מג אסור לעבור נגד המתפללים לפניהם בתוך ד' אמות אבל לצידיהן הרי ובזהר ח"א ד' קל"ב אמרו מאן דצלי אסור למעבר ד"א סמיך ליה לכל סטרא בר לקמיה:

מד מי שהשלים תפלתו ואחר מתפלל אחריו ולא השלים אסור לפסוע ג' פסיעו' עד שישלים תפלתו העומד אחריו ואפי' שהתחיל האחר להתפלל אחריו. שם:

מה עשרה שהתפללו כבר ביחיד ונתקבצו מנין עשרה יעבור שליח צבור לפני התיבה להוציא רבים בקדושה וקדיש הרב יעב"ץ בסידורו דקמ"ט ובמו"ק סי' ס"ט וע"ש במחב"ר:

מו ש"ץ שצריך להתפלל בשני מקומות עיין להרב הנז' שם ובתשובת שאלת יעב"ץ חלק א' סי' כ"א:

סימן יג. קצת דיני ברכות שמנה עשרה. מצלינן האידנא אקצירי:

א המתפלל יכוין בכל הברכות ואם אינו יכול לכוין בכלן לפחות יכוין באבות:

ב יכרע גופו כשאומר ברוך וכשיאמר אתה ישחה ראשו וכשזוקף זוקף בשם הראש ואח"כ הגוף זהר ר"מ ריש עקב ועיין מחב"ר סי' קי"ג:

ג כשהוא כורע יכרע במהירות בפעם אחת דרך הכנעה וכשהוא זוקף יהיה בנחת. סי' קי"ג:

ד הכריעה תהיה עד שיתפקקו כל חוליות שבשדרה. שם. וצריך לכרוע על ברכיו בר"י סי' קכ"א וזקן שאינו יכול בהרכנת ראשו די והבריא לא ישחה כ"כ דמחזי כיוהרא. סי' קי"ג:

הוכרח להתפלל מיושב כגון שהיה בדרך בקרון כשיבא לבית אין צריך להתפלל עבר"י סימן ס' וסי' נ"ד:

לג אסור להפיח בתוך התפלה ואם אינו יכול להעמיד עצמו הולך אחריו ד' אמות ותנא רוח"ו ואחרי כלות יהרהר בלבו נסח זה:
רבון העולמים יצרתנו נקבים נקבים חלולים חלולים גלוי וידוע לפניך חרפתינו וכלימתינו חרפה וכלימה בחיינו רמה ותולעה במיתתנו:
וחוזר למקומו וחוזר למקום שפסק סי' ק"ג ושל"ה:

לד לא יגע בשוק וירך ומקומות המכוסים ולא יחכך ראשו בידו וכן יזהר שלא יגע בצואת האוזן והאף סי' ד' וסי' נ"ב ועיין במחב"ר שם:

לה לא יאחוז בידו שום דבר כשהוא מתפלל חוץ מהמחזור ואם התפלל וידו אוחזת באיזה דבר א"צ לחזור ולהתפלל סי' נ"ו ואחרונים:

לו אם רוצים לומר נסח איזה תפלה או וידוי בשומע תפלה וכיוצא צריך לרשום בס' אותו הנסח והספר בחיקו ישא שיהא מוכן ומזומן בעתו בר"י שם:

לז תינוק שהטיל מים בבה"כ ישתוק עד שיביאו מים ואם המים רחוקים יש להקל דהוא ספקא דרבנן (קברת הרשב"א והפר"ח סימן נ' ומקן הב"י סי' ע"ה ודלא כהרב המגיה בס' שלמי ניבור דקי"א דהם לסברת האחרונים וגם הרב מו"ק הקיל בבהכ"נ ע"ש) ומהיות טוב אם אפשר ישימו בגד עליהם:

לח המתפלל יכוין בלבו פי' המלות ויחשוב כאלו שכינה כנגדו ויסיר כל המחשבות ויחשוב שאם לפני מלך ב"ו מדבר היה מסדר דבריו ומכוין יפה ק"ו עאכ"ו לפני ממה"מ הקב"ה ויחשוב בדברים המכניעים את הלב סי' נ"ח עש"ב:

לט אם תינוק מטרידו וכן גדולים שהם מדברים יכול לעשות תנועה בקול להשתיקם מחב"ר סי' ק"ד:

מ לא יעמוד להתפלל אלא באימה והכנעה ולא מתוך שחוק וקלות ראש ודברים בטלים אלא מתוך שמחה כגון דברי תנחומא של תורה סימן נ"ג:

לא

סוגלין ולא משוב חלילה אלא לדבר גבוה עשרה ורחבו ד' ומותר להתפלל אחורי אדם סי' נ' ואחרונים:

כא לא יתפלל נגד בגדים המצויירים אע"פי שאינם בולטים ואם יקרא נגד כותל או בגד מצוייר יעצים עיניו. שם:

כב אסור להתפלל נגד המראה אפי' עיניו סגורות הרדב"ז סי' ק"ז:

כג קודם שיתפלל יסיר כיחו וניעו וכל דבר הטורדו סי' נ"ב:

כד מותר לרוק בבית הכנסת ויכסה בגמי או ידרסנו ברגליו סי' נ':

כה ובתפלת י"ח אסור לרוק ואם אי אפשר מבליעו בכסותו ואם הוא אסטניס זורקו לאחוריו ואם אי אפשר זורקו לשמאלו ולא לימינו וכ"ש לפניו סי' נ"ו:

כו אפי' בתחנונים שאחר תפלה אסור לרוק דכל זמן שלא פסע ג' פסיעות הו"ל כעומד לפני המלך ואם א"א שרי אף לימינו ולפניו. אחרונים:

כז לא יגהק ולא יפהק ואם הוצרך באונס יניח ידו על פיו. שם:

כח רבינו האר"י היה מתפלל י"ח בעינים סגורות ואם יותר טוב לו להתפלל מתוך הסידור כה יעשה ושא עינים מהב"ך שם:

כט צריך שלא יסמוך על עמוד שלפניו או בצדו וחולה שא"א לו כי אם בסמיכה אם יוכל לכוין כמו אם היה יושב יעמוד ויסמוך בר"י סימן נ"ד:

ל אף בתפילה מיושב צריך להזהר שלא לסמוך לאחריו ולא יהיה מוטה לצדדין ואל יפשוט רגליו ולא ירכיבם זע"ז. עט"ז שם:

לא לא ירפה עצמו בתפילה כעייף וא"י לעמוד וכיוצא מתנועות ותכסהו בושה כי ברחובות ובעסקיו הוא בריא ולעבוד ה' ראשו עליו ככרמל כנה"ג שם:

לב זקן שאין יכול לעמוד יושב במקומו ומתפלל וחולה מתפלל אפילו שוכב על צדו והוא שיוכל לכוין דעתו ואם לאו יהרהר בלבו ואם נסתלק האונס א"צ לחזור ולהתפלל אפילו התפלל בהרהור וכ"ש אם

הוכרח

ו לא יעמוד ולא ישב בתפלה אצל רשע כו'. ס' חסידים סי' תשע"ב:

ז צריך להיות נכון במחשבה ודיבור וכונה בתפלה והאריך מאד בזה ואסף וקבץ במאמר קדישין הר' שלמי צבור מדף ק"א והנמשך ותרלה כי תפל"ה גימ' בכונ"ת הלב. סידור ה' יעב"ץ וכ"כ הרב אבודרהם:

ח צריך לסמוך גאולה לתפלה. וכמה מעלות בזה. ע"ש דק"א:

ט מנהגי שרשי התפלות אין לשנות ממנהג הקדוש כי י"ב שערים כנגד י"ב שבטים ותפלות כל א' עולה בדרך אחד ותפלה נסח הספרדים עולה בכל א' מי"ב שערים. הארי"י ז"ל:

י לענין דינא אשכנזים המתפללים עם ספרדים וספרדים המתפללים עם אשכנזים יראו י"ח תפלה. שער אפרים סי' י"ב:

יא מנהג סדר הספרדי' הוא הנכון כי הכל בלשון לא ובכור. מהרש"מ משא מלך:

יב מי שאין לו יד בקבלה אין לומר ולהזכיר ואפילו להרהר הסודות הכתובים בסדור הארי"י ז"ל באין מבין והוא קרוב להפסד כמ"ל. מהב"ר סי' כע"ד:

יג מי שאין לו יד בדרך הסוד אל יתפלל מתוך סידור האר"י כי הוא יוהרא וגונב דעת. שם:

יד בשחרית יעמוד להתפלל כשיאמר תהלות לאל עליון ובערבית כשמתחיל ש"ץ הקדים. שיורי כ"הג סי' צ"ג:

טו ילך ג' פסיעות לפניו ושם יתפלל. ס' הרקח:

טז לא יעמוד להתפלל לא ע"ג מטה או ספסל כו' סי' צ':

טוב ע"ג הסופ"ה מותר להתפלל ואם רוכב או כלם למטה לאו שפיר עבדי העומדים למעלה אם לא שאי אפשר. הלק"ט ח"א סי' קכ"ב:

חי יקבע מקום לתפילתו וכל שהוא תוך ד' אמות חשוב מקום א' ואם מתפלל בביתו יקבע מקום שלא יבלבלוהו. סי' צ' ואחרונים:

יט יתפלל נגד מזרח ויצדד לדרום או לצפון. סי' צ"ד ואחרונים:

כ לא יהא דבר חוצץ בינו לבין הקיר ודבר קבוע אכון ותיבה אין חוצצין

כ אם נזדמן לו קדיש וקדושה צריך להמתין בשירה חדשה ויענה ואח"כ יאמר שירה חדשה. סי' ס"ו. וכבר נתבאר לעיל דלאמן דברכות לא יפסיק כלל לדעת מר"ן ז"ל:

כא אם בעוד שקרא ברכת אמת ויציב הוציאו ס"ת לא יאמר פסוק וזאת התורה כי לדידן אין עונין אפילו שום אמן דברכות בברכות ק"ש ויפסוק בשתיקה ויראה הס"ת ואח"כ יחזור לגמור הברכה ויסמוך גאולה לתפלה כמשפט (חיים שאל סי' ס"ח):

כב אחד שקודם הגיעו לשירה חדשה שתק לראות הס"ת ונתבלבל אח"כ ותכף התחיל תפלת י"ח ולא סיים הברכה שניה של ק"ש נראה דאחר תפלתו יקרא ק"ש ויאמר אמת ויציב עד גאל ישראל לדעת מרן סי' ס' (בר"י סי' ס"ו):

כג כהן שקראוהו לס"ת אפילו בשמו ולא יש אחר והוא קורא ק"ש וברכותיה לא יעלה (סימן ס"ו והפר"ח) בק"ש וה"ה לברכותיה כמ"ש ע"ת ודע שבקונטרס לדוד אמת סי' ה' דין ב' נשמט שם דעתי הקצר ובפ' דזמרה שרי:

סימן יב. קצת דיני תפלה. והיתה מסלה:

א אין לנענע גופו בתפלת י"ח שהוא כעומד לפני המלך. מהר"י סרוק והרמ"ע:

ב לא ישמיע לאזנו בתפלתו רק שפתיו נעות וקולו לא ישמע. בדק הבית סי' ק"א ופר"ח:

ג אפשר דאפילו למתפלל על צרה פרטית שלו לא ישמיע קולו אפילו לאזניו וז"ש דלא לשמע קלי"ה בצלותיה. בר"י סי' ק"א ומחב"ר שם וסי' קמ"א ע"ש וסי' תקפ"ג ועיין פת"ע ברכות על דף ט"ו:

ד ישהה מעט קודם שיתחיל להתפלל ובשירה חדשה יחשוב גדולתו ית' ונפלאותיו שעשה עמו ואשר הוא עני ואביון מתורה ומצות ובקבר עני אפל שפל גלמוד. זוהר ואחרונים:

ה יחשוב שהוא נגד א"י וירושלים ובית המקדש ובית קה"ק. סי' צ"ד:

לא

ואסור לרמוז אפילו לצורך מצוה בפרשה ראשונה ובשניה יש להקל למצוה אבל שלא לצורך מצוה אסור גם בפרשה שניה. סי' ס"ג ואחרוני':

ח המהלך בדרך ורוצה לקרות ק"ש עומד בפסוק ראשון ובשכמל"ו ואם עומד כל הפרשה הוי יוהרא וכשהוא יושב אין לו לעמוד. בר"י שם:

ט הרוכב על גבי בהמה צריך לעמוד בפסוק ראשון אבל יושב בקרון א"צ לעמוד. אחרונים:

י ישן מצערים אותו ומעירים אותו עד שיהא ער ממש כשקורא פסוק ראשון מכאן ואילך אין מצערים אותו הרבה וסגי לקרות מתנמנם. סי' ס"ג:

יא יש מי שאומר דהיינו דוקא כשקרא כבר ק"ש וברכותיה בצבור ועתה קורא ק"ש שעל המטה ובזה אמרו שאם הי' אנוס בשינה אין מקיצין אותו. כנ"הג בשם ריא"ז:

יב אם ממית חולי או אונס אחר קורא ק"ש בלבו יצא וכ"ש אם שמע מאחר. סי' ס"ב ואחרונים:

יג ואם קראה בלבו או שמע מאחר מחמת החולי או האונס ואח"כ נסתלק האונס א"צ לקרותה פעם אחרת. בר"י סימן פ':

יד לא יאריך באל"ף של אחד כדי שלא יהא נראה ש"ו אי חד ולא יחטוף בחי"ת ויאריך מעט ויאריך בדל"ת שיעור שימליכוהו בד' רוחות העולם. סי' ס"א:

טו אם לא אמר בשכמל"ו בכונה צריך לחזור. לבוש:

טז אין לפסוק באמצע פסוק ראשון כלל ולא באמצע בשכמל"ו אבל בין ב' פסוקים אלו דינו כאמצע פרק. מב"ר סי' ס"ו בשם הרמ"ע. ונראה להחמיר גם בין שמע לבשכמל"ו כמו בפסוק ראשון:

טוב צריך לדקדק באותיות ולהשמיע לאזנו ולקרות בטעמי' הכתובים בתורה ובדיעבד בג' אלה יצא. סי' ס"א וסי' ס"ב:

חי היה עומד בוכתבתם ואינו יודע אם בפרשה ראשונה או בשניה חוזר לראשונה ואם התחיל למען ירבו סיכיה נקט וא"צ לחזור. סי' ע"ד:

יט אם קורא ביחיד שהי צי' לכפול ה' אלהיכם. בר"י סי' ס"א:

אם

או בברכת אהבת עולם הגבור והנורא בטחנו אינו חוזר לברכה ראשונה ויאמר בטחנו. גו"ר סי' י"א. וכן הסכים מהרמ"א ב"ד בב"י דלא כס' פרי הארץ ועי' סו"ת קרית חנ"ד סי"א:

ט קדושה כלם כאחד הוא בחורק ונמשך לכלם כא'. האר"י ז"ל:

י קדוש קדוש קדוש נ"ל מיושב דוקא ואם עמד טועה ואם היה עומד צריך ליחב. האר"י ז"ל:

יא פשט המנהג לומר קדושת יוצר ביחיד וכן בקדושה דסידרא:

יב נ"ל לעוונא השרפים לעומתם משבחים. האר"י ז"ל:

יג נ"ל והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך. האר"י ז"ל:

יד כשיאמר מהר והבא עלינו יאחז ד' ציציות בין קמיצה לזרת ביד שמאל כנגד לבו ויכוין באומרו וקרבתנו מלכנו לזכור מעמד הר סיני. לשמך הגדול זכירת מחיית עמלק. בהאהבה להודות לך זכירת מעשה מריס שהפה נברא להודות לה' ליחדו כו'. האר"י ז"ל:

טו בברכות דק"ש אם קראוהו לס"ת לא יעלה. עי' לקמן סי' י"א דין כ"ג:

סימן יא. דיני ק"ש קריה נאמנה. באורח נכונה:

א קטן שהגיע לחינוך כבן ע' או י' שנה חייב בק"ש. סי' ע':

ב שכור אם יכול לדבר לפני המלך קורא. מור"ם סי' נ"ט. ויש מקילין בקריאת שמע. הלבוש:

ג נשים פטורות .מק"ש ונכון שיקבלו עול מלכות שמים ויקראו פסוק ראשון ובשכמל"ו. סימן ע':

ד נשים פטורות מזכירת י"מ והאנשים אינם יוצאים י"מ זכירת י"מ בהרהור. ממב"ר שם:

ה מצות צריכות כוונה לצאת י"ח ובק"ש צריך לכוין להבין מה שהוא אומר וביותר בפסוק ראשון ואם לא כיון בפסוק א' חוזר כי לא יצא י"ח והשאר אם לא כיון יצא. סימן ס':

ו כשלא כיון בפסוק א' וחוזר ימתין קצת או יאמרנו בלחש. אחרונים:

ז הקורא ק"ש לא ירמוז בעיניו ולא יקרוץ בשפתיו ולא יראה באצבעותיו ואסור

כד אין לענות אמן על ברכת אפיקורוס או גוי או תינוק כשלומד הברכה לפני רבו או ישראל המשנה המטבע של רז"ל. שם ודלא כמי שמקל:

כה יש לענות אמן בין ברכת אשר קדשנו על דברי תורה לוהערב וכמש"ל:

כו אין לענות אמן בברכה לאשונה דהפטרה בין הבוחר בתורה כו' ובין הבוחר בתורה וכו' רק בתשלום הברכה דהכל ברכה אחת. מהריט"ץ:

כז כשהכים וג' אומרים קדיש יחד ואחד מקדים יענה אמן על הראשון ויעלה לכולם כו' ואם יש הפסק יענה על כל א'. הלק"ט חלק ב' סימן מ"ח:

כח כשמתפללין בעזרה בב' או ג' מקומות ואינן שוי' וא"א לענות לכל קדיש יענה על קדיש ראשון. בר"י סי' כ"ו:

כט ש"ץ שסיים מגן אברהם ותכף התחיל אתה גבור לא יענה אמן. בר"י סי' קכ"ד. ועונש ביטול אמן אז הוא על הש"ץ. הרמד"ל:

סימן י. דיני יוצר אור. בעזר אדיר ונאור:

א אם שמעו קדיש וברכו בעשרה והלכו קודם שיתחילו יוצר משלימין על התפלה. מטה יוסף ח"ב סי' י"ב:

ב אם התחיל קדיש או קדושה בעשרה ויצאו קצת גומר הקדיש או קדושה. סי' נ"ה:

ג אם טעה ואמר אשר בדברו מעריב ערבים ונזכר תכף ואמר יוצר אור וסיים יוצר המאורות יצא. סי' נ"ה:

ד אם לא נזכר עד שגמר אהבת עולם לא יפסיק ואומר ברכת יוצר עד אחר תפלת י"ח. משפט לדק ח"ב סי' ס"ב:

ה יאמר ובטובו מחדש בכל יום תמיד. האר"י ז"ל:

ו יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם כן נ"ל. האר"י והרד"א:

ז ראון קוניהם כנ"ל מהר"א די בוטון סימן א' וכן הסכים הפר"ח הל' ר"ח:

ח הגדול הגבור אם נסתפק אם עומד בהגבור והנורא קודם הוא שביורד או

י יענה אמן יש"ר בקול בכונה וכה סי' נ"ו מהם"ם וזוה"ק:

יא מי שנזדמן לו לענות אמן על שני דברים יאמר אמן ואמן. הלכות קטנות ח"א סי' פ"ה:

יב אין עונין אמן כלל אחר סוף ברכה מברכות ק"ש אלא אומרים עם הש"ל מלה במלה כל ברכה וחתימתה ואין להם לענות אמן ב"י סימן נ"ט:

יג ומזה תבין שאין לענות אמן אחר יוצר המאורות נמי לדידן. בה"ל סי' ס"א ובית דוד סי' נ"ט ומטה יהודה סי' נ"ט:

יד לקדיש וקדוש' וברכו ותיבת מודים מפסיק אפי' באמצע פסוק שבק"ש סי' ס"ו:

טו אבל לא יפסיק לברך ברכת רעמים. מחב"ר:

טז ולא יפסיק לענות על שום אמן דברכות. כן הוא דעת מכן:

טוב אין להפסיק בין י"ח ליהיו לרצון אבל בין יהיו לרצון לשאר תחנונים פוסק לקדיש וקדושה וברכו ולאמן דשאר ברכות. ט"ז וכן נ"ל ודלא כחולק ע"ז:

חי אם נזדמן לו לענות איש"ר ומודים או קדושה ואם יענה זה יבט זה יענה איש"ר דעדיף. שו"ת שי למורא סי' ט':

יט אם התחיל לענות קדושה לא יפסיק מפני איש"ר. פר"ח:

כ כשאומר הש"ץ ברכנו בברכה המשולשת אין לענות אמן אלא כיה"ר ואין למחות בעונים אמן סי' קכ"ח ומחב"ר:

אך אין לענות אמן אחר ברכותיו אלא אחר ב' ברכות או יותר שהם סוף ברכות כשפוסק יאמר אמן אפילו אחר ברכת עצמו כגון אחר יהללוך ואחר ישתבח וה"ה אחר ברכת ההפטרה. סי' רט"ו ובה"י

בך אם היו עשרה במקום אחד ואומר קדיש וקדושה אפילו מי שאינו עמהם יכול לענות וצריך שלא יהא מפסיק טנוף או גוי או גוים סי' נ"ה ובית דוד:

כג השומע א' מישראל מברך א' מכל הברכות אף שלא שמע כלה אף שאינו חייב באותה ברכה חייב לענות אמן. סי' רט"ו:

אין

טז יאמר לעלמי עלמיא לעילא ונכל דברכתא כוונת האר"י ז"ל שסידר הרב מהר"ח ויטל זלה"ה:

טוב אמן יהא שמיה רבא אמן קאי לעיל ומתחיל השבח יהא שמיה רבא וי"א שיפסיק מעט בין אמן ליהא שמיה. אחרונים סי' נ"א:

יח יאמר יהא שמיה רבא בנשימה אחת. אחרונים שם:

יט כשאומר החזן יתגדל לא יאמר פסוק ועתה יגדל נא כו' האר"י ז"ל ועי' בר"י:

כ הש"ץ אחר קדיש תתקבל פוסע ג' פסיעו' ואומר עושה שלום במרומיו מטה יהודה:

סימן ט. קצת דיני עניית אמן ואביזריה. למען ירוץ הקורא:

א יזהר מאד מאד לענות אמן ובכוונה כי אין קץ לעונש מבזה עניית אמן ומאבד ענייתו. זוהר הקדוש והאר"י זצ"ל:

ב לא יענה אמן חטופה דהיינו כאלו האל"ף נקודה בחטף וכן לא יחטוף לענות קודם שיסיים המברך. סי' קכ"ד:

ג לא יענה אמן קטופה שאינה ניכרת הנו"ן. שם:

ד לא יאמר אמאין או אמני ואין הנו"ן דגושה ולא נרוי"ה הרמד"ל ז"ל:

ה לא יענה אמן יתומה שאינו שומע הברכה ואפילו יודע באיזו ברכה עומד ואפילו אינו מחוייב אם הברכה היא להוציא הרבים י"א אבל ברכת התורה וברכת הכהנים אם יודע הברכה שהוא מברך יכול לענות אמן. ב"א סי' קכ"ד:

ו אם בעוד שהוא מתפלל סיים ש"ץ ברכה וקודם שכלתה עניית אמן מפי רוב הצבור סיים תפלתו עונה עמהן אמן. סי' קכ"ד:

ז העונה אמן לא יגביה קולו יותר מהמברך. שם:

ח לא יענה אמן קצרה ולא ארוכה יותר מדאי. שם:

ט בברכת השבח כגון ברוך שאמר וישתבח וג' לאשונות כורע אמן אמת הדבר ובאמצעיות וכיוצא כונת אמן אמת הוא וכך יהי'. שם ואחרוני' והר' של"ה בארוך:

קשר גודל סימן ח

ג אין לומר קדיש כי אם היכא דתקון בתפלה או על לימוד אבל על תפלות שתקן ר' סעדי' ותחינות של רשמי' לא יאמר קדיש. הרמב"ם בתשובה הנקרא פאר הדור סי' ק"ל:

ד גם על המזמורים אומרים קדיש ואדרבא קדיש על תהלים הוא מבטל הקטיגורים ומגין מת"ח. בר"י שם ושיורי ברכה י"ד סי' שע"ו:

ה כשם שאסור לעבור נגד המתפלל כך אסור לעבור נגד האומר קדיש. בר"י שם:

ו חרש המדבר ואינו שומע או שומע ואינו מדבר מצטרפין. סי' כ"ה ועי' באחרונים:

ז שכור שאינו יכול לדבר לפני המלך אין מצטרף למנין. שם:

ח ישן צריכו יש להקיץ להעירו ולצערו עד שיהא לפחות מתנמנם. אחרונים:

ט כשם שאין להרבות בברכות כך אין להרבות בקדישים. אחרונים והרה"א ז"ל תקן במדרשות שהיו אומרים הרבה קדישים שלומדים מעט מספר א' ואומרים קדיש וכן עז"הד הלא מזער גם את השני גם את השלישי וכיולא שלא יאמרו כ"כ קדישים (חנן אלהים בסופו):

י קטן בן י"ג שלמים כיון שהתחיל יום שנולד בו מקרי גדול ואין מדקדקי' לבדוק אם הביא שתי שערות. שם ואחרונים:

יא קדיש בתרא לא יאמרנו אלא גדול אבל שאר קדישים יכול לאומרם אפי' קטן שלא הגיע לחינוך. בית יהודה סי' כ"ב:

יב מי שעומד אחורי ב"הכנ ונראה לשם פניו מן החלון מצטרף לעשרה עיין במחב"ר סי' כ"ה:

יג אונן אינו מצטרף לעשרה. אחרונים:

יד כל קדיש שתפסו מעומד צריך שישאר עומד אך אם היה יושב א"צ לעמוד. האר"י ז"ל:

טו אין לומר קדיש עם החזן ולכן אין לנגן הקדיש עם החזן כשמנגן הקדיש הרא"ש הביאו שלמי צבור דפ"א:

יאמר

לז מזמור לתודה יאמר בניגון. סימן כ"א:

לח יכול לומר מזמור לתודה מיושב דלא כמהר"י סרוק ז"ל:

לט פסוקי יהי כבוד נתקנו בחכמה עמוקה נפלאה וכן כל תקוני תפלת הרב יעבץ בסדורו וזה מבואר לרואה כונת הארי ז"ל:

מ פסוק והוא רחום יכפר עון יאמר אפילו בשבת ויו"ט מחב"ר סימן רס"ז:

מא ה' מלך שבפסוקי יהי כבוד א"צ לעמוד דלא כהר"י בסידורו ע"ש:

מב אם לא כיון בפסוק פותח את ידך צריך לחזור ולאומרו וא"צ לחזור כל המזמור בר"י סי' כ"א:

מג ויברך דוד יאמר מעומד ובאומרו ואתה מושל בכל בתיבת בכל יתן ג' פרוטות הב' בבת אחת והשלישית אח"כ הארי ז"ל:

מד אם לא בא מנין והם ממתינים עד שיבא לא יאמר ישתבח אלא ימתין עד שיבא מנין ואח"כ יאמר ישתבח וקדיש סימן כ"ג:

מה וזהו לשליח צבור אבל יחיד יאמר ישתבח מיד מג"א שם:

מו לא יאמר ישתבח אם לא אמר ברוך שאמר והשבחים שבו נאמרים בלי הפסק. זוהר הקדוש:

מז לא יאמרם בנשימה אחת כי צ"ל בנעימה כמספר שבחו של מלך. הרב יעב"ץ בסדורו:

מח המספר בין ישתבח ליוצר עבירה היא:

מט מי העולמים בפתח. בר"י סי' כ"ז:

סימן ח. קצת דיני קדיש ודבר שבמנין. כהדא שרין:

א צריך שקודם אשר יאמרו קדיש לפני העדה יאמר דברי תורה כגון בשחר ישתבח במנחה אשרי בלימוד רבי חנניה או איזה מזמור. בית דוד סימן ל' ואחרונים ועיין מ"ש בשיורי ברכה סי' כ"ז מרב עמרם גאון:

ב נהגו בסוף כל לימוד לומר רבי חנני' כו' שהיא נתקנה קדיש על האגדה הגם שאומר על תנ"ך ומשנה וגמרא וזוהר. בר"י סי' כ"ה:

היכא את דבר ה' יאמר ביגו לבין עצמו הנוסח של פ"ז תיבות מהב"ר במ"א סימן נ"א:

כו אם סיים ב"ש קודם החזן עונה אחריו אמן אבל אם סיים בבת אחת לא יענה אמן סימן נ"א:

כז אם החזן סיים ברכה אחת והוא סיים עמו ברכה אחרת מותר לענות אמן. מג"א וב"י שם וכן הסכים הר' המגיה הנז' דס"ז:

כח מותר לענות אמן אחר ברוך שאמר. הארי ז"ל:

כט ומדבריו משמע דבאמצע ברוך שאמר לא יענה אמן ונראה דכונת הרב היא על אמן דברכות דלא יענה באמצע דב"ש נתקן קודם התלמוד בר"י סימן נ"א:

ל אבל יוכל לענות קדושה וברכו וקדיש מידי דהוה אק"ש וברכותיה דעונה באמצע הפרק הר' המגיה בש"ל דס"ז ע"ב ודוק היטב ואכמ"ל:

לא אין להפסיק בדבור משיתחיל ברוך שאמר עד סוף תפלת י"ח ואפילו לצורך מצוה אין לדבר סימן נ"א. וגם אין להפסיק בשתיקה:

לב מב"ש לא יפסיק אפי' לקרות פסוק שמע ישראל עם הצבור אלא יאמר התיבות שאומר בשעה שהצבור אומרים פסוק שמע בניגון הצבור שיהא נראה כאלו קורא עמהם ש"ע סימן ס"ה ודלא כב"ח וט"ז:

לג הנכנס לבהכ"נ אל יתפלל ואם יעבור זמן תפלה בצבור ויכול לעמוד עד פרשה שני פתח עינים ד"ע. ואם הולך לבהכ"נ בתוך פסוקי דזמרה ומזר יטול ויברך אשר יצר ויניח ציצית ותפילין ויברך עליהם גו"כ:

לד ויוכל לענות כל אמן באמצע פסוקי דזמרה. אחרונים. וכהן שקראוהו לעלות לתורה ולנ"כ עולה וקורא ונושא כפיו סידור ה' יעבץ:

לה אם לא היה מנין ולא אמרו קדיש יכולים לומר קדיש בתוך פסוקי דזמרה ולכתחילה צריך להמתין קודם ב"ש שלא יתחילו עד שיהיה מנין ויאמרו קדיש כנ"ל ודלא כמי שאסר:

לו וה"ד קדיש שאומר לפני הודו אבל אם זה הקדיש הוא על מה שאמרו תהלים קודם זמירות לא יאמרו קדיש. פני יהושע ס"ה:

מזמור

טו דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרם על פה ואם שגור בפיו מותר סימן מ"ט ועיין בר"י:

טז להוציא אחרים י"ח אף אם שגור אסור לומר על פה בר"י שם:

טוב מנהג האר"י ז"ל לומר כל הזמירות מתוך הסדור ולא על פה ובנחת בהכנעה וכל פסוק בטעמיו ומשהה בניגונה וביום שבת מרים קולו מעט יותר מבחול בנעימה לכבוד שבת:

חי היורא את דבר ה' יאמר בקול שיוכל לבטא בשפתים האותיות כתקנן שתי ידות דק"ע:

יט קודם זמירות ותפלה יקבל עליו מצות ואהבת לרעך כמוך ויכוין לאהוב כל אחד מישראל כנפשו האר"י זלה"ה:

כ קודם שיכנס לבית הכנסת יתעכב בפתח ויכוין כי ירא מאד להכנס בהיכל המלך כי אם בזכות אבות ויאמר ואני ברוב חסדך (אברהם) אבא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך (יצחק) ביראתך (יעקב) וקודם שיכנס יאמר פסוק זה בבית אלהים נהלך ברגש והאומר' אחר שיכנס בבית הכנסת טועה. האר"י ז"ל:

כא קודם פרשת התמיד ביהי רצון במקום שיבנה ב"המק נ"ל שתבנה ב"המק כי כביכול הוא יבנה בית המקדש (הר"ם ד"ל בעבודת מקדש):

כב ש"ל לומר הקרבנות מעומד בר"י סי' א' ומחבר סי' מ"ח:

כג יש לומר קדיש קודם הודו ואם לא יש מנין יאמרו הודו אל נקמות רוממך. ה' מלך וקודם ברוך שאמר יאמרו קדיש. הרב המגיה בשלמי צבור דמ"ד:

כד אין להפסיק כ"כ בין אמירת פ' התמיד כו' להודו דזה המזמור נתקן על כי בתמיד של שחר היו אומרים מהודו עד ובנביאי אל תרעו ובתמיד של בין הערבים משירו לה' כל הארץ עד והלל לה' ולכן אין להתעסק ולהפסיק בינתים כמו שנוהגים (שם):

ברוך שאמר:

כה צריך לומר הנוסח של פ"ז תיבות והגם שהציבור יאמרו הנוסח אחר

ה מי שאין לו ציצית ותפילין וממתין שיובאו לו וכמעט שעובר זמן ק"ש אף אם אפשר שאח"כ יביאו לו טלית ותפילין יקרא ק"ש וברכותיה ויתפלל קודם שיעבור הזמן וכשיביאו לו טלית ותפילין ילבשם ויקרא ק"ש או מזמור (אחרונים):

סימן ז. זמן תפילה ואביזרא. ודיני פסוקי דזמרה:

א זמן תפלה עם הנץ החמה דכתיב יראוך עם שמש סימן פ"ט:

ב אם התפלל משעה שעלה ע"ה והאיר פני מזרח שהוא שעה ומותם קודם עלות השמש יצא. שם:

ג מאחר קראו תגר על אשר בימי הסליחות לכתחילה מתחילין להתפלל קודם ע"ה ומסיימין קודם הנץ החמה (אחרונים):

ד לא יתפלל אלא באימה והכנעה סימן צ"ג:

ה לא יתפלל בעצבות רק בהכנעה גדולה באימה ויראה אך בשמחה כנגד המשמש כגון בשמחה יתירה ועיקר המעלה והשלמות תלוי בזה להיות שמח זולתי בעת הוידוי. האר"י זצ"ל:

ו אל תעש תפלה קבע אלא רחמים ותחנונים ודע לפני מי אתה מתפלל:

ז לא יתפלל במקום פרוץ כי כאשר יתפלל במקום צניעות חלה עליו אימת מלך ולכן נשבר סימן צ':

ח במקום שנעשה לו נס וניצול מהסכנה אף שהוא פרוץ מותר להתפלל הכל המגיה בשלמי צבור דף כ"ח ע"ב:

ט בשדה בין האילנות שרי להתפלל. שם:

יוד עוברי דרך מתפללים בשדה בכל גונא הכל מגן אברהם:

יא מקום מוקף מחיצה' אף שאינו מקורה שפיר דמי בר"י שם סי' צ':

יב לא יאמרו הזמירות במהרה כי אם בנחת סימן נ"א:

יג המוהה לאומר זמירות בנחת ועושה שיאמר במהרה נענש ס' הגן:

יד צריך ליתן ריוח בין הדבקים בפסוקי דזמרה כמו בק"ש. סי' ס"ה:

דברים

כח ברכת אשר קדשנו על דברי תורה והערב נא שתי ברכות הן ועכ"ז יאמר והערב נא השל"י ז"ל:

כט לא יקרא פסוק אפי' דרך תחינה קודם ברכת התורה סי' מ"ז:

ל הנוהגים קודם כל מצוה לומר פסוק ויהי נועם לא יאמרוהו קודם ברכת התורה בר"י שם:

לא הנוהגים לומר פסוק וארשתיך לי באמונה כו' אחר לבישת תפילין לא יאמרו אם לא ברכו ברכת התורה לפוקן שמיר סי' ג':

לב חייב אדם לברך ק' ברכות בכל יום להגן על צ"ח קללות שבמשנה תורה וכתיב גם כל חלי וכל מכה הרי ק' (רבינו הרב הרקח סי' ש"ך ונעלם מהר' פנים מאירות בש' כתנות אור פרשת נצבים שכתבו מדעתו וגם אני הדל הבאתיו משמו בקונט' פני דוד ובמחב"ר סי' מ"ו וגם הרב המגיה בשלמי ציבור דמ"ב כתבו ממחב"ר בשם כתנות אור ע"ש והם דברי רבנו הרקח):

סימן ו. קצת דיני זמן ק"ש. שמוע תשמע:

א מ"ע לקרות שמע מעט קודם הנץ החמה שיסיים ק"ש וברכותיה עם הנץ החמה ויסמוך התפילה עם הנץ החמה ומי שיוכל לכוין לעשות כן שכרו מרובה מאד סימן נ"ח אך הוא יכוין לעשות מצוה כתקונה שלא ע"מ לק"פ:

ב אם לא קראה כאמור ימהר לקרותה במהרה כל מה שיוכל ונמשך זמנה מעלות השחר עד רביע היום. שם:

ג יש מתעצלים וקורים ק"ש לבד שלא יעבור זמנה ואח"כ ישנים והם טועים כי הם קורים ק"ש בלא תפילין והם מעידים עדות שקר בעצמם כמשחז"ל:

ד ואם אינו יכול להתפלל עם הצבור כי ראשו ואבריו כבדים יקום וילבש טלית ותפילין ויברך ברכות השחר ויקרא ק"ש ושוב יישן דרך עראי ויזהר שיקום קודם שעה ד' שאח"ך לסברת ש"ע הפסיד ברכות יוצר וק"ש:

טו היכא דבעי לומר פוקח עורים וטעה ואמר מלביש ערומים ותוך כדי דבור אמר פוקח עורים יצא ידי פקח עורים. פנים מאירות ס"א סימן כ"ח ונעלם מהר' המגיה בש"ל דמ"ח ע"ג ואכמ"ל:

טז זוקף כפופים אם בירך זוקף כפופים קודם מתיר אסורים לא יברך מתיר אסורים ש"ע סי' מ"ו:

טוב הנותן ליעף כח נריך לאומרה ויש לאומרה אחר מלביש ערומים בר"י וש"ב סימן מ"ו:

חי המכין מלעדי גבר ואח"כ שעשה לי כל נרכי כמ"ש בסידורי' וי"א כמ"ש בש"ע עיין במ"א ואחרונים סי' מ"ו:

יט שעשה לי כל נרכי אין לברך בט"ב וביוה"כ אף שלובש מנעל של לבדים והאבל מברך אף אם הולך יחף כן כ"ל אחר שראיתי מ"ש הרב המגיה בש"ל ד' כ' עד ד' כ"ג יעש"ב וכן המנהג להולכים אחר עקבות האר"י ז"ל:

כ שלא עשני גוי אם בירך שעשני ישראל במקום שלא עשני גוי בדיעבד יצא ולא יברך שלא עשני עבד אמנם יאמר שלא עשני אשה הרב המגיה בש"ל דכ"ד:

אך שלא עשני אשה אם בירך שלא עשני אשה תחלה יכול לברך אחר כך שלא עשני גוי ושלא עשני עבד (בר"י סי' מ"ו וכן הסכים הרב המגיה בשלמי לבור שם):

כב נשים מברכות שלא עשאני גויה שלא עשאני שפחה בשם ומלכות. אחרונים בסי' מ"ו ודלא כהר' יעבץ בסידורו שכתב בלא שם ומלכות:

כג נשים מברכות שעשאני כרלונו בלי שם ומלכות פר"ח שם:

כד גר לא יברך שלא עשאני גוי בר"י סימן מ"ו:

כה אם נסתפק אם בירך ברכת התורה לא יברך. מחב"ר סי' מ"ז:

כו גר יכול לברך אשר בחר בנו. הרמב"ם באגרותיו:

כז אם קראוהו לס"ת קודם שבירך ברכת התורה לא יחזור לברך ברכת התורה שכבר נפטר בברכות ס"ת. סי' קל"ט:

ברכת

סימן ה. ברכות של שחר. וברכת התורה כי טוב סחרה מסחר:

א ענט"י אם היה נעור כל הלילה לא יברך ענט"י בר"י סי' מ"ו:

ב אשר יצר אם לא עשה צרכיו לא יברך בבקר ואם עשה ועבר זמן מה ולא בירך שוב לא יברך. שם סי' ו':

ג שתה סם המשלשל יברך בכל פעם. שם סי' ז':

ד הטיל מים ונמלך והטיל פעם אחרת לא יברך רק פעם א'. שם:

ה הטיל ונמלך והטיל ונסתפק אם בירך לא יברך (שם ומחב"ר וכן הסכים הרב המגיה בשלמי צבור ד' מ"ה ע"ג):

ו אלהי נשמה יברך תכף אחר אשר יצר. האר"י זלה"ה:

ז אין לנהוג כיד הנוהגים שלא לסמוכה. הרב המגיה בש"צ שם:

ח אין לומר טהורה היא רק טהורה אתה בראת כו' כן נהגתי מנעורי מטעם דעל הגוף קאי ואיכא טהורה ואמז"ל כדפ' שלמי צבור וראיתי להרב ז"ל דמ"ו שכתב לדלג תיבת היא מטעמים אחרים ולא כתב בפירוש טעם כעיקר ואכמ"ל:

ט אם בירך מחיה המתים במקום אלהי נשמה יצא פר"ח. סי' מ"ו:

יוד מי שאיחר לבא לב"הכ והוכרח להתפלל יוצר ועמידה עם הצבור שאחר תפלה אומר ברכות השחר לא יאמר ברכת אלהי נשמה שכבר יצא בברכת מחיה מתים שם סי' נ"ב:

יא הנותן לשכוי יש לברכה אחר חצות כשקם באשמורת אף שלא שמע התרנגול עם שאר הברכות אף שלא נתחייב בהם מחב"ר סימן מ"ז וכן מצאתי בס' הפרדס כ"י שהשיבו מן השמים לרבינו יעקב ממרו' שאפילו לא שמע תרנגול וכיוצא יברך:

יב חרש מברך הנותן לשכוי (אחרונים) וכן עיקר ודלא כמו"ק ומטה יהודה שכתבו איפכא:

יג סומא לכ"ע יברך הנותן לשכוי. אחרונים ופשוט:

יד פוקח עורים סומא נמי מברך פוקח עורים. שיורי ברכה סימן מ"ו וכן העלה הרב המגיה בש"צ דמ"ח ע"ב ע"ש:

היכא

כז במנחה יניח תפילין של ר"ת לבד:

כח במנחת ערב שבת לא יניח תפילין:

כט במנחת ראש חדש יכול להניח תפילין:

ל בר"ח לא יסיר התפילין עד שגמרו קדיש בחזרת ס"ת בהיכלו (מצות כ' ע"כ תמצא בחיים שאל סי' א'):

לא לא יהא דבר חוצץ בין תפילין לבשרו ובשו"ת פני ארי' חדש ממש סי' ו' כתב דאבק לבן שמפזרין כיון שהוא לבוי אינו חוצץ ואני אמרתי במחזי דיש להשיב מש"ש בבר"י סימן כ"ז דאפילו דבר שאינו חוצץ יש להקפיד דבעינן על בשרו ממש כבגדי כהונה ע"ש ל"ע בדבר:

סימן ד. חליצת תפילין. בסדר. וזמן שיהיה רגילין:

א קודם שיחלוץ ילמוד בתורה אם מעט ואם הרבה וצריך ללמוד ד' פרשיות שבתפילין וב' כבר הם בק"ש וילמוד קדש והיה כי יביאך מחב"ר סי' כ"ו ושם בק"א סי' ל"ד:

ב בשיש מילה אין לחלוץ עד אחר המילה מג"א סי' כ"ה:

ג נהגו שלא לחלוץ עד אחר קדושת ובא לציון ש"ע סי' כ"ה. וביום שיש ס"ת עד שיחזירו ס"ת להיכל (שם) והנכון עד אחר אמירת עלינו לשבח ועל כן נקוה לך האר"י ז"ל. ויש בזה סוד וגם אשר לא ידע ינהג כן כי עושה רושם למעלה בכונה הכללית לקיים מצות ית'. בר"י שם:

ד כשחולץ התפילין אז יסיר קודם ג' כריכות שאצבע ואח"כ תפילין של ראש ביד שמאל ומעומד גם הסרת כריכת האצבע יהיו מעומד עיין בצפורן שמיר סימן ב':

ה ואח"כ יחלוץ של יד מיושב וסימנך כאשר יחנו כן יסעו:

ו בר"ח אם הסיר התפילין והתפלל מוסף ושמע חזרת המוסף ועונה קדושת כתר ואח"כ לבש תפילין ושמע שאומרים עדת ישראל כתר יסלק התפילין ויענה קדושת כתר מחב"ר סי' כ"ה:

ז יכול להניח התפילין ע"ג סדור תפלה מחב"ר סימן כ"ה:

סימן

יב כשמניח תפלה של יד יש נוהגין להאפיל בטלית על הזרוע וכן תפלה של ראש צריך לכסותה (בר"י סי' ז"ך):

יג יש ליזהר שלא תזוז יוד של הקשר מהתפלה (ש"ע סי' ז"ך) ולא תזוז לעולם אפי' בהיותם תוך הבית. מהרי"י נמח:

יד יניח של יד מיושב ושל ראש מעומד ויכרוך על אצבעו הנקרא אמה ג' כריכות א' בפרק ב' וב' בפרק ג'. האר"י זל"ל:

טו אם הפסיק בין יד לראש בעניות אמן בדיעבד א"צ לברך על של ראש. אחרונים:

טז מי שטעה ובירך על תפילין ש"י על מצות יצא. מחב"ר סימן כ"ה. וע"ש מה משפטו אם הוא אשכנזי:

טוב לא יסיח דעתו מהתפילין ואינו רשאי להסיח כ"א בעוד שהוא עוסק בתורה או בתפלת י"ח ומאוד צריך להזהר בזה ועונשו גדול ר"ל מחב"ר סי' כ"ח:

יח אחר שקיעת החמה יש להסירן תיכף בר"י סי' ל':

יט אם בירך על התפילין בלילה או שסבר שהוא יום והוא לילה א"צ לברך אח"כ כשיגיע זמנן. שם:

כ ע"פ דברי הזוהר והאר"י ז"ל חיוב להניח תפילין של ר"ת ג"כ ותרתי איתנהו ולא משום ספק ח"ו:

כא אם יש בעיר בני אדם אשר מניחין של ר"ת עם רש"י יניחם אשר נגע אלהים בלבו ואין בזה יוהרא:

כב אם מוכרח לכסותם בכובע שפיר דמי:

כג אם מתפלל בתפילין של רש"י ומסלקם ומניח של ר"ת לא יברך על תפילין של ר"ת:

כד לבש של ר"ת במושבו שהם של רש"י והתפלל בהם וכאשר סלקם ראה שהם של ר"ת אח"ך יניח תפילין של רש"י ויברך עליהם:

כה אף שאינו מברך בשל ר"ת לא יפסיק בין תפלה של יד לתפלה של ראש:

כו והנכון להניח שתיהן כא' בתפלת שחרית וכזה צריך לעשות:

בנמצא

יג לא יגרור הציציות ואם טליתו ארוך יתחוב הב' ציציות שלאחוריו בחגורתו מאחוריו. בר"י סי' כ"א:

סימן ג. קצת דיני תפילין. החלו עולין:

א ילבש טלית גדול ואח"כ ילבש תפילין הגם שטלית קטן כבר הוא עליו תמיד. בר"י סימן כ"ה:

ב ההולך בדרך יזהר ללבוש תפילין דיד וראש ולא יבטל מצוה גדולה וקדושה מפני לעג המלעגים אך יעשה כל הבא בידו שיהיה בהצנע ויש מי שכתב דיניח של יד לבד. שם סימן כ"ו:

ג אם שכח ולבש תפלה של ראש קודם של יד א"צ להסירה אלא ילבש של יד. שם ושיורי ברכה:

ד וישתדל שבכיס התפילין יניח של ראש ואח"כ של יד כדי שיפגע בשל יד והנכון שהכיס יהיה רחב שיהיה של ראש ושל יד פנים בפנים אך של יד תהיה יותר מיומנת ומזומנת. בר"י סי' כ"ח:

ה כשמניח תפילין של יד על הקבורת מקום הנחתן יברך ואח"כ יהדקם ש"ע סי' כ"ה:

ו אסור להפסיק בדבור בין של יד לשל ראש ואם הפסיק מברך על של ראש על מצות תפילין. שם:

ז אחר שמהדק תפלה של יד יקשור היוד עם התפלה וממשיך הרצועה אצל הזרוע אבל בקבורת לא יעשה שום כריכה. בר"י סי' כ"ה ושיורי ברכה שם:

ח אחר שיכרוך ז' כריכות סביב לזרוע יניח של ראש בר"י שם:

ט אין להוציא תפלה של ראש מהתיק עד שתהא תפלה של יד מונחת ש"ע שם:

י יניח קשירה של ראש מיושבת ומושכבת ומהתחלת עיקרי שער הפדחת יניח התיתורא. שיורי ברכה סי' ז"ך:

יא השחור שברצועות יהיה לצד חוץ ולא יתהפכו. ש"ע סי' ז"ך. ויש מי שכתב שישחירם מבית ומחוץ:

כשמניח

י חיוב לקום באשמורת הוא בכל מקום ולכל אדם. מחזיק בכל' סי' א':
יא יכול לשתות קאפ"י בלי סוקא"ר באשמורת ואפילו אם האיר היום קודם תפלה. בכל"י סימן פ"ט:

סימן ב. דיני ציצית הנצרכים. ירדו כרוכים:

א שיעור טלית שיקיף הראש וגוף האדם פניו ואחור עד הגוף. בל"י סי' ע"ז:
ב ילבש טלית קטן על החלוק ויישן עמו ולא יסירנו כ"א במרחץ. שם סי' א':
ג יפריד הציציות תמיד ואם מסובכין קצת אסור להפרידם בשבת. גן המלך סימן ס"ה:
ד יברך להתעטף בציצית הכי"ת בניקוד שו"א. בכל"י סימן א':
ה אחר שבירך יתעטף בטלית. אחרונים דלא כבית יעקב ויהיה הטלית בידו קודם ברכה. מחב"ר סי' א':
ו עטיפת ציצית מעומד ויברך מעומד:
ז צריך להסתכל בציצית ולחשוב כאלו יש בו תכלת דאותה הארה לא נפסקה. בל"י סי' א':
ח בענין כסוי הראש בטלית נהרא נהרא ופשטי' ולכל הדברות בעת שיברך יתעטף כדי הלוך ד' אמות כעטיפת הישמעאלי' ואח"כ ינהג כמנהגו. מחב"ר סי' א':
ט נקב שבו הציצית לא יהיה רחוק יותר מג' אצבעות דהיינו אמה קטנה זרת. מחב"ר סימן י"א:
י חוט א' שנפסק כלו פסול ואם נפסק חוט מארבעה במקום שתלוי' בנקב פסול. שם סי' י"ב:
יא מי שנזדמן לו ציצית ותפילין בעוד שאומר פסוקי דזמרה יכול לברך בתוך המזמורים. בכל"י סימן כ"ג. אבל לא יברך כשסיים פסוקי דזמרה קודם ישתבח אלא בין ישתבח ליוצר. ש"ע שם:
יב הלן בטליתו בלילה א"צ לברך עליו בבקר. אחרונים בסי' א':

בס"ד

עבודת הקודש
חלק שני
הנקרא
קשר גודל

סימן א. לקום באשמורת. כל שהיא תפארת.

א מיד כשנעור יאמר מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך יה"ר שיהא לבי נכון ומסור בידי ולא אכעוס ולא אכעיסך וא"ל נט"י וי"א שצריך (סידור ה' יעב"ץ ד"מ) :

ב מיד יטול ידיו כראוי ואע"פ שאינו רוצה לקום יטול ידיו בבר"י סי' א' ולא יטול ממשרתת גויה ולא מישראלית נדה כי סוף בא לדמות הסט"א ודבקתו הרעה (אחרונים) :

ג ילבוש כראוי וטוב שיקום מעומד וקימת חצות מכניע יצ"הר (שם):

ד לא ילך ד' אמות בלי נט"י והוא דבר חמור הרבה מאד ואם כלי הרחיצה הם רחוקים ילך פחות פחות מד"א (שם) :

ה מי הנטילה אסור לברך ולקרות נגדם אלא ישפכם או יכסם (שם) :

ו תיכף יברך כל הברכות מברכת על"י עד ואני אברכם. האר"י ז"ל :

ז וזה אחר שלבש כראוי ובעודו לובש לא יהי' לובש ומברך כי אין לעשות אף דבר קל בעודו מברך כמ"ש ז"ל :

ח אם הוא לילה יאמר וידוי וסדר תקון חצות להאר"י ז"ל וזמן חצות י"ב שעות אחר חצי היום. בבר"י סימן א' :

ט אם אינו יכול לעמוד עד אור הבקר יישן שינת עראי ולא יסיר מלבושיו שלא יכנס בספק לברך הברכות פעם אחרת. עיין בבר"י סימן מ"ז :

שהקושי שיבא לו הוא הגורם וגם רמז שיהי' מלא תורה ואין עז אלא תורה וזהו בו עז שתדיר יחשוב בתורה אף כשמתעסק בצרכיו והולך לדרכו כמשז"ל (ועוד האדכתי ברמזים אלו בס"ד) וזה רמז הכתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ממש איעתי כשיהי' להם מדות והנהגות הרומז לכלי הקדש וז"ש ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו אשר הכל רומז למדות טובות תרומיות תוריות וכן תעשו בעצמכם תבנית כל כמ"ז משכן וכליו ובזה יהיה מקום להשראת שכינה ויתקיים ושכנתי בתוכם:

טוביה לזכי להתעורר תדיר ליראה את ה' ולעסוק בתורה ומצות ומוסר מלכים בספריהם הקדו' יחפוץ על דלתותם ישקוד וגמירי הבא ליטהר מסייעין אותו. והיתה עמו השמחה במעונו להיותו עבד ה' אלהים **חיים**:

ברוך ה' לעולם אמן ואמן ומרומם על כל ברכה ותהלה ייל"א"ו:

ת"ו ש"ל ב"ע

אמ ין כי חכמתו שבורה ולא ידע כרמזי ג' ארונות ב' של זהב וא' של עץ בתוכם של עץ רמז לגוף וב' של זהב רמז לנפש רוח שצריך להשוותם גוף ונפש רוח נר"ן נכון שהחומר יעשה צורה כשם שהעץ לא היה נראה כי אם זהב וכך הגוף יהיה כמו הנפש והרוח מבית ומחוץ שיהיה תוכו כברו כמ"ש רז"ל:

כרובים רמז שיהי' כתינוק נקי מחטא כמ"ש רז"ל בן שנה שאול במלכו נקי מחטא כבן שנה סוככים בכנפיהם רמז שיפרוש כנפיו לתלמידים ודלים בצל כנפיו יחסיון:

שלחן יערוך שולחן לת"ח ועניים מרודים יביא בית מדות השלחן אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו מקצתן שבורים ומקצתן שלימות שם רמז אורך מדות שלימות רמז לשבת שהוא מעין עוה"ב שכלו ארוך וכן יו"ט יהי' שלחנו שלם כברכת ה' אשר נתן לו. רחב אמות שלימות רמז להכנסת אורחים ועניים שירחיב לבו ואמות שלימות יהיה שלחן מלא קומה רוב זמן שהוא חול המדות שבורות שבחול לא יאכל אלא לקיום הנפש ויהיה נראה כאלו חסירה הסעודה ושבורה וגם יהי' לו לב נשבר שיזכור מחורבן בה"מק כמ"ש בזוהר הק':

כיור רמז להכין בתוכו מתק שפתים ולהגביר החסדים הרומזים למים וירחצו בדבריו הטובים כל הקפדות ומריבות שבין איש לרעהו ואיש וביתו וירבה שלום ביניהם שעלו מן הרחצה במתק ודשן שפתיו ידעון רצון ורמז שירחצו בתוכחתו החוטאים מצואת עונותם ויטהרו:

יכין ובועז רמז שיהיו לו שני עמודים חזקים כראי מוצק ועיקרים גדולים לישר ענייניו וכל מעייניו האחד יכין אל יהי מהיר בשום דבר כי פרי המהירות חרטה ולכן יתישב בכל דבר ויהיו כל עסקיו ודבריו בהכנה דרבה הכנת גוף ונפש בלי חפזון ומהירות כי כאשר יתישב ויהיה מתון מתון קודם שידבר או יעשה שום דבר ביראת ה' על פניו אז יהיו כל מעשיו מתוקנים לשם שמים והשני בועז רמז שיאגור כעסו ותוקפו בו בקרבו וזהו בו עז ולא יכעוס על זולתו ובני ביתו כ"א יכעוס על עצמו אשר עונותיו הטו אלה שיעשה נגד רצונו וזהו בו עז

שהקושי

את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו אפשר דרך רמז והוראות מוסר (ובמקומות אחרים הארכתי בעניותי ברמזים אלו ועתה אקצר רמז הרומז על האר"ש) כי הן האדם גברא דשפיר חזי ישתדל הוא עצמו לשים אורחותיו ולהטיב דרכיו ולטהר רעיוניו להיות כמקדש שתשרה בו עצמו השכינה וכל כלי הקדש יהיו בו בעצמו הא כיצד:

מזבח רמז שיעשה הכנה בגופו מזבח גדול לזבוח יצרו וכל יצר מחשבות לבו אלו הן הנשרפין באש יראת ה' אשר תלהט בקרבו והיא אש של גבוה ומצוה להביא מן ההדיוט להתענות בגוף ובכי ותכף משמיא מיהב יהבי אש של גבוה רבוצה כארי בלבו לב טהור וזבח כל יצר הרהורים רעים והיו לבער ויקריב קרבנות צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח אוהב את הבריות ומקרבן לתורה מדות המזבח שלמות ה' אורך וה' רוחב וג' קומה גי' אחד שיהיה כל כונתו ליחד הדודים וכל יום מצוה בהרמת הדשן להסיר שירי השיריים מהרהורי רעים:

מנורה כתבו גורי האר"י ז"ל שכל ענייה רמז לתורה ואפשר לרמוז מקשה שהתורה באה ע"י יסורין תעשה מאליה רמז שאפי' אבין ע"ה ונגזר עליו שיהי' טפש אם יגע בתורה יזכה מאליו זהב טהור שיהי' תורה לשמה ירכה וקנה גביעיה כפתוריה ופרחיה ה' מינים כנגד פרד"ס וגימטריאות ממנה יהיו בהקדמות אמיתיות תורת אמת ו' קנים יוצאים מצדיה ג' וג' כנגד ששת ימי השבוע והנרות להאיר לו ולישראל מקודשת נשמתו ע"י התורה וכלם פונים לאמצעי נר ז' הרומז לשבת קודש וגם רמז למדות שיהיו פונים לאמצעי דרך ממוצע כמ"ש הרמב"ם גביעים כ"ב לתקן ולהאיר כ"ב אותיות מנורת המאור להאיר אור התורה ונר מצוה כפתורים י"א ליחד קב"ה הרומזים לו"ה שבשם הוי' הכוללת:

ארון רמז שיהיה דרופתקא דאורייתא מלא תבונות ככלא דכלא ביה שמעת' אגדתא פרדס וכל חכמות התורה מדות הארון שבורות אמתים וחצי ארכו אמה וחצי רחבו אמה וחצי קומתו רמז שיהי' בעצמו כלא יודע ובכל ידיעותיו שבורות הם לעומק התורה וגדולתה בין בגרסא שדומה לאורך בין בעומק העיון שדומה לרחב בין לסוד ושיעור קומ"ה

יאמין

שנאמר ריקם ריקם ומ"ש אוי למי שנעשה סניגורו קטיגורו פירוש שעשה מצוה בדבר גזול כמ"ש רז"ל אי נמי דהתורה והמצות בפשעו הולכים לשט"א ונעשה או אפשר שמפרסם לדקותיו ומעשיו הטובים ליוהרא ונעשה אוי למי שמאבד את עמלו אפשר שמדבר לשה"ר והנדבר לוקח זכיותיו ומאבד את עמלו:

ריז ז"ל מהרמ"ו זצ"ל בקצור וקצת תוספות. בן אדם פקח עיניך מהעורון וראה כי כל הנאות ותענוגות העוה"ז הבל המה מעשה תעתועים ואיך תכעוס על זולתך ולא תכעוס עליך שאתה עצמך טורף נפשך באפך ועובר ע"ז בכעסך ואיך תקפיד על הבלי העוה"ז וסופך למות איך תתעצב על עולם שאינו שלך ולא תתעצב על פרידת נפשך מגופך ברתת וזיע ואימה חשכה נופלת עליו איך תחמוד לצבור זהב ולבנות בתים ועליות מכוורים בתמורת ופטורי ציצים וסוף לקברות יובל בד' אמות וכל אוהביך מתעסקי' לכסותך בעפר וכל אשר יגעת היה לאפס ותהו כי פתוח תפתח את ידך את אשר הגעת לתת לעניים ועזבת לאחרים חילך ואין כל מאומה בידך איך תמאס תורת חיים חיי עולם לאסוף ממון חיי שעה איך תתענג בבטן ועצמותיך יחלץ ומחר על עפר תשכב תחתיך יוצע רמה ותכסך תולעה איך תבקש שררה ומעלה רמה ותקות אנוש רמה איך תספר לשה"ר על רעך הטוב ממך וכמה קטיגורים מספרים רעתך ומזכירים עונותיך איך תשנא אויביך ואין לך אויב גדול ממך גורם רעה לעצמך מאבד הון עתק מתור' ומצות ומכוין לפי שעה אלילי כסף וזהב איך תחניף ותתביים מילוד אשה ולא תתביים ממלך אדיר איום ונורא שופט כל הארץ מלא כל הארץ כבודו איך תשכח יום המות ודין הקבר ויום הדין הגדול והנורא ומי יכילנו והתעלמת מהם ואין מוכרח לבא כמוהו:

אשרי אדם שמשים עצמו כשור לעול וכחמור למשאוי וקורא ושונה בכל יום תמיד ושב בתשובה שלימה בכל כחו ולא ישוב לכסלה ויסמוך עצמו אפי' מקטנה קל יבטח בה' וישען באלהיו ישלח עזרו מקדש ויאיר עיניו לאור באור החיים:

ריח כתיב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ככל אשר אני מראה אותך

את

העונות שפגמנו בהם שם לטהר אותם וכיצד נתפשם על דרך החקירה לידע עבירה זו פוגמת במדה זו וכיוצא ונשוב עד ה' שלא יהיו עונותינו מבדילים בינינו לבין ה' וכיצד נעשה נשא לבבינו יצר הטוב ויצר הרע אל כפים אל אל בשמים ויהיה היצ"הר טוב וזדונות כזכיות עש"ב:

ריד אמרו בזוה"ק תנא על תלת מילין מתעכבי ישראל בגלותא על דעבדי' קלנא בשכינתא בגלותא ומהדרי אנפייהו משכינת' ועל דמסאבי גרמייהו קמי שכינתא ופירש הרב הקדוש בראשית חכמה פ"ה משער היראה דעבדין קלנא' בשכינתא על שהם מהללים את ה' כמש"ה ויהללו את שם קדשו באמור להם עם ה' אלה ומארצו יצאו כו' מהדרי אנפייהו פוסק דברי תורה על דברים בטלים פוסק באמצע הזמירות ובתפלת י"ח מחזיר פניו לכאן ולכאן מסאבי גרמייהו בטומאת מאכלות אסורות ועריות ולה"ר המטמא כל אבריו וכעס והגאוה ופגם הברית שבכ"ז יש טומאה עש"ב ובדומה:

טור אנו אומרים באמת ויציב אשרי איש שישמע למצותך ותורתך ודברך ישים על לבו שאין לעשות המצות עראי כשתזדמן רק יתאוה ויבקש לעשותן מקודם וישא ק"ו ממה שרודף יום יום ולילה תמיד אחר הממון ומתאוה תמיד להיות הולך וקובץ בחשק נמרץ ויתר על כן הרבה צריך לרדוף אחר התורה והמצות כמש"ה אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תבין יראת ה' ותמיד יבקש אופן שיוכל להוסיף בעסק התורה ובקיום המצות ויעשה המצאות וכה יהיו מחשבותיו כיצד יוכל לקיים המצות ובאיזה אופן יוכל לעסוק בתורה והבא ליטהר מסייעין אותו והאריך בענין ותועלת לימוד המצות בצואות הרב מהר"ר משה עש"ב:

ריו אמרו במרגניתא דר' מאיר העונות הם כאש לבגד כחרב לצואר כחץ ללב כבלים לרגלים כעשן לעינים כמרה לפה כחריסה לאזנים כיסורין לגוף אין לך קשה אלא מי שעוסק בדברי הבאי אוי לו למי שהעולם מטעה בו אוי למי שהשעה משחקת לו אוי למי שנעשה סניגורו קטיגורו אוי למי שילכו מנלחו אוי למי שמאבד את עמלו והפסד לפרס או למי שהשעה משחקת לו שפורעין לו מצותיו בעוה"ז ואוי לו

 שנאמר

דין עיניו מה פעל ומה עשה ומה הגיע אליו ולאחרים ולכל העליונים ותחתונים בעונותיו מה הגיע אליו אשר נשמת שדי חלק אלוה ממעל חיללה וטימאה וגופו במקום שהיה משכן קדוש לשרות עליו שכינה נעשה משכן לסט"א ואבריו נתגדלו בטומאה שוכו טמא קראו למו וכרוזא קרי בחיל זה האיש מרגיז ומורד במלכו של עולם וכל השומע ממלאכי עליון וכיוצא בעל כנפים ועוף השמים מקללין אותו ואפשר יצא הגזירה עליו מיתת בניו קטנים שהם כגופו ורבים מכאובים בעורו ובשרו ואף בית גרמ"ו ואם ינליח בעשרו הוא לרעתו ולטורדו על פניו להאבידו ואם כוע מזלו גרם שהעולם חליו זכאי וחליו חייב והוא עשה עבירה והכריע העולם לחובה ועי"ז נגזר מיתה ורעב ועצר את השמים ולא יהיה מטר אז נפרעין ממנו על מות ישרים ועל צער של עניים על דברי הצלורות וכל צער מכל עני ועני וילדיו קובעין עליו עונשין להכאיב נפשו וגם הבהמות לוקין בשבילו כי לא ימצאו עשב בשדה למרעיתם והיו העטופים ברעב ונהר יחרב ויבש וכל שרים ומלאכים הממונים על הנהרות ועשבים כמש"ה אם תשים משטרו בארץ כלם בטלים גדול צערם כמ"ש ר' פנחס בן יאיר פ"ק דחולין גוזרני שלא יעברו בך מים לעולם אלמלא צער גדול הוא גם לשרים למלאכים הממונים להנהיג העולם ברחמים כשה"ו נגזר דין קשה גדול צערם לפי אורם ונירם גם כמה שוערים ומלאכים הממונים לקבל התפלות מתים כמן כי אין התפלות נשמעות ויש להם עלבון גדול כמה פגם עושה החוטא בהיכלות ומלאכים ומדות ועולמות ח"ו והנשמה ממקום מחצבה כשנשתלשלה משם ולמטה בכל ספירה ובכל עולם נשאר שרשה ודיוקנה שם וכשחוטא פוגם כל אותם שרשי נשמתו ונשתמים הצנורות ואין מימי השפעה נוזלים :

ויותר מזה כלה תראה להרב הקדו' מהר"א גלאנטי בקול בוכים כמה פגמים פועל סד"ק החוטא וגם הרב הקדוש בעל ראשית חכמה בריש ס' תולאות חיים הוא היה מונה כמה פוגם החוטא עש"ב וזה פירש הרב מהר"א גלאנטי שזש"ה נחפש' דרכינו אותם הדרכים ושרשי נשמתינו המשורשות בעולמות העליונים שהם נעשים דרכים ומסילות לעלות נפשות

העונות

והוא דבר המגביל הרעיון למי שיש לו לב שהחוטא מזיק בו ית' כביכול לזון המשחית אשר נעשה בהכעיסו ולא ישבלהו השכל כמה מהגגות והשטות לחוטא ובאמת אם יעמיק האדם בזה קטרי חרלי מסתייכין ואחזה רעדה עצמותיו עד היכן מגיע סכלותו ופתיותו להתפתות מילרו ואתה תחזה להר' ז"ל הפליא עלה בספר הקדוש ואשרי אדם שומע לשקוד על דלתותיו:

ריא הרא"ש בהנהגותיו הכי אמר בג מעתך בדמעה תשמה ויבהלוך רעיונך מידי זכרה חרדת ר"י בן זכאי וקושטא קאי דמתרע כולי גופא פשט המאמר פ' תפלת השחר שריב"ז הי' בוכה ואומר שתי דרכים לפני א' לג"ע וא' לגהינם ואיני יודע באיזה דרך כו' וריב"ז אמרו עליו פ' הישן שלא הניח מקרא משנה ותלמוד ומעשה ברלשית ומעשה מרכבה כו' ועליו נאמר להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא ושמנים תלמידים כו' ואמרו פ' אין דורשין דגילו לו שהוא ותלמידיו מזומני' לכת שלישית ואחר כל השבח הזה חרד חרדה גדולה והגם דהמפרשים פירשו בזה מ"מ לכל הדבורות תשמר שערת בשר אדם כשיתן לבו א' מריבוא ממעלת ר"י בן זכאי ורוב פחיותו ובפרט בדור יתום כזה:

ריב הגם הלום אמרו רז"ל והביאו מהרח"ו ז"ל בס' דרך חיים ר"י כשנפטר האדם המלאכים המלוי' הנשמה מניחין אותה במקום שיש ל"ב אלף רבבות נתיבות ורלם נקראים מוקשי מות דרכי שאול ובכל נתיב אם אכלה ויש שם מזיק כדמות כלב וכשהנפש רולה להכנס לאיזה נתיב הכלב צועק ומלאכי חבלה והמזיקין באין ותופסין הנפש וקולעין אותה לגהינם ודוד המע"ה אמר על זה הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי ובין אותם הדרכים יש דרך אחד ששמו ארח חיים שנאמר ארח חיים למעלה למשכיל והוא חשך בתחילתו ואח"כ כלו אור שנאמר וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום ובל שאר נתיבות חוץ מזה תחילתן וסופן אם אוכלה וחשך ואפלה ורלם הולכים עד גהינם עכ"ל וכשיליין האדם בדעתו ענין זה יזדעזע ויותם כמו וימהר לשוב לה':

ריג מה יתאונן אדם חי כמה יבכה וידאג על חטאתיו כאשר ישים

רג מאד יכנע האדם להתבונן במה שפי' מוהר"ם קורדווירו ז"ל בי"ג מדות בס' תומר דבורה ובקצור נזכיר פה ריש מילין ב' גרגרי' מי אל חסד כמש"ה חסד אל כל היום וגם אל לשון תוקף וחוזק כמו ואת אילי הארץ לקח וידוע כי אין שום דבר נסתר מהשגחתו ועוד אין רגע שלא יהי' האדם ניזון ומתקיים מכח עליון המשפיע עליו והרי תמצא שלא חטא אדם כנגדו שלא יהא הוא יתברך כביכול באותו רגע משפיע לו חיים לחיות ולנוע אבריו ועם היות שהאדם חוטא בכח ההוא המשפיעו לא מנעו ממנו כלל אלא סובל כביכול עלבון כזה שיהיה משפיע בו כחו ותנועת אבריו והאדם מוציא כחו ותנועת אבריו בעת ורגע שהוא נשפע מה' לעבוד תורתו ומצותיו ובכחו היה לאסוף שפעו ולפסוק חיותו באותו רגע והיה מת והוא סובל כביכול וז"ש מי אל כמוך תקיף ובעל היכולת ועכ"ז מי אל רב חסד להשפיע חיים ברגע שהאדם חוטא:

ובמה יזדעזע הבעל נפש בקל זיע סגיא לחשוב בזה כי יאמר איך ישתמש בשפע וחיות המשפיע לו הבורא ית' לחטוא בו ולנוע איבריו לעשות רצון יצרו שלא כרצון יוצרו וכזאת וכזאת איך ישתמש בכח הדברי אשר נתן לו יתברך לדבר לשון הרע וכל דבר איסור וישתמש במתנה גדולה שנתן לו יתברך והבדילו מהבהמות להכעיסו ח"ו בה בדבריו האסורים וכל פה דובר דברים רעים וקשים אוי ואבוי וכבר הארכנו בזה בדרושים בס"ד וגם הבאתי אשר ישא משלו הרב בינה לעתים בענין זה:

רד נושא עון זה ענין גדול על הקודש שאין עבירה שיעשה האדם שלא יברא משחית כמ"ש רבותינו עשה עבירה אחת קנה לו קטיגור א' ואותו קטיגור עומד לפני הקב"ה ואומר פ' עשאני ואין לך בריה שתתקיים בעולם אלא בשפעו של הקב"ה והמשחית עומד לפניו ובמה יתקיים והדין נותן שיאמר הקב"ה איני זן ומשחיתים אשר עשו להכעיסני ילך אצל מי שעשאו ויתפרנס ממנו והיה המשחית תכף נוטל נשמתו וכביכול אין הקב"ה עושה כן אלא נושא עון וסובל אותו וכמו שהוא זן את העולם כלו זן ומפרנס המשחית ההוא ומאריך אפו אולי ישוב החוטא ובתשובתו וסיגופיו יבוטל המשחית:

הלא טוב לתת אל לבם בכל כ"ד שעות של יום ולילה כמה שעות יתעסקו בעבודתו ית' כי אפשר שבין ג' תפלות וקצת מזמורים לא יעלה שתי שעות וכמה יגיע לאדם בושה וכלימה כאשר יעמיק בזה אם אמר יאמר העבד את פני האדון איני יכול לעובדך כי אם ב' שעות והיה הנשאר כ"ב שעות בכל יום אני רוצה לעשות בהן רצוני ועל זה ידוו הדווים ויקח האדם מוסר מעבדו ומשרתו ופועליו אם לא ישמור לעשות כל היום או רובו מלאכתו ועבודתו מפיו לפידים יהלכו ומשנה קנ"ף ישתיר פניו ויתן בהם עיניו כברקים ירוצצו הן יתן בקולו אמר"ם המאררים מדוע לא כליתם חקכם חי וחי אם כה תוסיפו והיה כזה יום מחר ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתכם ומה יענה ליום פקודה כאשר ישאלוהו איה איפה מספר ימיך וכילד סדר משנה אשר קרית ושנית בימי חלדך בואו חשבון כמה שעות ביום ולילה היית עובד בוראך מה ידבר ומה יצטדק כי אם יצאה מחשבון הלא יודע בעצמו כי תמיד נתמלא רוגזו על משרתו ואם ככה יעשה לאיש ברעהו כי עבדו משרתו אין לו עליו אלא מעט מזונות או ממון בכלות עין מה יעשה לאדם אשר לא עבד את בוראו הנותן לו חיים ועושר וכבוד ולכבודו בראו ולא עבד כי אם שתי שעות ביום וגם אלו אם תדקדק הם שתים שלא כהלכתן וכמה חטאות עשה בתוך תפלתו וכיוצא והגורם לכל זה הוא ביטול תורה כי אז יעשן בעשנן של אלו השברות בלות ומטולאות ויקבע בלבו עסקי העולם ותאותיו וכל שכיות החמדה ויוציא כל ימיו בעבודת יצר הרע ולא ירגיש כי קצר ועצור עצר בעבודת יוצרו כי יצר סמוך אחז שמורות עיניו כאין מבין על מה בא לעולם ותמיד נגוע ומוכה בשלאת זוהמת החומר העכור באופן שמי שאינו עוסק בתורה או קובע עתים לתורה אין ספק שהוא נמסר ביד יצרו ויום יום הולך וחוטא ומשתרש בחטא עד אשר יתעורר ויחזיק בהתעוררות לשוב אל ה' ולעסוק בתורה לשמה ובאמצעות התורה יעלה בידינו לשוב בתשובה וכך תקנו רז"ל השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה כי עיקר ותחילת הכל לקבל עליו עול תורה כל אחד כפי ערכו וכבר הארכנו בזה בעניותנו במקומות אחרים בס"ד:

מחד

לעבוד עבודתו בגופו ונשמתו ליוצר הכל אין חקר לתבונתו ואין פוע"ר אותו ובכן חרדה ילבש וכל עצמותיו יאחזמו רעד כי לא נברא כי אם לעבוד את בוראו רק כי א"א לגוף בלי מחיה ומזון וכסוי למלבש וכיוצא מצרכי הגוף ומותר להתעסק לבקש מחייתו אך לא נברא ליגע להעשיר וכל היום והלילה עד חצות טרוד בפועליו ועסקיו וסחורותיו כי עיקר מה שנברא הוא לעבוד בוראו אלא שהוא יתברך חפץ למען צדקו שישתדל להחיות הגוף כי מבלעדי זה אי אפשר לעבוד עבודת עבד ומאחר שכן איך יעשה הטפל עיקר והעיקר טפל כי כל ימיו ושנותיו יוציא בעמלו אשר עמל במשא ומתן וטיולים וכיוצא אשר לא נברא לזה והוא הטפל והעיקר שנברא לתורה ומצות והדר עבודה ישליך אדם אחר גיוו ואדם לא זכר מתורה ומצות כלל כאלו כל מה שנברא וטרח כביכול ביצירת[ו] ואשר הוא משפיע לו חיים תדיר הוא בעבור שישא ויתן ויטייל וזהו דבר שאין השכל מקבלו כלל כי כל אשר יחכם במו"מ ויהיה חריף גדול ובקי בסחורות וחילופיהן ושינוייהן אין בזה שום עבודה לבורא ית' וזה כל פרי הסחורות וכל הטורח הזה לאסוף הון ועושר ולהיות לו שם על פני חוץ כי הוא סוחר גדול ודעתו רחבה האם בזה יקנה שלימות לנפשו האם כ[י] אשר השיגה ידו לעשות חיל ירחיב פיו וימלא בטנו מכסף וזהב ומרגליות האם ילבור כעפר כסף לכסות גופו בקבר ועפרות זהב לו ומה תועלת יהיה לו להניח בתים מלאים כל טוב שיתעדנו בהם אחרים שונאיו או אוהביו והוא בעולם האמת יהיה עני ואביון רעב וצמא בערום ומוסר כ[ל] ומדיו קרועים ולא די לו צער תמידי כי אז יכיר באמת שכילה ימיו ושני[ו] להבל וריק אלא אפשר שממונו יפול ביד שונאי ה' וישתמשו בממונו להכעיס ח"ו לבורא יתברך ועל כל עבירה שעושים בממונו יוסיפו לענותו וכדי בזיון וקצף אוי לה לאותה בושה אוי לה לאותה כלימה:

והתימה על בני אדם קולעים אל השערה וחריפים מאד במשא ומת[ן] ובקיאים מאד ברמאות איך לא ירגישו במרמת יצרם כל[ו] אשר בור כרה ויחפרהו להורידם לבאר שחת וטח מראות עיניהם מהשכי[ל] לבותם:

הלא

השייכים לנפשנו רוחנו ונשמתנו ותחננו מאתך חכמה ובינה ודעת לחדש חידושים רבים אמיתיים בפרד"ס תורתך הקדושה וקושיות והויות וישובים אמתיים וחידושי דינים לאמיתה של תורה וברוב רחמיך תזכנו לזרע קדש בנים חכמים וחסידים זרע אנשים ובריא מזלייהו ולא ימצא בנו ולא בזרעינו שום פגם ושום פיסול ואתה ברוב רחמיך תתן בנו כח ובריאות ויכולת מספיק וחוזק ואומץ באברינו וגידנו וגופינו לעמוד על המשמר ולא יארע לנו שום מיחוש ושום כאב ונהיה שמחים וטובים ובריאים לעבודתך ותצילנו מכל רע:

או"א מלוך על כל העולם כלו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך וידע כל (עשיה) פעול כי אתה פעלתו ויבין כל (יצירה) יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר (בריאה) נשמה באפו ה' אלהי (אצילות) ישראל מלך ומלכותו בכל משלה קדשנו במצותיך ושים חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ואל תדיחנו מפני שים נברא שבעולם ותאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים ומלא שנותינו שמנים שנה אורך ימים ושנות חיים תוסיף לנו לעבודתך ובצל כנפיך תסתירנו ותצילנו לנו ולכל בני ביתנו מכל גזרות קשות ורעות ותחדש עלינו שנה טובה ונהיה שקטים ושאננים דשנים ורעננים לעבודתך וליראתך כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך. הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו. ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה לה' כי גמל עלי. הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ה' ויהי לי לישועה:

רז כל מי שיש לו כח או מולי יסדר תפלה להתפלל לפני ה' בכונה ואם אינו בקי כל כך בלה"ק יתפלל בלשון שהוא בקי בו וכן כל יום יתפלל על התמדת הבקיאות לעבודתו ושיגדל מיל"הכ ומכל חטא ושלא ימצא פסול בזרעו ושיוכל להדריך בניו לעבודת ה' ולעסוק בתורתו הק':

סימן יג. התעוררות ותוכחות. מוסר מעי"ר לקט שיחה באר"ש נכוחות:

רח השי יתן אל לבו ומחשבתו דבר מהאסיתו תחלת יליכתו והוייתו ומהותו והיכותו סבתו וקימתו שבטו ומשענתו מיום הויתו מה מובתו

לעבוד

אותנו ורצית בנו ותתן לנו את תורתך הקדושה תורה שבכתב ותורה שב"פ וקרבתנו לעבודתך מה אנו מה חיינו אשר עשית עמנו חסדים גדולים רבים ועצומים כאלה ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך. אמנם גדול צערינו בהעלתינו על לבבינו כל אשר נתרשלנו מלעסוק בתורתך הקדושה וכל אשר פגמנו בלימודינו הן מצד לימוד להתגדל הן מצד שלא למדנו בקדושה וידאה כדת מה לעשות והן שלא טרחנו להבין דבר על בוריו מיצוי הדין ועומק ההלכה והן אשר קטפנו מלוח עלי שיח והן אשר לא תמכנו וחוקנו ברכי רבנן דשלהי ולא אמצנו ברכים כושלות וכזאת וכזאת פגמנו בכ"ב אותיות תורתך וטעינו בלימוד ובהוראה ולא נהגנו בטכסים תלמיד חכם ועוד אחרת אשר נפלו ניצוצי תורתינו ומצותינו לבורות נשברים וישב ממנו שבי:

על הכל בושנו ונכלמנו ובמסתרים תבכה נפשנו יראה ורעד יבא בנו ותכסנו פלצות והן עתה בבושת פנים אנו שבים ומתחרטים ואנו רוצים לעשות רצונך כרצונך ויהר"מ ה' או"א אל רחום וחנון הטוב והמטיב שתקבל כונתנו כי אתה בוחן לבות וידעת שרצונינו לעשות רצונך ולעסוק בתורתך הקדושה כדת מה לעשות ואתה הבטחתנו ע"י עבדיך חכמי ישראל הבא ליטהר מסייעין אותו ובכן יהמו נא רחמיך וראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב ואויר ארץ העמים וביטול הטהרה ותוקף גלות גוף ונפש הן הנה היו בעכרנו כי גבר אויב יצרנו הרע ועשה אשר זמם להדיחנו מתורתך ומעבודתך:

ובכן אין לנו גואל ומושיע בלתך הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך ובכח שבע הקפות שהקפנו לתיבה שבה ספר התורה ושמחנו לכבוד תורתך תתמלא רחמים עלינו והשיבנו אבינו לתורתך וקרבינו מלכנו לעבודתך ויתמתקו הדינים ויכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותוציא לאור כל ניצוצי תורתינו ומצותינו וישוב הכל לאיתנו ולא ידח ממנו נדח ותזכנו לעסוק בתורה לשמה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולהוציא לאור כל חלקי פרד"ס תורתנו

תשייכים

בין הקליפות חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל ותזכנו לשמור עצמנו ודרכנו מכל חטא ולא ימצא בנו ובזרענו שום פגם ויהיה כל זרענו זרע קודש ובזכות יוסף צדיקך החתום במדת היסוד תרחם עלינו אל שדי יסד יסוד ציון תרוממנה קרנות צדיק ובזכות יוסף יוסיף ה׳ שנית ידו ויגאלנו גאולת עולם במהרה בימינו (ר״ת יסוד) ישא ברכה מאת ה׳ וצדקה מאלהי ישעו. סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו. והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח. דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך. יהיו לרצון כו׳:

אחר הקפה שביעית:

שמע ישראל. ה׳ מלך ב״פ. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך. מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור. לך ה׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה׳ הממלכה והמתנשא לכל לראש. שועתינו קבל ושמע צעקתינו יודע תעלומות:

יהר״מ יהוה או״א אל מלא רחמים שתעשה למען רחמיך ובזכות הקפה שביעית הרומזת למלכות ותגלה ותראה מלכותך עלינו מהרה ומלוך על כל העולם כלו בכבודך והיתה לה׳ המלוכה והיה ה׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה׳ אחד ושמו אחד ועשה למען דוד המלך ע״ה החתום במדת מלכות ותשרה שכינתך עלינו יהי ה׳ אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו (ר״ת מלכות) מהולל אקרא ה׳ ומן אויבי אושע. לעולם ה׳ דברך נצב בשמים. כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה. ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד. תאות ענוים שמעת ה׳ תכין לבם תקשיב אזנך:

עוד אני מדבר בתפלה אחר הז׳ הקפות:

רבונו של עולם הנה אנחנו באים ביראה ואהבה ושמחה רבה להודות לך על אשר קדשתנו במצותיך ובחרת בנו מכל העמים אהבת

אותנו

ואחרי מצותיך תרדוף נפשנו ותגאלנו גאולת עולם מגלות החל הזה בוכות משה רעיא מהימנא ותבנה בית המקדש במהרה בימינו וקול בן לוי תסוב על שיר״ה ונבל״ה עמו כנור נעים עם נבל לנצח על מלאכת בית ה׳ (ר״ת נצח) נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו. צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו. חנני ה׳ כי אליך אקרא כל היום. יהיו לרצון וגו׳:

אחר הקפה חמשית:

שמע ישראל. ה׳ מלך ב׳ פעמים. ה׳ אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים. גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו. חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך:

יהר״מ יהוה או״א שתעשה למען רחמיך ולמען הקפה חמישית הרומזת להוד ותזכנו שלא נלך בעצת רשעים ולא נהיה מהולכי רכיל ולמען זכות אהרן קדוש ה׳ החתום במדת הו״ד לטובה תזכנו לרדוף שלום ולבקש שלום ולשום שלום ולהרבות שלום בעולם ולמעבד עובדא דאהרן ותשים שלום בינינו ותברכנו לחיים טובים ולשלום ובא לציון גואל גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו במהרה בימינו (ר״ת הו״ד) השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו. ויהי ה׳ לי למשגב ואלהי לצור מחסי. דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי. יהיו לרצון וגו׳:

אחר הקפה ששית:

שמע ישראל. ה׳ מלך ב׳ פעמים. צדיק ה׳ בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו. יצאת לישע עמך לישע את משיחך. מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה. יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך:

יהר״מ יו הו וו הו או״א שתעשה למען רחמיך ולמען זכות הקפה הששית הרומזת ליסוד ותצילנו מכל חטא ועון והרהור הרע ואתה בטובך הגדול תלקט אשר פזרנו ותיחד אשר הפרדנו ותתקן אשר עותנו ותוציא לאור כל הניצוצות של קדושה אשר נטמעו

בין

אחר הקפה שלישית:

שמע. ה׳ מלך ב״פ. כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרנינו. תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך. ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה לשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש לה׳ אלהיך כאשר דבר. נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם:

יהר״מ יהוה או״א שבזכות הקפה שלישית הרומזת לתפארת תזכנו להיות מעבדיך הנאמר עליהם ישראל אשר בך אתפא״ר ותזכנו לעסוק בתורתך הק׳ תורת אמת ותהיה כל מגמתינו לבקש האמת ותחננו למען דעת אמיתיות דיני התורה ותזכנו להתרחק מהשקר והכזב וכל פינות שנפנה יהיו על דבר אמת ובזכות תורת אמת וזכות יעקב אבינו החתום בתפארת מדת אמת וכתיב תתן אמת ליעקב תעננו ותעשה בקשתינו ונקראה ירושלם עיר האמת על כן נקוה לך ה׳ אלהינו לראות מהרה בתפארת עווך (ר״ת תפארת) תקרב רנתי לפניך ה׳ כדברך הבינני. פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און. אשרי אדם עז לו בך מסילות בלבבם. רחמיך רבים ה׳ כמשפטיך חייני. תהלת ה׳ ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. יהיו לרצון כו׳:

אחר הקפה רביעית:

שמע. ה׳ מלך ב״פ. ה׳ אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה. תודיעני ארח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גומלם:

יהר״מ יהוה או״א אל מלא רחמים שתעשה למען זכות הקפה ד׳ הרומזות למדת נצח ברחמיך הרבים אל יעזבנו נצח סלה ועד ונשמחה ונראה נעימות בימינך נצח ותזכנו לכל הבטחות ונחמות שהבטחתנו ע״י נביאך הק׳ וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם ותחזקנו ותאמצנו לנצח ותנצח אויבינו ותסתום ותחסום פי כל המקטריגים עלינו ולמען זכות משה רעיא מהימנא החתום במדת הנצח תאיר עינינו בתורתך

ואחרי

ותחיה יראתך תמיד על פנינו לבלתי נחטא ובכל מדה ומדה שתמדוד לנו נודה לך במאד מאד ותזכנו להשכיל להיטיב ולגמול חסד בכל כחנו בגופנו וממוננו בלב שלם ויהיו כל מעשנו לשמך ולזכרך תאות נפש ותזכנו להתרחק מהקנאה ואכזריות וכעס ולקנות מדת החסד בקנין גמור ולמען תורתך הקדושה הנתנת בימין ולמען אברהם אוהבך איש החסד תמלא משאלות לבנו לטובה יודע לעיני הכל טובך וחסדך עמנו (פ׳ ר״ת חסד) חסדי ה׳ עולם אשירה לדור ודור אודיע אמונתך בפי. סתרי ומגיני אתה לדברך יחלתי. דרכיך ה׳ הודיעני אורחותיך למדני. יהיו לרצון כו׳:

אחר הקפה שניה יאמר:

שמע ישראל. ה׳ מלך ב״פ. עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו. לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך. עתה ידעתי כי הושיע ה׳ משיחו יענהו משמי קדשו בגבורת ישע ימינו. קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא:

יהר״מ יהוה או״א שבזכות הקפה הזאת השניה הרומזת לגבורה תזכנו להתגבר על יצרנו ותן בנו כח לכבוש תאותינו הגופניות ולמען יצחק עקידך נאזר בגבורה עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו וכמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך בלב שלם כן יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמנו ה׳ אלהינו במדת החסד ותכנס לנו לפנים משורת הדין ובטובך. הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך ותבטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות ותגזור עלינו גזירות טובות כרב רחמיך (ר״ת גבורה) גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם. באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו. ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך. רועה ישראל האזינה נוהג כצאן יוסף יושב הכרובים הופיעה. הורני ה׳ דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה את שמך. י״לר כו׳:

שמע

ולומרם והשב ישראל לנויהם ומלאה הארץ דעה את ה׳ ליראה ולאהבה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן כי״ר:

כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי ה׳ וצדקתם מאתי (ר״ת מצוה אהבה תורה יראה) נאם ה׳ לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את ה׳ כמים לים מכסים. שיר למעלות ממעמקים כו׳:

סדר שהנהגתי בהקפות שמחת תורה בישיבת מע׳ חסידים המשכיל הכולל המופלג הנגיד נשא וכו׳ איש חסד כמו״ה מיכאל פירירא די לאון נ״ע ובניו הנגידים עושי חסד המשכיל המהולל גבריאל והנחמד כמו״ה יעקב יצ״ו אתה ה׳ תשמרם:

תחילה וראש יניחו ס״ת בתיבה ויהיה אצלו ירא שמים וידו אוחזת בס״ת כ״ז ההקפות כי כן קבלתי מהמקובל המופלא מהר״ם הלעבי זלה״ה שהיה מקפיד על זה ואני בעניי סדרתי תפלות אלו בס״ד. וקודם ההקפות יאמר:

לשם יחוד קב״ה וכו׳ הנה אנחנו באים לקיים מנהג ישראל קדושים להקיף ז׳ הקפות דתיבה שבה הס״ת ולהרבות בשמחת התורה לתקן את שרשה במקום עליון ויה״ר מלפניך ה׳ או״א שבכח הקפות אלו תפול חומת ברזל המפסקת בינינו לבינך ונהיה מוקפים מתורה ומצות מבית ומחוץ ונדבק בך ובתורתך תמיד אנו וזרעינו וזרע זרעינו ויהי נועם כו׳:

אחר הקפה ראשונה יאמר:

שמע ישראל. ה׳ מלך ב״פ. יהי חסדך ה׳ עלינו כאשר יחלנו לך. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. וחסד ה׳ מעולם ועד עולם על יריאיו וצדקתו לבני בנים. אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה:

יהר״מ יהוה או״א אב הרחמן שבזכות הקפה ראשונה שהקפנו לתיבה בשמחת תורתך הרומזת לחסד יהי חסדך ה׳ עלינו ותזכנו לעבדך ביראה ואהבה ותהיה אהבתך תקועה בלבנו תמיד כל ימי חיינו ותהיה

וראה כי עמך הגוי הגדול הזה זרע אהובך אברהם יצחק וישראל עבדיך בניך בני בחוניך ובגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ודוחקם זה כמה מאות שנים קוראים בשמך ומאמינים בך ובתורתך וכמה אלפים ורבבות מסרו עצמן להריגה ולשרפה על קדושת שמך נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם והתמלא רחמים על כל אחינו בית ישראל הנפוצים בד' כנפות הארץ ובפרט על יושבי ארץ ישראל ועל יושבי העיר הזו ועל כל הקהל הקדוש הזה ותרחם עלינו ועליהם ותצילנו ותצילם מרעה ומרעב וממצור ומשבי ומביזה ומכל חטא ותשלח רפואה שלימה לכל חולי עמך ישראל אל נא רפא נא להם ותקיים בכל אחד מהם מקרא שכתוב ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו והבריאים מעמך ישראל תתמיד בריאותם שלא יחלו ח"ו ותצילנו ותציל לכל ישראל מכל נזק ומכל צר ומסטין ומקטרג ומרוח רעה ומדכדוכי עניות ומכל מיני פורעניות המתרגשות בעולם ותפקוד בזרע של קיימא זרע קדש לכל חשוכי בנים והיושבות על המשבר תוציא אותן מאפילה לאורה ויצא הולד בשעה טובה ולא יארע שום צער ושום נזק לא ליולדות ולא לילדיהן ואל ימשול אסכרדה ושדין ורוחין ולילין לכל ילדי עמך בית ישראל ותגדלם לתורתך ולמצותיך בחיי אביהם ואמם:

ובני ישראל עמך יורדי הים פצם והצילם ממים רבים מיד בני נכר הצילם מטיט ואל יטבעו ינצלו משונאי' וממעמקי מים ובני ישראל הולכי ביבשה הדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב והצילם מכף כל אויב ואורב בדרך וכל האסורים בכלא מעמך ישראל התר מאסריהם ותוציאם לרוחה ותשיב ליראתך כל האנוסים ביד גאים ותחון זכות אבות להוציא לאור משפטנו כתבינו בספר חיים למענך אלהים חיים והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני או"א מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה כונן בית מקדשך על מכונו והראינו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב שכינתך לתוכו והשב כהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירם

ולזמרם

ביאה וזהי שיבח מה אנו ומה באנו לתקן. רב להושיע האר עינינו כאשר כגודל רחמיך הבטחתנו פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם וראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב ואין חונן ואין מרחם וזולתך כי חנוניך הם חנונים ומרוחמיך הם מרוחמים כדכתיב וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם ובכן לב טהור ברא לנו אלהינו ורוח נכון חדש בקרבנו ורשפי התעוררות לבנו באהבתך ובתורתך יתמידו ויתרבו בלי הפסק עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך תחל שנה וברכותיה ותזכנו שיהא לבנו נכון ומסור בידינו ולא נכעוס ולא נכעיסך ותספיק בידינו להתרחק מכל המדות הרעות והאסורות ובפרט זכנו להתרחק מהגאוה והכעס וההקפדה וכל גבה לב ונהיה מיושבים בדעתינו ונכיר מיעוט ערכנו ונפשינו כעפר לכל תהיה ולא נתכעס ולא נקפיד ונהיה אוהבי שלום ומרבים שלום ובצל כנפיך נחזה ותזכנו להתרחק מליצנות ושקר וחנופה ולשון הרע ודיבור חול בשבת וכל דבר אסור ויהיה רוב דיבורנו בתורה ובסדר ואופן עבודתך עבודת הקדש ותאזרנו חיל לשמור לפינו מחסום מחטוא בלשונינו:

אב הרחמן תן בנו כח ובריאות ותזכנו להתרחק מתאות תענוגי והבלי הע"הז ונאכל לשובע נפשינו וכן בכל צרכנו יהיה כל מעשנו לשם שמים וזכנו להיות שמחים בעסק תורתך ומצותיך ולהיות בטחונינו בך תדיר ויהיה לנו לב שמח לעבודתך:

אנא מלך רחום וחנון הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך ובכן יהמו רחמיך עלינו ותזכנו להשלים תקון נר"ן בגלגול זה ולא נאבד ח"ו ותשפיע שפע קדוש על נר"ן להתמיד בעבודתך ולעשות רצונך כרצונך כל ימי חיינו אנחנו וזרעינו וזרע זרעינו ותזכנו לעסוק בתורתך הקדושה לשמה ולכוין לאמיתה של תורה ותצילנו מכל טעות בהלכה ובהוראה ואל תצל מפינו דבר אמת לעולם ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה ומקיימי מצותיך ולא ימצא בנו ולא בזרעינו ולא בזרע זרעינו שום פגם ושום פסול ולא יתחלל שמך על ידינו ח"ו:

וראה

צפורן שמיר סימן יב

נוסח תפלה שנהגתי לומר יום ר"ה לעת ערב אחר מי אל כמוך וגו' בסדר התשליך:

רבש"ע בהעלותנו על לבבנו קצורינו בעבודתך ובעסק תורתך הקדושה וקיום מצותיך כל עצמותינו יאחזמו רעד ונמס לבנו והיה למים מה נענה ומה נאמר כי הצר הצורר בחברת החומר העכור היו בעוכרנו גם אשו"ד נלוה עמם אסורים ולטושים בגליות קשים גלות הנפש והגוף האמנם גלוי וידוע לפניך שרצונינו לעשות רצוניך ולשקוד על דלתותיך כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי ויראים וחרדים אנחנו מאימת דינך הקדוש על כן באנו אליך בכפיפת ראש ונמיכת קומה וחלישות חיל להזכיר ולעורר רחמיך:

ויהי רצון מלפניך יי או"א אל עליון מוכתר בתליסר מכילן דרחמי שתהא שעה זו עת רצון לפניך ויהי' עולה לפניך קריאת י"ג מדות של רחמים שבפסוקי מי אל כמוך המכוונים אל י"ג מדות אל רחום וחנון וגו' אשר קרינו לפניך כאלו השגנו כל הסודות וצרופי שמות הקדושים היוצאים מהם וזיווגי מדותיהם אשר אחד באחד יגשו להמתיק הדינים תקיפים ובכן תרחמנו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו ואתה בטובך תעורר רחמיך ונהיה נקיים מכל טומאה וחלאה ווזהמא ויעלו כל ניצוצי הקדושה אשר נתפזרו ויתלבנו במדת טובך אתה אל ישועתינו נוצ"ר חס"ד לאלפי"ם וברוב רחמיך תתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה טובה חיים של חלוץ עצמות חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים של עושר וכבוד לעבודתך חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת חטא חיים שתמלא משאלות לבנו לטובה זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים וקרע רוע גזר דינינו ויקראו לפניך זכיותינו:

אל מלא רחמים יהמו נא רחמיך לקבל ברצון הכנעתנו והרהורי תשובה המתנוצצים בנו בשנם לבנו אטום סתום וחתום ולא אתנו יודע ווהי

ביאה

ורעות בשם (קרע שטן) וכשם שמסכימים ומתירים לכם ב"ד שלמטה כך יסכימו ויתירו לכם ב"ד של מעלה וכל הקללות וחלומות רעות ופתרונות רעות ופתחון פה לרעה וכל גורות רעות כלם יתהפכו לכם לטובה ולברכה ככתוב ולא אבה ה' אלהיך לשמוע אל בלעם ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך וכתיב ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום:

נסח מסירת מודעה. שנהגתי לומר לפני ר"ה:

הריני מוסר מודעה לפניכם שכל מחשבה רעה והרהור רע ורעותא דלבא אם יעלה בלבי ומוחי ובפרט בעת התפלה ותלמוד תורה באיזה צד ואופן שאינו לכבוד ורצון הבורא יתברך מעכשיו אני מבטל אותן מחשבות והרהורים רעים ורעותא דלבא אשר הם נגד רצון קב"ה ביטול גמור כחרס הנשבר ומכ"ש אם אדבר איזה דבור רע ואסור מעכשיו יהיו הכל בטלים ומבוטלים ועתה אני מברר ומפרש באר הטיב ואני מגלה דעתי ורצוני בכל לבי כי רצוני ומאויי וכונתי לעבוד את בוראינו אלהי אברהם אלהי יצחק וישראל עבודה שלמה עבודה תמה במחשבה ודבור ומעשה ביראה ואהבה ושמחה כדת מה לעשות וכל מחשבה דבור ומעשה שהם נגד רצונו יתברך מעכשיו בטלים ומבוטלים כי הם מצד יצר הרע והכל הבל באופן שכל עבודתינו להבורא ית' במחשבה ודיבור ומעשה הכל הוא לעשות נחת רוח לפניו דוקא בלי שום פניה כלל ועיקר והכל הוא לשם יחוד קוב"ה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל לדעת ר' שמעון בן יוחאי ור' אלעזר בנו ולדעת רבינו יצחק לוריא אשכנזי המקום ברחמיו יעזרנו ע"ד כבוד שמו מעתה ועד עולם יהיו לרצון אמרי פי וכו':

אח יותר יאמרו בלשון רביס ואז יאמרו העדה קדושה נגד פני המנקשים
ההתרה בלשון הזה:)

מותרים יהיו כל קללות אלות ושמתות וחרמים נדויים וארורים ונזיפות וביטויים וכשפים וכל דברים רעים וכל חלומות רעים ופתרונות רעות ומסירת דין ופתחון פה לרעה וכל מיני דברים אסורים וכל מיני גזירות קשות ורעות וכל מיני עין הרע שהושמו עליך או על שום אחד מבני ביתך וכן קללות שקללו אתכם אחרים או שקללתם עצמכם בכל אופן שיהיה או שנתחייבתם שום קללה או ארור או חרם או נדוי או נזיפה או שום גזרה רעה באיזה צד ואופן שיהיה על הכל מעכשיו אנו מתירין ומבטלים הכל וכך אנו אומרים:

בצירוף וברשות קב"ה ושכינתיה ברשות ב"ד של מעלה וברשות ב"ד שלמטה וברשות תורתנו הק' וברשות סנהדרי גדולה וברשות סנהדרי קטנה מותרים לכם מותרים לכם מותרים לכם שרוים לכם שרוים לכם שרוים לכם מחולים לכם מחולים לכם אין כאן קללות אין כאן אלות אין כאן שמתות אין כאן ארורים אין כאן חרמים אין כאן נדויים אין כאן נזיפות אין כאן ביטויים אין כאן כשופים אין כאן חלומות רעים ופתרונות רעים אין כאן מסירת דין אין כאן פתחון פה לרעה אין כאן מחשבות זרות והרהורים רעים אין כאן גזירות קשות ורעות אין כאן עין הרע דאנשים אין כאן עין הרע דנשים ואין כאן עין הרע דשונאים ואוהבים כולם יהיו בטלים ומבוטלים וחשובים ככלי חרס הנשבר וכדבר שאין בו ממש וכל מיני עין הרע יוסרו מעליכם ומבתיכם ויושלכו למצולות ים ככתוב ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב ה' מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבותיך:

אנא ה' התמלא רחמים ויכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ויתמתקו הדינים וזכור לנו עקידתו של יצחק אבינו ע"ה כאלו אפרו צבור ומונח על המזבח ותבט באפרו להצילנו לנו ולכל ישראל מכל רעה ותבטל מעלינו ומעל כל ישראל כל גזרות קשות

ורעות

רב יש מלאכים שאינם יכולים לעלות אלא בכח תעניות ג"א:

רג סוא סוד הקרבן וחלבו ודמו שחלו עולין לרים ניחוח כמו שהאריכו בזהר הקדוש פ' שמות:

רד כל המעלות האלו ויותר מהמה שכתבו ז"ל כאשר תראה בס' אור צדיקים (כי משם ושאר ספרי מוסר ומרז"ל לקטתי פניניס בקונטריסי' אלו) היינו אם בתענית יפשפש במעשיו ויחזור בתשובה ויתענה לכפרה:

רה כתבו ז"ל דאם יעבור אדם ח"ו אפילו עבירה קלה שבעולם כאלו כופר בעיקר דנראה דאינו מאמין שהקב"ה מלא כל הארץ כבודו שאם היה מאמין מי פתי אשר לפני המלך יעבור על גזרתו עכ"ד ובאמת דעל זה ידוו הדווים והרבה יש להאריך בזה ובעל נפש אל יוציא מחשבה זו מנגד עיניו ויעמיק בזה והיה לאיש צדיק ויום יום יוסיף בפרישות ודבקות בו יתברך ובתורתו:

סימן יב. סדר התרת קללות. ושאר נסחי תפלות:

רו מנהג המקידים בעה"ק ירושלם ת"ו שראיתי למעלת הרב שלום שרעבי זלה"ה ויחידי סגולה שלפני ראש השנה אחר התרת נדרים הרגילה בישראל לא רנו לקבל נזיפה ח"ו לא לפני ר"ה ולא לפני מדם אלול מטעם שאין אנו יודעים בדור יתום הזה אם אותם עשרה מתירין הנזיפה יהיו כדאים להתיר דלא אפשר לבקש גדולי הדור שיבאו להתיר וכיוצא ונמצא שהנזיפה ודאי והתרה ספק ועוד מטעם שהנזוף מ' יום אין תפלתו עולה לשמים כמ"ש בזהר ולכן בחרו להתיר התרת קללות בלי קבלת נזיפה והתרה זו היו עושים אותה אף בשאר ימות השנה ולפעמים בערבי שבתות אך קודם ר"ה לא יעבור מלעשותה בעשרה וזו נסחה כאשר נהגו בתוספת קצת נפך בס"ד. יתקבצו יותר מעשרה ובכללם יהיו איזה ת"ח ויראי שמים ואם מאולי לא ימצאו שם עשרה סגי בשלשה יעמוד מתוך העדה א' ויאמר הריני מבקש ממעלתכם להתיר לי קללות ונזיפות ודברים אסורים ולבטל עין הרע הן וכיוצא בהן (ואם הם שנים

צפורן שמיר סימן יא

קפח לא יקלל האדם את עצמו כי יש מלאכי חבלה הנקראים אוררי יום שעונים אמן ומעלין אותה אל הנחש למעלה כו' כמ"ש בזה"ק:

קפט לא יפחיד לתינוק לומר כלב קח אותו וכיוצא כי סט"א נקרא בשמות כאלו והוי כנותן לו רשות לבוא לקחת התינוק ושמעתי מאדם גדול מעשה נורא בזה:

קצ אוי לו ולנפשו העלובה לעושה מצות או נותן צדקות בשביל שיכבדוהו בני אדם והוא מאותם שאומרים נעשה לנו שם וכמו שהאריכו בזוהר הקדוש ובתקונים:

קצא לא יפתח פיו לשטן כי יש סכנה ובפי' אמרו בזוהר הקדוש דאפילו אם הוא הדיוט בזה דבריו עושין פירות ורעה תבא אליהם של שונאי ישראל:

קצב אמרו רז"ל אומר מקצת שבחו בפניו וכלו שלא בפניו ואוי על הנוהגים לומר שבח שאין בו בפניו וגנותו שלא בפניו:

קצג אמרו רז"ל גמירי אין יצה"ר שולט כלל במה שעינים אינן רואות ואמרו ז"ל אין לך דבר עומד בפני התאוה כעצימת העין:

צדק כל המחליף בדבורו כאלו עובד ע"ז וילפי לה כדותי' מג"ש:

קצה יזהר לפרוע שכר שכיר קודם תפלת מנחה ואפילו שיקח המעות בהלואה והרבה הקפיד רבינו האר"י זצ"ל על זה:

קצו אשריו מי שיוכל להתענות על חטאתיו ורבו סגולות התענית והם כי הסט"א אין בה כח לידבק במי ששרוי בתענית:

קצז על ידי תענית יבא לידי ענוה כי יכיר מה הוא האדם דבמניעת מעט פת יותש כחו:

קצח השרוי בתענית אינו בא לידי נסיון כי הש"י רואה שהוא מנסה עצמו בתענית:

קצט נקרא גבור הכובש את יצרו וראוי שתשרה עליו שכינה:

ר אין לו מקטרג ותפלתו נשמעת:

רא אם חייב יסורין הוא מכלה שמקבלם מאהבה:

חסד מאלהים גימטריא פ"ו ומעורר הדינין ומסלק הרחמים וגחלים חותה על ראשו:

קעח הפוגם פיו בדבר נבלה פוגם בנפשו ואפילו נחתם לו גזר דין של ע' שנה לטובה נהפך לרעה ומטמאין אותו בקרי או לבטלה ונדון במיתה עולמית ואין תפלתו נשמעת מ' יום ובהיכל נוגה ו' מלאכים עם כת"ה כתות מנדין אותו למוציא לבטלה:

קעט לא יוציא דבר מגונה מפיו והכתוב עקם כמה אותיות לומר אשר איננה טהורה כי האדם עלול לקבל טומאה והתורה אף שאיננה מקבלה ולכך מזכרת טומאה כיונה התורה ללמד לאדם העלול לקבל שישגיח דיבורו כל מה שיוכל:

קפ ירדוף שלום כל אדם הכל לאתויי שונאו:

קפא לא יכנה שם רע לחבירו שיורד לגהינם ואינו עולה:

קפב יתרחק מהאונאה ונפרע מאונאת דברים ואונאת אשתו שדמעתה מצויה וכל השערים ננעלו חוץ משערי אונאה ונפרע ע"י הקב"ה כביכול והוא פרעון קשה ונזק מאד:

קפג לא יקלל אשתו שהוא מקלל את עצמו כי היא פלגא דגופא וכן לא יקלל שום אדם כי הוא חלק אלוה כביכול ונמצא מגדף כלפי מעלה ח"ו:

קפד יזהר להשיב שלום לעני כי אם אינו משיב אמרו רז"ל שהוא גוזלו דכתיב גזלת העני בבתיכם ופירשו ז"ל העני קרי עניה:

קפה לא יתקוטט עם בני ביתו כי ע"י מריבה וקטטה בתוך ביתו זה עני קרא לסט"א לשבת בית ופוגם בשכינה כביכול:

קפו המריבה בבית היולדת גורם סכנה לולד ובבית חתן וכלה גורם רעה ח"ו:

קפז יזהר שלא יזרוק שום דבר בחמתו כי הוא תקרובת לע"ז וסט"א אומרת דא קרבנא דאקריב להו פלניא:

קמט מצוה רבה לדון לכף זכות אף אם נראה מוכח יכריעהו לזכות ודע כי כפי הנהגתך עם ב"א כך יתנהגו בשמים עמך מדה כנגד מדה שיורד על פי מדותיו:

קע על כל מצוה שמושב יאמר בלי נדר ועל דבר הרשות יאמר אם יגזור ה' ואם עשה והצליח או הרויח יאמר עשיתי או הרווחתי בחסדו יתברך ובעזרתו:

קעא אם ידעת בשורה טובה לחבירך מה"ר ימ"הרנה לו את בש"ר במדב"ר וחיתה נפשו בגללך כי המבשר טוב משיב הרו"ח וכל קבל דבא הזהר מלבשר בשורה רעה ואם ידעת דבר רע או שמועה רעה לא ישמע על פיך כי אתה גורם נזק גדול שהשומע יתעצב וימעט בעבודת ה' והעון תלוי בך וכתיב מוציא דבה הוא כסיל:

קעב המספר שבח אדם בחכמה או עושר או בנים וכיוצא חייב לברכו שלא ישלוט בו עין הרע ואם נותן עין הרע בחבירו כן יכתן בו מלבד ענשו יעלה באשו:

קעג אם יכעיסנו חבירו ישתוק ואם ידבר לו יהיה בקול רכוי ונמוך ויועיל שלא ישלוט גם בו כעס וזה תועלת בעת המחלוקה שלא יפרה וירבה ויהיה עקר שאינו מוליד ואמר כל העס בכוך שעקר"ו המקום יהיה בעזרו והיה אדירו:

קעד אסור לשמוח בתקלת חבירו או במיעוט ידיעתו בתורה או בעבודת השי"ת:

קעה המתלוצץ ושוחק במי שזהיר בעבודת ה' אוי לו כי דבר ה' בזה כו' ועוד שמא ימנע הצדיק מעבודתו ועוד כי מי שעדיין לא נתחכך בעבודה ועלה על לבו למלא את ידו נמנע מתוך השחוק ועוד שדומה ללסטים העומד בדרך והורג או מבזה המביא דורון למלך:

קעו יתרחק מהכיעור ומהדומה לו ולא יביא עצמו לידי חשד ויקטיא כדי שיספרו בגנותו ונשא הצעיר עליו את כל עונותם:

קעז וכגון מפריד אלוף כגון שאומר פ' שדיבר כך כיון לרעה או לכמוז זה וכיוצא ופירשו ז"ל מפריד אלוף הייכו מפריד אל מדת

חסד

קנט יתרחק ממדת אכזריות כי הוא מסטרא דס"א ויהיה לבו רך ורחמן וכל המרחם מרחמין לו וידיעת הספרים אמת היא וגם זו מסימני ישראל להיות רחמנים:

קס יקבל כל אדם בסבר פנים יפות ואמר רבי טוביה המלבין שיניים לחברו יותר ממשקהו חלב שנאמר ולבן שיניים מחלב:

קסא הדור מצוה שיהא שמח הרבה בעשייתה וכתבו ז"ל דנוטל שכר הרבה על עשייתה בשמחה יותר מהמצוה גופה ואפשר דנוטריקון שמחה הוא שמחת מצות היוצ הוא וילדק מאד דרך המפרשים במאמר גדול הכהנה מיגיעו שמח במצות דהשמחה לבד חוץ מגוף המצוה הוא גדול מירא שמים שעושה המצות דהשמחה גדולה מהמצוה:

קסב יזהר ממחשבות רעות ואם בא לו מחשבה רעה יעביר יד ימינו על מצחו ג"פ וישתוק מעט ויכוין בשם קר"ע שט"ן:

קסג מצוה שאין לה תובעין רדוף אחריה בלב שלם וטוב לך:

קסד טוב להסתכל תמיד לשמים כי הוא מועיל ליראת שמים כמש"ה כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך כו' מה אנוש כו':

קסה ימשו' תחילה מה שרוצה לדבר ויהיו הין ולבו שוים ואז מקדם הפה הרומז לשכינה כביכול ורעדה יהיה לו כי הפה רומז לשכינה שפה ג' שכינה לשון ג' שכינה עם הכולל קול דבור רומז לקב"הו ויראה כמה פוגם השולח אמרתו אכ"ש לא מטוהרה אוי לא אוי לנפשו אשר בדברו מעריב ערבים הלך חשכים:

קסו מאהבה ר"ת מחניפין את הרשעים בעוה"ז ומותר להחניף גם אשתו משום שלום הבית רבו שילמדנו תורה תלמידו שילמד ממנו:

קסז חייב לחבירו מנה ואין לו טוב שיפייסנו שימתין לו ולא ידחנו לך ושוב וכיוצא כי האמת יסוד בנין וכז"י בת כשיא מדין:

קסח לעולם יודה על האמת ולא יבוש אף מקטן שבקטנים ואמרו מודים דרבנן היינו שבחייהו:

מצוה

קנב כל העוסק בתורה לשמה עונותיו מתכפרין וכנו מעלותיו כמו שאמרו פרק קנין תורה:

קנג כל המתעטף בציצית ומניח תפילין וקורא קריאת שמע ומתפלל מוחלין לו על כל עונותיו:

קנד כל המלמעד ובוכה ביה"כ כשקורין פרשת אחרי על אבודהון דלדיקיא קב"ה אכריז עליה וסר עונך:

קנה כל מי שנעשה לו נס ואומר שירה בידוע שנמחלו עונותיו:

קנו נסח שירה קטנה מלוקטת ממקראי קדש למי שנעשה לו נס:

אשירה לה׳ בחיי אזמרה לאלהי בעודי: ארוממך ה׳ כי דליתני ולא שמחת אויבי לי: אשירה לה׳ כי גמל עלי: אשירה לה׳ כי גאה גאה: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו: מי כמוך באלים ה׳ מי כמוך נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא: ה׳ ימלוך לעולם ועד: ארחמך ה׳ חזקי ה׳ סלעי ומצודתי מפלטי אלי צורי אחסה בו מגיני וקרן ישעי משגבי: מהולל אקרא ה׳ ומאויבי אושע: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: ואני בה׳ אעלוזה אגילה באלהי ישעי: אלהים ה׳ חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידריכני למנצח בנגינותי: ה׳ אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אומן: הודו לה׳ כי טוב כי לעולם חסדו: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה׳ צורי וגואלי:

קז"ן כל הסגולות הנאמרות באמת הם מפניני כז"ל בש"ס ומדרשים וזוה"ק והסי יתן אל לבו להזהר בהם כי בלא סיגופים ותעניות ומתן דמי"ס יתכפרו לו עונותיו ובלבד שיעשה הדברים כהלכתן וכמשפטן בירא והכנה לשם שמים:

סימן יא. הנהגות ישרות, נשים באות מאירות:

קנח ירגיל עצמו להיות בייסן כי הבושה מביאה לידי יראת חטא והכינו עז פנים לגיהנם ובושת פנים לגן עדן והבושה א׳ משלשה סימני ישראל:

קמב לעולם ילמד סנגוריא על ישראל כלל ופרט ילדיק ישראל וילמוד עליהם זכות וגדעון נגלה עליו ה' בעבור שלמד סנגוריא על ישראל כמ"ש ז"ל:

סימן יוד. דברים המסוגלים לכפרה באפס דמי"ם כעשבי דדברא בכל עש"ב יהיה מותר ורפואת תעלה לחולי פצע וחבורה:

קמג כל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו אפילו היה בו שמץ מינות מוחלין לו:

קמד כל השומר שבת כהלכתו אפי' עכו"ם כאנוש מוחלין לו:

קמה כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו ועיין בריש קונטרים מורה באצבע:

קמו כל השומע אגדה מפי הדורש ועונה אמן יהא שמיה רבא מכפרין לו עונותיו:

קמז כל האומר שירת הים בשמחה ובעצמו שיער כאלו הוא ניצול מהים ופרעה וחילו הם נטבעו ואמר שירה הנה מסוכל שהיע"ל כך מכפרים לו עונותיו:

קמח כל הבוכה ומתאבל על אדם כשר מוחלין לו על כל עונותיו:

קמט כל המתפלל בערב שבת ואומר ויכולו שני מלאכי השרת אומרים לו וסר עונך וחטאתך תכופר:

קנ יסורין ממרקין עונותיו של אדם ואם קבלם מאהבה יראה זרע יאריך ימים וחפץ ה' בידו יצלח ואפשר דהיסורין דין והוא מקבלם באהבה חסד ומתמתקין הדינין והיה שכרו בני חיי ומזוני דבמזלא תליין ובמ"א האררכתי בס"ד:

קנא כל העוסק בסדר קרבנות כאילו הקריבם ומוחלין לו על כל עונותיו ומליצי יושר מלמדין עליו זכות בשמים:

כל

גמילות חסדים לקבור מתים ולהפור קבר וכיולא והזיעה שמזיע תועלת לחטא זה לתקן אשר פגם:

קלג ישלים בכל יום ג' אמנים ד' קדושות י' קדישים ק' ברכות ר"ת צדיק והוא אחד מתיקוני צדי"ק יסו"ד עולם:

קלד יטריח במחשבה ודיבור ומעשה לעשות שלום בין איש ובין אחיו בין איש לאשתו בפה רך ממתקה מתוק מדבש וירבה שלום וזו יהי' מתחיל שיהיה לו שלום בביתו ושלום עם מכיריו ואולי יזכה לעשות שלום בין יצ"הר ובין יצ"הט שיהפך הרע לטוב ויעשה שלום מתוך הומ"ר שבו מכלכל את הגור"ה ומלאכי שלום יצאו לקראתו ויהיה שלום במנוחתו:

קלה ישתדל להיות ראשון בב"הכנ שחרית וערבית וכמה האריכו בזוהר תרומה דקל"א ההוא קדמאה דאשתכח בבי כנישתא קיימא בדרגא דצדיק עש"ב:

קול יתגבר לקנאת לכבוד ה' בכל כחו לאפרושי מאיסור במתק שפתים ונחת רוח וישתדל בכל כחו בזה ואין ספק אשר יש"א ביום ההוא ק"ו בעצמו להיות נקי מחטא זך כתית למאור וידבק ביוצרו:

קלז לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה ותקן הכל לפי רוב המעשה וישתדל להרבות מצות בשמחה רבה ויתרחק מכל חטא אולי יזכה שיהיה רובו זכיות:

קלח כבר שנינו ושלשנו על ענין הענוה והשפלות ישפיל עצמו כאזוב ויהי' שגורה בפיו תדיר מאמ' רבי לויטס מאד מאד הוי שפל רוח:

קלט יאהב צדקות להיות עושה ומעשה יתן ויתנו אחרי' וכתיב צדיק ה' צדקות אהב ויפיים העני:

קמ ירוץ לדבר מצוה בין בלכתו לב"הכ ולבית המדרש בין בלכתו לעשות שלום או גמילות חסדים דכתיב בו ירוץ צדיק ונשגב וכשירוץ לא יהיה באופן שילעיגו עליו רק בדרך בינוני:

קמא ישתדל להיות תוכו כברו ויתרחק מתחבולות ומרמות דכתיב מתהלך בתומו צדיק באופן שכל יודעיו יאמרו שהוא בר לבב:

לעולם

סימן ט. משום תקנת השבים. הני מילי בספר נכתבים:

קכה יען כי הגדיל לעשות ילדי פש"ע ירבה שפ"ע ר"ת שבת פיזר ענוה לכלה הפשע:

קכו שמירת שבת בכל הפרטים ולענגו כפי כחו בכל זה יועיל לכפר חטאתיו כמש"ה אשרי אנוש יעשה זאת כו' שומר שבת וכך שנו רבותינו אפילו עע"ז כאנוש מוחלין לו ובשמירתו מיחד קב"ה ויתוקן אשר גרם להיות נרגן מפריד אלוף מ"ו:

קכז פזור פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד ירבה בצדקה כפי כחו יום יום ולא יעבור יום א' שלא יתן צדקה אם מעט ואם הרבה ובזה מיחד שם המיוחד הויה בתוך הוא כמ"ש האר"י זצ"ל והוא תקון גדול להחיות נפשות אביונים ובזה יעלו ניצוצי קדושה אשר פיזר והוא כמו הפסוק פזר לומר אם פזר ניצוצי קדושה אם נתן לאביוני' צדקת"ו עומדת לעד מתקן השכינה וזכות הצדקה עמדה ונשא"ת להגין עליו:

קכח יהיה עניו באמת ובזה יהיה מרכבה לשכינה ויעלה עליו כאלו הקריב כל הקרבנות ותפלתו אינה נמאסת וממילא רווחא להשיב נדחיו וירבה שפע:

קכט עוד יזהר לבכות כשמתודה ובפרט כשאומר שחתנו ז"ק כל עצמותיו יאחזו רעד במרה איפקוד שבעים תמרים ומאה נערי':

קל ילמד פושעי' דרכיו יתהפך וחטאים אליו ישובו והיה תמורת אשר פיזר ניצוצי הקדושה עתה יחזר נפש החוטאים אליו יתהפך ואין קץ לשכר מזכי לחייבא כמו שכתבנו במ"א ובקונטרים מורה באצבע והאריכו הרבה בזוהר הקדוש ואתיא מכללא יתוקן אשר פגם בחטא זה ותשבת"ו הרמת"ה:

קלא יזהר שלא לדבר בבית הכנסת אפילו אחר תפלה בשום אופן לכבוד השכינה השורה שם ויהיה תקון למה שפגם בכבודה:

קלב יזהר לטרוח בלישת מצת מצוה בכח גדול וכן כשמקיים מצות גמילות

צפורן שמיר סימן ח

או בספר זוהר הקדוש אשר קדושת התורה אשר למד בשכבו תגרור אותו:

קטז יקרא ק"ש כנוהג תיבה בתיבה וסדר המתוקן מהאר"י זצ"ל:

קיז בשכבו יהרהר בד"ת במה שלמד ביום או בלילה ואפי' הוא בעל מקרא לבד יהרהר בפסוקים הרגיל בהם ומתוך זה יישן וערבה שנתו:

קיח יצייר דיוקנו של אביו נגד עיניו ויועיל לו ואתנה סימנא דשם מזריע זרע למינהו דש"א דיוקנו של אביו דין גרמא שיהא מזריע זרע למינהו בבת זוגו כמלותו ויוסף הצדיק ניצול במה שנראית לו דיוקנו של אביו כמ"ש רז"ל ואפשר שזהו רמז הפסוק ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם ר"ת ואין איש ודמות אביו יעקב נראה אל יוסף שם:

קיט ישכב על צדו השמאלית וזה יועיל להרגיע צד שמאל וגם ע"פי הרפואה הוא טוב בתחילת שכיבתו וכל קבל דנא אם ישכב על צד ימין הסט"א שמאל בעסותו ולו אמ"ז לקרו"א לו:

קכ ישכב עם ד' כנפות והציציות הני מיגנו לשומרו מחטוא וכבר נודע שרבינו האר"י זצ"ל לא הי' מסיר טלי' קטן אף בעת זיווגו:

קכא כשהולך ליסן יצייר שם המיוחד הויה ב"ה כאלו כתוב לפניו בכתב אשורי' גדולה וכתיב עיני תמיד אל ה' כי הוא יוציא מרשת רגלי:

קכב כשהולך בדרך טוב לעשות טבעת כסף וחקוק עליו שמות הקדש ככתוב בספר קב הישר פ' ע' והטוב שיעשה כמין טס קטן של כסף דק ויחקוק השמות לארכו ושוב יכפהו בטעפדק כסף כמותו וידביק שפתיו ועושהו כמין טבעת ולא יראו השמות המולה וגם יעשנו צורף יהודי והוא טבול:

קכג לומר פסוקים ולכוין שמות הק' לשמירה נראה שימנע מזה שלא יתגרו בו ובפרט כשישכח ונלאומרם:

קכד רבינו האר"י זצ"ל בליל טבילה עסק בתורה עד חצות - ולא סמך ליסן ולהתעורר בחצות פן יבא ח"ו לידי איזה דבר:

סימן

קו מאכלים המלוחים ושתיית יין בלילה פרצה קוראה לגנב וישתו וישכרו עמו זרע שקר:

קז ישן יחידי בלילה בביתא דמיחדא משאר בתי הוא באחריות לבא לידי מקרה לילה:

קח העצבות ובעל אנחה גורם ליטמא כי היא מדת פלונית כשמה ונותן לה יד לעשות בו תאותה כיון דהוא מסטרא דילה וסימנך עצ"ב מזריע זרע:

קט המסתכל בצורת עכו"ם אינהו ואביזרייהו גורם דהסתכלותו מקלקלת הצורה ואפשר דהיינו דקרו לרבי מנחם בן סימאי בנן של קדושים דלא אסתכל בצורתא כי כל מקום קדושה שם גדר ערוה והיה נזהר מאד אף בצורתא דזוזא:

קי השומע קול שיר שאינו של קדושה ומטמא אזניו אזן ששמעה תרש"ע ויבא לידי קרי ח"ו:

קיא אם שכיב למטתו יהיו כלים צואים עצי"ט ומהני' כלי מי רגלים בלי כיסוי כדחזי נותן מקום לשלוט בו ויכסוה"ו בבגד"ים ולא יחם לו:

קיב אם יהיה סמוך למראשותיו מנעלים או מכנסים וכיוצא יגביר כחם להכשילו ח"ו:

קיג אם יהיה עליו מפתחות ברזל וכיוצא יתן להם יד להחטיאו ח"ו:

קיד אל יאמר אדם בלבו אזכרות אלו הן אני עובר כלן או מקצתן ובל יקראה קרי דיש להשיב דאפשר שנעקרה הטיפה ויוצא דרך מ"ר או אפשר דכל זה ברוצה להפרד ואינו מהסט"א אבל אם כבר החזיקה בו בעונות גדולות אינה חוששת לפרוטרוט וקים ליה בדרבה ודברי רז"ל קדושים ונאמנים ולא יחטיאו השערה או שמא יש לו מצוה המגינה עליו לשעה:

סימן ח. מילי דמטמרין מועילים לשמירה. לו לעולם יטור זוהי נטיר"ה:

קטו יזהר לעסוק בתורה סמוך לשינה איזה שיעור גרסא במשניות

או

המלוה לאכול ודאי כי שמים לו זכו ויו"ט שלו הוא ובלי ספק נחשבים התעניות רצופים כיון דאתיא לו ממילא ולא טוב לדחות המצוה ולא נכון לימנע מסעודת מצוה ובפרט אם נוהג להיות בסעודת מצוה כשהוא סנדק:

סימן ז. דברים הבאים. כמה נאים להזהר מדרך חטאים:

קא הרוצה להנצל מקרי לא יטמא ברית הלשון ובפרט מנבלות הפה ול"הר כי הלשון והמעור מכוונים ומי שפוגם בלשון ודאי יפגום במעור וזה אפשר רמז הפסוק אמרתי אשמרה דרכי דרך גבר מחטוא בלשוני:

קב עוד יזהר מברכה לבטלה שידע ברכת הפרי וכיוצא שהוא אוכל ויברך בנחת ולא ידלג ה' או מלך העולם או איזה תיבה מנסח הברכה שאז יהי' ברכה לבטלה ואוכל בלא ברכה ואם אינו מדקדק חס ושלום בזה הוא גוזל לה' וכמה שבממון אסור גזל כל שהוא לכתחילה גם אות או תיבה מהברכ' בסוג גזל דאמרו רז"ל כל הנהנה מעה"ז בלא ברכה כאלו גוזל להקב"ה אם כן בחסרון תיבה ואות הוי בסוג גזל והמון העם אומרים במקום ה' אלהינו מלך העולם נאיילינו מליכולם ואוי לה לאותה בושה במקום רעדה להיות חרד בהזכרת ה' כמש"ה כל עצמותי תאמרנה ה' לא זו אשר לא שם לבו הגא מפיו יוצא עוד בה שפוגם בהזכרה ובמלכותו ח"ו ואוכל בלא ברכה וגם אם אומר ה' אלהינו מלך העולם כתקנו ובולע תיבה בברכה אפשר דבחסרון התיבה ההיא לא תחשב ברכה ואוכל בלא ברכה ומרעה אל רעה יצא שבא לידי קרי ועל הכל ענש יענש כאשר ישית עליו גדול העצה:

קג מסורת היא שהמגלה סודות התורה לשאינם הגונים בא לידי קרי ואסמכוה אקרא סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם:

קד מסורת היא שהרואה קרי וטובל ביום ההוא דוקא ומתודה כראוי נמחה המזיק של קרי:

קה הנודר ואינו מקיים בא לידי קרי והוא בכלל מה שאמרו רז"ל בעון נדרים בני"ו מתים:

מאכלים.

תענית בשאר ימות השנה וע"מ יתכן שאיזה תועלת יהי' לתקון זה ועוד כי בזה מתעוררים לישמר מחטא זה הרגיל ומצוי בעו"הר:

צה ומה שנתחכמו קצת לקבל יום א' מבע"י שעה אחת ומתענים עד שעה א' בליל ג' ואומרים שזה נחשב כג' ימים לתשובי כח לא עשו כלום דבפריסא אתמר מפי הרב מהרח"ו זצ"ל שקבל מרבינו האר"י ז"ל שאפילו אם יתענה כיום כפור אינו נחשב אלא לתענית א' ומי עלה שמים אן נגלה אליו אליהו ז"ל בקבע אחר רבינו האר"י זצ"ל לעשות פשר דבר בעניינים העומדים ברומו של עולם ותקון בשמות ועולמות העליונים למעלה:

צו והפסקת ג' ימים נחשבת למ' יום ויותר על כן לא נמצא בכתבי האר"י זצ"ל האמיתים וענין הפסקות ו' ימים והשבון כל יום ויום אומרים שהוא מהרמ"ע זצ"ל וכבר הרב המגיד בראשית חכמה זכר הפסקת ו' ימים אך לא בא חשבון מכמה תעניות העולים יום יום:

צז אם לא יוכל כח להשלים פ"ד תעניות לא ימנע מלהתענות מ' יום רצופי' כי הוא תיקון קרי פשוט לתקן מה שפגם בד' יודין דע"ב:

צח כתבו גורי האר"י זצ"ל שעיקר תיקון השובבי"ם בשנה מעוברת ולכן מי שהוא תש כח ואינו יכול להתענות בכל שנה יתאמץ לשנה מעוברת לעשות תקון שובבי"ם:

צט הזוכה לעשות תקון זה יזהר שבלילה שאוכל לא יאכל יותר מדאי שמא יבא לידי קרי ח"ו ומה יועיל בתקונו ותקונו קלקולו לכן יזהר למעט באכילה ולא תהיה מדברים המרגילים ויתודה ויבכה כשהולך לישן וביום בשעת הוידוי ויקיים חטאתי נגדי תמיד:

ק יש שמחזרין להיות סנדק בימי השובבי"ם כי הוא מכלל תקוני פגם הברית ואוכלים בסעודת מצוה כי יום טוב שלו הוא אך יש לפקפק שמא לא יחשבו התעניות רצופים כיון שהוא גרם לזה אף שכוונתו לתקן וירא שמים יתשדל להיות סנדק אחר גמר התקון אמנם אם אבי הבן מאליו ומעצמו מכבדו להיות סנדק אפילו שיהי' באמצע שובבי"ם לא ידחה

המצוה

פט ואמר היכיר חטאו אם ח"ו חטא בערוה או נדה או גויה במעשה ילך אצל חכם בקי ברפואו' הנפש לסדר לו פרקי הרפוא' ע"פ הס"ק והזוהר והאר"י זצ"ל ולא יתרשל שמא יספה בעונו ולא יזכה לעשות תשובה:

צ ואם חטא בכל אופני קרי התיקון הוא להתענות בימי שובבי"ם ת"ת פ"ד תעניות דהיינו מפ' שמות עד סוף תצוה שהוא כ"ת שובבי"ם ת"ת יום יום ובתוכם יעשה ג' הפסקו' קטנות מג' ימים וג' לילות שעולה כל א' ז"ך תעניות ויושלמו הפ"ד וכבר ימים אלו ידועים ומנהג קדוש בכל תפוצות ישראל שהם מסוגלים לעונות אלו ודומיהם:

צא ולכך שיהיו פ"ד תעניות אלו רצופים שיתענה בכל הימים מלבד שבתות ור"ח וט"ו בשבט. ולענין ההפסקות שצריך לאכול ולהפסיק מבעוד יום מבטלים יום שיקבל בו ההפסקה ואין לחוש לזה מאחר שגם היום ההוא מקבלים תענית עוד היום גדול:

צב אמנם ראיתי מאן דקשה להכי ומפקפק שמא לא יהיו רצופים אם אוכל יום שמקבל הפסקה. ולכן אם אינו נוהג לאכול בליל מש"ק איזה דבר לסעודה ד' ואפילו פת הבאה בכסנין כי אינו סובל האכילה מכח סעודות שבת אז יכול לקבל ביום שבת קודש ולהפסיק סמוך לשקיעת החמה ודלא כמי שכתב איפכא:

צג והיותר טוב להפסיק ביום ר"ח ויום ט"ו בשבט כי בזה לא יש פקפוק ואם חלין בשבת והוא נוהג בליל מוצאי ש"ק לעשות סעודה ד' כדת מה לעשות לא יבטלנה ח"ו אפי' שאינו אוכל אלא פת הבאה בכסנין כי היא מצוה רבה וחובה ויכול לעשות הפסקה א' מיום ג' של פ' שמות שיאכל יום א' ויפסיק בערב או שיעשנה יום ה' ויום הששי מפרשת ויקח והפסקה השנית יום שהוא רוצה לקבלה לא יאכל עד שאוכל סעודת המפסקת ונראה דגם בזה אין פקפוק ונחשבים התעניות רצופים ויותר טוב אם סמוך לר"ח אדר לקבלה בר"ח אדר והכל לפי מה שהוא אדם שאם הוא חלוש יש להקל:

צד אך מה שנוהגים בערי איטליא להתענות בשובבי"ם ב' וה' לא עשו כלום לתקון זה רק נחשבים לתעניות בעלמא כמי שמתענה איזה

פג וידע נאמנה כי איסור גמור להסתכל בנשים ולבושיהן ותכשיטיהן וכמש"ה ומה אתבונן על בתולה ופירשו רז"ל שלא נסתכל אפילו במלבוש בתולה העומד בכותל:

פד וק"ו ליגע בהן ולבושן ולשחוק עמהן כי כל זה גורם לטמא נפשו ומבלים נפלו לו חבלי עבותות לירש גיהנם ובשעת פטירתו מלאכי חבלה יכאוהו כל הנוראות הסם ויעלריהו לער בנגע:

פה וכ"ש שצריך להמנע מהן בנדתן כי מה שסוברי' ההמון כי אין אסור נדה אלא באשתו שקר ענו כי סתם אשה נדה אסורה ועבר על לאו ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב נגש והוא נהנ"ה נוסף על איסור אשת איש או אפילו פנויה ליהנות בקריבתה ואפילו להריח בבשמים שעליה דכתיב לא תנאף לא תהנה אף:

פו וק"ו לחבק ולנשק כל אשה שבעולם אפי' היא קרובתו ולא כמו שטועים ההמון לנשק קרובתם כי היא זימה ועון פלילי ובפרט אם היא נדה שהוא איסור כפול שנהנה מן הערוה ומן הנדה:

פז וכמה לוחות לומו כבנן קמאי ובתראי ובפרט הגאון בעל של"ה והרב הגאון ר' יהונתן בספריהם על המנהג הרע שנהגו קלת כי המשודך סובר שבעשיית שטר שדוכין הותרה לו משודכתו בנשוק וחיבוק וכיוצא ואנ"ל שחוק וקלות ראש ולא ידעו ולא יבינו כי אפילו קדשה קידושין גמורים וכתב לה כתובת אירוסין אסורה לו דכלה בלא ברכה אסורה לבעלה כנדה ולא הותרה אלא אחר שבע ברכות וכ"ש שהיא נדה ממש דאורייתא כל זמן שלא טבלה וק"ו כי תחת אהבתו יקד יקוד כנשרא אגומרא ואין ספק שיבא להשמית בין בחלום בין בהקיץ ואפשר שהוא לא ירגיש והם עבירות תדירות נמשכות חדשי' או שנים ועושין בנין להסט"א וירש קקן באולר גיהנם אם לא שישובו בתשובה שלימה:

פח והאיש הירא את דבר ה' יזכור אשר הוא יהודי ויאמין בתורה ובדברי רז"ל הקדושים ולא ישיאנו ילכו במשאות שוא ומדוחים וידע שעל הכל יבא למשפט גם על אשר לא האמין בדברי רז"ל וכל האומר הקב"ה ותרן כו':

פא לאיש אשר אלה לו איך יאכל מעדנים והוא מוכן לפורענות ויגרס בחצץ שיניו איך ילבש בגדי משי והוא לבש בטומאת הסט"א ולבוש נשמתו קרוע הוא בוגד הוא ג' רוע קרעים קרעים לבוש הבו"ז ומעיל שכוח איך ישתרר על משרתיו ועל השרים למשמעתו והוא בזוי מאד לפניו ית' וכל צבא השמים נתעב ונאלח בעיניהם איך יישן על כ"ר נרחב ביקר כרי"ם וכסתות ומוכן לחבק אשפתות וללכת מדחי אל דחי ביד מלאכי חבלה אכזרים מידו נגזרו ובפועל כפיו נוצרו איך יטרח וכל מאויי נפשו להרויח ממון והוא מפסיד ומשחית נפשו ואיך ישמח ועונו קבע לו בכיה לדורות איך יתקן גופו ובגדיו שיהיה נקי מסודר ומהודר ומלאכי חבלה מתקנים ומסדרים מיני עצב"י בשמים רא"ש ולענה שיהיה מלוכלך ומבולבל די לעלמין יתחבל איך מניח עסקי נפשו וקובע עתים לשחוק במקום קביעות עת לתורה ותשובה ומלאכי חבלה יעשו שחוק בנפשו בעונותיו וחטאתיו העתידים עורר לוית"ן זה רודה וזה מרדה זה מורט זה פורק זה מכה מכת אכזרי וזה יעלה ג' שלי שור"י וכהנה וכהנה רבות אנחותיו על פי מדותיו:

פב אי לזאת ברית כל מרא"ן ישב בדד וידום להסתכל יפה יפה מעת היותו מה היה לו ומה בידו מחטאת נעורים בכל פרטי פרטות מיני חטאים אלו כי עצמו מספר וכשיזכור וידע רובם ככלם אז תבין ותשקול בפלס עד היכן מגיע פגם כל אחד וכשתגיע לזה הלא תבוש הלא תכלם ותתחרט חרטה גדולה ופלגי מים ירדו עיניך ובמרירות תאנח אנחה שוברת מקוטעת מ"ר עובר על אשר הכעסת את הבורא ית' ועברת על כמה שבועות וכריתות שכרתו על קיום התורה והמצות ואשר השביעוך בחדרי בטן ומרית את פי המלך אשר בטובו הגדול ירכך והביאך לעולם והרבה להטיב: עמך מאד מאד אשר לא ישוער ואם תעמיק העיון בזה אין ספק כי תהיה בזוי בעיניך נמאס שפל ואפל אדהכי והכי עין במר בוכה ולב נשבר כמו חי כמו חכו"ן נאנח בשברון ותכף תקבל על עצמך לגדור כמה גדרים וסייגי' שלא תבא לידי חטא מהיום והלאה ועיקר הכל להתרחק משחוק וקלות ראש המרגילין לערוה:

עא בפגם זה מתו ער ואונן אף שהיו קטנים בני שמנה שנים ועל חטא זה בא מבול לעולם:

עב אין בשום עבירה מי שגורם גוף למזיקים כעבירת פגם הברית:

עג הוא מעכב הגאולה כי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף וזה מוליד מהם בקליפות וזה לע"ל השמים ולעכב כל העולמות שמעכב תשועת ה' ואוי לו ולרוע מזלו אם לא חזר בתשובה כי אחר מותו נפרעין ממנו על הכל' מלבד עונשו על עצם העבירה:

עד ביותר יחרד חרדה גדולה כי עתה אנחנו באלף הששי והוא כנגד היסוד ומעשיו המקולקלים ערו ערו עד היסוד ב"א:

עה מה עצמו וגדלו סעיפי שריגי חטא זה בכמה אופנים פנים מפנים שונים כי בשגם לא חטא בערוה ונדה וכיוצא בפועל אם חשב והרהר ועי"ז בא להשחית בהקיץ גדול עון זה מאד מאד:

עו ולא זו בהקיץ אלא אפי' בחלום אם יטמאוהו דבקתו הרעה ועתי' ליתן את הדין וענש יענש כי נפש הוא מוליד נבראים מזיקין כמ"ש רז"ל פרימו מארץ תאבד וזרע"ש מבני אדם:

עז יתר על כן באשתו אמרו אם לא נזהר לקדש עצמו ולשהות באופן שיכלו הגילוגות עונו ישא:

עח ואם חשב מחשבות רעות הוא איסור גדול וממשיך נפש רעה והן הן פריצי הדור ומוספא ישגא גם את הכל פר"ע לו ישלחו על מה שחשב ועל שגרם לבניו שיהיו רעים וחטאים וכל עבירה אשר יעשו בניו מכל חטאות האדם הוא נוטל חלק בראש בעונש ולד הטומאה וקורא לו שם א"ב הטומאה:

עט מי ימלל עד היכן מגיע פגם הברית וכבר גורי האר"י זל"ל הפליאו לדבר ותסמר שערת האדם מפני מראית העין רואה תוקף הפגם בקדשי שמים תצלנה אזנים:

פ אמרו רז"ל המקשה עצמו לדעת יהא בנדוי ויזכור פרק בהמה המקשה כמה וכמה פעמים שנתחייב נדוי בב"ד של מעלה וכ"ש וק"ו אם בא לידי עון:

הכשות ובשמחת המדומות. וממה נפשך אם תאמין לדברי אליהו הנביא ז"ל ויעשה בנפשו שקר הוא פתי וסכל המשתדל לגרום רעה לעצמו לצערא דגופא או מיתה ח"ו ואם אינו מאמין מאיזה אופן שיהיה זו רעה חולה וענש יענש מאוד גם על זה ואם כה יאמר שוגיין דעלמא הכי הוו וכאשר שמענו כן ראינו בעלי עושר הרבה עשו מרזחים רבים שתו וישכרו ערוך השלחן מלא מכל טוב מעדני מלך ויושיבו מקבריהם כי שם נשבע"ו נשבעי"ן ונוטלין קופרא טבא לפומא כמא טבא לפומא לא חדש ולא שבת אף אתה אמור לו ת"ח מאי שליק בהו מלבד העונש של עולם הבא שאינו נגלה לעינינו אבל הוא אמת בלי ספק כנודע מרז"ל הקדושים וכל דבריהם חיים וקיימים ודי אם בעל נפש אתה ועל פי השכל עין לא ראתה האמור לעיל אות מ"ד ומ"ה ע"ש:

סז יזהר ליטול מים אחרונים אפי' דלא שייך טעם מלח סדומית כגון שאכל פת לבד וכיוצא כי יש טעם גדול ע"פ הזהר הקדוש וכתבי רבינו האר"י זצ"ל:

סח אחר מים אחרונים יאמר למנצח בנגינות כו' ופ' אברכה את ה' בכל עת וגו' סוף דבר הכל נשמע וגו' תהלת ה' ידבר פי וגו' וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה' כמנהג רבינו האר"י:

סימן ו. הערות וגדרות משום תקנת אות ברית. בחר"ט אנוש עלה בכב"ם וירבה בורית:

סט על נה"ר כבר נפתחו שערי קדושה בספרן של צדיקים מצאי' מפיקים דרך ארוכה במתוק עון פגם הברית ותיקונו ואולם נקוט נפשך בקציר"י קצירת האומר קמח סלת כשם שאנו רוקדין בנפת הקצור קמחא טחינא מיסוד רז"ל קמאי ובתראי וכשם שמי שיש לו חולי בגופו יבקש למען דעת בשב"ת עשויה בא לו החולי ויתאו' לרפאתו וישמור עצמו מן הוא והלאה מדבר הגורם לחולי כן צריך להכיר חולי הנפש וסיבתם ורפואתם ושמירתם כדת מה לעשות:

ע יתעורר האדם שבפגם הברית הוא פוגם מאד בנר"ן ובחותם המלך ופוגם בשרשי נר"ן למעלה:

בפגם

שתתמלא רחמים עלינו ויושפע טל העליון מתרין מולין נוצר ונקה דרך חיך וגרון לא"וא ומאו"א לו"א ומו"א לחקל תפוחין קדישין ומשם ישתלשל ויגיע ויראה השפע ההוא בכל העולמות ורוה פני תבל ושבע את העולם כלו מטובך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנת ידיך כי אתה האל הטוב והמטיב לכל וזן ומפרנס ומכלכל בחסדיך לכל בריותיך כדכתיב פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון וכתיב נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו וכתיב ורחמיו על כל מעשיו ובכן יהר"מ ה' או"א שנהיה אנחנו וכל ב"ב בכלל הרחמים והחן והחסד שתתן לנו מזונותינו במילוי וריוח בהיתר ובנחת ונשבע לחם ונהיה טובים עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך עשה למען זכות אברהם יצחק יעקב יוסף דוד יהיו לרצון אמרי פי כו':

סב יהיה בכבוד על שלחנו כי על שלחן המלך הוא אוכל ויאכל בכבוד לא כרעבתן ולא יהיה גרגרן כי אמרו ברעיא מהימנא כי נאחז הסטרא אחרא בלותו שלחן:

סג אם יבא עני בעוד שהוא בשלחן ישמח מאוד ויתן לו פת ומסעודתו אם יוכל ועל כל פנים לא ישלחנו ריקם ויהיה בעין עיניו כי זה חלק גבוה מסעודתו ובשמחה רבה יתאמץ לעשות כ"כ ליוצרו והוא המעולה שבצדקות לתת מידי דמיזן ומגוף סעודתו:

סד יעזוב פרוסת המוציא במלח ג' פעמים ויכוין כי ע"י זה יומתקו הגבורות ותסתלק הסט"א מהשלחן:

סה אם מאכל אחד ערב לו ומסלק ידו מלאכול לסגף עצמו על חטאתיו הוא חשוב לפניו יתברך ועדיף ומהני להיות לו כפרה ואם יתמיד בזה הוא פקח שאוכל ומתענה בבת אחת כי מעט סיגוף זה שמסלק ידו מאכילת הערב לחיכו נחשב לו כעין תענית:

סו אמרו בתנא דבי אליהו לא נתקבצו בני אדם למיתה ואין כל בריה יוכלת לידי עבר אלא מתוך אכילה ושתיה ושמחה בהבלי העוה"ז ע"ש באריכות ומי האיש אשר ישמע לדברי אליהו הנביא ז"ל ולא יקרע לבו לשנים עשר קרעים קרועי"ם והולכים לתומם למקום במשתאות וסעודות

הרשות

שעדיין לא נתעורר ואע"פ שכבר ידע הדבר הסוא מ"מ הזמן והמלב שעומדת נפשו בעת ההיא עושה הדשות כאשר לדיק יבחן ויזהר מאד בזה וילאה שלא יאבד זמנו ותבא עליו המיתה פתאום ואז הוא בעלמו יהרע הרעה גדולה על שקלקל מעשיו וכילה בהבל כחו ועונותיו כמשא ואין מושיע:

נד יזהר שיהיו ידיו ובגדיו ומקומו שקורא שם נקיים:

נה טוב מאד שירגיל עלמו במסכת אבות ולהבין מה שמוליא מפיו כי מסכתא זו היא הית' אם לבינה ואב בחכמה לכל מין מוסר דברים קלרים והם ארזי הלבנון הרמים והנשאים ודברי' היולאים מלב קדישי עליונים ואם ישים לבו לדבריהם הקדושים בדקדוק תתעורר נפשו בנועם מוסרם וישוב אל ה' וירחמהו:

נו בסדר לימוד הפסוקים שמו"ת אשר יסד רבינו האר"י ז"ל ומסודר בסדר חק לישראל אור השבי לא ילמוד כי אם כ"ו פסוקים שנים מקרא לבד בלי תרגום:

נז טוב לקרות הסדר הנז' יום יום מחול המועד ולהשלים בערב יו"ט:

נח אם נאנס יום השבי ולא קרא הפרשה שמו"ת יקראנה יום שבת שמו"ת ולא כמי שכתב דבשבת לא יקרא תרגום:

סימן ה. הקול מתוקן לסעודה. אר"ש חמדה:

נט יזהר בכבוד נשמתו יותר מכבוד גופו וקודם אכילתו ילמוד מעט שהוא מזון הנפש ואח"כ יסעוד מזון הגוף:

ס יזהר לאכול בעתו קודם שירעב ויחל"ש אושים:

סא לריך להתפלל על הפרנסה קודם אכילה ואני בעניי נהגתי לומר נסח זה לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש והעושר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך ויברכו שם כבודך ומרומם שם כבודך על כל ברכה ותהלה יה"ר מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו

שתתמלא

מט אמרו בתנא דבי אליהו לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא חלבה ארץ ישראל אלא מפשעה של תורה וכל הלרות הבאות לאדם אינן אלא מפשע התורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת כו' ומי שיש לו לב יתעורר מתרדמה אשר הפיל עליו ילרו ואחז שמורות עיניו ויבוא אל ה' ויעסוק בתורה בשמחה כאשר יוכל ולא יוליא זמן היקר מפניים בהבלי העה"ז אשרי אדם שומע:

נ מי שהשקה נפשו בתורה כל כך עד שיום ולילה לא יחשוב כי אם בתורה וישליך אחרי גוו עניני העולם השפל הגשמי והעכור הגופני הזה ובתורתו יהגה ובאהבתה ישגה ישיג ונעלה נפלאה שלא ילטרך כלל לתעניות וסיגופים:

נא שורש הכל התבודדות כי הוא ענין נשגב גדול ורם לזכות לסדר קדושה ואתנא סימנא מלבוואתא קמאי ב"ד קדש ילבש הכונה בד שהוא נתבודד אז קדש ילבש ואפשר לרמוז בפ' בכל דרכיך דעהו ר"ת בדד כי כאשר יתבודד יהיה דבק בה' אפי' בלרכי גופו וס"ת דרכיך דעהו כ"ו גימט' שם המיוחד שישים נגדו ע"ד שויתי ה' לנגדי תמיד דעהו דע ה"ו ר"ל שבכל יהיה ליחד ולזווג ה"ו קב"ה ושכינתיה וזהו דע לשון וידע אדם:

נב השגת החכמה למעט בדבור ולהרבות בשתיקה וכדתנן סייג לחכמה שתיקה ובשוחר טוב באלפא ביתא אות מ' אמרו התורה נמשלה לחבית מלאה דבש אם נתת לחבית רביעית מים ילאה כנגדה רביעית דבש מתוכה כך אם נכנסו דברים אחרים בתוך לבך ילאו דברי תורה עכ"ל וזה בענים סייג לחכמה דאם מדבר יולאים דברי התורה והסייג שלא ילאו היא השתיקה מלדברים בטלים וכל בעל נפש יאנח בשברון על זה וכתבו ז"ל כי ע"י השתיקה מתעלה מפעולת ו"ק ועולה למקום המחשבה וזהו סייג לחכמ"ה שתיקה שתק י"ה ונעשה מרכבה לשכינה:

נג לריך בכל יום לקרות מוסר איזה שיעור ובו כמו רבו ספרי מוסר לכן יקרא בספר אחד שיעור בכל יום עד תומו ואח"כ יקח אחר וכעז"ה ובכל א' ימלא התעוררות חדש ויקיים החזק במוסר אל תרף ולא עוד אלא אפילו בס' שקראו כמה פעמים כשיחזור לקרותו יתעורר בדבר

שעדיין

ולהעמיק בתורה הק' ובתורת ה' חפצו ודאי יגלה כי הוא אמר ויהי ברצתי יל"הר ברצתי לו תבלין וכאשר האריכו בעניותינו בדרושי' בס"ד:

מז באמת אמרו קשה עונשן של מדות רעות ואסורות וכבר רבי' הרב מהרח"ו ז"ל בס' שערי קדושה כלל כל הנזק ועונש הבא לאדם בכל מדה ומדה וכל קבל דנא כיום ושכר המדות טובות והם דברים קדושים ונשגבים ולכיך האדם להתמיד בקריאת ענין זה שם בס' הנזכר וכשמו כן הוא במטותא מנייכו בואו שעריו ובמעט זמן עיניכם תחזינה מל"כים אדם להבל שיורד ע"פ מדותי"ו לבאר שחת וע"כ כל מדה בחב"ל מן גו יגרשו ונבקשה מאלהינו על זאת בדמע לב יעזרנו על דבר כבוד שמו אשר הן קליפות למו ונזכה למדות קדושות הטובות בעיני אלהים ואדם:

סימן ד. בענין הלימוד ואביזריה. פרק היה קורא:

מח כל תופשי התורה ישגיחו ויתבוננו ללמוד תורה לשמה דוקא וכמו שאמר ר' יהודא אשרי מי שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו כי זה כל פרי הלמוד בתורה לעשות נ"ר ליוצרו דוקא וזהו לשמה שלא יהיה לו פניה אחרת לא מפני הכבוד ולא מפני הממון ולא משום נד ואופן שבעולם כלל אלא לתקן שרש לימוד התורה במקום עליון וליחד הדודים ויחשוב כי יש קולות עליונים בכל לימוד ודרך כלל הוא מכוין לקיים מצות הבורא ית' דוקא והוא ית' בוחן לבות ויודע עומק מחשבותיו וחרדה ילבש:

וכבר רבינו מהרח"ו ז"ל בהקדמת עץ החיים האריכה והנורא האריך בזה והן בפיו תוכחות וכה אמר אם יאמרו חכמי דורינו שלומדים תורה לשמה התנא הגדול ר' מאיר מכחישם שאמר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה כו' וכל משכיל רואה יראה שלא זכה אפי' לקצת המעלות שאמר ר' מאיר והן הן עדיו שלא הגיע עדיין ללמוד לשמה ועוד האריך בזה מאד ע"ש ועל זה ידוו כל הדווים ועל כיוצא בזה כתיב אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תבין יראת ה' ודעת אלהים תמצא כי ה' יתן חכמה וגו':

אמרו

מכבדיו או אם ידברו רע עליו ויבזו עליו ומה יקרו דברי השלה רבי לויטס איש יבנה אומר מאד מאד הוי שפל רוח והפשר שאמר מאד אחד כנגד תאות החומר שיכבדוהו והשני כנגד צער החומר אם יבזוהו ולזה הזהירנו מאד מאד הוי שפל רוח וכבר השמיענו הרב החסיד בחובת הלבבות שתכלית מדת הענוה הוא להגיע למדת הבטחון:

מד ומלבד אשר הורנו ר' לויטס שתקות אנוש רמה עוד אחרת היתה הן בעודנו חי כי לא במותו כי כל אשר יאכל וישתה יתהפך בקרבו צואה וגללים הלא יבוש ויכלה מעשות כל גופו בית מגואל ותועבה. וכבר כתב רבינו הרמב"ם שהתקבלות בני אדם לשתיה המשכרת חרפה גדולה יותר מקיבוץ אנשים ערומים להתריז וכן להתקבץ במשתאות וסעודות הכשות כי אחד מטהר והשני מטמא הבשר ובזה השפיל המכס את גאות המלך כמ"ש בס' איומה כנדגלות דף כ' ע"ש באורך ובמ"כ ח"ג פ"ח:

מה. ותימה הוא על ב"א אשר שבתם וקימתם וכל מעיינם בסדר אכילתם עם ב"ב נועצו יחדיו מה נאכל היום ומה נאכל מחר ועושים שקלא וטריא ומקנא והלא האכילה היא מהג' דברים אשר בני אדם דומין לבהמה הטוב הוא לשאת ולתת ולאבד הזמן במה שדומים לבהמה ובמה שדומין למלאכים היא הדעת לא עלה על לב ליישר דעתם ומדתם ומסילות לבבם ולשאת ולתת בסדר עבודת ה' ולא בא בפיהם אמרתי שגם זה הבל וחולי רע:

מו אמר הפלוסוף הנצרי הגדול לשכוח הרעות הבאות לאדם ולמשול ביצר הוא לחשוב בדברים אחרים זולת עצמנו כי הנפש לא תוכל לחשוב שני דברים כאחד ולזה אם תעמים עליה מחשבת דברים אחרים חכמה ודעת תשכח עצמה ותהיה שקט ושאנן ואני מוסיף לבאר שיחשוב בתורה הקדושה שאם יעמיק עיונו בחכמות חיצוניות חקירות למודיות טבעיות הנצרי אינו אלא שר"ף כי אותיות נצרי יתהפכו לאותיות יצר כי יצרו חכם ממנו והוא ידע עת ורגע לפתותו וכאשר קרה לגדול הפלסופי' ארוסטוטלוס כמ"ש רבי יצחק דמן עכו בס' מאירות עינים ר"י אמנם אם זכה לחשוב

ולהעמיק

צפורן שמיר סימן ב

המפיד מהר"ר יהודה בן ששון כמ"ש הרב מנות הלוי דקה"א והרמ"ז כך היה מנהגו ומוסיף בו נוסח זה. רבון העולמי' זכנו לעסוק בתורה לשמה ובמצות וג"ח ולהשכים בהם ולהעריב וזכנו לראות בבנין בית מקדשינו החרב או"א הראנו בבנינו וכו' עד תמידין כהלכתן:

סימן ג. אר"ש חפץ מרז"ל בעלי אסופות. פקח עיניך והיו לטוטפות:

לו יתפלל כמ"ש מתפלל ר"ע בכל יום י"ר שלא אכעס ולא אכעיסך:

לז בזוהר חדש דל"ד ע"ג אמרו שיאמרו בבקר יר"מ ה' או"א שיהא לבי נכון ומסור בידי שלא אשכחך:

לח שם דס"ז אמרו שיאמרו בבקר פ' בראשית עד יום א' ופ' עולה:

לט נריך לקרות כל יום בעוד התפילין עליו הארבע פרשיות של תפילין וכבר שתים זו שמעב"ו נאמרות בק"ש ולכן יקרא קדש והיה כי יביאך והנה אמת נכון הדבר:

מ בזוהר הקדוש הזהיר לכוין בד' תיקוני השכינה כביכול מטה ושלחן כסא ומנורה בערבית מטה. ביום בקרבנות ופסוקי דזמרה שלחן. ביוצר כסא בתפלה י"ח מנורה:

מא ששה מצות תדיר בלי הפסק א' להאמין בה'. ב' לא להאמין בזולתו. ג' ליחדו יחוד גמור. ד' לאהבו בכל לב ובכל נפש מאד. ה' ליראה אותו בגין דאיהו רב ושליט עיקרא ושרשא דכל עלמין וכולא קמי כלא. ו' שלא לתור אחר מחשבות לבו וראות עיניו וסימנך שש ערי מקלט תהיין:

מב שבועות שוא אמת דומה מאה זכיות חילול ה' אחד דומה ק' תפלות ביזוי תורה אחת דומה ק' שמחות נבלות הפה אחת דומה ק' רבעמות גזל א' דומה ק' ברכות מחלוקת א' דומה מאה פרנסות לשון הרע א' דומה ק' תשובות והם ז' דמיות שמנו רז"ל:

מג אל תתן אל לבך מה ידברו ממך אחרים כי זה שרש פורה נזקין ומחלות לנפש ואמר הפלוסוף רוב הנזקות באות לאדם שרוצה להיות נכבד בעיני אחרים וזה הבל גדול כי מה יתן לאדם אם אלף אנשים

מכבדיו

כח קריאת שמע בזוהר הקד' הפליג בעונש מי שאינו מכוין ושכר גדול למכוין כי פרשה ראשונה מ"ב תיבות והיא אם שמוע עד ושמתם ע"ב תיבות את דברי עד הארץ ל' תיבות ויאמר עד סוף עם אמרת ש"ץ ע"ב תיבות ושם נאמר כי יש מדורין וממונין בג"ע על זה בפרטות וכנגדן מ"ו עיין בזוהר חדש באורך:

כט יזהר מאד באמירת אמת ויציב כתקנו התיבות כמספטן שלימות ונפרדות ואמרו בזוהר כ"י הביאו הרב המסיד המקובל מהר"ם ניגרין בס' הירלה כי אחד קרה מעת לעת ומת פתאום ואמר קודם מותו הנני מת על שלא נזהרתי בדבקים שבאמת ויציב עכ"ל:

ל כשיאמר עוזר דלים כו' תהלות לאל עליון כו' יעמוד על עמדו ויכין גופו ולבו להתפלל:

לא קודם אמירת אלהי נצור יש לומר שיר למעלות אשא עיני ואז יהי' אהוב למעלה ונחמד למטה ויאמרנו ביראה גדולה ולא יראה לשום טובה חלילה וכשיענה קדושה יסגור עיניו וישאם למרום שיש לו נח"ר להקב"ה מזה והוא מקרב הגאולה כמ"ש רז"ל ויהיה בכל לב ולא יזעק בעניית קדושה כי הזעקות הללו סימן למיעוט היראה והכונה ומבלבל אחרים המכונים:

לב והוא כמוס יש לאומרו בקרוב רגלים כי הוא כנגד י"ח בככות ויבין מה שמוליא מפיו ויהיו דבריו רחמים ותחנונים בהכנעה:

לג אל ארך אפים וכו' שאומרים קודם הוצאת ס"ת וידוי וצריך לאומרו מעומד:

לד כבוד רסמיך אל. יכוין כי כבוד מיכאל שהוא כבוד ומראה אפרו של יצחק הנעבור ע"ג מזבח של מעלה וזהו רסמיך אל ר"ת גי' יצחק והשאר אותיות מיכאל:

לה נהגו אנשי פרובינצא לומר בכל יום בסוף תפלתם ג' פסוקים אלו אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבא עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבול אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט וכך הי' נוהג הרב

החסיד

הע"הב לכן לריך לכוין ולהבין לפחות פשט הדברים ושבחי הש"ית כביכול שאם אומרו ולבו בל עמו וק"ו אם יאמרו במרולה כבלע את הקדש במקום רנה תהא רעדה וענש יענש ח"ו:

כא אמרו בזוהר הקדוש שלריך להתעורר באמירת פסוקי דזמרה לירלה את ה' בכל לבו:

כב באמירת ויברך דוד כשמגיע לואתה מושל בכל יתן ג"פ ללדקה הב' בבת אחת ואח"כ השלישית וקודם נשגב:

כג בגמרא אמרו רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מללי דכתיב אני בלדק אחזה פניך ויש לרמוז כי ר"ת לדק לפניו יהלך הוא ללי כי בתחילה לדק לפניו יהלך שיתן לדקה ואח"כ ללי א"כ אפשר כי ע"י התפלה לדק שהיא מ' לפניו יהלך פב"פ וישם לדר"ך פעמיו והמשכיל יבין בסוד ישנה:

כד הפליגו בזוהר הק' באמירת שירת הים וקודם אחר פסוקי דזמרה שהוא עילוי מאד וכמ"כ לשכינת עוזינו ועל כן לריך לאומר' בשמחה רבה ובנעימה ויליייר בדעתו כאלו עומד ביבשה בתוך הים והמלרי' נטבעי' והוא נילול והוא סגולה לכפרת עונותיו כידוע:

כה אמירת ישתבח לריך לומר מן שיר ושבחה עד ומלכות ועד בכלל בלי שום הפסק וכל המפסיק ברוז יולא מאן דפסיק יתפסק ובל יראה גאות ה' ח"ו:

כו כשמתפלל ביחיד יאמר בריית' זו. א"ר עקיבא בכל יום שחרית מלאך א' פותח פיו ואומר ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד עד שמגיע לברכו וכשמגיע לברכו חיה אחת עומדת ברקיע ושמה ישראל וחקוק על מצחה ישראל עומדת באמצע הרקיע ואומרת ברכו את ה' המבורך וכל גדודי מעלה עונים ואומרים ברוך ה' המבורך לעולם ועד:

כז וזה לא יעשה אלא באונס גדול כגון שהוא בדרך או שהוא חולה אבל אם אין לו אונס לא יעשה בנפשו שקר לבטל תפלה בלבור שמבטל כמה מלות ועונשו גדול ואמרו רז"ל במדרש כונן מי שמגרש אמן יהא שמיה רבא וברכו חייב נידוי:

ובעלמא דאתי ויסתלק מותכ' מיניה ומעלמא וישתזיב מכל דינין דהאי עלמא מסטרין בישין ומדינא דגיהנם ומדינא דמלכותא אחר' עכ"ל אמרי קדוש:

טו הדברים עתיקים לשון הזוהר הקדוש ממש שלא כדרכנו בקו' אלו להלהיב נפש אדם מישראל עין בעין יראה הפלגת השבח ומזה ישכיל לכוין בו הרבה ולאומרו בשמחה לעשות נח"ר ליוצרנו ולא יכוין לתועלת עמו ח"ו:

טז כשאומר אל נקמות ה' אל נקמות הופיע יכוין מאד שה' ינקום נקמת עשרה הרוגי מלוכה וגופין קדישין יבררו ניצוצי הקדוש' אשר בעולם העשיה וזהו השב גמול על גאים (ואפשר כי הסט"א בעת הריגתם קבלה כל הקללות כו' כמ"ש בס' עמק המלך באורך לז"א השב גמול כו' עד מתי כו'):

טוב יתעורר מאד ביראה ואהבה והכנעה ושמחה לומר כל הזמירות ובפרט ה' מלך ויזהר שלא לבלוע התיבות או האותיות ובפרט האזכרות וידע נאמנה כי כל אות ותיבה יש סודות נוראות להפליא ודי לנו לע"ר בנגע כי לא אתנו יודע עד מה בסדר עליית העולמות והיחוד העליון ע"פ מדותיו ותכסנו כלימתינו ולפחות נזהר לומר התיבות במספרם כמשפט ולהבין פשטן ביראת ה' ולידע דרך כלל כי הכל סודות עמוקים ולצורך היחוד:

חי מה מאד הפליגו באמירת למנצח בנגינות בציור מנורה וכתבו ז"ל ששכרו רב ועצום. וראיתי קונטרים בכ"י לראשונים בזה בסודותיו ותועלותיו ולפחות לעשות נח"ר ליוצרינו נאמר אותו בכונה בציור מנורה כתוב על קלף:

יט שבח ברוך שאמר רם ונשא וגבה מאד וצריך לאומרו בנוסח של פ"ז תיבות ולא ישתנה בשום זמן בל תוסיף ובל תגרע. ואם הקהל יאמרו נוסח אחר הוא יאמר בצנעא נוסח של פ"ז תיבות כי יש בו סודות עמוקים כמ"ש גורי הארי זצ"ל:

כ אמרו רז"ל כל האומר תהלה לדוד ג"פ בכל יום מובטח לו שהוא בן העה"ב

בתפילין של ר"ת והנה נפסאי כתבית הכי מסברא בריש קונטרים מורה באלבע ועתה ראיתי לגדול אחד כנוסח הזה:

ט יכול להניח התפלין על הסדר ודלא כהסמ"ע סי' פ"ז:

י כשיולא מביתו מעוטף בטלית ומעוטר בתפילין ללכת לב"הכ ינשק המזוזה ויכוין בשם שדי ואמוריו שם כה"ת להכניע יצר הרע ויכוין כי יצ"הר במלוי יוד גדי כים ס"ת שדי ואמלע התיבות יו"ד לבטל מחשבות רעות ואני נהגתי לומר שדי ילילני מיל"הר ומכל חטא ומכל לש"הר ומכל לרה יאל"ץ (ר"ת יצר חטא ל"הר צרה) עני בעניו כדכתיב והי"ה של"י בלריך יכוין כי הויה מבפנים ושדי מבחוץ דהוא פנים דשם כה"ת ויש מי שכתב שיאמר פסוק שמע ישראל במזוזה ומועיל מאד:

יא פרשת העקידה יאמר בכונה גדולה וישים עיניו ולבו עד כמה מגעת עבודת ד' שאברהם אע"ה גמר בלבו בלב שלם ושמח לשחוט בן יחיד אשר אהבו יותר ממנו ולהעלותו עולה וילחק אע"ה בן ל"ז שנה שבר וקבל וילכו שניהם יחדיו ברלון גמור ובמרירות יאנח על קירורו בעבודתו ית' מאד מאד ויתעורר התעוררות קדוש ליזהר מכאן ולהבא ליראה את ה' רלוף אהבה:

יב כשיאמר ויעקוד את ילחק בנו יכוין שיעקוד ה' שרי מעלה כשהם מקטרגים על ישראל:

יג סגולת העקידה לבטל הדין ולכן יתאמץ בכונתה וכתבו ז"ל דאם שב בתשובה בכונת העקידה יכופר עונו:

יד פטום הקטרת יכוין בו הרבה כי הפליגו בזוהר הקדוש פרשת ויקהל דכי"ח מאד בזה וז"ל מלה דא גזרה קיימא קמי קב"ה דכל מאן דאסתכל וקרי כל יומא פרשתא דקטורת ישתזיב מכל מילין בישין חרשין דעלמא ומכל פגעין בישין ומהרהורא בישא ומדינא בישא וממותנא ולא יתזק כל ההוא יומא דלא יכיל סט"א לשלטא עליה ואלטריך דיכוון ביה אמר רבי שמעון אי בני נשא הוו ידעין כמה עילאה עובדא דקטורת קמי קב"ה הוו נטלי כל מלה ומלה מיניה והוו סלקין לה עטרה על רישייהו ככתרא דדהבא כו' ואי יכוין בה בכל יומא אית לי' חולקא בהאי עלמא

ובעלמא

בין הקליפורת חיל בלע׳ ויקיאנו מבטנו יורישנו אל ותצרפם עם שאר תפלות וברכות ומצות ולימוד בניך היודעים והמכוני׳ כל הכונות הראויות לכוין ומעכשיו אנו מכונים בכל לדעת רשב״י ור׳ אלעזר בנו ויותם בן עוזיהו הקדושי׳ והרי אנו סומכים עליהם בכל מכל כל והריני מקבל עלי כל מצות דאורייתא וכל המצות דרבנן הן מדברי קבלה והן מדברי סופרים הם וענפיהם ויה״ר מלפניך ה׳ או״א שתזכני שלא נעבור היום ובכל יום על שום מצוה ממצות ל״ת דאורייתא ולא על שום ל״ת וגדר וסיג וגזירה מדברי קבלה ומד״ס ותזכנו לקיים היום ובכל יום ויום כל מ״ע שתזדמן לפנינו ברמ״ח מ״ע דאוריית׳ וממ״ע דרבנן כתקנן במחשבה ודיבור ומעשה ביראה ובאהבה ושמחה רבה ומה שלא נוכל לקיים תצרף מחשבתינו הטובה דרך כלל למעשה ותעלה עלינו כאלו קיימנו ׳ גם אותם במעשה ויהי נועם ה׳ אלהינו עלינו ומעשה ידינו כו׳:

סימן ב. בתפילין ותפלה. אר״ש נתנה יבולה:

ה אחר הנחת תפלה של ראש יכרוך שלשה כריכות על אצבע האמצעי שהוא האמה כריכה לאשונה בפרק אמצעי של האצבע וכריכה ב׳ וג׳ בפרק התחתון:

ו יש נוהגים לומר בשעה שכורך הג׳ כריכות באצבע פ׳ וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט בחסד וברחמים וארשתיך לי באמונה וידעת את ה׳ ויזהרו הנוהגים כן לומר הברכות של שחר וברכות התורה מקודם:

ז כשחולץ התפילין יתיר קודם ג׳ כריכות אצבע ואח״כ תפילין של ראש ביד שמאל ומעומד (וכן עיקר ודלא כמ״ש הרב שלת בלולה דחולץ של אצבע מיושב והבאתיו בספרי הקד׳ ומזיק ברכה ס׳ כ״ה וגשמט בספרי הנז׳ לומר דהרכון לחלוץ כריכת אצבע מעומד דלא כמ״ש הרב הנז׳ וכן המנהג) ואח״כ יחלוץ תפילין דיד מיושב וסימנך כאשר ימנו כן ישנו:

ח אין לחלוץ תפילין עד שילמוד בהן אחר תפלה א׳ המרבה וא׳ הממעיט כי לא יזכה האדם לקנות חלקי הר״ן אא״כ ילמוד בתפילין וביותר בתפילין

צפורן שמיר סימן א

בשבת ויו"ט	בחול
לשמוע קול שופר) (ומצות נטילת לולב ונענועיו והקפת התיב'):	כ"ח) שתקן אברהם אבינו ע"ה איש החסד ואני מכוין לתקן המזול' אחד מתקוני השכינה ואני מכוין לומר שבחיו ית' בג' לאשורות וג' אחרונו' ולזכור שאני עני ודל ובשמע קולינו חסיד ובשלשה אחרונו' עבד ולשאול צרכינו ופרנסתינו ממנו ית' ולצפות לישועתו:
לז ומצות לשמוע ק"פ השבוע (יו"ט) בש"ת:	לט ומצו' לענו' קדושה אם אוכל:
לח מצות לומר ההפטרה:	מ ומצות וידוי וכ"א (בר"ח במקום זה יאמר לקרות הלל
לט ומצות להתפלל תפלת מוסף שבת (י"ט):	
מ ומצות לענות קדושת מוסף אם אוכל:	
מא ומצות לומר עלינו לשבח	

ולהתפלל מוסף ר"ח ולענות קדושה אם אוכל). (בפורים יאמר מצות קריאת המגילה):

מא ומצות לומר סדר גמר התפלה ועלינו לשבח:

מב (ומצות קביעות עת לתורה בטלית ותפילין):

מג (ומצות לקרות פ' השבוע יום השפי שנים מקרא ואחד תרגום)

וכל המצות הכלולות בהם ונלוות עמהם ואני מכוין בכל המצות האל וככל המצות שעשיתי מעודי ואעשה כל ימי חיי בעזרתך וכן ב תלמוד תורה שלמדתי מעודי ואלמוד כל ימי חיי בעזרתך וכל מחשב ודיבור ומעשה בכל דבר שבקדושה הכל כאשר לכל לעשות נח"ר לפניך של על מנת לקבל פרס בשום צד ואני מכוין לתקן שרש התפילות והברכו והלימוד והמצות במקום עליון ואני מכוין לקשר נפשנו ולהדביקה שרשה לשלים אילן העליון ואדם העליון לתקנו ולחבר הדודים יחד באהבה ואקוה להביא כל א"ה ת"י ה' שכינתא תתאה ולהביא כל א"ה תש לשות השכינה עילאה:

ויהי ר"מ ה' א"וא שאל יעכב שום חטא ועון והרהור ואשמה ורשע א תפלותינו וברכותינו ומצותינו ולימודינו ויהיה הכל חשוב ומקו ומרוצה לפניך להעלות ע"י כל בירורי ונצוצי הקדושה אשר נתפורו ע בין

בחול

מעוטף בציצית ומוכתר בתפלין לבא לבה"כ ונשקתי המזוזה) :

כז והריני מוכן לקיים מצות צדקה :

כח ולקיים מצות ק"פ דקרבנות:

כט ומצות קריאת פרשת התמיד ופסוקי דזמרה לערוך שולחן לפני ה' א' מתקוני השכינה ולירא ממנו :

ל ומצות ברכות פסוקי דזמרה:

לא ומצות לומר שירת הים :

לב ומצות לומר שבחי ישתבח בלי הפסק :

לג ומצות עניית אמנים ועניית ברכו :

לד ומצות ברכות דיוצר וק"ש לתקן כסא להש"י אחד מתקוני השכינה :

לה ומצות ק"ש דיוצר ליחד ה' יחוד גמור ולמסור עצמי על קדושתו ולומר פרש' ראשונה דק"ש שהם מ"ב תיבות ופרשה שני' שהם ע"ב תיבות ועוד ן' ופרשת ויאמר ע"ב ועי"ז יאירו ויושלמו רמ"ח אברי נר"ן :

לו ומצות וראיתם אותו :

לז ומצות סמיכות גאולה לתפלה:

לח ומצות תפלת שחרית (של
ר"ח

בשבת ויו"ט

והמזמורים שתקנו להוסיף בשבת ואני מכוין לערוך שולחן לפני ה' אחד מתיקוני השכינה ולירא ממנו:

כו ומצות ברכות פסוקי דזמרה:

כז מצות לומר שירת הים :

כח ומצות לומר נשמת כל חי כו' ושבחי ישתבח בלי הפסק :

כט ומצות ברכות יוצר שבת וק"ש לתקן כסא להש"ית אחד מתקוני השכינה :

ל ומצות ק"ש דיוצר ליחד ה' יחוד גמור ולמסור עצמי על קדושתו יתב' ולומר פרש' ראשונה דק"ש שהם מ"ב תיבות ופרש' שניה שהם ע"ב ועוד ן' תיבות ופרשת ויאמר ע"ב ועי"ז יאירו ויושלמו רמ"ח אברי נר"ן :

לא ומצות וראיתם אותו :

לב ומצות סמיכות גאולה לתפלה:

לג ומצות תפילת שחרית של ש"ק (יו"ט) שתקן א"א ע"ה איש החסד ואני מכוין לתקן המנורה אחד מתיקוני השכינה :

לד ומצות לענות קדושה לקדש שמו ית' אם אוכל :

לה ומצות עניית ברכו ועניית אמנים :

לו (ומצות לקרות הההלל) (ומצו'
לשמוע

צפורן שמיר סימן א

ג ומצות ואהבת את ה' אלהיך והריני אוהב השי"ת בכל לבי ובכל נפשי ובכל מאודי והריני ירא ממנו בגין דאיהו רב ושליט עקרא ושרשא דכל עלמין וכולא קמיה כלא והריני ממליכו על כל אבר ואבר גיד וגיד מרמ"ח אברים ושס"ה גידים של גופי כר"ן מלכות גמורה והנני עבד לה' הוא ברחמיו יזכנו לעובדו בלב שלם ולעסוק בתורה לשמה ובמצות וגמילות חסדים ויהיו כל מעשינו לש"ש שמי"ש:

ד והריני מקיים מצות ואהבת לרעך כמוך והריני אוהב את כל אדם מישראל כנפשי:

יד והריני מקיים מצות עשרה זכירות יציאת מצרים והשבת והמן ומעשה עמלק הרשע ומעמד הר סיני ומה שהקציפו אבותינו להקב"ה ובפרט בעגל ומה שיעצו בלק ובלעם לעשות לאבותינו למען דעת צדקות ה' ומעשה מרים הנביאה וזכירת ירושלים ומצות וזכרת כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל:

טו וקיימתי מצות השכמת בה"כ ולהשתדל להיות מעשר' ראשונים:

טז וקיימתי מצות לרוץ בהליכת בית הכנסת:

יז ומצות לשהות בפתח ליטול רשות בפ' ואני ברוב חסדך כו':

יח ומצות להשתחוות נגד היכל ששם השראת השכינה:

יט ואני מקיים ישיבת בית הכנסת:

כ ומצות לירא מבית הכנסת:

כא והריני מוכן לקיים מצות מפני שיבה תקום אם תזדמן:

כב והריני מוכן לקיים מצות תלמוד תורה:

כג והריני מקיים מצוה של ציצית בטלית קטן וטלית גדול:

בחול		בשבת ויו"ט	
כד	ומצות תפילין דיד כסדר רש"י (ור"ת):	כד	ואני מוכן לקיים מצות ק' דקרבנות:
כה	ומצות תפלין דראש:	כה	ומצות קריאת פרשת התמיד והקטורת ופסוקי דזמרה והמזמורים
כו	(וקיימתי מצות לצאת מן הבית מעוטף		

טל ה"א שכינתא בגלותא שלימו דילה וחיים דילה איהו טל ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א איהו שכינתא דלא מחשבון ט"ל אלא יו"ד ה"א וא"ו רסליקו אתוון לחשבון ט"ל דאיהו מליא לשכינתא מנביעו דכל מקורין עלאין מיד יקום רעיא מהימנא ואבהן עמיה ע"כ רזא דיחודא ואשרי הזוכה לומר זה בכל יום דברי אלהים חיים:

תושלב"ע ספר מורה באצבע

בס"ד

צפורן שמיר

סימן א. ראש התחילה. יהודה לתפלה:

א לדעת רוב הפוסקים מצות צריכות כונה וכמה מצות מקיים האדם בדבר ואינו נותן אל לבו על כן טוב לומר תפלה זו אחר ברכות התורה:

ב וגם יש כמה מצות שאין בידינו לקיימם וצריך לקבל לקיים כל תרי"ג מצות וה' הטוב ברחמיו יעלה עליו כאלו קיימם:

ג ולכן הוזכרו בתפלה זו כל מצות דאורייתא ודרבנן ומנהגי צדיקים וענפי מצות שיוכל לקיים בפרק תפלת השחר וקבלת כל המצות והיא תפלה כוללת מלוקטת מסודרת ומבוררת מיסודן של ראשונים והיא התפלה אשר יעדנו בקונטרס מורה באצבע וכבר נדפסה משמי זה פעמים ופה תהא קאי בסדר יותר נכון בס"ד וזה נוסחה:

ד לשם יחוד קב"ה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הריני מקבל עלי אלהותו יתברך כמו שציונו במעמד הר סיני:

א אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:

ב ומצות את ה' אלהיך תירא:

ודשאין וגנתא דעדן ועשבין וחיון ועופין ונונין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהג׳ בהון תתאין ועלאין ואיך אשתמודען מעלאי ותתאי ולית דידע בך כלל ובר מינך לית יחידא (ס״א יחודא) בעלאי ותתאי ואנת אשתמודע אדון על כלא וכל ספירן כל חד אית ליה שם ידיע ובהון אתקריאו מלאכיא ואנת לית לך שם ידיע דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו דכלהו וכד אנת תסתלק מנהון אשתארו כולהו שמהן כגופא בלא נשמתא אנת חכים ולאו בחכמה ידיעא אנת הוא מבין ולא מבינה ידיעא לית לך אתר ידיעא אלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא לאחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדיני וברחמי דאינון צדק ומשפט כפום עובדיהון דבני נשא דין איהו גבורה משפט עמודא דאמצעיתא צדק מלכותא קדישא מאזני צדק תרין סמכי קשוט הין צדק אות ברית קודש כלא לאתחזאה איך אתנהיג עלמא אבל לאו דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין ולאו משפט ידיעא דאיהו רחמי ולאו מכל אלין מדות כלל קום ר״ש ויתחדשון מלין על ידך דהא רשותא אית לך לגלאה רזין טמירין על ידך דלא אתייהיב רשו לגלאה לשום בר נש עד כען:

קם רבי שמעון פתח ואמר לך ה׳ הגדולה והגבורה כו׳ עילאין שמעו אינון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון הקיצו ורננו שוכני עפר דא אינון צדקייא מסטרא דההיא דאתמר בה אני ישנה ולבי ער ולאו אינון מתים ובגין דא אתמר בהון הקיצו ורננו כו׳ רעיא מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא דעד כען צדיקייא כלהו דמיכין ושינת׳ בחוריהון מיד שכינתא יהיבת תלת קלין לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא מהימנא דהא עלך אתמר קול דודי דופק לגבאי בארבע אתוון דיליה ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי דהא תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך שראשי נמלא טל מאי נמלא טל אלא אמר קב״ה אנת חשיבת דמיומא דאתחריב בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא בישובא לאו הכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא הרי לך סימנא שראשי נמלא

טל

כמ"ש בזוה"ק וכל העופות ואשר הם באויר כלם שומעים הכרוז ומקללין אותו ובדלין הימנו:

והן האדם מתביים לצאת הפולה אל העין בבגד קרוע או שיש בו כתם מאיזה לכלוך ושמן ואפילו יהבי ליה כל קללא דעלמא בל ירצה נגד ב"א ומדיו קרועים או לבוש מלבוש מטונף. ואיך לא יבוש כי הלבושים אשר הם עקריים מלבושי נפשו הם קרעים קרעים והסרונות אין מספר לבוש מלוכלך וסרוח ובצאת נפשו ילבש הלבוש ההוא לפני כל צבא השמים והיה לבזוה ללעג וקלס ועינו רואה כתות מלאכי חבלה מבזים אותו יכעיסוהו ויאמר לו אתה האיש אשר היית מקפיד כ"כ על המלבושים שיהיו לבנים מגוהצי' משי ורקמה מהודרי' ומתוקנים והיית מתביים בהסרון פרט קל מסדר הלבוש ואיך עתה אתה לבוש לבוש הבו"ז והארגמן אודם הדין הנגזר עליך בגד קרוע בזוי ושפוי לכלוכית שמו:

ועוד יתביים מפני אדם שבחייו לא היה מחשיבם כלל ואם יגשו או ידברו אליו בהרונו יבהלימו והם זכו לעולם הבא והוא נמסר לרבבות מזיקין מלאכי חבלה לשמה ולבזיון מגוהל ומטונף מכוער דק לקוי:

אי לזאת עיקר הבושה וההכנעה היה תהיה איך פחות מיתוש נבזה ונמאס עבר על ציווי מלך מ"ה הקב"ה וכל עלמותיו יאחזמו רעד באמירת הוידוי יבוש ויכלם לפני המלך ויכנע מאד ויגדור גדר שלא לחטוא עוד וישוב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח ולא יבוש מהמלעיגים עליו ולא יחת מפני כל וזהו שהכינו הוי עז כנמר:

של יש לך אדם שילא לו שם כי משאו ומתנו באמונה ועומד בדיבורו ועקימת שפתיו הוי מעשה וגם הוא מתחבא בעצמו כי נאמן הוא והדבר היוצא מפיו כן יקום וכן יהיה ואיך האדם הזה ינהג כך בענייני הגוף הכלים ונפסדים ובענייני הנפש לא יש שקרן כמוהו. בשמורה של עה"ז מקיים דברו. ובשמורת העה"ב שהיא תורה ומצות יחליף את משכרתו עשרת מונים ועובר על השבועה שנשבע במעמד הר סיני וגם אשר נשבע בבטן אמו לשמור כל המצות: וכל יום קורא את שמע בבוקר ובערב ולעבדו בכל

מכמה עבירות ויתכפרו לו עונותיו ובלבד שיתן אל לבו מה שחטא בפרטיות ויגמור לשוב אל ה' ושלא יחטא עוד וה' עמו:

שכז עוד ישתדל מאד שכשעושה מצוה או לומד תורה יהיה בשמחה גדולה מאלפי זהב וכסף על שזכה ללמוד בתורה או לקיים מצותו ית' ובודאי שזה ימשיך עליו קדושה יתירה והגיד רבינו האר"י זל"ל כי לא זכה לכל חכמתו הרמה ונפלאה כי אם על ידי השמחה הגדולה שהיה שמח בלימוד ובמצות לאין קץ:

שכח ישתדל מאד לגדל בניו על התורה ועל העבודה ושיהיו מלאים יראת ה' ומדות טובות ודרך ארץ. ובזה צריך חכמה גדולה וכבר חובר ע"ז ס' קטן זה שמו אורך ימים ויש להתבונן בענין זה הרבה ולרדת לעמקי וחדרי בטן בניו ויתפלל לה' על זה בבכיה שיציל בניו מחטא ויהיה כל זרעו זרע קודש בלי פגם כו':

שכט ישכיל המשכיל איך בעבור הבושה יתבטל האדם מכמה מצות כגון אם הוא בדרך מתבטל ממצות ציצית ותפילין מפני א"ה שלא ילעיגו עליו גם מתביים לעשות איזה דברים של י"ש שלא ילעיגו עליו הלצים ואם רואה איזה אדם מהגדולים בעלי עושר עובר עבירה או מבזה דברי חכמים ח"ו מתביים למחות בידו ויש סוג אחר שילכו הטעהו ועבר עבירות והכיר בחטאתיו יפה יפה ומתביים לשוב שילעיגו עליו ויאמרו לו חביריו אתמול מסובין היינו כמונו כמוך עושים כל תועבות ה' ואיזה רוח עברה עליך אין זה אלא יוהרא לגנוב דעת הבריות וכיוצא ומשום הבושה עודנו בעפר"ת החומר העכור ומרעה אל רעה יצא:

וכבר הספיר הגדול רבינו מהר"ם אלשיך ז"ל פירש בזה מאמר הנביא ירמיה סי' ג' והבושת אכלה את יגיע אבותינו כו' ע"ש דברים הנאמרים מפה קדוש מתוקים מדבש:

והתימה על ביישן זה איך לא יבוש מהבורא יתברך שמו לעד אשר מלא כל הארץ כבודו והוא רואה מעשיו הרעים ואיך לא יבוש מהכרוז שמכריזין עליו כשיוצא לשוק הא גזיפא דמאריה שבקא דמאריה כמ"ש

שיח מתכבד בקלון חבירו מלוי בבלי דעת ומלבין פני חברו ברבים לא יבלר וכלן סעיפי וענפי הגאוה דוק ותשכ׳ כי ע״ז של הגאו׳ ח׳ פרקי והיא היתה אם כל האיסורין:

שיט ד׳ כתות אינן מקבלות פני שכינה כת שקרנים כת חנפים כת לצים כת מספרי לה״ר אוי לנו כי כמעט האדם נכשל בכלן או מקלתן וכל עלם אדם שבא לעה״ז שיזכה בכח תורתו ומלותיו להסתכל בשכינה דמאן דאכיל דלאו דיליה כו׳ ואיך יעשה לו סגולה לבל יכשה גאות ה׳ ח״ו:

שכ גם העלבות והשחורה רעה בעיני אדוניה כי עי״ז מתבטל מסדר עבודת ה׳ ועובר בורלא בפנים זועפות בחליסת וכובד גוף ורעיוניה יבהלוניה וסעיפוהי משתבשין:

שכא הגזל ענפיו וסעיפיו ופארותיו והטעאו׳ היצר ופסקי הרא״ש ולענה כבו כמו כבו לא יכילון מגילות וכל זמן שגזל בידו אין תפלתו נשמעת כדכתיב לא אוסיף עוד עבור לו כמשז״ל והוא לריך לבא בגלגול ואין הפרש בין רב למעט כי על הכל יבא אלהים במשפט:

שכב החמדה אב הטומאה וכבר אמרו רז״ל שרשע א׳ מן החמדה בא לעבור כל עשרת הדברות:

שכג ברכות לבטלה ובלי כונה ותפלה חטופה וקטופה בבליעת חציין של אותיות וכמה תבות והסח הדעת בתפילין בעוה״ר מלויים אם לא כלן מקלתן:

שכד חילול שבת בעוה״ר לעשות מלאכה ע״י גוי ודבור של חול ומשא ומתן והולאת איזה דברים קלי׳ מהעיר לשדה הרבה כשלו ונפלו:

שכה הן כל אלה ויותר מהמה בעוה״ר כמעט העושה אותם סובר שאינם חטא וכ״ז לרוב הרגלם והאיש הירא יתחכם להנצל מהם מעט מעט ויסתיר עיניו וישפוך נפשו לה׳ שילילהו והבא ליטהר מסייעין אותו:

שכו וזאת העלה היעולה על״ת ה׳ היא תקום להחזיק בשלשה דברים והם ענוה לדקה תורה ל״ת על״ת כי שלשה המה נפלאו להנצל

מכמה

דאית בהו משום אכזרי בחון בהם לא תהי' כנוס"ה שכוח מעיקרו בעלת ילדו :

שיב הטוב והישר משום אכזרי לא מיראת העונש רק מיראת הרוממות ואהבתו יתב' כאשון לחשבון עונות לשה"ר השקול כע"ז ג"ע ש"ד ויש לו פירות ולה"ר הוא המדבר בגנות חבירו אפי' אומר אמת על זה ידוו הדווים ופלגי מים מי המרים יורידו כי הוא עון חמור מאד תדירי ונתגדל בזה הוא ורעיו ובני ביתו אוי לנו אהה על נפשינו :

שיג הגאוה והקפדה עון פלילי ככופר בעיקר ועובד ע"ז ואין עפרו ינער כו' ובקברו ישים אבנו וכל מעייניו שימשיבוהו והעושה להפך מתמלא עליו עברה וכל זה מגאותו וזדונו ושוכח מה הוא פחות שבפחותי בריות הפחותות בהיותו מכעיס לבוראו ח"ו :

שיד ועבירה גוררת עבירה יבא לכעס החמור שהוא כעובד ע"ז וטורף נפשו :

שטו ומזה יבא לנקום ולנטור ולשנא אחיו מישראל ועובר על כמה מצות עשה ולא תעשה תדיר :

שטז ואם הקפדה יהיה על ת"ח יפער פיו לבלי חק על החכמים שבדור ואם רוצה להתייהר יאמר החכמים חוץ מתורתם הם נעדרים ממוסר ויראה וד"א וכבר הראשונים פירשו כונת הפסוק זלעפה אחזתני מרשעים עוזבי תורתך כלו' שאומרים חוץ מתורת' וזהו עוזבי תורתיך ומראה סימני טהרה לומר הנה החכמים הראשונים חמדת ישראל אך אלה שבזמנינו מדותיהם ועניניהם קשים וכל ישעם לאפוקי ממונא וכהנה וכהנה אך אינם רוצים לידע דהת"ח תלו ביה טפלי והבית ימלאו הילדים רכים וחסר להם כו' :

שיז ומזה יבא להתעצל ולחטוא בזמן תפלה וכמה תפלות וברכות פורחות באויר ואבוהון דכלהו הגאוה והקפדה שלא ללמד על עצמה יראה אלא אחריה רעותי"ה מובאות חטאות ואשמות כללי ופרטי אוי לה לאותה בושה למי שעתיד להרקב בקבר ויתאוה שיאכלנו רימה להכלל מהדין כמ"ש אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל :

יבקש רע ודורשי רשומות אמרו י"ד פ' י"ד ג' קל"ו כמספר לא יבקש וז"ש י"ד לי"ד הוי גימ' לא יבקש ועוד אפשר לרמוז כי תיבת יד ליד לא יבקש גימ' רכ"ד הוסף עליהם תיבת ביד גימ' ר"ע כי נפל ביד הסט"א והוא תיבת ביד הנוסף וז"ש יד ליד לא יבקש הוא רע רעה תבא אליו וסימנך כי יד ליד לא יבקש עם תיבת בי"ד גימ' ר"ע:

שט ובכלל איסור גדול לשמוע שירי נשים המשוררות דקול באשה ערוה ואפילו בבתי דברים אסרו הפוסקים מדינא ומשנה שלימה ואל תרבה שיחה עם האשה באשתו אמרו. כל זמן שמרבה שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו שהסט"א הנקראת רעה תדבק בו וסופו יורש גיהנם הנקראת רעה כמשז"ל ומרעה אל רעה יצאו וכבר קורין ומקרין הפרקים בבית הכנסת קבל עם ומתרגמינן בלע"ז ואין גם אחד שיבין בלב מה שאומר ומשורר הפרק. ומה יענו ליום פקודה האם יאמרו לא ידענו שהוא איסור יוכיחום על פניהם הלא שמעתם הפרק בשיר כמה שנים ברבים ואם יאמרו שהם חסידים דמו עלייהו כקלאי יודע נסתרות יגער בהם ויבשו כי הי"ל הנאה בקול ומראה וריח ומי יודע כמה נכשלו וה' הטוב יכפר בעד:

שי הירא את דבר ה' ישים מעייניו לכל אזהרות רז"ל ולא יעבור בשאט בנפש אפילו על קלה כי קלה גוררת חמורה ועל הכל עתיד ליתן דין וחשבון כי הוא עצמו הוא פוסק הדין שדבר זה אסור כמ"ש בההוא עובדא דרבינו יהודא חסיד ז"ל בההוא עשיר שהביאו ספר לפניו וקרא בפיו לא תקיפו כו' וזהו ליתן דין שאתה נותן הדין לאסור ואח"כ חשבון כמה זימני עשה אותו איסור וא"ש ליתן דין וחשבון וכמו שביארנו בעניותינו בנימוקינו בס"ד:

סימן יוד. בדברים שאדם דש. יהיה מזורז ומקודש:

שיא אלה הדברים שאדם דש בעקביו והם תדיריות והרגל בהם נעשה טבע בעו"הר וצריך להתגבר מאד לפרוש מהם עד אשר לא תחסך השמש ורחמין למבעא על רז"א דנא קורות בתיכ"ו הרזי"ם בתי הנפש

דאית

מורה באצבע סימן ט

שא מאד יזהר שלא ישכח על הנסים בתפלה ובברכת המזון:

שב באור שבת ידליק נר חנוכה קודם של שבת ובמוצאי שבת קודם הנכון להדליק אחר הבדלה ונהרא נהרא ופשטיה:

שג אם לא שמעו הבשורות לא יוציא הימים האלה המקודשים בשחוק וקלות ראש כי בימי נסים שחייבים להודות לשמו יתברך במקום הודאה איך ישטא ואשם ולמי שיש לו לב יספיק זה:

חדשי טבת ושבט. שד הם קשים ח"ו כמ"ש בזוהר וטוב לקבוע בכל יום להתחנן לה' יצילהו לו ולכל ב"ב ולכל ישראל מכל מיני פורעניות כו' וצריך ליזהר בדרכיו שלא לתת מקום שישלוט הדין עליו ח"ו:

חדש אדר. שה ליהודים היתה אורה ושמחה אך יזהר משחוק וקלות ראש והמכה עיניו בראשו כמו שפירשו בזוהר הקדוש ואשרי השם דרכיו כמשז"ל:

שו יהיה נגד עיניו דברי הרמב"ם שיש להרבות במתנות לאביונים יותר מרוב משתה ומנות וכן בדין דמתנות לאביונים הוא הנאה לנפש קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא כי הקב"ה זורע צדקה ועושה פרי כמשז"ל והיא שמחת הנפש והמשתה והמנות הם הנאות הגוף הנגוף וראוי להרבות בעניני הנפש הקיימת ולא בעניני הגוף הכלה ויזהר לקיים מצות הנוהגות בו מקראי מגילה בדקדוק וצריך יבקש מפלאות תמים דעים כי כפשע בין שונאי ישראל כו' לולי ה' שהיה לנו מתנות לאביונים הגונים יראי שמים מלא חפנים משלוח מנות מיני מאכל לרעהו ויהיה מסב בסעוד' שם ואנשים בקדושת ה' ואת כ"ל העודף ויספר תוקף הנס לבני ביתו:

שז והשתיה כדת לבסומי ולא להשתכר ויזהר שלא יאבד ברכת המזון מ"ע מדאורייתא וערבית בעשרה:

שח לא תהא כזאת לשחוק עם נשים אפילו בפורים ולטייל עמהן אם אינן בני ביתו וקרובותיו אך אין להתיר לטייל עם קרובותיו ובלבד שלא יהי' בדרך חיבוק זרועותיהם כמנהג כי איסור הסתכלות בנשים וקריבתן הוא עג"ס מדינא ולא מתורת חסידות וכתיב יד ליד לא ינקה

המוציא תיכף יכוין לצאת י"ח ולקיים מצות אכילת כזית בסוכה בלילה הראשון דילפינן ט"ו ט"ו מחג המצות:

רצא בשקר יאגוד הלולב וההדס והערבה בעלי לולב שהכין מערב י"ט כי בזה לא שייך דין קצירה ויברך בסוכה ויעשה הנענועים דרום. צפון. מזרח. מעלה. מטה. מערב:

רצב וילך לבית הכנסת שם ושמח בקיום מצותיו יתברך ויעשה בהלל עוד ד' פעמים נענועים ע"ד שעשה בסוכה בהודו לאשון פעם אחת באנא ה' הושיעה נא שתי פעמי' ובהודו אחרון פעם אחת:

רצג וטוב לעשות ההושענות תכף כמנהג א"י ת"ו כמ"ש הרב המג"ן:

רצד ויזהר שלא לטעום כלל ולא לשתות אפילו מים חוץ לסוכה:

רצה בימי החג לא יסיר מורא שמים מעליו וח"ו לשמוח שמחה שאינה של מצוה ויזכור כל אשר טרח בעשרת ימי תשובה ועוד כי יום הושענא רבה לקראתו ועדיין הוא בספק:

רצו איזה הזכרות בחג וחולו של מועד והוש"ר ושמחת תורה כתבנו בעניותנו בקול' שמחת הרגל בס"ד והיו עיניך רואות:

רצז בהקפות אור שמחת תורה סידרתי בעניותי תפלה כוללת ופרטיות לכל הקפה בס"ד והתפלה הכוללת נדפסה בספר דברי שירה ובאפרן שמיר הכל:

רצח אחר החג ומלדם **חשון** יתאמץ ביראת שמים ות"ת לשמה כי הוא תחלת השנה והוי סימנ' טבא לכל השנה ועתה כי קרוב הוא לעשרת י"ת צריך להורות ולהראות כי כל מה שעשה לא הי' לפנים ח"ו ואם עתה יתחיל לפרוק עול ויתרשל מעבודת ה' לא לרצון יהי' ח"ו לכן אדרבה יעשה סימן טוב לכל השנה ירוץ כגבור בעסק התורה והמצוה כיד ה' הטובה עליו:

חדש כסליו. רצט

בימי חנוכה יזהר מאד בהדלקת בזמנה הוא בעצמו ואל יסמוך על ילד ומשרת דמצוה בו:

ש נכון להדליק בשמן זית מצוה מן המובחר ויסדר המצוה בנרות נקיים ונאים והכל לשם שמים:

ממהרים הרבה ויותר נכון לברך ברכת הלבנה קודם יום הכפורים מכמה טעמים:

רפד ובוא יאכל לשובע נפשו בשמחה רבה ובבטחה ברחמיו ית' וקודם שישן ילמוד קצת. ואל ישכח אשר פצו שפתיו ולבו שוין לשוב והתמרמר נפשו על העבר ולכן יכנס בכי טוב לישן מתוך ד"ת:

רפה תכף במוצאי יוה"כ טוב להשתדל לעשות איזה דבר בסוכה לקיים וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה ויעקב נסע סכותה והחכם עיניו בראשו להזמין מעיו"כ איזה דבר כדי להתחיל במוצאי יוה"כ בתיקון הסוכה:

רפו הבקר אור יקום להתפלל וישכים לבה"כנ ויתפלל כהוגן וזה כל פרי להראות בכל עניני העבודה בתורה ותפלה וענוה וצדקה וכיוצא במוצאי יוה"כ שהוא מסכים הולך עם אשר עשה בעי"ת ואתמול ביוה"כ ודעתו לקיים כל ימי חלדו וה' עזרו ומגינו:

רפז אחר תפלה יבקש ד' מינין ולא ליחוס במעו"ת כדי שיהי' לו לולב ואתרוג יפים ומהודרים. וגם אל הסוכ' ישית עיניו לתקנה כהוגן וישים אל לבו כי הלא לקנות תכשיטין ובגדים לביתו יוציא המעות בשמחה וישא ק"ו להוציא מעות בשמחה רבה להיות לו אתרוג מהודר וסוכה נאה ומה יענה אם יהי' ליקני לדבר מצוה שלא לתת לה' ממה שנתן לו הלא יבוש ויכלם ויהיה חרפת נבל:

רפח ערב סכות יטבול במקוה לקבל שפע משם ע"ב קס"א גימ' רג"ל וחייב ליטהר עצמו ברגל:

רפט אור החג הקדוש ילך לסוכה ויצוה להביא כסא ומעיל מפואר על גבה לזכר ז' אושפיזין עילאין קדישין מעין דוגמא שעושין ביום המילה כסא לאליהו הנביא זכור לטוב. וכתוב בזוהר הקדוש דאי לא מתקנין לי' כסא לא אתי זאת היתה להחרדים לדבר ה' להזמין כסא לז' אושפיזין עילאין קדישין וכל לילה יאמר בפה לא בסוכה עולו אושפיזין כו' ויקדש ויכוין בברכת שהחיינו לפטור גם מצות סוכה:

רצ יכוין באור יו"ט של חג לאכול כזית בסוכה לשם חוב' וע"כ בכזית

המוציא

הרהורי ודוי פשוט כולל כל הדברי' שאדם דש בעקביו ואני מתחיל לאומרו כשמתחילין להתודות ובתשך אמירתו הקהל אומרים כל הוידויים ונדפס במסגרת העטרה שסידרתי:

רעג אחר ערבית יאמר עם הקהל ד' מזמורים הראשוני' שבתהלים כי קודם גדול מאד להגלל מקרי וטוב שלא לומר שום פסוק או כונה לענין זה שמא ח"ו בהיותו פגום לא יעשו דבריו ואדרבא יתגרה בו ח"ו לכן יקיים בתוך עמי אנכי יושב ודי בזה:

רעד נכון לומר אחר ערבית ספר תהלים כלו ויאמר בין ספר לספר פזמוני שבעה רועי ברית כמו שאומרי' באור הושענא רבא ממש:

רעה אחר כך אם יכול ילמוד האדרא זוטא:

רעו כשתתגבר עליו השינה ביותר יאמר ש' ק"ש בכונה ובעודו מעוטף בטלית גדול ישכב מעוטף וגם בקלת בגדיו ואם יוכל יהיו רגליו מגולות כשהוא ישן וטוב לו:

רעז כאשר יקום וילמוד תהלים ואם חושש שכאשר יאמרו הקהל ק"ש עבר זמנה יאמרנה ביחיד קודם שיתחיל הזמירות בכונה שלימה:

רעח כל התפלות והתחנות יאמר בלב נשבר באמת ובכונה נכונה:

רעט יתאמץ בסדר עבודה להבין מה שמוציא מפיו ויכנע מאד שבעונותינו הסרנו כל:

רפ ישתדל לבכות בקריאת פ"ת בפרשת אחרי מות ולהצטער על מיתת נדב ואביהו וטוב לו מאד כמ"ש בזוהר הקדוש:

רפא בתפילת מנחה ונעילה בפגם שתם כמו מהתענית ומרב הצער הגדול שנצטער על קיומו בעבודתו יתברך יאזור חיל כי השעה דוחקת ויתעורר ויתאמץ ויתפלל לה' שיעזרהו ע"ד כבוד שמו ויתן לו כח לעמוד על המשמרת ולא ימנע טוב להולכים בתמים:

רפב בתפילת ערבית ליל מוצאי יו"הכ ישתדל לאומרה כתקנה ויתאמץ כי ההמון נועקים ורצים. ולכן יתפלל בספר שלא יטרידוהו:

רפג בבואו לבית יברך ביחיד ברכת הלבנה כהוגן כי הצבור הנה הנם

מתהלים

שות ליסן ולהתענג כי עתה יום הדין וכל העולם עוברים כבני מרון לפניו ית׳ ואף שכתבו שאחר חצות מותר ליסן לא נאמר לנו המלאים שעלות וזוהמת הסט״א פרחה בכל לכן טוב מאד להתגבר ולעסוק בתורה וכולי האי ואולי לתפלות תלבינו בדור יתום כזה:

רסד אחר מנחה סמוך לערב יאמר סדר התשליך ויתאמץ בכונתו ואני בעניי סדרתי תפלה לומר בעת ההיא מבקש מטו ומעורר הרחמי׳ והיא בלפורן שמיר:

רסה גם בליל ב׳ של ר״ה יאמר שהסיינו בקידוש וא״ל לפרי חדש:

רסו ויעשה הסדר של ליל ראשון באכילת הנהו מילי לסימנא טבא תפוח בדבש ולאם כבש ותמרי וכו׳:

רסז כמעשה אור ויום ראשון ככה יעשה בשני בהתעוררות ולימוד תהלים ומיעוט שיחה ותפלות בכונה ובכיה:

רסח ישתדל להתענות בעשרת ימי תשובה ויזהר מאד במיעוט שיחה ופשפוש מעשים ותשובה והרבות לדקה ושלום:

רסט בערב יום הכיפורים גם שיאכל כמלותו מורא שונים יהי׳ מוסף עליו ויזהר למען דעת פי׳ סדר עבודה שיאמר בי״הכ כדי להבין הדברים שמוליא מפיו ויטבול בהכנעה גדולה על כל פנים:

רע אור י״הכ יתאמץ באמירת כל נדרי ויבקש מחילה על אשר פגם באות ברית ונדרים ושבועות ויכון שיסא בטל הכדר העליון ויקרא מאמר התיקונין השייך לזה:

רעא תרדה ילבש בתפלותיו בבכיה ולב נשבר ואף אם נראה בעיניו שעשה איזה דבר בעשרת י״ת יאמין אמונה שלימה כי הכל כאין לפני עולם שעאתיו וגם כי הוא מעשה קוף בעלמא לפי חסרון ידיעתו באשר פגם ומיעוט השגתו בחכמה האלהית וגלעון כמו בילאה ודבקות וכל אשר יבקש תהי׳ כונתו גם על בני ביתו ועל כל עני שהוא תשרש כנ״ן והקרוב אל שרשו:

רעב לא יאמר הודוי פעמים שלם כמו שאומרים הקהל וזו אזהרה שמענו בפרק כל כתבי הקדש מרבינו האר״י ז״ל ואני בעניי

סדרתי

רנ יתפלל ערבית של ר"ה בבכיה ובכונה גדולה מאד דואג ובוטח:

רנא יבא שמח לבית ויעשה סדר הנהוג לאכול קרא ושלקא וכרתי ותפוח בדבש ותמרי ורמון וראש כבש:

רנב ובעד רוביא יקח פא"נולי קטנים:

רנג לא יאכל דג בר"ה כמ"ש הרשב"ץ וקצת סמך יש בזוהר:

רנד יש מי שנהג שלא לאכול בר"ה שום דבר חמוץ אפילו לימונים:

רנה קודם שישכב יאמר מזמור תהלים עד אשר תגבר עליו השינה מאד:

רנו אם חל בליל ר"ה טבילת מצוה שרי וצריך לטבול בבקר קודם תפלה:

רנז ישתדל לקום באשמורת ולפחות הבקר אור וימנע מלשמוע תקיעות שנהגו בבקר קודם תפלה כי על פי הדין ועל פי הסוד אין מקום לתקיעות הללו ושב ואל תעשה עדיף:

רנח יכול לשתות קאפ"י בלי סוק"ר קודם תפלה שתהי' דעתו מיושבת:

רנט בתפלה יתעורר מאד מאד לומר בלב נשבר ותחינה ובכיה:

רס יזהר לשמוע התקיעות לקיים מ"ע ויחשוב שיש סודות גדולות וה' יקבל כונתו דרך כלל ובכלוא ושוב בשמיעת התקיעות יהרהר עונותיו ואם מפסיק התוקע יתודה בלחש הרבה בין הפסקים:

רסא יתאמץ במוסף הנשגב והנורא בבכיה ובכונה שלימה וישים עצמו כאין באמת כי בעו"הר בדור יתום זה אנו יתומים ואם האמוראי' ע"ה אמרו אנו כחמורים להיות אנחנו יתומים הוא מעלה ואינו ענוה כי דלונו מאד בתורה ובמצות וביראה ויתעורר ויבקש ממלך מ"הת הקב"ה בלב נשבר אולי יחנן ה':

רסב בבואו לבית ישעוד סעודת י"ט ומורא שמים יהי' עליו ולפחות בימים אלו יקיים שויתי ה' לנגדי תמיד שיחשוב בשוכבו ובקומו באוכלו וכיוצא כאלו עומד לפני ה' כמו שהוא האמת כי מלא כל הארץ כבודו וכבר הרמב"ם בס' המורה האריך בזה והביאו בקצרה הרב מור"ם בריש הגהת ש"ע א"ח וכמזנוה לעיל ואשרי הזוכה למדה זו תמיד קדוש יאמר לו:

רסג יתגבר כארי שלא ישן ביום ר"ה ויעסוק בתורה כי לא כל העתים

רמב יום ע"ו באב ירבה קצת שמחה כי יש עילוי לשכינה כמ"ש בזהר
ח"ב דף קל"ה ויזהר להוסיף בתורה בלילה כמ"ש רז"ל:

חדש אלול רמג זמן תשובה לכל הוא בחדש המקודש הזה ויזהר
לפשפש במעשיו טוב ויהר שבכל לילה קודם
שיכן ערש אמירת וידוי יפשפש ויחפש דרכיו ובמעשיו באותו יום ויתודה
וישוב וכן יעשה מר"ח אלול עד יה"כ כי היה לריך לעשות כן כל ימיו בכל
לילה כמעשה לדיקים קראו בשמותם אחרי דמושבנא ולפחות כה יעשה
במ' יום הנוראים הללו:

רמד אחר כך בו לקום לסליחות אחריו וקודם יברך כל הברכות ואח"כ
יאמר תקון חצות ואח"כ יאמר סליחות והעיקר הוא לאומרם
כהוגן בשפל קול התחנ"ה ולהבין מה שמוליא מפיו ועפעפיו יזלו מי המרי'
על אשר חטא ויראה עלמו שהוא מזומן לדין לפני ממ"ה הקב"ה היודע
מחשבותיו ותרמותיו אז יכנע לבבו הערל ואין ללעוק לעקות כעומד ברחוב
וכסיל לא יבין מה שאומר כי בקול רינה ילעק לעקה ולו חכמו ישכילו כי
ח"ו לירתו תכתי גיהנם שאונסים עלמם לקום ולאבד שינתם לבא לבה"כנ
וגם פה לא עשו תאומה רק לעקות הלא זה שמם סליחות ולא לעקות
ויספיקו שתי דבכות אלו למי שיש לו לב:

רמה לא בשביל אמירת סליחות יתפלל תפלה שלא בזמנה וייסן בתפילין
כי ילא שכרו בהפסדו וטוב לו להתפלל כהוגן ולא יאמר סליחות:

רמו זה עיקר העבודה לשמור העיקרים ולהוסיף לא לזלזל בעיקר
ולקיים התוספת:

רמז אם יוכל להתענות איזה יום או ימים בחדש אלול אחריו ובלבד
שיהי' בפשפוש מעשים ולעשות גדר שלא ישוב עוד לכסלה:

רמח אשר חנן לו אלהים עושר מטא"ו בלדקה יפרוק וירבה בימים אלו
בלדקה ובלימוד זוהר תקונין משניות ותהלים:

סימן ט. מתשרי עד אדר. פתח הסמדר:

חדש תשרי. רמט ערב ראש השנה יתענה ויפשפש במעשיו
ויטבול על כל פנים:

רלג כל"ח אז נהגנו לאכול בשר לכבוד ראש חדש:

רלד בשבת איכה אפי' הוא יום ט"ב או ח' באב לכבוד שבת ילבש מלבושי שבת וכ"ש שלא יאמר שום קינה ואם במקומו יאמרו הוא ימנע עצמו כי קדושת שבת דוחקת כל מיני אבל קטן וגדול. ואנו בני ספרד הותר לנו גם תשמיש המטה כפסק מרן אפי' אם ט"ב בשבת וגם בסעודה המפסקת ביום ש"ק יאכל בשר וישתה יין לכבוד שבת כמ"ש רז"ל בש"ס אך בסעודה המפסקת בחול לא יאכל אלא תבשיל אחד והו לא. ואסור לאכול ביצים מבושלים אפי' הם בתוך התבשיל אם אין מנהגו כך כל השנה לשים במין תבשיל זה ביצים וזה אם רוצה לאכול הביצים והתבשיל אסור ואיכא אלא"דה מירק חי נוסף על התבשיל ע"פ הדין מותר אך יש להחמיר:

רלה ליל ט"ב יקרע סגור לבבו בקריאת איכה אך הקינות יש מהם שטוב שלא לאומרם:

רלו יצטער מאד במשכבו ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו:

רלז כל מה שאמרו רז"ל בט"ב הוא עד הלילה ואין להקל אחר חצות בשום דבר רק שמקילין לנשים לסדר הבית קלת וזה לקבוע בלבם אמונות הגאולה:

רלח גם פ' נחמה הכתובים בספר במנחה אין למנוע אמירתה כדי לקבוע בלב ההמון כי יגאלנו ה' ברחמיו ויקיים לנו כל נחמות נביאיו בקרוב:

רלט אחר ערבית והוא לילה ירחץ כל ידיו ופניו וילבש מנעלים של עור ויברך ברכת הלבנה שהוא זמן הראוי לבשר הגאולה ולברך הלבנה העליונה ולומר דוד מלך ישראל חי וקים:

רמ גם בליל עשירי ויום עשירי יצטער על שריפת היכל:

רמא ולא יברך שהחיינו ביום עשירי כי אפי' בשבת בין המצרים לא היה מברך רבינו האר"י זל"ל וק"ו ליום עשירי:

חדש סיון רכד אזהרות ללימוד אור חג השבועות וכיונא כתבתי בעניותי בקונט' שמחת הרגל ע"ש:

רכה ישמח מאד בחג הקדוש הזה ויתעורר על אשר בחסדיו הגדולים נתן לנו את תורתו הקדושה ויעבול בערב החג ובעמוד השחר אחר התיקון על דרך האמת:

רכו נכון ללמוד התהלים ביום חג השבועות כי דוד המלך ע"ה היתה מנוחתו ביום הזה וביום הקדוש יומא דהלולא דיליה עוד יעלו לרלון ביותר אמירת תהלותיו:

רכז האזהרות שנוהגים ללמוד הם כפי דעת הגאון בעל הלכות גדולות וידוע שהרמב"ם חולק עליו בהרבה ונלות לכן נכון לקרות המלות הכתובות בקלרה על דעת הרמב"ם בא"ח של היד החזקה או פועל לדק להש"ך:

רכח יום אסרו חג קדוש מאוד ויש לשמוח בו כמ"ש בא"ח דפסח:

חדש תמוז רכט בין המלרים יזהר מאד במיעוט שחוק במיעוט תענוג ויאמר תקון חלות בבכיה לא כלרכה אלא להעדפה על מה שנהג כי כל העולמות מלטערים בחרבן הבית והכל תלוי בתשובה ובעו"הר כל דור שלא נבנה בימיו כאלו נחרב בימיו ונוסף לער בדור האחרון ואם יתבונן בזה יקרע סגור לבבו:

רל טוב לומר סדר תקון רחל בכל יום חול מבין המלרים אחר חלות וכך נהגו בא"י תוב"ב ע"פ כתבי רבינו האר"י זל"ל והוא מנהג ותיקון:

רלא כשיתן לדקה בימים אלו יוסיף בכונתה לעילוי שכינת עוזנו כי בפשעינו שלחה אמנו זה כמה שנים אוי לנו אהה עלינו ויתעורר מאד לשוב בתשובה ויזכור כי מאנה הנפש זאת אומרת הן אשכול לאכול בכורה אותה נפשי:

חדש אב רלב עוד יוסיף יגון ואנחה ובמרירות יאנח עקירה ואנחה שוברת בט' ימים ועוד גם עשיריה ולא יאכל בשר ולא ישתה יין בקול ויינעע בהנאה כל מאי דאפשר:

בר"ח

דהפשר דישכח גם ביום ולא יוכל עוד לספור בברכה ולמה היו כל הברכות
מלילות שעברו לבטלה וביטול מ"ע:

ריח אור ז' של פסח לפי כתבי רבינו האר"י ז"ל האמתיים יש חיוב
גדול בזיווג:

ריט בח' של פסח יוכל להקל באיזה דבר שנוהג מגל חומרא דוקא:

רכ יום אסרו חג ישתדל לעשות סעודה נאה כי יש סוד בדבר וגם
ע"פ הפשט הוא מצוה:

סימן ח'. הלא טוב אמנ"ה. יבכר לחדשיו עד מלאת השנה:

חדש אייר רכא מנהג שלא יגלח בימי העומר ולפי דעת רבינו
האר"י ז"ל אינו מטעם אבילות כאשר כתבו
הפוסקים רק יש סוד בדבר ולפי הרב האר"י לריך שלא לגלח מע"פ עד
ערב חג השבועות ולפי דעתו כל מאי דשרו האחרונים לגלח בר"ח או אם
הוא חתן וכיולא וביום ל"ג או ל"ד לעומר הכל אסור גם מ"ש קצת דביום
מ"ח שרי ליתא דרבינו האר"י לא היה מגלח אלא בערב החג דוקא וכששל
יום מ"ט בשבת כאיתי להחסיד המקובל המופלא מהר"ר שלום שרעבי
זלה"ה בכ"י שכתב וז"ל ואם חל יום מ"ט בשבת דעתי שלא לגלח בע"ש אך
הכריקוכי לגלח ומתן אינו מותר לגלח קודם יום מ"ט עכ"ל וגם אני
הלעיר דעתי הקלרה שיגלח בע"ש אם חל מ"ט ביום שבת שלא יכנס לחג
כשהוא מנוול וכן עיקר אמנם בענין זה של גלוח בימי העומר יש כמה
מנהגים חלוקים כפי הפשט הנח להם לישראל:

רכב יום פסח שני ירבה שמחה קלת כי קדוש היום:

רכג יום ל"ג לעומר ירבה שמחה לכבוד רשב"י זי"ע כי הוא יומא
דהלולא דיליה ונודע שרלונו הוא שישמחו ביום זה כידוע ממעשה
מהר"א הלוי זלה"ה ומעשים אחרים אשר שמענו ונדעם מפום רבנן
קדישי ויש מי שנהג לעשות לימוד בליל ל"ג לעומר בי עשרה ללמוד שבחי
רשב"י המפוזרים בזהר והדלקה זוטא והוא מנהג יפה:

לאזהרות

מורה באצבע סימן ז

זכיות במצות ושמחת מצוה ודבקות בו יתברך אלו דברים שאין להם שיעו[ר] זכה מוסיפין לו:

רי אחר ההגדה יאמר בקול שמחה שה"ש כלו בעידן חדותא עת הזמיר הגיע כי כל העולמות עליונים למעלה מאירים ומזהירים:

ריא נתפשט המנהג לשתות קא"פי אחר הסדר אמנם שיהיה בלי סוק"אר ובליל ב' יש מקילין במשקין אחרים:

ריב שתיית הפי"פא בי"ט מן הדין מותר אך טוב להחמיר בי"ט כאש[ר] ומה גם שגדול אחד חלם עם רב מופלג והשביעו בשם ה' שיאמ[ר] לו מה יאמרו בשמים על שתית הפי"פא והשיבו כי השותה בי"ט מקללים אותו והשותה בט"ב משמתין אותו והשותה בכילת חתנים מנדין אותו ואנ[י] ראיתי חלום זה כתוב מהגדול החולם ויש בו עוד דברים וכמדומה שהי[ה] כתוב עליו שהחלום היה בשנת תכ"ד מעלה מטה אבל בי"ט ב' גאונ[י] עולם לא החמירו:

ריג ומאשר שמי שאינו שותה הוא מצד חומרא דוקא נראה דיכול ליתן הפיפ"א למי ששותה בי"ט:

ריד בהוצאת ס"ת יאמר התפלה הנדפסת בתפלת ישרים רבש"ע מלא משאלות לבנו שהיא מתוקנת מרבינו האר"י ז"ל שמצאה מהרש"ד כתובה בסידורו מטהרת ידו יד הקודש:

רטו בי"ט שלא יש סעודה ג' דע"פ הסוד אין יחס לסעודה ג' ולא שייך חומרא בזה יקדש בבקר וישתה רביעית יין ויאכל מזונות כזית ממנה שאינו סועד בה כל הספק שהמנה שהיא לחמו בפסח אף אם תהיה עשירה א"י לומר בה מזונות ודינה כלחם כי לחמו הוא לכן ישתדל שיהיה שינוי במנה שאוכל בבקר ולא תהיה ממין המנה של הסעודה כגון שתהיה בבצים אמנם אם היא בבצים צריך שיהיו בצים לבדם ותהיה נעשית מרבה יותר משל מים ולא יערב בה יין לחוש לספיקו של רש"י ז"ל:

רטז ישתדל מאד בספירת העומר כי סודותיה רמים ונשאים וישתדל לספור לפחות קרוב לחצי שעה מהלילה:

ריז יזהר ויעשה סימנים שלא ישכח לילה אחד כשאינו מונה בצבור

דאפשר

רג טוב לומר בלילה וביום לשון כל המילה ג' פעמים כי כן מדות חכמים ואל תשגיח במי שכתב להפך בכיוצא בזה:

רד ערב פסח יזהר לטבול במקוה טהורה כי חייב אדם לטהר עצמו ברגל ויכוין לקבל קדושה משמו' הקדש ע"ב קס"א גי' כנ"ל ויזדרז בעשיית מצת מצוה בע"פ ויהיה נמצא שם ואחד יתעסק בזה והלש העיסה וטורח בעריכתה הוא תיקון גדול לכפרה וקודם לישה יבטל כל הפרורין וכל דבקי עיסה כעפרא דארעא וישים מעייניו לטהר לבו ורעיוניו וכל אברותיו כי עיקר טהרת כלים הוא כלי הנפש שהם אברי הגוף שבהם שאור היצה"ר:

רה נהגו לשורר בעריכת המצות ערב פסח ההלל זכר להלל שהיו אומרים בעשיית הק"פ:

רו יסדר קערת הלילה בעצמו וזה סדר הקערה על דרך האמת: וילך לבה"כ ויכוין מאד בערבית כי רבו מאד רזין עילאין ואורות גדולים בשמי' גדולי גדולים תלי תלים:

רז גמר ההלל בבה"כ שודו רם ונשא וכתבו ז"ל שאף אם הוא בעיר שאין אומרים אותו יכול לאומרו ולברך ביחיד ועשו בעצמן כמה רבנים מעש':

רח יראה שהלילה הזו מאירה כשמש בתוקף אורות עליונים ועל כן היצה"ר עושה לו פותחת ומבקש עילה ליכנס באחד מבני הבית או במשרתת והחכם עיניו בראשו של"ו תנעול דלת ויעביר הכל מוציא מנ"ה ומכניס אהבה ואחריו:

כח"ב
ג' מצות
חסד **זרוע** — גבורה **ביצה**
ת"ת
מרור
נצח **חרוסת** — הוד **כרפס**
יסוד
חזרת
והקערה מלכות

רט הזהרות ועניני סדר קדש ורחץ כבר כתבנו בעניותינו בקונטרים שמחת הרגל לך נא ראה כי יש דברים נצרכים קצת והשים הירא הן בעודנו דבק בה' נפשו תלמדהו להוסיף כהנה וכהנה כי ממקור נפשו יצא שפע ברכות ה' דרכיו לטהרו ולקדשו כל מידי דשייך לתקון נפשו ואופני

זריזות

יערבב דעתו בדברים המלכלכים לבית במקום לבי נפשו וצריך זהירות עצום ורב:

קצה ינוח לבני ביתו שיאכלו וישתו היטב ובפרט הדברים הנקנים למאכל כמו מצה וקאפ"י וכיוצא:

קצו כתבו ז"ל שהנזהר מחמץ בפסח אפי' בכ"ש בטוח שתעלה לו שנה טובה:

קצז וצריך ליתן דעתו ולעיין בעניני החג הקדוש הזה השייכים לנפש ומן השמים בראות טוב כונתו יסייעוהו במילי דבא ליטהר מסייעין אותו וכתיב לא ימנע טוב להולכים בתמים ולכן צריך שיכין עצמו ולבו לעשות כל הבא מידו:

קצח ישתדל לברך ברכת אילנות בימי ניסן והמדקדקים מקפידים שיהיה בניסן דוקא ויהיה שתי אילנות ויוצאים לשדה לברך:

קצט מאד יתעלה בכונתו בברכה זו שהיא לתיקון הנשמות שהם מגולגלות בעלי השדה והעשבים בזמן הזה ויבקש עליהם רחמים:

ר אור לי"ד בבדיקה לא יעמוד כמו שר בבית וילך לאחרה ולכתבה ותו לא רק באמת יחפש ויבדוק מזן אל זן אולי ימצא איזה דבר שמחמיר אם לא כראוי ואם לא עשה כן כמעט הוא כברכה לבטלה:

רא אחר כל מציאה יאמר: יהרמ"י או"א שתזכנו לפשפש בנגעי בתי הנפש אשר נואלנו בעצת היצה"ר ותזכנו לשוב בתשובה שלימה ואתה ברחמיך תסייענו ותעזרנו על דבר כבוד שמך והצילנו מאיסור חמץ אפילו מכל שהוא בשנה זו ובכל שנה ושנה כי"ר:

רב ביום ישתדל הוא בעצמו לשרוף החמץ דמצוה בו ועוד שהוא יזרז לבערו תכף ויבטל ויאמר: יהרמ"י א"וא שתרחם עלינו ותצילנו מאיסור חמץ אפילו מכל שהוא לנו ולכל בני ביתנו ולכל ישראל בשנה זו ובכל שנה ושנה כל ימי חיינו וכשם שבערנו החמץ מבתינו ושרפנוהו כך תזכנו לבער היצה"ר מקרבנו תמיד כל ימי חיינו ותזכנו לבדוק ביצר הטוב ובתורתך ויראתך ואהבתך תמיד אנו וזרעינו וזרע זרעינו כי"ר:

יע"קב ע"ד האמת ומיהו לא תזוע ומיהו אחז"ל כראיתי להרמ"ז שהלך על מהר"ן הנז' וכשיאמר תפול עליהם אימתה ופחד יכוין בר"ת שהוא שם קדוש ויש סגולה גדולה באמירת ברכת הלבנה להנצל מאויב ומכל רע אם יאמרנה כתקנה:

קפט אחר דוד מלך ישראל חי וקים יאמר אמן ג' פעמים ויכוין אמן גי' יאהדונהי סלה ועד ויאמין באמונה שלימה שעתיד הקב"ה לגאול אותנו ונלפה לישועתו:

קצ אחר ברכת הלבנה לא יאמר עלינו לשבח ע"כ נקוה לך עד במלכות שדי כמו שנתפשט בבלי דעת באיזה עיירות אלא אחר תנא דבי ר' ישמעאל יאמר שלום עליכם והמשכיל יבין ודי בהערה זו בקל"ר אמיץ וזה כלל גדול שלא ינהג שום דבר עד שידע שורש המנהג מרז"ל או מכתבי האר"י ז"ל האמיתים או שידע טעם כעיקר למנהג:

סימן ז. ארח נכונה. לחדשי השנה:

חודש ניסן. קצא נכון לומר פרשת הנשיא דבר יום ביומו ואחריו התפלה רק לא יאמר שאם אני עבדך כו' אלא יאמר נסח זה:

יהר"מ יא"וא שיהא חשוב ומרוצה קריאתינו בתורה סדר קרבן נשיא פ' משבט פ' החתום וכו' קרבנו אשר הקריב להנוכת מזבחך הקדוש ותעלה עלינו כאלו השגנו כו':

קצב ישתדל מאד בסדר הגעלת כלים שיהיה כדין וכהלכה וכמה מומרות ונקיות עושים שאינם נזהרים ופוחתים הענינים הנזהרים ע"פ הדין כי לא ידעו ספר לכן צריך שימנא מי שהוא בקי בעת ההגעלה:

קצג בענין המצה צריך זהירות וזריזות יתר מאד שיתעסקו הפועלים בבצק עסק ממש ואחר עריכת המצה בעודה בכפו תכף ינקבוה ויתנוה בתנור והאופה יהיה בקי שלא תנא המצה נפוחה וכיוצא:

קצד האיש הנלבב ישים כל מעייניו בדבר שהוא נוגע לדין חמץ ובפרט במצה ומאכל שאוכל בפסח כי זה עלם הסג הקדוש הזה. ולא

קעו נכון הדבר שהתענית יהי' לפני המולד ואם המולד בחצי היום יתענה יום שלפניו:

קעז אור ר"ח יזהר שלא ישכח לומר יעלה ויבא:

קעח אור ר"ח מותר בזיווג ויהי' כוונתו ליחד הדודי' ולש"ש:

קעט יש נוהגין להדליק המנורה באור ר"ח ונכון לעשות שינוי מאור שבת:

קפ נכון שיוסיף איזה מאכל לכבוד ר"ח:

קפא קודם מוסף יחלוץ התפילין ואם אחר תפילה רוצה ללבוש תפילין ללמוד הקביעות יכול להניחם וכ"ש שצריך שלא ימנע מלהניח תפילין בתפלת המנחה משום ר"ח:

קפב לא יברך ברכת הלבנה עד שיעברו ז' ימים שלמים מעת המולד:

קפג יאזור חיל לברך ברכת הלבנה בכונה שהוא מקבל פני שכינה וגילו ברעדה:

קפד יזהר שתהא מאירה יפה ואם יש אפי' ענן דק עליה לא יברך:

קפה נכון לצאת לקראת הלבנה לברך ואם יש לו מיחוש יכול לברך מן החלון ואם מצטער מהכוח שהוא קלת חולה ויצא שלא יזיקנו ושמא יעבור הזמן יכול לברך כשרואה אותה מן החלון דרך זכוכית הנקרא גל"אס ובלבד שיראנה מאירה ובהירה:

קפו לא יסתכל בלבנה אלא קודם שיברך דכתב הרמ"ה דאסור להסתכל בה על דרך האמת:

קפז ברכת הלבנה יאמר תיבה בתיבה בנחת רוח ושפה ברורה כי הרי הוא אומר שהוא מקבל פני שכינה ואיך ישלח דברו במפזון וערבוי כבלע את הקדש ותיבות הברכה תבלעמו אר"ש:

קפח יאמר ברוך יוצרך עושך קונך בוראך ולא כמתחכמי' לומר כסדר אבי"ע מלמטה למעלה כי נסחת רז"ל במדרש ברוך יע"קב וגם ראיתי להרב המקובל נתן שפיר' זלה"ה קרא תגר על המשנים ופי' נוסח' יעק"ב

קסט יום ד' יכוין לקנות הארת נפש יתירה משבת הבאה ע"י קריאת הפסוקים שבש' הנז' ויבקש לבקר חולים ולגמול חסד:

קע יום חמישי יכין לכוין לקנות הארת רוח יתירה משבת הבאה ע"י קריאת הפסוקים שבש' הנז' וירבה ללמוד כו' ע"ד שכתבנו ביום שני:

קעא יום הששי יכוין לקנות תוספו' נשמה משבת הבאה ויכוין לקרואת אלהיו במחשבות נכונות (עיין לפורקן שמיר ס"ס ד'):

קעב אור שבת קודש נכון יהי' לקבל תוספת נר"ן:

קעג יום ש"ק יכין עצמו לקבל תוס' נר"ן ממקור עליון יותר מהלילה:

סימן ו. עולת חדש בחדשו. נזר אלהיו על ראשו:

קעד מי שיכול להתענות כל משמרת השדש הוא דבר גדול ועיקר התענית הוא לפשפש ולחקור היטב הדק מה שחטא בכל החדש ולחזור בתשובה כי התענית הוא הכנה להכניע גופו לשוב ואם יעשה תענית לבד מבלי מעשים אשר חטא ולשוב כמעט לא עשה כלום:

קעה נכון ללמוד בתענית המשמרה סדר קרבנות דהיינו פרשת ויקרא כלה ופרשת צו עד במדבר סיני ופ' נסכים ופ' שגגות ע"ז אשר בפ' שלח ואח"כ יאמר:

יהרמ"י או"א שיהא שיח שפתותנו בתורת מעשה הקרבנות חשוב ומקובל ומרוצה כאלו הקרבנו עולה ושלמים ותודה ומנחות ונסכים ואם נתחייבנו הטאת או אשם ודאי או אשם תלוי או קרבן עולה ויורד תהא חשובה קריאתנו כאלו הקרבנו הקרבן או הקרבנות שנתחייבנו ואם לאו יהא חשוב כאלו קרינו בתורתך לבד וברוב רחמיך תמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו עונותינו ופשעינו ויעמדו לפניך מליצי יושר להמליץ עלינו ותרצנו ותבנה ב"המ במהר' בימינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידי' כסדרן ומוספין כהלכתן כי"ר:

נכון

בהולאת ספר תורה ואחר כך יכוין מאד באמירת לדקתך ואחר כך יעשה סעודה שלישית כהוגן כמש"ל:

סימן ה. ויצאת במחול. להמשיך קדושת שבת ויטמנהו בחו"ל:

קסב במולאי שבת יתפלל ערבית בכונה כי הקט"א מתגברת ויאמר ויהי נועם תדיר בכל מולאי שבת שהוא חול ויכוין הרבה באמירת התיבות לא בלעקות דאדרבא מסיר הכונה:

קסג יסתדל שיהי' נר שעוה לברך מאורי האש ויברך ברכות הבדלה כראוי ותכף יאמר פסוקי ויתן לך ויכוין בק"כ צירופי אליהו ועוד יו"ד פעמים אליהו שהם ק"ל:

קסד סעודה רביעית אחר הבדלה פליאה נשגבה ומגלת מחיבוט הקבר ומי שלא יוכל לעשותה בפת יעשנה במזונות ויכוין להמשיך ברכה בסעודות החול ונקודשת שבת:

קסה אין לומר וידוי עד אחר חלות לילה ממולאי שבת:

קסו יום ראשון יכוין בקריאת פ' שמו"ת המקודרים במק לישראל להמשיך בו הארה מתוספות נשמה של שבת שעברה ועל כן יום ראשון ימשוב ממשבות קדושות וטהורות וידבק לבו באהבת ויראת ה' ומכאן תוכחה לאיזה אנשים בערי אדום שיום ראשון פנוים ממלאכה ועושים משתאות או קובעים שחוק אוי לנו ודי בגנאי זה כי יש לבכות ולהתאונן ולקונן על אשר בשם ישראל יכונה שהופך עורף ונותן כח לקט"א במלבוש ותענוג וטיול וכתיב אל תשמח ישראל אל גיל כו' וביום ראשון נחרב הבית אוי ואבוי ועל הכל יבוא במשפט:

קסז יום שני יכוין בקריאת הפסוקים שמו"ת אשר במק לישראל להמשיך בו תוספות הרוח משבת שעברה וע"כ ירבה ללמוד בתורה ושי' ולרוח ממללא ויזהר ביותר מל"הר דכתיב וסלף בה שבר ברו"ח:

קסח יום שלישי יכוין בקריאת הפסוקים הנזכ' להמשיך בו תוס' נפש משבת שעברה ויבקש לעשות חסד:

כי לא נתנו שבתות וי"ט אלא ללמוד תורה ומי שאינו מלבד הזמן יש עת לכל:

קנד בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ר"ת ביאה לאוהל והוא חיוב ליהד הדודים ובכונה שלימה וזהו ברית עולם ר"ת ע"ב גימ' חסד מסט' דחסד וס"ת בני ישראל את יל"ת ר"ת ה' לנגדי תמיד:

קנה בקיץ שמאחרים התפלה בב"הכנ ומאריכין בזמירות עובר זמן ק"ש לכן אחר ברכות השחר יאמר ק"ש כלה ויאמר נזמורי ש"ק רננו לדיקים כו' בשמחה ובקודש רב וגשא אך לא יצעק בקולי קולות כי מעביר מולא שמים ומולא ב"הכנ ומי הוא זה אשר מלאו לבו לצעוק צעקות לפני המלך ק"ו לפני מלך מלכי המלכי' הקב"ה ובב"הכנ פלטין של מלך:

קנו יזהר שלא יטעה בתפילת שבת להתחיל אתה חונן שאינו סימן טוב וברכה שאינה לריכה לכן טוב להתפלל תמיד בסידור ולשום כל מעייניו כולי האי ואולי שיתפלל כהוגן:

קנז יזהר לשמוע הפרשה מהש"ץ בשמיעה לבד כמאן דלית לי' פומא בסוד אוזן טנת"א ואם יקראוהו לס"ת יקרא הוא בלחש מאד אחר הש"ץ דלא לשתמע קלי"ה:

קנח יזהר לענות ברכו ואמן לברכות העולה לס"ת וברכת ההפטרה כדחזי:

קנט בנוסח מוסף יאמר תכנת שבת כו' ובחזרת מוסף בפסוק שמע ישראל באמירת אחד ימסור עצמו על קדושת השם:

קס בבואו לבית אם מנהגו לטעום מידי ממזונות לבד יקדש וישתה רביעית כלו בבת אחת שלא לכנס בספק ברכת על הגפן ואז יאכל שיעור כזית מפת הבאה בכסנין ואם דרכו לשתות קאפ"י יזכור לפטור ברכתו בברכת פה"ג דקידוש דכיון שהוא עראי לריך כונה או שיהי' לפניו ואם לאו ילטרך לברך שהכל ואח"כ יכלול על המחי' ועל הגפן:

קסא ישתדל לאכול פירות לפרקים בש"ק כדי להשלים מאה ברכות ויזהר מאד בתפלת המנחה כי היא עת רלון ויאמר בריך שמיה

בהולאת

קמו אחר ערבית תכף יבא לבית ויקדש ויסעוד ולא יעשה כמנהג איזה אנשים שהם ישבו שעה או שתים עם אוהביהם ורעיהם הם המדברים דברים בטלים וכיוצא וישליכו קדושת שבת אחרי גיוס אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם הזהר לערך קדושה לקדושה וג' ויכלו בערבית בעמידה ואחר עמידה ובקדוש אלו הן הנלרפי"ן ולא יפסיק בין קדושת ערבית לקדושת קדוש וסעודה בדברי נכגן המכאיבים נפש יתירה ויכוין בסעוד' לאשונה שהיא כנגד ילחק אע"ה ומללת מחבלי משיח וסעוד' שני' היא כנגד אברהם אע"ה ומללת מדינה של גיהנם וסעוד' שלישית היא כנגד יעקב ומללת ממלחמת גוג ומגוג ואשרי העושה המלות לשמן באמת בלב טהור ושלם:

קמז סעודה ג' תהי' אחר מנחה דוקא ואשר ל"ו שם לבו אל דבר ה' וכל ישעו לקיים המלוה ישתדל לעשותם כתקנה בלי פקפוק כי זה כל האדם:

קמח אור שבת אין קורין לאור הנר ואם יושיב שומר שרי וגם אשתו משמרתו אך יש לחוש דהשומר יישן וילדם לכן טוב לקרא מזמורי תהלים כדי שלא ישכב בלי תורה ובתהלים יש להקל לפי שרגיל בהם:

קמט יזהר מאוד בשבת מאמירה לגוי לעשות מלאכה ואפילו בשבות שלא במקום מלוה כי הוא עון פלילי ואפי' אם יאוהו קודם שבת:

קנ יזהר מאד שלא לדבר בעסקי סחורה בשבת כי הוא מחלל שבת והאמירו בזוהר הקדוש הרבה:

קנא הגם דיש מתירין בהשבונות שעברו יש אוסרין ושומר נפשו ירחק והן לו יהי דברי מזה יבא לדבר הגורם לעתיד על כן ישמור הפתח וטוב לו:

קנב יום שבת אסור מאוד לעורר מחלוקת או להתכעס והוא חטא חמור כפלים מהעושהו בחול ובפרט עם בני ביתו לריך רוב שלום ואהבה ואחוה לכבוד השכינה:

קנג השי יתן אל לבו כי כל השבוע טרוד בעסקיו ולפחות ביום ש"ק ילמוד ולא יוליא כל השבת בטיול ואכילה ושתיה ושינה ואמרו רז"ל

כי

קמא יאמר קבלת שבת בשמחה ומזמור שיר ליום השבת קבלתי שצריך לאומרו מעומד:

קמב כשיפסק ידי אב ואם אמר ערבית באור שבת יכוין לקיים מצות כבוד או"א וכשיפסק ידי אמו יחשוב שיש סוד בדבר:

קמג יכוין מאד בקדוש ויהרהר בתשובה כי אמירת ויכולו להעיד כי ה' ברא שמים וארץ ונח בשבת ורשע פסול לעדות על כן יהרהר בתשובה שיהי' ראוי לעדות ויקדש לקיים מ"ע זכור את יום השבת לקדשו ופרשו רז"ל זכרהו בדברים הנאמרים על היין והכל יהי' ביראה ואהבה ושמחה רבה ויען מדאורייתא יצא י"ח בתפלה וכיוצא וגם שמור מדת לילה יאמר נסח זה ליקבה"ו כו' זכור ושמור בדבור אחד נאמרו הריני מקיים מצות קדוש על היין כמו שפרשו רז"ל זכור את יום השבת לקדשו זכרהו בדברים הנאמרים על היין לתקן את שרשה במקום עליון וברב רחמיך תעלה עלינו כאלו כיוננו בכל הראוי לכוין ויעלה לפניך קדוש זה עם קדושי בניך היודעים ומכונים כהוגן ויומשך שפע וברכה רבה בכל העולמות ומשם יושפע על נר"ן לעבדך באמת ולשמור כל שבתות קדשך כל ימי חיינו במחשבה דבור ומעשה ביראה ואהבה ושמחה ויהי נועם וכו':

קמד אחר שיענה אמן על ברכת קידוש לא יפסיק בדבור עד שיטעום וכן אחר ברכת המוציא לא יפסיק עד שיטעום ויזהר בזה מאד שאם הפסיק בדבור קודם טעימת המוציא והדבור היה שלא מענין השולחן כגון טול ברוך צריך לברך פעם אחרת:

קמה ישתדל מאד לקיים תדיר כל ימיו שלש סעודות שבת קדש אף אם הוא קצת חולה או דכאיב ליה כאיבא לא יעבור בשום סעודה שלא לעשותה כי הסעודות של שבת דברים עליונים בשמים ורשב"י בזוהא דהלולא לא נסתלק אלא שקיים שלש סעודות ולא ביטלם ע"כ יזדרז לקיימם בשמחה וגילו ברעדה בלי שחוק וקלות ראש ח"ו כי הוא פגם גדול רק כל מגמתו תהי' לקיים מצותו ית' ולעשות אשר צוהו ובכן יתגדל גופו מקודשה ויהיה כ"ס לעבודה:

אמר

ומקיים מצות לא תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך אבל אחר מצות אפילו ביום השני יש להקפיד ואשריו מי שמניח זקנו כמנהג טורקיא"ה ומזרח ומערב ולמי שהוא שרוי בערי אדום והוא סוחר ומוכרח לספר זקנו יזהר מאד לעשות' במספרי' או בסם דוקא ולא בתער מ"ו וה' הטוב יכפר:

קלו כדינו יהודה המקפיד לוה שלא להסתפר בר"ח אפילו אל ביום השני ורלאיתי רבים בתורה שנהגו כלוואתו ויטול לפרני ידיו ורגליו ויטלם כסדרם ואין להקפיד כמ"ש ה"ר אבודרהם ז"ל:

קלז אם אפשר יטבול בכל ע"ש וטוב לטבול טבילה אחת להעביר הזוהמא וטומאת קרי וכיולא ול' טבילות ויקבל ד' מיתות לתקן מה שפגם בד' אותיות השמות הויה אהיה אדני ומה שפגם בעולמות אבי"ע וע"י קבלת ארבע מיתות והטבילות ילאכו ע"ם מ"ב באבי"ע ויתיחדו השמות הקדושים והעולמות ויטבול טבילה אחרת ליחד הכל ועוד יטבול לתקן מה שפגם בכעס בכח אלף הה יוד הה גימט' מקוה ועוד יטבול להפשיט בגדי חול ועוד שני טבילות לקבל האחת וקדושת שבת:

קלח ירחץ במים חמין לכבוד שבת פניו ידיו ורגליו כמ"ש רז"ל ובסדר הזה ויש סוד גדול:

קלט ישתדל להחליף במלותיו הסירו הבגדים בגדי חול והלבש מחלצות בגדי שבת ואשריו למי שיש לו בגדים מיוחדי' מכף רגל ועד ראש לשבת ולא יעלה עליו שום בגד קטן וגדול שלובשו בחול וכל אשר יעשה יום הששי הן בלרכי שבת הן ברחילה ומלבוש וכיולא יאמר בפיו שהוא עושה לכבוד שבת קודש:

קמ בהעלות המנחה בעש"ק הוא עת מסוכן למחלוקות בין איש לאשתו ובין המשרתי' והרבה טורח הסט"א בזה לחרחר ריב והאיש היר' יכוף ילרו ולא יעורר שום מחלוקה והקפדה ואדרבה יבקש שלום וילך לשלום ויתפלל מנחת עש"ק כהוגן בישוב ובחזרה כי הוא זמן גילוי אורות ש"ק בשמים ממעל:

יאמר

ועניינים כלל ופרט כי הוא זמן דין ועוד יש טעם על דרך האמת ותפלה לאשונה בעולם היתה מנחה של אדם הראשון:

סימן ד. שומר שבת משוש לבנו. אלהים יחננו ויברכנו:

קכט יום השבי בבוקר יזהר לקרות פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום ואם אפשר בטלית ותפילין יקראנה:

קל יקרא כל פסוק שנים מקרא ואחד תרגום ולא כמי שנהג ללמוד כל פרשה מפרשיו' קטנות כלה שנים מקרא ואח"כ קוראה תרגום וכ"ש שלא ילמוד כל פרשת השבוע כלה שנים מקרא ואח"כ יקראנה כלה תרגום לא צריך למעבד הכי והנכון ללמוד כל פסוק לבדו שנים מקרא ואח"כ לאומרו תרגום וכן כל פסוק ופסוק עד גמר הפרשה ויש טעם נכון על פי האמת:

קלא פסוק אחרון מהפרשה אחר שקראו שמו"ת יחזור לקרותו ב' מקרא לבד ויקרא ההפטרה:

קלב אם בשבת יקראו הפטרת שבת ולאם קדם או מחר חדש הוא יקרא הפטרת הפרשה:

קלג אח"כ יאמר ה' מלך גאות לבש ומשנת במה מדליקין ויאמר א"כ הונא בריה דרב יהודה א"ר אמי לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הציבור שמו"ת ואפילו עטרות ודיבון שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור שמ"ות מאריכין לו ימיו ושנותיו וילמוד מאמר קטן מזוהר וכמנא שקרא מקרא תנ"ך משנה גמרא זוהר (ועתה הן נסדר בחק לישראל המקודם משנה וגמרא מסדר טהרות וזוהר ליום השבי והוא ענין גדול):

קלד ישתדל להכין בעצמו איזה דבר מצרכי שבת לקנות איזה דבר על ידו וכיוצא ויכוין לקיים מ"ע והי' ביום השבי והכינו את אשר יביאו וכתבו גורי האר"י זצ"ל כי הטורח בצרכי שבת בעצמו בשמחה מתכפרין לו עונותיו:

קלה ישתדל קודם חצות לגלח ראשו ויכון שהוא מתספר לכבוד שבת ומקיים

מורה באצבע סימן ג

הנזה׳ אסור ג״כ נקוט מיהא פלגא וכשיהי׳ על משמרת יכגיש בדבריהם ויתחלל להתרחק מהם:

קכה יזהר בתפלת מנחה לאומרה בזמנה ובצבור ומעוטף בטלית וגם מעוטר בתפילין כסדר כ״ת ולא יברך עליהם ודלא כמנת המורי׳ וכבר השיג עליו הרמ״ז זלה״ה ויאמר ליקבה״ו כו׳ הריני בא לקיים מצות תפלת מנחה שתקן יצחק אע״ה לתקן שרשה במקום עליון ויהי נועם וגו׳:

קכו בשמע קולנו בכל תפלות הול יתודה וכה יאמר מודים אנחנו לפניך בבשת פנים בחרפה וכלימה שחטאנו עוינו ופשענו לפניך ועברנו על מצות דאורייתא ודרבנן והרע בעיניך עשינו והרי אנו מתחרטים חרטה גמורה ואנחנו רוצים בלב שלם לשוב בתשובה שלמה ויהרמ״י או״א שתזכנו לשוב בתשובה שלמה ותמחול ותסלח ותכפר לכל חטאתינו עונותינו ופשעינו ותמלא כל השמות שפגמנו בהם ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושות אשר נתפזרו על ידינו וישוב הכל לאיתנו הראשון ותזכנו לקיים כל מצותיך ולעסוק בתורה לשמה ותצילנו מיצ״הר ותפרנסנו פ״ט בהתר ונהת וריוח לעבודתך בזכות שמך הקדוש הממונה על הפרנסה דיקרנוסא גימ׳ חתך עם ג׳ אותיות ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו ויכוין בשמות ולא יוציא מפיו:

קכז אם רוצה לקבל תענית קודם שיעקור רגליו יאמר רבון העולמים הריני לפניך על תנאי בתענית נדבה למחר מעלות השחר עד אחר תפילת ערבית ואם לא אוכל או לא ארצה כשאומר מזמור לדוד ה׳ רועי אוכל להפסיק ולא יהיה בי שום עון אבל יהרמ״י או״א שתתן בי כח ובריאות ואזכה להתענות למחר ותקבלני באהבה וברצון ותזכני לשוב בתשובה שלימה ותענה עתירתי ותשמע תפלתי כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה:

קכח יזהר בקבלת שליח צבור לענות אמן דברכות ואמן דקדישי׳ ואמז״ל לעולם יהא אדם זהיר בתפלת מנחה והזהירות הוא בכל פרטיה

ועניניה

לממ"ה הקב"ה כביכול ויכוון לקיים מ"ע ואכלת ושבעת וברכת ויברך בהמ"ז תיב' בתיבה בירא' ואהבה ושמחה כדת מה לעשות:

קיז יזהר לקבוע עתים לתורה בכל יום על כל פנים:

קיח יזהר קרוא מקרא כל כ"ד תנ"ך חוזר חלילה והראשונים היו קורין לכ"ד מקדש יה ועדיין בערי המערב קורין לו מקדשייה ושאלתי מאי קשיא להו ואין פותר ואמרתי להם שרצונם לומר מקדש יה ובפי ההמון נשאר מקדשייה:

קיט כבר נודע סגולת ס' תהלים נורא מאד יזהר לקרות ממנו שיעור בכל יום או לפחות בכל שבוע באופן כי משנה זהר תהלים כ"ד לא יסורו ממנו חוזר חלילה כפי כחו וסימנך זכותם יגן כ"ת זהר' כ"ד ותהלים משניות כי הלימוד בהם יגן בעולם הזה ובעוה"ב בלי ספק:

קכ הנהגות הרא"ש אשר צוה לבניו יהיו לטוטפות בין עיניו ויקראם פעם בשבוע:

קכא סדר המצות קצר שסידר הגאון הרש"ך ס' קצר נאה ויאה לא יעבור מלקרות ולשנות בו ואשריו הקורא אותו בכל שבוע:

קכב אחר אכילה שהולך לעסקיו יעשה עוד הכנה כמו שעשה בבוקר ליתן בדעתו כמה לאוין לפניו אם יקיימם אשריו ואם יעבור עליהם אוי לו וכמש"ל אות נ"ז ועכשיו ביותר צריך ליזה' כי הוא שבע ושמח וגם כי ינטו צללי ערב מתחיל להתגבר מד"ה ויצ"ה מתגבר:

קכג אם יטייל שכך הורגל יכוין לשם שמים שהוא מטייל להיות בריא לעבודתו ית' ושיהי' לבו רחב להתנהג בכל ענייניו כהוגן:

קכד אם יהיה בחברה ב"א יחשוב כי רגליו לנחושתי' של היצ"הר הוגשו וכמעט שנפל ביד יצ"הר כי כמה חלקי דיבור אסור הם המדברים לשון הרע ליצנות שקר חנופה ביזוי בני אדם גדולות ושבחי עצמם מדעתם והנהגתם ומחשבתם ודברים הנוטים לנבלות הפה ושבועת שקר והזכרת שם שמים לבטלה וביזוי חכמים ופקפוק על גזירות חז"ל וכיוצא ואם עיני שכל לו יפרוש מהם או לפחות כאלם לא יפתח פיו אף כי שמיעת דברים

שמים מעליו. וסימן לדבר מדבר שקר תרחק שקר ר"ת שחוק קלות ראש ואפי' עם אשתו אמרו אפי' שיחה קלה שבין איש לאשתו עתיד ליתן את הדין וכמ"ש מגיד לאדם מה שיחו ומה גם אם היא נדה כי אפי' להסתכל בפניה כתבו חז"ל שירחיק עצמו וכן מלדבר עמה וסימניך כאלמתי דומיה השמתי ר"ת נדה ואף כי בזמנינו הוא כחוק זהירות זה שהיא מלטער' מאד ע"ז ובעי למעבד לה נייחא מ"מ שחוק וקלות ראש עמה אסור נגן הדין וכמה הרחקו' עבוד רבנן:

קי יזהר מליגע באשתו נדה בבגדיה או לזרוק לה שום דבר כל זמן שלא טבלה ואמרו בזה"ק דלית מסאבו כמסאבו דנדה וכמה מאלו איזה אנשים שאינם מקפידי' בנגיעת יד ליד או בבגדה וגורמים רעה לעצמם שמתדבקים בסט"א ושוטים ומקלים ראש והוא עון פלילי ודברים אלו הם חמורים מאד אם מצד רוב הטומאה אשר נדבק בה וגם זה גורם כי הסט"א כבר מוחזקת בהם וכשתטה' לא תפרד מהם ועי"ז מרעה אל רעה ילאו והניחו יתרם לעולליהם ועוד שדבר זה מורה שאינו מאמין ברז"ל שאסרו כל זה:

קיא יפרוש עונה קודם וסתה ואם לפעמים הקדים הוסת צריך להקדים אח"כ בהרחקה ולפרוש משום ספק וכל זה מן הדין:

קיב אם מאכל א' מתוק לחיכו וערב אליו והן בעודנו נהנה ממנו מושך ידו לסגף עצמו נחשב לו כקרבן ונזבח כפרה:

קיג בכל שולחן יאמר שיעור מדברי תורה ויאמר אם אשכחך וגו' ויחשוב כי שולחנו של מקום הרב בית המקדש בעונותיו ונמת שולחנו מלא דשן ויצטער על זה:

קיד יזהר ליטול מאח"כ וישפיל ראשי אצבעותיו ויזהר שיהיו המי' מעט כן הוא חלק הסט"א ואם מוסיף מוסיפין לו להדבק בו:

קטו אם הם שלשה אפילו בחול יאמר בה"נ בכוס ויזהר המברך לשתות רביעית כדי לברך ברכת על הגפן:

קטז יעטה כמעיל מורא שמים וכל עצמותיו יאחזמו רעד בבוא לברך לממ"ה

למען"ה הקב"ה כביכול ויכוון לקיים מ"ע ואהבת ושנאת וברכת ויברך בהמ"ז תיב' בתיבה בירא' ואהבה ושמחה כדת מה לעשות:

קיז יזהר לקבוע עתים לתורה ביום על כל פנים:

קיח יזהר קרוא נקרא כל כ"ד תנ"ך מוזר מלילה והראשונים היו קורין לכ"ד מקדש יה ועדיין בערי המערב קורין לו מקשייה ושאלתי מאי קשיא להו ואין פותר ואמרתי להם שרצונם לומר מקדש יה ובפי ההמון נשאר מקשייה:

קיט כבר נודע סגולת ס' תהלים נורא מאד יזהר לקרות ממנו שיעור בכל יום או לפחות בכל שבוע באופן כי משנה זהר תהלים כ"ד לא יסורו ממנו מוזר מוזר אליהם כפי כחו ושימנך זכותם יגן ר"ת זהר כ"ד ותהלים משניות כי הלימוד בהם יגן בעולם הזה ובעה"ב בלי ספק:

קכ הנהגות הרא"ש אשר ניוה לבניו יהיו לטוטפות בין עיניו ויקראם פעם בשבוע:

קכא סדר המצות קצר שסידר הגאון הרמ"ך ס' קצר נאה ויאה לא יעבור מלקרות ולשנות בו ואשריו הקורא אותו בכל שבוע:

קכב אחר אכילה שהולך לעסקיו יעשה עוד הכנה כמו שעשה בבוקר ליתן בדעתו כמה לאוין לפניו אם יקיימם אשריו ואם יעבור עליהם או לו וכמש"ל אות נ"ז ועכשיו ביותר צריך ליזה' כי הוא שבע ושמח וגם כי ינטו לבלי ערב מתחיל להתגבר מד"ה ויצ"ה מתגבר:

קכג אם יטייל שכך הורגל יכוין לשם שמים שהוא מטייל להיות בריא לעבודתו ית' ושיהי' לבו רחב להתנהג בכל עניניו כהוגן:

קכד אם יהיה בחברה ב"א ישמור כי רגליו לנהוסתי' של היצ"הר הוגשו וכמעט שנפל ביד יצ"הר כי כמה חלקי דיבור אסור הם המדברים לשון הרע ליצנות שקר חנופה ביזוי בני אדם גדולות ושבחי עצמם מדעתם והנהגתם ומכ:תם ודברים הנוטים לנבלות הפה ושבועת שקר והזכרת שם שמים לבטלה וביזוי חכמים ופקפוק על גזירות חז"ל וכיוצא ואם עיני שכל לו יפרוש מהם או לפחות כאלם לא יפתח פיו אף כי שמיעת דברים

שמים מעליו. וסימן לדבר מדבר שקר תרחק שקר ר"ת שחוק קלות ראש ואפי' עם אשתו אמרו אפי' שיחה קלה שבין איש לאשתו עתיד ליתן את הדין וכמ"ש מגיד לאדם מה שיחו ומה גם אם היא נדה כי אפי' להסתכל בפניה כתבו חז"ל שירחיק עצמו וכן מלדבר עמה וסימניך נאלמתי דומיה החשיתי ר"ת נדה ואף כי בזמנינו הוא כחוק זהירות זה שהיא מלטעל' אחד ע"ז ובעי למעבד לה נייחא מ"מ שחוק וקלות ראש עמה אסור מן הדין וכמה הרחקו' עבוד רבנן:

קי יזהר מליגע באשתו נדה בבגדיה או לזרוק לה שום דבר כל זמן שלא טבלה ואמרו בזה"ק דלית מסאבו כמסאבו דנדה וכמה מאלו איזה אנשים שאינם מקפידי' בנגיעת יד ליד או בבגדה וגורמים רעה לעצמם המתדבקים בסט"א ושוחקים ומקלים ראש והוא עון תדירי ודברים אלו הם חמורים מאד אם מגע רוח הטומאה אשר נדבק בה וגם זה גורם כי הסט"א כבר מוחזקת בהם וכשתטה' לא תפרד מהם ועי"ז מרעה אל רעה ילאו והניחו יתרם לעולליהם ועוד שדבר זה מורה שאינו מאמין ברז"ל שאמרו כל זה:

קיא יפרוש עונה קודם וסתה ואם לפעמים הקדים הוסת צריך להקדים אח"כ בהרחקה ולפרוש משום ספק וכל זה מן הדין:

קיב אם מאכל א' מתוק לחיכו וערב אליו והן בעודנו נהנה ממנו מושך ידו לסגף עצמו נחשב לו כקרבן ומזבח כפרה:

קיג בכל שולחן יאמר שיעור מדברי תורה ויאמר אם אשכחך וגו' ויחשוב כי שולחנו של מקום חרב בבית המקדש בעונותיו ונחת שולחנו מלא דשן ויצטער על זה:

קיד יזהר ליטול מאח"כ וישפיל ראשי אצבעותיו ויזהר שיהיו המי' מעט כן הוא חלק הסט"א ואם מוסיף מוסיפין לו להדבק בו:

קטו אם הם שלשה אפילו בחול יאמר בה"מ בכוס ויזהר המברך לשתות רביעית כדי לברך ברכה על הגפן:

קטז יעטה כמעיל מורא שמים וכל עצמותיו יאחזו רעד בבוא לברך לבמ"ה

צט יזהר לקיים מ"ע ביוונו תתן שכרו כי היא מלוה גדולה עד מאד והפועל אליו הוא נושא את נפשו:

ק בבוא לבית לסעוד סעודת קבע בלהריס יתן דעתו כי סעת ישיבת השלחן הוא מעבר מסוכן:

קא אם אינו שותה יין בשלחן ישתה פחות מרביעית מים קודם שיטול ידיו כי בזה פועל מים שבתוך הסעודה:

קב יטול ידיו בשופע לקיים מ"ע דרבנן כתקנה ויזהר לברך המוליא כהוגן ויפריד התיבות ולא יברך כברכת הרעבתנין וזוללין שכתב מהר"ש די לונזאנו ז"ל בדרך חיים:

קג יכוין שאוכל להיות בריא לעבודתו יתברך ויזהר בכל ברכות הנהנין לברכם כתקנן ויכוין להמשיך רוחניות וקדושה במאכל:

קד לדיק אוכל לשובע נפשו ולא יקפיד באכילתו ויתכלה בכל מה שיביאו לו ונוסף עוד כי גם לפי דעת השכל הוא חרפה להקפיד על המאכל ולעשות מו"מ בסדר אכילה הם כי לא להזכיר:

קה כל סעודות החול הנוסף על כדי בריאותו הולך לסט"א לכן אם בעל נפש הוא אף כי הוא עשיר ימעט בתענוג בימי החול כי התענוגים בחול הוא כבונה משכן לסט"א ואוי לו כי אבריו מתטמאים שמונה עליהם הסט"א ולו הכין כלי זיין ליצ"הר להלחם בו עד כלתו חיים שאולה:

קו והדברים ק"ו לעושים סעודות הרשות בחול ומשתאות שנה ישבו כסאות ושתי"ם היתה נקראת הלא ידעו כי הסט"א נוטלת חלק בראש הקרואים ומלאה מקום להחטיאם ולידבק בם:

קז גם בשבת וי"ט שהותר לאכול ולשבוע לא יאכל עם פחותי נפש שעושים שחוק וקלות ראש בשלחן כי אז שלחן נהפך לנחש אתווי דדין כאתווי דדין והשטן מרקד ביניהם כממנא לילגן:

קח אם אמרתי אספרה קדל נזיקין ממשמשין ובאין מסעודות הרשות עתה שלחתי את ידי אורך היריעה במחברת השני ולא באתי בפעם הזו כי אם לראשי פרקים והיו לזכרון:

קט שחוק וקלות ראש בכל מקום ובכל זמן אסורים כי מעביר מורא שמים

צד בבואו לבית לטעום מידי בלפלא יזהר בברכת האוכל והמשקה ושיהיה בו שיעור ברכה אחרונה:

צה אם אוכל פת הבאה בכסנין יש מחלוקת בפוסקים עד כמה יוכל לברך על המחיה ועל כמה יצטרך לברך ברכת המזון והיותר מוסכם הוא שיאכל פחות מכ"ד דראמ"אן שהם כמשקל אוגליאת מעיר ליוורנו ואז יברך על המחיה ואם אכל כ"ד דראמ"ם או יותר עד ע"ב דראמ"ם נכנס בס' ברה"מ עד שיאכל ע"ב דראמ"ם והנה שיש חולקין סברא זו עיקר וכן הסכימו כמה אחרונים:

צו יברך ברכת על המחיה כתקנה כי יש מברכין ברכה זו ופוסחין מעיקרא קרי מלא ופרי תלת וכל זה בא מעונותינו ומעלרת הבלי הע"הז שהם עיקר לדעת היל"הר ועבודת ה' אשר לכך נולדנו היא טפלה אוי לנו הלא תראה מאד ידקדק אנוש בקאפ"י אם הוא טוב ואם כלי שהוא כליין נקי ויפה אבל הברכה חסרה ושלא כתקנה לא אכפת וגם בברכה שמברך כוונת שהיא רומז באלצבעותיו ושוחק אוי לה לאותה בושה ולא יברך ברכה אחרונה על הקאפ"י כי כבר גדולי אחרונים דסברי שלא לברך וכן פשט המנהג בארץ הלבי ובגלילות טורקיה ובארץ מצרים בשגם הרב גו"ר מארי דאתר' סבר לברך ואם בעירו פשט המנהג לברך האיש הירא לא יברך אך יהי' נזהר שלא לבא למחלוקת:

צז כשילך לעסקיו יזהר מאד מאד בכמה לאוין שהוא מזומן לקיים אזהרתו ית' או לעבור ח"ו ומהם גזל גניבה אונאה שקר מרמה עול במדה במשקל ובמשורה גונב דעת הבריות אבק רבית לא תגום עושק שכר שכיר שבועת שקר מחליף בדיבורו איכהו ואדיזכרייהו ודכותייהו אשריו אם ינצל מכלם ויכוין שהולך למשא ומתן לכלכל ביתו בכבוד ושלא ימוש ובדעתו ליזהר בכל מה שהזהירה תורה מדאורייתא וד"ס ויהיו כל מעשיו לש"ש:

צח יבטח בה' במשאו ובמתנו ובכל דבר וזכרת כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל ולא יחשו' שהצלחתו מכח דעתו וחריפותו כי הכל ממנו ית' כי כמה חריפים עניים מרודי' וכמה טפשי' עשירי' ביותר הם:

יזהר

מורה באצבע סימן ג

פח בנפילת אפים. יזהר שלא יטה ראשו תוך ידו שהוא סכנה אלא על זרועו בין הקובד"ו וסמיך לו:

פט באומרו אליך ה' נפשי אשא קבלנו שבדור יתום זה לא יכוין למסור נפשו על ק"ה שיש סכנה בנפילת אפים לכוין כך רק יכוין שהוא מוסר עצמו בסוד מיתה על קיום התורה והגלות:

צ אם הוא יום קריאת התורה לא ידבר בעוד שמוציאין ס"ת כי שעה זו הוא שעת רחמים ויש סוד גדול וישמח על ראית ס"ת ויכבדנו וינשקנו ואם יעשה איזה מצוה ממצות ס"ת ישמח בה ומנהג העיר שמי שנכנסה אשתו בחודש הט' לעיבורה נזהר לעשות המצוה שהוא מצות פתיחת ההיכל והוא מנהג יפה. ויש לו סמך עד"ה ואם יעלה לס"ת יכוין לתקן מה שפגם בכבוד התורה ואם ישמח בקריאתו יושפע עליו שפע קדושה מקדושת הס"ת:

צא בעלותו לס"ת יברך ברכות התורה תיבות כתקנן ובקול רם כדי שיענו הקהל אמן ואל יקפיד על מקום העליה שקראוהו שאינו לפי מה שסובר שהוא כבודו כי כל זה עצות היצ"הר להחטיאו ולטורדו מעבודת ה' והרב יוסף האזובי בקערת כסף דיבר כהוגן לבנו יחידו בשירתו המלאה לה אמ"יר:

צב אח"כ יגמור תפלתו כהוגן ויכין להוריד שפע מעולם לעולם כי כל סדר התפלה סולם מוצב וראשו מגיע השמימה והכל לצורך גדול עצום ורב ורם ומלאכי אלהים עולים ויורדים בו:

צג אחר תפלה ישתדל ללמוד סדר היום בסדר חק לישראל כי הוא סדר נאה דרך קצרה וכשרה וזוכה במעט זמן לקרות תנ"ך ולשנות משנה וגמרא וזהר והאיש הירא ח"ק נתן ולא יעבור כי הוא תועלת עצום לנפשו קרי"ה נאמנה הזאת נעמי וגם ילמוד תנ"ך בתרגום כמ"ש האר"י ז"ל ואם ימצא הכל מוכן אמנם יש בו טעיות הרבה וצריך להבין ולהרגיש הטעות ובנביאים וכתובים ילמוד פעם אחת מקרא. ופעם תרגום ולא יכוין בכונות הכתובים שם כי הם מלאי השגיאה גם לא יאמר התפלות שבראש הס' (ועתה נדפס חק לישראל בסדר יפה ונחמד):

בבואו

עז יזהר בעניית קדישים וברכו בירא"ה ואהבה ושמחה רבה:

עח יאזור חיל בק"ש ככל הכתוב לעיל ויכוין לקיים מ"ע דק"ש ואהבת ה' ויחוד ה' ומסירת נפשו על קדושת ה' וזכירת יצ"מ ומצות וראיתם אותו והקורא בזהר אדם בעיניו ירא"ה גודל ועוצם ותוקף העונש למי שאינו מכוין בק"ש וכל קבל דנא רב טוב הצפון הפלא ופלא למקיים מצות ק"ש כהוגן:

עט יסמוך גאולה לתפילה בזריזות יתר מאד ויכוין שהוא נכח א"י וירושלם ובה"מ ובית קה"ק:

פ יסיר כיחו וניעו וכל דבר הטורדו קודם שיתחיל להתפלל ודע לפני מי אתה מתפלל:

פא יכוין בתפילת י"ח שהכל הוא לתקן המדות העליונות ויזהר להתפלל בלחש והעיקר הוא שגם הוא עצמו לא ישמע קולו ויוציא בשפתיו התיבות כתקנן ולזה צריך זהירות וישוב:

פב יזהר מאד להיות אזניו קשובות לחזר' הש"ץ העמידה כדי שיענה קדושה ואמנים כתקנן ולא יהי' אמן יתומה כו':

פג בג' ראשונות עניית אמן הוא שאמת הדבר ובאמצעיות ואחרונות כונת אמן שכן יהיה:

פד בעניית אמן דברכות יכוין אמן גמטריא יאהדונהי:

פה יזהר להיות בקי בדינין הנצרכים כשהוא מתפלל כגון בדין אם טעה במשיב הרוח ומוריד הגשם והשאלה או יעלה ויבא וכיוצא שאם לא ידע מה יעשה כשיקרה לו ספק ומעיקרא יזהר להתפלל בתוך הספר ויזדרז לבל ישכח וינטרך לחזור ויהיו ברכותיו לבטלה:

פו באמירת וידוי יכנע מאד ויתחרט ויהיה דעתו לשוב דאי לאו הכי הקב"ה יענה ויתן יד למקטרג לומר חזו גברא אדם מט"ף אומר וידוי בלי דעת וחרטה וכמדבר אל הדיוט ח"ו ומאנה הנחם נפש ירא ה' על הוידוי שאומרים בנשימה א' כמדבר למשרתו ח"ו אוי לנו:

פז בעניית י"ג מדות יזהר לאומרם כהוגן בכונה שלימה כי רבו סודותיהן והדברים עומדים ברומו של עולם:

יראי אלהים לובשים שניהם ונתפשט המנהג ע"פ כתבי רבינו האר"י זלה"ה שהם חובה ולא משום ספק כמ"ש הפוסקים ומה שרצו ליתלות בדברי תקוני זהר אדם נפחת מוטעה היא כמו שביארנו בתשובה ברים קונט' חיים שאל בס"ד:

ע מה מאד צריך ליזהר שלא להסיח דעתו מהתפילין כלל והוא דבר קשה והעונש גדול לכן צריך זריזות גדול:

עא קודם שיתחיל הזמירות יאמר תפלה אחת מלוקטת ומהודרת מידי היתה זאת תמצאנה לקמן בס"ד (בראש קונטרים לפוכן שמיר):

עב ישים עצמו כעבד ויתחיל הזמירות ויאמר הכל מתוך הספר וידע לפני מי הוא עומד וכל התיבות יאמר כתקנן בילאה ורעדה וקול נמוך:

עג פרשת התמיד ופרשת הקטורת יזהר באמירתן מאד וטוב למנות י"א סמנים באצבעו:

עד מעת שיתחיל זמירות יזהר שלא ידבר כלל ועיקר כי כל הזמירות הוא לתקן עולמות ואיך יפסיק בדברים בטלים וכמעט ע"ד האמת אינו נכון ללמוד מזמורים וכיוצא בין הרדקים של הזמירות כי כל הפסוקים והסדר הזה נכון ומתוקן ע"פ הסוד ובזין עלאין ולא נכון להפסיק בעניני ד"ת אמרים שאינם שייכים ע"פ מדחן ואם כל זה בדברי תורה. אוי לו למדבר דברים בטלים והזה"ק החמיר מאד מאד דעביד קרנא לשכינתא ח"ו ועל פי הדין משיתחיל ברוך שאמר אסור להפסיק כי ברכת ברוך שאמר נתקנה מימות תנאים לאשונים קודם פסוקי דזמרה וברכ' ישתבח אחריה' ואיך יפסיק בינתים:

עה יכוין לקיים מצות מורא בה"כ ומצות מורא מהשכינה השורה שם ונכון ליזהר שלא לדבר בבה"כ כלל אף שלא בשעת התפלה כפשט לשון הזה"ק:

עו כשאומר ואתה מושל בכל יתן ג' פרוטות לצדקה ויאמר השירה בשמחה רבה כעומד על הים וניצול ואם כן יעשה יתכפרו לו עונותיו כמ"ש רז"ל:

יזהר

הארץ כבודו וכביכול הוא רואה בעלבונו והמשכו אחר השינה בעת קימה לק"ש ולתפלה ויבוש ויכלם אז ידלג כאיל לעבודת ה' ונכון שלא ידבר בעניניו מעת אשר יקום ויהיה דבורו הראשון לברך קונו וכ"ש שהוא גדר שלא ימשך בדברים עם בני ביתו ומשרתיו קודם שיברך ויתפלל ויפנה ויטול ידיו כי הוא צורך גדול מאד כמשרז"ל שבזה מקבל עליו עול מלכות שמים שלימה ויש בדבר סוד וכל זה הוא אף אם יכול לישב כמה שעות וא"צ לפנות דאם צריך אז פשיטא כמ"ש הנצרך לנקביו אל יתפלל וכתבו ז"ל שהוא ר"ת הכון לקראת אלהיך ישראל:

סד יזהר מאד לילך לבהכ"נ וירוץ בהליכת בית הכנסת והכל בישוב שלא יכשיל רואיו שילעיגו עליו וקורא לו שם חסיד שוטה:

סה צורך גדול וחיוב ללבוש ציצית ותפילין בביתו ויצא וישק המזוזה וילך לבהכ"נ מעוטף בציצית ומעוטר בתפילין והחמירו מאד בזה"ק בזה:

סו לפחות ילבש ציצית ותפילין בחצר בה"כ קודם כניסו' פתח בה"כ ובכניסתו ישהא מעט ויאמר ואני ברוב חסדך כו' בבית אלהים נהלך ברג"ש גי' אבגית"ץ:

סז באמירת ברוב חסדך יכוין כי אינו ראוי לבא בבית ה' ולבקר בהיכלו כי היכ"ל גמטריא אדני אמנם הוא נשען בזכות אברהם הרמוז באמירת ברוב חסדך ובזכות יצחק הרמוז באמירת אשתחוה אל היכל קדשך כי יצחק נתקדש בהר המוריה ובזכות יעקב הרמוז בתיבת ביראתך ע"ש ויירא ויאמר מה נורא כו' ובהכנסו ישתחוה נגד הארון שבו ס"ת ששם תורה הקדושה:

סח יזהר שהציציות יהיו כתקנן והמדקדקי' בודקים הציציות תמיד פן יהיה איזה פסול ותהיה ברכה לבטלה ועוד רעה שלובש בגד בלי ציצית:

סט יזהר להניח שתי זוגות תפילין בסדר רש"י ובסדר ר"ת והגם דאמרו דיש יוהרא היה בזמנם אבל עתה נהגו הרבה ללובשם ובארץ הצבי כמעט רוב החכמים והמשכילי' קפדי אזוגי ללבשם וגם כמה בעלי בתים

לדוד ה' רועי וכו' ואם הוא לאחר שינה שהליך לומר ברכת התורה לא יאמר בפיו אלא בהרהור:

נד יתן דעתו ללמד את ביתו בפרק בא סימן סימנים שמספר יעקב אע"ה לרחל אמנו וביארם מז"ה בס' חסד לאברהם ז"ל:

נה אח"כ יטול ידיו ויטול מים גלולים סביב למטתו:

נו אם ישן קודם חצות ישתדל לקום באשמורת לומר תיקון חצות:

נז יכסה הכלי שבו המים שרחץ ידיו כי הם מים טמאים והם יותר ממי רגלים:

נח קודם התיקון יברך ברכת השחר מברכת על"י עד ואני אברכם:

נט יזהר שלא יאמר שום פסוק קודם ברכת התורה והגם שקבלת קהלות נתפשט המנהג בפרהסיא לומר כמה פסוקים ואח"כ מברכין הברכות לאו שפיר עבדי:

ס יזהר מאוד כשיקום ממטתו שלא ילך ד' אמות בלי נטילה וביותר צריכים ליזהר הולכי דרכים בזה וטרם ישכבו יכינו להם כלי ליטול וכלי לקבל המים. והמשתכל יפה יזהיר מאוד לאשתו ולמשרתיו יזהרו בזה ויזהיר לרחוץ ידי הבנים קטני' כראוי ולא יטמאו כל אשר יגעו ותשרה הש"א בכל שם ושלום:

סא לא יטול ידיו ממשרתת אפילו יהודית הגם שנטלה ידיה תחילה מפני שהיא נדה כל זמן שלא טבלה והוא רוצה ליטהר ידיו על כן לא יטול ידיו מנדה ואפילו בנטילת ידים לסעודה יש מי שכתב שאין ליטול מנדה:

סב כשילבש יקח המלבוש בצד ימין ויתננו לשמאל ושוב ילבש:

סימן ג. סדר היום יומם יצוה ה' חסדו. בן יתן לידידו:

סג דין ראשון של ספר הקדוש שולחן ערוך הוא יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו ואם מ"ו בדין ראשון ישלוט עליו יצרו שלא לקיימו עוד ישוב ויראה מה יעשה באחריתו על כן ירגיז אדם יצה"ט על יצה"ר וישים אל לבו גם הגהה ראשונה שויתי ה' לנגדי תמיד כי מלא כל

ונהרגתי ונתנקתי בב"ד הגדול שבירושלים ע"י ד' אותיות אדני ויתוקן מה שפגמנו בי"ב אותיות של ג' שמות היקרים הויה אהיה אדני ויאיר שם ע"ב באצילות ושם ס"ג בבריאה ושם מ"ה ביצירה ושם ב"ן בעשיה ויתיחדו כל השמות יחוד גמור וכל העולמות יתוקנו תיקון גמור:

מח כשיקיים מצות עונה יזהר מאוד שלא יהי' כראה אור הנר כלל כי הוא פגם לנפשו וסכנה לולד ויתגלגל על זה:

מט אמרו בזוהר זכאין אינון צדיקיא דרעותא דלהון בקב"ה תדיר כלומר גם בזיווגם ובזה יבחן הצדיק אשר יראת ה' על פניו ואשריו המתנהג בקדושה וטהרה לקדש עצמו במותר לו וזהו בעלם אשר ביוצו יוצרנו יתמ"ל קדושים תהיו כמו שביאר הרמב"ן דאשר אשר ביוצו באיסורי המאכלות והעריות עדיין אפשר כי הן האדם יהי' נבל ברשות התורה כי השב"ע השבי"ע מכל האוכל העולה על שלחן מלכים מידי דליסר' שרי ומכמה נשים בכתובה וקידושין ועל כן אמת דיבר אלהים קדושים תהיו לקדש עצמו במותר לו באשתו אמרו ויתגבר על יצרו מאד להפשיט תאות הגופ"ר שבו ויכוין לקיים מצותיו יתב' דוקא ובצניעות ובושה כי מצא כל האדן כבודו וילמד את ביתו להיות לה נמשבות טהורות כי מאד מאד תלוי ענין הולד באמו כמ"ש הראשונים שהגם כי האיש יתקדש כראוי אשה לקראתו תפר עצתו ולא ידע כי כלת"ו:

נ אם הוא אמר שינה יזהרו איש ואשה שזכו ליטול ידיהם קודם להעביר רוח רעה ואם לאו סכנה כמש"ז תקנץ ואל אמ"ה תכלכה:

נא יזכור שעתיד ליתן דין וחשבון אפילו על שיחה קלה וקורות ביהו עלי עריסתו הנה מטתו הן הן עדיו ומאוד מאוד צריך להזדרז לאזור חיל כי היצ"הר מסיתו הש"ת כפול וכל מעייניו להסטיאו ומסלק מורא שמים בהבלי העו"הז הכלים ונפסדים וכל טענותיו בדבר הנראה לפי שעה כמש"ה וגם תאוה הוא לעינים. והבא לטהר מסייעין אותו:

נב אם יזהר שיהי' בשבת. ואחר הלות אשריו ואשרי בניו אחריו שלא ישלוט בהם שט"א ויכוין ליחד הדודים למעלה:

נג כשיהיו ידיהם נקיים מכוסים כהוגן יכוונו לשם מצוה וי"א מזמור לדוד

ואף שיטעה בקריאתו והוא תיקון גדול לנשמ' לפי שהגם דכל התור' שמותיו של הקב"ה מ"מ נתלבשה בכמה ספורים ואדם הקורא ומבין הספורי' נותן דעתו על פשט הפשוט אבל פ' הזוהר הן הסודות עצמן בגלוי והקורא יודע שהם סודות וסתרי תורה אלא שאינו מובן מקוצר המשיג ועומק המושג :

מה זמן חצות לילה היותר נראה הוא י"ב שעות אחר חצות יום כמנהג שעות לרפת ואם יהי' ער יאמר תיקון חצות המסודר מרבינו האר"י ז"ל ובסוף פסוקי הקינות יאמר אוי לי על גלות השכינה אוי לי על חרבן ב"המ אוי לי על שריפת התורה אוי לי על הריגת הצדיקים אוי לי על חילול שמו הגדול ותורתו הקדושה אוי לי כי גבר אויב או לי על צער כל העולמות אוי לי על צער האבות הקדושים והאמהות הקדושות אוי לי על צער הנביאים והחסידים והצדיקים אשר בג"ע אוי לי על צערו של משיח עונותינו הטו אלה ופשעינו האריכו קיצנו וחטאתינו מנעו הטוב ממנו אוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם זה כמה אורך ימים ושנים רבים ורעים כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו על היכלי עולה נא על חומותיך וגו' :

מו ויאמר תקון לאה בסדר זה. משכיל לבני קרח. שפטני לדוד. לה' הארץ. יענך. אלהים יחננו. הללויה אודה ה'. נוע תנוע. בבא אליו נתן הנביא כו' וזה הסדר עיקר :

מז ואם ישן קודם חצות ישתדל לישן מתוך דברי תורה ויאמר ק"ש כלה מעומד ויכוין שהאומרה בעמידה לכוין דעתו. ויכוין לקיים מצות ק"ש שקרא שלא בזמנה עם הצבור ולא יצא י"ח. לכן עתה יקראנה לצאת י"ח ויותר נכון לקרותה בזמנה בכונה. ויכוין למסור נפשו בתיבת אחד ושיהי' תקון להוציא לאור נצוצי הקדוש' אשר נתפזרו על ידו ויכוין להשלים רמ"ח תיבות בהכנעה ומורא ויאמר סדר ק"ש של רבינו האר"י ואחר וידוי יאמר נסח זה :

הריני מקבל עלי ד' מיתות ב"ד סקילה שריפה הרג וחנק לכפר על רוב פשעי ויהרמ"י או"א שתעלה עלי כאלו נסקלתי ונשרפתי

ונהרגתי

גאון בתשובה כ"י ורבינו האר"י זצ"ל גלה סודו שהוא להמשיך אורות המקיפים:

לו אח"כ בכל תפלה יאמר על כן נקוה לך ויכוין מהרה בתפארת עוזך ס"ת כהת שם קדוש:

לז מנהג טוב לומר אחר כל תפלה מזמור לדוד ה' אורי וישעי ובפרט מר"ח אלול עד הושענא רבא:

לח בבואו לבית או בימי הקפ"ו לילות החורף שהולך לעסקיו למגדק בכתבי מושבניה לא יקיר מורא שמים מעליו. וטוב לומר בין הפרקי' שויתי ה' לנגדי תמיד אשרי איש שלא ישכחך כו':

לט טוב שירגיל עצמו שלא לאכול הרבה בלילה כי הוא טוב לגוף ולנפש לא כאלו האוכלים למעדנים בש"ר להם רבים אתו וישכרו כי שם חלקת הסט"א אוי להם:

מ יזהר לקבוע לימודו בלילה במשניו' או בזוהר או שניהם כאחד טובים:

מא משנה אותיות נשמה. וכשקורא סדר זרעים יכוין לתקן אשר פגם במאכלות אסורות ובברכות לבטלה וכיוצא. וכשקורא סדר מועד יכוין לתקן אשר חטא בחילול שבת וי"ט. וכשקורא סדר נשים יכוין לתקן מה שפגם בעריות ושבועות ונדרים. וכשקורא סדר נזיקין יכוין לתקן מה שחטא לה' במה שהזיק לחברו כי הזק עצמו בעי לשלומי. וכשקורא סדר קדשים יכוין לתקן נשמתו הקדושה אשר הוציאה לחולין ואשר לא נזהר בשמיעה ובדיקה ולחיוב כרת ולתפלות בלי כונה. וכשקורא סדר טהרות יכוין לתקן מה שפגם בנדה וקרי ונטילת ידים:

מב לימוד המשנה בקול רם ובנ"ר בשפה ברורה אין ערוך אליו ואמרז"ל שאשר בן יעקב אבינו ע"ה עומד בפתח גהינם ולכל הלומד משנה מצילו וזהו שא"הכ מאשר שמנ"ה אותיות משנה:

מג לפמות בקריאת המשנה ישתדל להבין פירוש התיבות אף שלא יבין פירוש הענין באמת שאם לא יבין אף התיבות יש מי שכתב דאינו נחשב לימוד כלל:

מד לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד בשגם לא ידע ומאי קאמר

חסדים ויהיו כל מעשנו לש"ש ותזכנו להשלים תיקון נר"ן בגלגול זה ותפרנסנו פרנסה טובה בהתר ונחת ובריות בזכות שמך הקדוש היוצא מפסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי די ומפ' נסה עלינו אור פניך ה' מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו חננו ועננו כו' ויכוין להיות חסיד כמדובר:

כט בכלה יסיס עלמו עבד עד סוף י"ח:

ל יזהר מאד בג' לאשונות וג' אחרונות לכוין מה שמוליא מפיו ובפרט בברכת אבות יכוין מאד:

לא כשיסיים ידקדק באמירת אלהי נלור לשוני מרע ויבין מה שהוא אומר ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהי' ותיבת לכל כוללת בין גדול בין קטן בין עני ובין עשיר בין חכם בין טפש ואיך יקפיד אח"כ ויכעוס וכתב הרב ספר חרדים דף ע"ט כל בעל תשובה יאמר נלור לשוני כו' בדמעה ובכונה גדולה:

לב יפסע ג' פסיעות בהכנעה וישתחוה כעבד מלפני המלך:

לג מאד יטה אזן לדברי קדיש ולענות כהוגן אמן ובקדיש יכוין אמן שהוא גימטרי' אידהנויה:

לד באמן יהא שמי' רבא יכוין שימחה זכר עמלק ואז שמו וכסאו יתב' שלם ולריך לענות אמן יהא שמיה רבא בכל כחו וכונתו אמרם לא ירים קולו באופן שילעיגו לקול נעקתו כי אפשר שיש לו עורם שנותן מקום להסטין ועוד דמיחזי כיוהרא או כמורא. ויקרא שמים ינא ידי כלם שיעשה הכונה לומר בכח והקול יהי' בינוני:

לה יאמר אחר כל תפלה עלינו לשבח מעומד כי עלינו בגימ' ומעומ"ד ויאמר תיבה בתיבה. לא יאמר אבל אנחנו כורעים ומשתחוים רק יפסיק אחר תיבות לא יושיע ויאמר ואנחנו משתחוים כו' יאמר ומושב יקרו ולא ישנה והוא שבח נורא מאד מלא רזין עילאין. ועיקרו תקנו יהושע ן' נון ושוב תקן ר"י בן זכאי לאמרו אחר תפלה כמ"ש רבינו האי גאון

לאומרו בלחש וקודם ולהבת יקבל עליו עול מלכות ית' ובפרט עשרת הדברות ובפרט מן הפרט אנכי לא יהי' כמוזכר בפ' שמע לא תשא כמוז בתיבת ואהבת: לא תחמוד בתיבת ביתך. לא תגנוב בתיבת דגנך: לא תרצח בתיבת ואבדתם. ככל מ"ול בלמען ירבו. לא תנאף בתיבת ולא תתורו. זכור את יום השבת בתיבת וזכרתם. לא תענה בתיבת אני ה' ויכוין כי פ' ואהבת יש בה מ"ב תיבות כמנין שם מ"ב פרשת והיה אם שמוע עד ושמתם ע"ב תיבות. את דברי ע"ש הפרשה ן' תיבות כנגד ן' שערי בינה פרשת ויאמר ע"ב תיבות ובחזרת הש"ץ ה' אלהיכם ושלים כמ"ח ויכוין שיתוקנו רמ"ח אברי' מגופו כנ"ל:

כד יכוין להתפלל תפלת י"ח בהכרעה ואם אפשר לומר כל תפלות חול בבכיה אחריו. ויכתע כל גופו כי מי הוא להתפלל לפני מלך מ"ה הקב"ה אשר כמה רוזי רבבות מלאכי השרת מהללים שמו וכמה מ"הם שלא נתן להם רשות אלא פעם א' בשמיטה וכו' והוא יתום מלא מטאות ניתן לו רשות הלא יקרע סגור לבו לפתוח להכרע ולידע מה שאומר. וישים אל לבו שהוא מתפלל נכח א"י וירושלים ובית המקדש ובית קדשי הקדשים:

כה בכריעה לאשונה יכוין **יא** יוד מהוי"ה אלף מאד"ני ובכריעה שניה אותיות שניות **הד** וכשיאמר מודים אנחנו לך יכוין אותיות שלישיות **ונ** ולבסוף בחתימת ברכת מודים אותיות רביעיות **הי** ליחד **יאהדונהי**:

כו בתפילת העמידה יחשוב עצמו עני ואביון כי הוא דל והלך ואין עני ודל גלמוד ואפל יחיד כעומד בקבר ומרדה ילבש והגם דברכות אמצעיות פשטן של דברים לצרכנו ואולם הכל הוא כמזים וסודות מדובר בם נכבדות עשר ידות במעלות המדו"ת העליונות ודרך כלל יכוין שהכל ליחד יחוד גדול במדות:

כז בשמע קולנו יתודה דרך קלרה ויכוין עצמו להיות חסיד לעשות כמ"כ ליוצרו ונסח הוידוי לקמן אות קכ"ו:

כח ולכן אף כשהוא יום שאין בו תחנונים יאמר בשמע קולנו דרך בקשה יהרמ"י או"א שתזכנו לעסוק בתורה לשמה במצות ובגמילות

חסדים

ביד לומדי תורה ומרבין תורה שיהי' הת"ח בדעת מיושב ללמוד ומכבד התורה ולומדיה ואינו דומה עושה צדקה עם ע"ה לעושה צדקה עם הראוי ויגדל שכרו הרבה:

טז יזהר להסתיר מעשיו הטובי' ולימודו ואם ישבחוהו יזכור שלא עשה א' מרבוא מחיובו ולא יתגאה ח"ו אפילו שמץ מנהו ולבו יודע שאם עשה איזה דבר על אחת כו"כ חטא וביטל עבודה ותלמודו בתורה ואפילו במעשיו הטובי' כמה מחשבות זרות עלו על לבו וכמה קילר באותן המעשים בכונה וביחוד וכיוצא:

יז ילמוד ספרי מוסר תדיר ואחריו מי שיקבע לימוד בס' הק' ראשית חכמה ומשם יכיר פחיתו' מעשיו ותוקף חיובו ויום יום יתבונן בעניניו:

יח יזהר לגמול חסד בגופו ובדבריו ועלותיו וממונו ולהציל עשוק אך שלא יהי' במחלוקות כלל כי יצא שכרו בהפסדו:

סימן ב. סדר הלילה כי אשב בחשך ה' אור לי. צורי וגואלי:

יט ילך להתפלל ערבית בצבור וקודם ערבית יאמר ה' צבאות עמנו וגו' ה' צבאות אשרי אדם וגו' ה' הושיעה המלך יב"ק:

כ יאמר ליקב"ה הריני בא להתפלל תפילת ערבית שתיקן יעקב אע"ה לתקן את שרשה במקום עליון ויהי נועם וכו':

כא יזהר מאד להתפלל כהוגן להוציא התיבות כתקנן והלכתן ויחשוב שהוא מרכך למלך הכבוד מרדה ילבש ורעדה יתעטף ועוד כי מדת הדין היא בחינת הלילה והיא גוברת עתה ולריך ליזהר מאוד מאוד:

כב יאמר ק"ש בכונה רבה וביותר בפרשת שמע ישראל כי מאד עמקו רזי דרזין יחודו יתברך ויזהר באמרו תיבת אחד לקרר באלף שלא יתעכב בה כלל ויאריך בח' וד' ויכוין שהוא מקבל עול מלכות שמים ביראה ושמחה רבה ויכוין למסור עצמו על קדושת השם באמת ובלב שלם ושמח:

כג יאמר ברוך שם כו' בלחש כמ"ש רז"ל ולא כאותם שאינם מקפידים לאומרו

שלום אנשי ביתו וקרוביו. ודע שבמקום שיש מחלוקות השכינה מסתלקת ח"ו כי היא אימא שלום ובית שיש בו מחלוקו' היא משכן שטרא אחרא ח"ו:

ח וביותר יהי' לו שלום עם אשתו ויזהר לכבדה ויכוין בכל פרט לכבוד השכינה והדברים עתיקים:

ט אך בפה מתוק ידריכנה לעבודת ה' ולצניעות ודרך ארץ וירחיקנה מלשון הרע ושאר שאר נשים ושאר נזיקין ועליו מוטל להוכיחה ולהדריכה כמשרז"ל:

י יזהר מהכעס קטון וגדול שמחליף נפשו הקדושה בנפש סט"א וכעסה הוא עלמו ע"ז טור"ף נפשו וכל מה שטרח כל ימיו בהסתלק נפשו חלף הלך וכה דיבר האיש קדוש רבינו האר"י ז"ל כי בעל הכעס אין לו תקון עד אשר ישתדל מאד שלא יכעום כלל ואז יתחיל לתקן:

יא מאוד יזהיר לאשתו שלא תתכעס כי אמרו בזוהר הקדוש מאן דאתחבר באמרי דרוגזא כמאן דאתחבר לע"ז ממש וא"כ אף אם האדם קדוש בהיות אשתו כעכנית נזיק מה פעל:

יב יזהר לתת צדקה בכל יום לפחות פרוטה ויכוין ליחד שם הויה הקדוש ויכוין כי רומז זרועו ו ה' אצבעותיו ה פרוטה י ה' אצבעות עני או גבאי ה והיה מעשה הצדקה שלום:

יג מאד יזהר בצדקה כי היא העולה במקום קרבן בזה"ז ומכפרת גם על המזיד ומצלת מן המות ומתברך בכמה ברכות כמבואר בכתובים ובכרז"ל:

יד וביותר יזהר שתהי' צדקתו בסתר ולא יספר לדקותיו וכ"ש שלא ישתבח בצדקותיו ובחסדיו והגם שלא יהי' בפירום אם עושה המצוות וכונתו להשתבח כענם על זה כי עבודת ה' צריכה שתהי' בלי שום פניה. ואם מכוין לשם ה' ויצטרף לזה להגדיל שבחו הוא עון פלילי. ובעל נפש יעמיק בזה ויטרח עד שתהי' כל כונתו לשם שמים ותו לא:

טו אמרו רז"ל שעיקר צדקותיו יהיו עם עמלי תורה ודרכים כושלות יאמץ וכמש"ה שלא לחמך על פני המים ואין מים אלא תורה כמשז"ל ואם פקח הוא יזדרז בזה כי מקיים כמה מצות בבת אחת צדקה ומחזיק

מורה באצבע

סימן א. הנהגות פרטיות. הגידו האותיות:

א קודם כל לימוד וכל מצוה טוב להרהר התשובה. ואח"כ יאמר כא יתכאל לשם יחוד קב"ה ברחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל ויהי נועם כו' ואל תסגיח במי שזלזל בזה כמ"ש בקונטרים שתחת הרגל בס"ד:

ב יכוין במחשבתו שמקיים מצותו ית' לעשות רצונו ושים קודו' הרבה בתורה ובמצות ומכוין לתקן שרשי התורה והמצות:

ג יקבע עיתים לתורה ביום ובלילה חק יתן ולא יעבור וגם בכל עת שהוא פנוי אף שהרבה השלים חקו לא ימוש ספר התורה מפיו:

ד מה טוב שילמוד אחר תפלה עודנו מעוטף בטלית ומעוטר בתפילין וישים אל לבו אחר זאת לפנים בישראל שלמים וכן רבים היו כל היום בתפילין ובדור יתום זה לפחות יהי' לומד איזה שעור אחת ולא ישה"ס בתפילין:

ה כשילמוד בטלית ותפילין יכוין ליחד השם המיוחד באופן זה יעורר היראה לירא מה' מאות י והאהבה לה' מאות ה כאשונה והתורה מאות ו והמצוה (של תפילין) מאות ה אחרונה וייסד שם המיוחד ביחודא שלים:

ו יתחזק להעביר על מדותיו כי זה כל האדם וישים אל לבו כי הרבה לחטוא וכמה פעמים לאלפים עשה נגד רצונו ית' והכל עליו לתקן ומידו יבוקש ומה יספיק לעשות סיגופים או מה כחו לקבל יסורין וזאת העלה מפוס ממלל הרבנן רבינו משה קורדוביר"ו זצ"ל פנת יקרת להעביר על מדותיו ובזה מתכפרין פשעיו וטוב לו יותר מן הסיגופי' ותעניות ויש בזה להאריך אבל לקצר אני צריך וזו היא מרגלית שאין להאריך כמא דכולא ואריך:

ז בקש שלום ורדפהו וזו מדת אהרן הכהן אוהב שלום ורודף שלום והיא שמא דמיי ואם כך אמרו לבקש שלום אמרים הדברים ק"ו לבקש

מפתחות שומר ישראל:

מפתחות

מפתחות יוסף בסדר

מפתחות סנסן ליאיר:

מפתחות

דברי שיחות מנוח לכ"ף המה פתוחות:

מפתחות התפלות מורה באצבע:

	אות		אות
בשמע קולנו	כ"ז ואות קכ"ו:	אחר הקרבנות	קע"ה:
בק"ש שעל המטה	מ"ז:	בניסן אחר הנשיא	קנ"א:
קבלת התענית	קכ"ז:	אחר כל ממירכא	כ"א:
קודם קדוש	קמ"ג:		

צפורן שמיר:

	אות		אות
קודם הזמירות	ד׳:	מסירת מודעה	כ"ו:
קודם העמידה	ס"א:	אחר התשליך	שם:
שירה לבעל הנס	קכ"ו:	להקפות שמחת תורה	שם:
התרות קללות	ל"ו:	אחר העקידה	הנהגות אות ג׳:

מפתחות קשר גודל:

דינים	סימנים	דינים	סימנים
קינה באשמורת	א׳:	זמן ק"ש	ו׳:
ציצית	ב׳:	זמירות	ז׳:
תפילין	ג׳:	קדיש	ח׳:
חליצת תפילין	ד׳:	עניית אמן	ט׳:
ברכות השחר	ה׳:	יוצר ק"ש תפלה	יו"ד י"א י"ב:

למנ צחב נגי בו תמז מור שיר

אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:

לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך:

יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:

ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר ולאמים בארץ

יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:

ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו:

יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

תנחם סלה:

Vormals Schmid'sche Buchdruckerei in Preßburg. 1859.

ספר

עבודת הקודש

עם כל

השבעה כבכי לכת

ככבים מאירים ומזהירים מכה גברא רבא קאתו ה"ה הרב הגאון
הגדול המפורסם בוצינא קדישא כמוה"ר

חיים יוסף דוד אזולאי זע"א

הלא המה אשר נקראו בשמותם

מורה באצבע. צפורן שמיר. קשר גודל. כף אחת. יוסף בסדר.
סנסן ליאיר. שומר ישראל:

חצבו עמודיהם שבעה לחבר את האוהל להיות אחד כאשר נדפסו מקדם. ולרוב תשוקת העם הק' המצפים בעבודת הקודש ספו תמו הראשונות אשר ע"כ אמרתי להדפיסו עוד הפעם כדי לזכות את הרבים:

Awodath Hakodesch.

פרעסבורג תרי"ט לפ"ק.
פערלאג דעס יוסף שלעזינגער, בוכהענדלער.

בתי שפרא נולדה לסי׳ מזל טוב
כח לחדש תרם

9 Feb 87. geboren Sophie

בתי אינה ? נולדה ... ביום ב' ר"ח אלול

18. Aug. 1860

בני נתן ! נולד ... ביום ... תמוז

27 Juny. 1862

בני (בנימין) ! נולד ... ביום ב' אייר

1 Mai 1864

ויהי בשנת ... לחדש סיון בתחלת השעה
הרביעית בבקר . ה' תרל"ח וחני בתוך הגו'
נולד בני יחזקאל Ezekiel ...
ה' המרב יהיה ... בתורה . ולעסוק בתורה
ובמצות כל ימיו . לזכות ולעשות וללמוד .
ולזכה להכנה אמן וכ"ר

1 Juny. 78 Ezekiel
[illegible] Elie

בני חיים [illegible]
נולד ביום כ״ה תמוז
ונפטר לעולמו כ״ז תשרי

26 July 1859.
25. Octr. 1859.

Astronomy & Astrology

